

**CIHM
Microfiche
Series
(Monographs)**

**ICMH
Collection de
microfiches
(monographies)**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1995

Technical and Bibliographic Notes / Notes technique et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming are checked below.

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modifications dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

☒ Coloured covers / Couverture de couleur ☐ Covers damaged / Couverture endommagée ☐ Covers restored and/or laminated / Couverture restaurée et/ou pelliculée ☐ Cover title missing / Le titre de couverture manque ☐ Coloured maps / Cartes géographiques en couleur ☒ Coloured ink (i.e. other than blue or black) / Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire) ☒ Coloured plates and/or illustrations / Planches et/ou illustrations en couleur ☐ Bound with other material / Relié avec d'autres documents ☐ Only edition available / Seule édition disponible ☐ Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin / La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distorsion le long de la marge intérieure. ☐ Blank leaves added during restorations may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming / Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées. ☒ Additional comments / Commentaires supplémentaires: Text in Ukrainian.	☐ Coloured pages / Pages de couleur ☐ Pages damaged / Pages endommagées ☐ Pages restored and/or laminated / Pages restaurées et/ou pelliculées ☒ Pages discoloured, stained or foxed / Pages décolorées, tachetées ou piquées ☐ Pages detached / Pages détachées ☒ Showthrough / Transparence ☒ Quality of print varies / Qualité inégale de l'impression ☐ Includes supplementary material / Comprend du matériel supplémentaire ☐ Pages wholly or partially obscured by errata slips, tissues, etc., have been refilmed to ensure the best possible image / Les pages totalement ou partiellement obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure, etc., ont été filmées à nouveau de façon à obtenir la meilleure image possible. ☐ Opposing pages with varying colouration or discolourations are filmed twice to ensure the best possible image / Les pages s'opposant ayant des colorations variables ou des décolorations sont filmées deux fois afin d'obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below /
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	12X	14X	16X	18X	20X	22X	24X	26X	28X	30X	32X
☐	☒	☐									

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

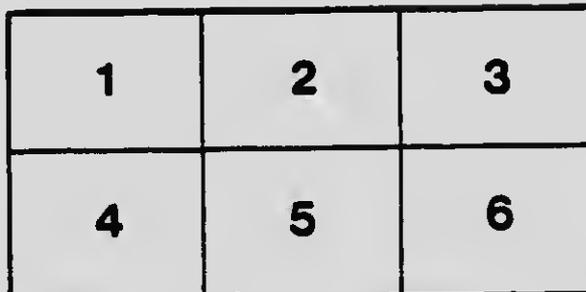
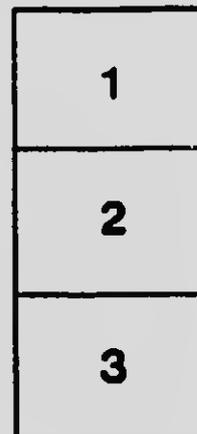
National Library of Canada

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shell contains the symbol \rightarrow (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Bibliothèque nationale du Canada

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

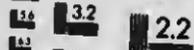
Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole \rightarrow signifie "A SUIVRE", le symbole ∇ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)

APPLIED IMAGE Inc

1653 East Main Street 14609 USA
Rochester, New York
(716) 482 - 0390 - Phone
(716) 288 - 5989 - Fax

РУСКА ПРАВОПИС

ЗІ СЛОВАРЦЕМ.

— Уложили

СТЕПАН СМАЛЬ - СТОЦКИИ І ФЕДІР ГАРТН

ТРЕТЄ ВИДАНЄ.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ.

RG 3933

SC

1913

c.2

ВІДДАТИ НА Р. 1913

ЗАВЛАДОМ РУСЬКОЇ БНИГАРНІ. — 818 - 850 Main Street

З ДРУГАРНІ. КАНАДИСЬКОГО ФАРМЕРА 852 - 851 Main Str

ПИСЬ

М.

Р ГАРТНЕР

Main Street

51 Main Street.

РУСКА ПРАВОПИСЬ

ЗІ СЛОВАРЦЕМ.

ВІННУПЕГ, МАН., 1918.

НАКЛАДОМ РУСЬКОЇ КНИГАРНІ, — 848—850 Main Street.

З ДРУКАРНІ „КАНАДИЙСЬКОГО ФАРМЕРА”, — 852—854 Main Street.

PG3833

56

1918

C. 2

П Е Р Е Д М О В А .

Все що мислимо, можемо виразити і другим людям виявити, видаючи із себе ротом певні звуки. Сей вираз мислей звуками називаємо **мовою**. Люди, що живуть при купі виражають звичайно свої мнели однаково, і для того розуміють себе докладно; але чим далші люди від себе і чим менше мають із собою діла, тим частіше подибуємо взагалі відмінні в виражуваню, так що чим раз тяжше, ба і неможливо буває їм порозуміти ея. Відти беруть ся у різних народів **мови**, н. пр. руська або українька, польська, рсенійська, англійська, німецька.

Всеж таки мови еусідних місцевоетий або і тої самої місцевоети часто етоять від себе далеко, е воно для того, що цілі народи, родини або поодинокі люди живють поміж чужими народами порозкидувані.

Кожда мова зміняе ся з часом поволи і без утанку, так що наша власна мова, чим давнійша, тим менше для нас зрозуміла. Давні мови, що ними вже жаден нарід не говорить, і котрі задля того вже не змінюють ея, називають ся **мертвими** і до ни: належать такі: — латинська, єврейська, церковно - словянька.

Освічені народи также і пишуть евоею мовою, і в тій писаній мові приймае ея з часом якась одна установа, чим та мова більше або менше відступае від звичайної мови. Отся **письменна** мова і епільна цілому українькому народови і еї повинні ми Українці на іміграції вивчити та знати добре...

I.

Правописні правила

приняті секцією Наукового Товариства
імені Тараса Шевченка у Львові.

I. Азбука.

§. 1.

Руска азбука складаєся з 33 букв, що сліднують по собі в осьтакім порядку: а, б, в, г, ґ, д, е, є, ж, з, и, й, і, ї, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, к, ' , ь.

§. 2.

Кожду з тих букв треба писати там, де в правильнім виговорі чуємо відповідаючий їй звук. А що руска правопись, як кожда інша, мусить узглядяти такж і походжене висловів і історичний розвиток мови і звичаєм прийятий спосіб писання, тож потрібними оказались такі казівки, що дальше слі-
дують.

II. Самозвуки.

§. 3.

є, ї, ю, я.

1. звучать як: йе, йї, йу, йа:

а) на початку висловів, пр. єґб, їсти, юдити, яблоко;

- б) по самозвуках, пр. **ма́в, краї́, зна́ю, шя́л**;
в) (нижняши і) по **ц, б, н, ф, м, р**, пр. **ня́ний, беш, вля́вуть, фя́кер, імя́, вірю́**.

ЗАМІТКА 1. *ґ* пишеться по тих співзвучках лише в висловках зложених з прикметкою: **в, об**, пр. **візати, везд, відати ся, обезд ітд.** і в вислові: **сімі**.

2. **є, ї, ю, я** не пишеться по: **г, і, к, х; ж, ч, ш, щ**.

3. **є, ї, ю, я** м'ягчать попередні: **т, д, с, з, ц, л, н**, пр. **тага́р (= тьагар), дяк, дід, ся, зягь, цю́, ля́ва, ніхто́**.

ЗАМІТКА 2. Змягчення ще другого співзвучка, стоячого перед змигченнями **т, д, с, з** ітд., не означаємо в письмі і особня, пр. **стия́** (не: стія́), **стід, сдїий**, **спіг** ітд. — впливши **л** а по часті **і** и (ка. зал. 3.)

ЗАМІТКА 3. Однак треба окремо виписати **л**:

а) в іменниках перед паростками: **-ня, -ця**, пр. **читальня** (не: читалня), **почекальня, Юляця**;

б) в відміні іменників на: **-ець, -ень**, пр. **поторілень** (від: поторілен), **стрільціп, лальці**; **більця** (1. відм. **білень**) ітд.;

в) перед: **-нійший**, пр. **сильнійший** (не: силнійший), **шлянійший**;

г) треба м'ягчити **л** і **н** п певній відміні тих іменників, у котрих **л, н** було змягчене в 1. відм. ч. од., пр. **культ** (від: культ), **веселькі** (від: весельш), **пільці** (від: пілька) ітд.

§. 4.

ь = знак змягчення.

1. Тим знаком м'ягчимо: **т, д, с, з, ц, л, н**:

а) на кінці вислову, пр. **зять, будь, вісь, князь, місяць, сіль, огнь**;

б) в середній слова перед твердим співзвучком, пр. **ба́тько, сьніт, цьніт, більмб, сьміх**;

в) в середній слова перед **о**, пр. **тьбхати, дьбогьт, ма́льбонапий** ітд.

ЗАМІТКА. Змягчення ще другого співзвучка, стоячого перед змягченими **ть, дь, сь** ітд., не означаємо з особня, пр. **кісьт** (не: кість), **гвядь, бовзць, мисль, кістьмі** ітд.

2. Знак „**ь**“ пишеться в паростках: **-енько, -елька, -онько, -онька, -їський, -їсьмийний, -їсьмийний**, пр. **міолячелько, річенька, околюбнько, головобнька, маліськая, білісьмийний, одвісіпський** ітд.

[Однак: **Щенчєнко, Сторожєвко, Ослівячєнко, Чайчєнко** і інші імена власні.]

3. Знаком „**ь**“ м'ягчимо **л** перед паростками: **-чик, -щина, -ший, -ство, -сний**, а **н** тільки перед **-ство, -сний**, пр. **пальчик,**

бувальщина, більший, начальство, гуцульскій; — духовенство, павський (але: кінчик, жінщина, менший ітд.).

4. Знак „ь“ пишемо в наростку: -ець, пр. вравець, Німець, хлопець, швець ітд.

5. Пишемо „ь“ в закінченю 3. особи ч. од. і мн.: -ть, пр. їсть, дасть, хвалить, несуть ітд.

§. 5.

а не: є

по: ж, ч, ш, щ, пр. жаба (не: жэба), час, шафа, шапка, щастє, паша, душа, жаль, рожа ітд.

§. 6.

е но: и

1. в 5. і 6. відм. ч. од. імеників на: -я, -ї, -жа, -ча, -ша, -ща, пр. дінею (не: дїнню), панею, рожею, зид. іею, душею, гущею ітд.;

2. в середній висловів там, де не наголошено є зближає ся в виговорі до и, пр. мєні (не: минї), теля, чєкаты, терпєлявий, трєвалїя, велїя, перо ітд.; бєрєш (не: бирєш), пєрєш, дерєш, мбжєш (не: мбжш), пїшєш ітд.; тєсати (не: тєсати), мєтати, цєзати ітд.

§. 7.

и не: е

1. в 5. і 6. відм. ч. од. імеників жєньскїх, зикінченїх на спїзвук, пр. чєсти, чєстїю; нбчи, нбчїю; мблєдєжї, -ню; мїшє, -ню ітд.;

2. в 1. відм. ч. мн. імеників на: -яни (-ани), пр. хрїстїяни (від: хрїстїянїи), Вїєвляни, мїщанї ітд.;

3. в зикінченю 2. відм. ч. мн.: -їи, пр. людїи, чєстїи, нбчїи, мїшїи, кбнїи, гбстїи, грбшїи ітд.;

4. перед р в дїєсловїх протяговїх (verba durativa): вїдїрати (не: вїдєрати), збїрати, пїдпїрати, рбзпврати, умїрати ітд.

§. 8.

и не: і

1. в 1. (зглядно 4. і 5) відм. ч. мн. іменників на: -и, -г, -х, -г, пр. ученики (не: ученикі), друзі, дүхи ітд.;

2. в 2. відм. ч. од. і 1. (зглядно 4. і 5.) ч. мн. іменників на: -на, -га, -ха, -га, пр. рука, дуга, вога; ч. мн.: руки, дуги, ноги, мухи ітд.;

3. в відміні іменників женських в а співзвук (2. 3. 5. 6. 7. відм. ч. од. і 1. 2. 4. 5. відм. ч. мн.), пр. 2. міши (не: міші), 3. міши, 5. мішв, 6. мішию, 7. міши; ч. мн. 1. міши, 2. міший, 4. і 5. мішв;

4. в прикметникових закінченнях: -ний, -гий, -хий, (не кій, гій, хій), пр. великий, довгий, сухий (так само: 6. відм. ч. од.: великим, 2. 3. 6. 7. відм. ч. мн.: великих, великим, великим);

5. в првстаці: ви (не: ві), пр. виходити, висьмівати ітд.;

6. в ввсловах: дітина (не: дітіна), сидіти (не: сидіти);

7. в наростку власних імен славянських: ич, пр. Шашкєвич, Міцкєвич, Караджич, Ягич ітд.;

ЗАМІТКА. Але на початку таких слів, як: ігла (не: игла), ігра, кра, імі, індик, інколи, іноді, ірха, іскра ітд. пишемо і, не: и.

§. 9.

і ве: ї

1. там, де в замкненім складі повстало з о, пр. сіль (сѡли), не: сіль; діл (дѡлу), не: діл; стіл (стѡла), спѡсіб (спѡсобу), росіл (росѡлу), осѡб (осѡба) ітд.; жидівскій (жидѡва), ялівка (яловій) ітд.;

2. в закінченю: -ів в 2. відм. ч. мн. твх іменників мужеских, що кивчать ся на тверді співзвукв, пр. плотів (не: плотів), садів, воів, вусів, волів, панів, кѡців ітд., бо говоримо: пліт, сад, віз, вус, віл, пав, коц ітд. [але: зятів, князів, країв ітд., бо говоримо: зять, князь, корѡль, край ітд.];

3. в закінченю: -ій, -ім в 3. і 7. відм. ч. од. првкметнєків закінчених на: -ий, -а, -е і заіменнєка: той, та, то,

пр. білий (не: білії), білим; зелений, велінім; твердіи, твердім; білолицій, -цім; русій, -сім; тій, тім ітд., бо говоримо: білий, веліний, твердій, білолиций, русий ітд., [але: гусій, -сім; лісій, -сім, бо говоримо: гусій -ся -се, лісій -ся -се ітд.];

4. в закінченю: -і в 1. відм. ч. мн. прикметників закінченых на -ий, -а, -е і заіменника: той, та, то, пр. білі (не: білі), зеліні, тверді, білолиці, русі, ті ітд., [але: гусі, лісі, бо говоримо: гусій, лісій ітд.];

5. в приставках: віді-, ді-, зі-, наді-, піді-, розі-, обі- ітд. перед більше співзвучками, пр. відібрати (не: відібрати ані відобрати), дігнати, зібрати, надійті, підійті, розібрати, обіграти ітд.

§. 10.

ї не: і

1. по: т, д, с, з, ц, л, н там, де оно повстало з е, пр. утік (утекла), лід (леду), ніс (несла), сіл (село) ітд., [але по інших співзвучках пишемо: і, пр. мід (меду), пік (пекла) ітд.];

2. по самозвучках (щоби усунути роззіи), пр. Україна (не: Україна, шії, надії; доброї; мої, твої, свої; доїти (не: доїти), поїти, раїти, двоїти ітд.);

3. в заіменниках: їх, їм, їхній.

§. 11.

о не: у

1. там, де оно, не маючи наголосу, наближує ся и неввразній вимові до у, пр. орёл (не: урёл), овá (не: унá), я́блоко (не: я́блоко) ітд.;

2. в дієприкметниковім наростку: -ований, коли на о падав наголос, пр. купований, дарований, образований, мальований ітд. Закінчене -ований не зміняє ся, коли дієслово є вложено з приставкою: ви- і коли т) ви- має наголос, пр. виобразований, нимальований ітд.;

3. так само и іменниках, утворених від дієприкметників закінчених на: -ований, пр. куповане, дароване, образоване, мальоване...; рівнож: виобразоване, нимальоване ітд.

§. 12.

у не: о

1. в дієсловах з наростком: -ува (-юва), пр. купувати (не: купувати), дарувати, малювати, вірувати, сілувати ітд.;

2. в дієприкметниковім наростку: -уваний (-юваний), коли на у (ю) не паде наголос, пр. сілуваний, відмінюваний, помідуваний ітд.;

3. рівнож в іменниках, утворених від дієприкметників закінчених на: -уваний, пр. сілуване, відмінюванв, помідуванв ітд.

§. 13.

-уть, -ють

в 3. особі ч. мн. дієслів, закінчених в 2. ос. ч. од. на: -еш, -еш, пр. пішуть, товчуть, хочуть, брють, ббрють ся, колють ітд., бо говоримо: пінеш, товчеш, хочеш, бреш, ббреш ся, колеш ітд.

§. 14.

-ать, -ать

в 3. особі ч. мн. дієслів, закінчених в 2. ос. ч. од. на: -иш, -иш, пр. хвалять, ранять, відять, спять, бачать, мовчать, учать, тають ітд., бо говоримо: хваліш, раніш, відиш, спиш, бачиш, мовчиш, учиш, таїш ітд.

III. Співзвуки.

§. 15.

Слабі співзвуки

б, д, г, з, ж, в (а не: п, т, х, с, ш, ф)

1. треба лишати без зміни в відмінюваню слів, хотяй би стояли перед свльними співзвуками, пр. воробці (не: воропці), порядки (не: порятки), нігті (не: ніхті), образкі (не: обраскі), ріжки (не: рішкі), рівці (не: рієці) ітд., бо говоримо: воробець, порядок, ніготь, обрабок, ріжок, ровець ітд.; — гребеті (не: гребеті), стереті (не: стерехті),

літти (но: ліств) ітд., бо говоримо: гребучі, стерегучі, лізучі ітд.;

2. троба їх лишати незмінними також перед наростками, що зачинають ся співзвукми спльнвми, отже поред: -ний, -на, -но, -ство, -ский, -ший, пр. бліакий (не: бліокний), вузкий, грузкий, мерзкий, низкий, слизкий, ховзкий; — солідкий (ве: солоткий), легкий (но: лехкий), мягкий; — дядько (не: дятько); — жабка (не: жапка), загадка (не: загатка), вязка (не: вюка), ліжко (не: лішко); — сусідство (не: сусітетно ані сусідство); — людский (не: лютеский ані людакний), сербский (не: серпеский); — грубший (не: групший), глібший, солідший, блізший, вузший, внаший, тяжшый, доробшый ітд., бо говоримо: близотá, вузотá, грузовина, мерзота, внанна, слизистый, ховзати ся; — солодити, легит, мягобный; — дядна; — жабок, загадок, вязок, ліжок, — сусіди, люди; Сэрби; — грубіти, глібніа, тяжіти, дорожіти ся ітд.

Ало: лехший, мякшый.

§. 16.

Сильні співзвуки

с, т лишают ся в письмі без зміни:

1. перед слабим б в наростку: -ба, пр. пробьба (не: прозьба), кісьба (не: кізьба), боротьба (во: бородьба), клятьба (не: клядьба) ітд., бо говоримо: просіти, косіти, бороти ся, проклятвій ітд.;

2. в нисловах аложених: бьде (не: бзьде), бтже (но: бдже), нелікдонь (не: нелігденъ).

§. 17.

об-, від-, над-, під-, без-, роз-.

Сі приставки пишомо поред кождим співзвуком без зміни, пр. обкінути (не: опкінути), обтерти; відкінути, підтяти, відсудити; надкусити, надтяти; підкінути (не: піткінути), підтяти, підоунути; безкорисно (не: бескорисно); розкувати, рбкш (не: рбокш), рбклад, розсудок ітд.

§. 18.

При́менник: з.

1. Стоячи окремо, пишеться сей при́менник завжди без зміни у всіх своїх значіннях (як в значінню німецького: *aus*, так також в значінню: *mit*), пр. з криком, з кúхні, з пánом, з покою, в тáтом, з хáти ітд.

2. Коли з в приставкою, то пишеться буквою с перед кождим сильним співзвуком з взїмком: с, ш і щ, отже перед: п, т, к, х, ф, ц, ч, пр. сполокáти (не: зполокáть), стёрти, ски́нути, скорóваний, сфальшувáти, сцїдáти, сче́сáти ітд.

3. Навпаки пишеться яко приставка буквою з перед кождим іншим співзвуком (і перед: с, ш і щ), пр. збудувáти, здїлáти, згóда, взирáти ся, зжинáти, змочїти, зня́ти, зросїти, зсї́нїти, вшї́ти, зшибáти, зшухвѣти ітд.

ЗАМІТКА. Рівнож в при́менниках зложеннх з «з», що стоять з 2. відмінком, пишеться «з», отже: зпід (не: спід), зпóнад, зпéред, зпóбід ітд.

§. 19.

в не: у.

в звучить в рускій мові по самозвуках як голос посередній між у а в асо як німецьке u в au, пр. Австрия (не: Аустрия), Австрáлія, Августїн, áвтор, Евгенїя, Еврóпа, Евзѣвій, Бави (Baum) ітд.

§. 20.

в не: л

1. звичайно в групі „ов“ межн двома співзвуками, пр. вовк (не: волек), пóвний, дóвгий, дóвбати ітд.

Але: полк;

2. в дївприкметивку мпнувшім р. муж. ч. од., пр. хвалїв (не: хвалїл), умїв, плїв, вїв, колóв ітд.

§. 21.

в яко приди х

на початку вислову перед і, котре повстало з о, пр. він (она), від, вівця (овець), вітчизна, вісь (бси)), вістрь, вісна, Вірменія ітд.

§. 22.

-ВСТВО не: -СТВО:

вітцівство, королівство, князівство, шевство, законодавство, мислівство, лівство ітд.

§. 23.

г не: ґ:

господар, господарств, господарство, господія, грама́тка.

§. 24.

ґ не: г:

газ, газда́, газдува́ти, газе́та, га́нок, га́тунок, ге́гати, гімна́зія, гра́ф, ґрунт, ґудз, педаґо́гія, телеґра́ф і в інших чужих словах.

§. 25.

-ДСТВО, -ДСКИЙ (не: -дство, -дский)

в словах, утворених від пнів закінчених на: д, пр. лю́дский не: лю́дский), сусі́дство, сусі́дский, шве́дский ітд... від люд, сусі́д, Шве́д ітд.

§. 26.

й

1. котре пишемо по самозвуках, творить з ними дво-звук, пр. ба́йка, дай, діла́й, до́брый, со́йка ітд.;

2. перед самозвуками: пишемо тільки перед: о, пр. Йо́в, Йо́натан, Йо́рдан, Йо́сиф; йо́й; йо́го; байо́к, ровпайо́ванч, со́йок ітд.

§. 27.

-тство, -тсний (не: -цтво, -цкний)

в вєсловах, утворених від пнів закінчених на: т, пр. адвокатство, адвокатсквй, богатство, братство, братсквй (не: брацтво, брацкний), свѣтскний, шляхѣтскний ітд. (від: адвокат, богат, брат, свѣт, шляхт).

Але: галицквй (від: Галвч), грецкний (від: Грек), купецквй, купецтво (від: купець), рильництво (від: рильник), ткацтво, ткацквй (від: ткач) ітд.

§. 28.

-чи або -гчи і -кти, ніколи: -гчи

в дієименникках: мочй або могтй (не: могчй), бичй-гтй, беречй-гтй, волочй-ктй, вапрячй-гтй, стеречй-гтй, отричй-гтй, течй-ктй, тсвчй-ктй ітд.

§. 29.

щ не: сч:

щастє, щасліввй, щасвний, щезать, рущвти, рущлнѧ, щаднїця.

IV. Чужі слова.

§. 30.

а не: ат:

в вєсловах прѣсвоєних в грецкого языка, там середнього рода, а у Русвнїи женського, пр. драма, поема, свстема, схема, тема, аксиома ітд. (а не: драмат, поемат, свстем, схемат, темат, аксиом ітд.).

§. 31.

і

в середнї чужвх слів, а іменво в наростках: -їя, -їян, -їянин, -їзм, -їи, -їна, -їст, -їт, дальше в: -їйний. -їйсний. -їяльний.

-іньський, -ічний ітд. вквівци и закінченю особових імен хрестивх і старивих: -ій, пишемо :

1. буквою и по: Д, Т, З, С, Ц і Р, пр. дидактичний, дієта, диецезія, Диоген, Диомед, діяльобі, Тукідид, Аркадія, Індіянин, буддизм, медик, методика, буддист, Студят, мелодійний, аркадійсквій, кордьяльний, християнсквій, мстодичввій, Методий; — Тибуль, Антиох, антиохи, Беотія, артизм, антик, критика партійний, беотійсквій, практичний, Мелетий; — фізіогномія, Азія, музик, азійсквій, гімназіяльний, музичний, Атаназій; — Сицилія, Сіов, місіонар, Росія, класик, комісійний; — цивілізація, Цидерон, національний, акація, публицист, містичизм, індукційний, провінціяльний, Гораций; — аристокрація, ориєнт, Аристид, періода, патриот, Австрія, Марія, історик, Африка, матеріальний, григоріанський, фабричний, Григорій ітд.;

2. буквою і по л і н, пр. Клітєн, Ганібал, мілїон, Англія, Еміліян, механік, аршенік, машинист, мелініт, сателіт, провінціялізм, ліпівий, технічний, Ефрозіяна, Вергілій, Антоній, Егевій ітд.;

ЗАМІТКА 1. Однак треба писати з руска: євангеліст, католик, католицкий, публіка, публічний, митрополіт, Іполіт, Васильї (Василийїи, васильїанський), Єлсавета, Ілїї, що вже від дуже давна зручили ся.

3. буквою і по нєїх інших співзвучках, пр. Алькібіад, Ахілл, Кімон, Біон, біольогія, кібек, Боккачіо, ажіо, шіртінг, академія, Арабія, епідемія, мопархія, педагогія, хемія, Маркіян, академік, графіка, телеграфіст, атавізм, льогічний, Параскєвія, Евзєвій, архідьякон, архікнязь, архієрєй ітд.

Але: аканїст, єпіскоп, прєсвїтер, Кир, Кирїло, Данїло, Макбла, Якїн, Филїп, Филпмон, Давїд, Трофїм, що вже від дуже давна зручили ся.

ЗАМІТКА 2. В кількох церковних висловах задержуємо давнє церковно-славянськє закінченє: -нє, а то: водосвїятнє, євангєліє, кнїгє, оружїє: впрочїм пишемо: -є, пр. діланє, писанє, милосєрдє, спасєнє, упованє ітд.

§. 32.

аї, еї, ої, уї, юї... (не: аі, еі, оі, уі... юі...)

в чужих висловах (усуваючи роззів), пр. архаїзм (не: архаїзм), Каїн, Михаїл, Рафаїл, Енеїда, героїчний, руїна, Люїза ітд.

§. 33.

-ня (-їя, -ія) не: іум

в таких імениках загальних, як: гімназія (не: гімназіум), губернія, колегія, консисторія, міністерія, семінарія ітд.

[Але: архія, ліцей, колюсей, горрєндум, індивідуум, метрум, фбрум.]

§. 34.

гі не: ги

в висловах присвоєних з грецкого: гіякінт, гідралічний, гідрографія, гідропатія, гігієна, гігієна, гієрогліф, Гіменей, гіперболя, гіперпродукція, гіпнозізм, гіпокріт, гіпотека, гіпотеза, гістєрія ітд.

Але: гідра. гимн.

ЗАМІТКА. В кількох висловах, після утертого вже способу писаня, опускаємо: г, а то: Ілярій, Іляріон, Іполіт, історія, Іспанія...

§. 35.

нс (замість грецкого і латиньского: х):

генсамєтер, ексамін, ексекутор, ексистєнція, ексорта, експедиція, Ксенофонт, текст, оксаміт ітд.

§. 36.

ль не: л (перед: о):

антропольогія, біольогія, соцьольогія, фізьольогія, фільосוףія
Льомбардія, Лондон ітд.

§. 37.

с не: з

в висловах грецкого і романьского походження на початку слів і в групах: нс, рс, пр. Сократ, Сольон, Сוףія, софїст; бран-

солѣта, консуль, консалія, консаліяця, Пѣрси, університѣт ітд.; рѣвнож в аложелім вислові: філософія.

Але: цензор, цензура, рецензѣнт, рецензѣня.

§. 38.

сх не: ш:

схѣда, схѣма, схематизм, схізма, схолястика, схоляст ітд.

§. 39.

т не: та

и іменниквах особових мужеских, присвоєних з латиньского і грецкогo язика, як: артист (не: артиста), архітект, архімандріт, лінгвіст, митрополіт, поѣт, сѣбѣт ітд.

§. 40.

Подвійних співзвукіи в іменах загальних чужого походження взагалі не уживаємо, отже: афѣкт, граматыка, мапа, профѣсор, ілюмінація, ілюстрація, ілюзія, іновация, амексія, колятор, корѣкта, корупція, комісія, процѣсия, каса ітд.

Противно в іменах власних особових і назвах географічних ітд. чужого походження дѣшаємо подвійні співзвукі, пр.: Грім, Гоф, Лѣссінг, Шіллер, Каппадокія, Ассірія. Гуйи ітд. — вииявши імена і назви вже від давна цілком зручені, пр.: Британія, Рѣсія, Іноліт, Нельсонѣз, Філія, Кирило ітд.

§. 41.

Імена власні місць (країв, міст, гір, рік, озер ітд.), як старинні так і новочасні, пишемо так, як они циві Русинами пеговорюють ся, пр.: Азия, Атѣн, Беѣтня, Вифлеѣм, Греція, Єгипет, Єрусалім, Кіпр, Ляксдемѣн, Мезопотамія, Мікѣя, Пѣрсія, Рим, Свракузи, Фелікія ітд.; — Аквігран, Бордо, Бретань, Білград, Давія, Женѣва, Італія, Липск, Льовдѣн, Медеолів, Паріж, Прага, Тоскана, Франція ітд.; — Дунай, Льобара, Тібер ітд.

§. 42.

Імена власні *особові старинні*. Ті імена вращали ся тим способом, що кінцеве: -as, -es, -os, -us по найбільшій часта відпало, -ias, -ies, -ios, -ius замінило ся на: -ій (-ий, -ій), а противно кінцеве пиеве: -n, -nt позістало, пр. Азіній, Аїсхіль, Алькаї, Анаксимавдер, Анаксимен, Аппій, Аристотель, Арастофан, Аттк, Вергілій, Гомер, Гораций, Дидім, Еврипід, Еней, Епаміонд, Ксенофан, Лікурт, Перікль, Пітагор, Тибулль, Твртій, Тукидід, Сімвій, Федр, ітд.; — Крітон, Ксенофонт, Платон, Сціпіон, Сольон, Ціцерон ітд.

Але: Мінос, Нейос, Талс, Янус. Рівнож: Парас, Датис ітд.

§. 43.

Імена *особові новочасні*, котрі вже зрушила ся, пишемо рускими буквами, віддаючи по можвості оригіаальной звук (хотай би навіть проти правил, поданих в §. 31.), пр. Байрон, Боккечію, Беранже (2. відм. Беранже́ра), Брандес, Вальтер Скотт, Вольтер, Гайне (Нейне), Гегель, Данте, Діма (2. відм. Діма́са), Додé (-éта), Кальдерон, Колумб, Корнелль, Лессінг, Расів, Руссб, Рафаель, Свѣт, Стюарт, Шекспір, Шіллвр ітд.

Передовсім рушимо славаьскі (і лвовскі) імена, пр. Вітовт, Вук Караджвч, Гедман, Гоціньсквй, Давічич, Добровський, Єличич, Залеский, Міцкевич, Мікльосач, Палацкай, Пушкин, Рокитаньскай, Собеский, Шафарик, Ягайло, Скаргайло, Ягич ітд.

§. 44.

Меаше праснові рускій мові чужі імена власні пишемо для врозумілості латвньскими буквами так, як они орвінально пашуть ся, пр. Brachelli, Du Bois-Rymond, Foucault, Mirabaud, Mirabeau, Neef, ten Brink, van Houten, O'Connell ітд.

У. Великі букви.

§. 45.

Великою буквою пишемо:

1. початок кожного писання; далі по точці, замикаючій попереднє реченє, а по двочотці тоді, коли без зміни наводимо чітсьє словє, однак ніколи перед вичислюванєм, пр. Народна пословниця говорить: Хто в біді дає, два рази дає. Але: Маємо чотіри часті року: весна, літо, осінь, зима.

2. по питанню і по знаку виклику, коли слідує відповідь або нова гадка: Чи був ти у брата? Був. — Господи милосерний! Не осироті нас!

3. в поезії початок кожного стиха, пр.

І день іде і ніч іде...

І, голову схопівши в руки,

Дивуєш ся: — чому не йде

Апостол правди і науки?!

4. всі імена власні т. є назви осіб (людей, богів, святих духів ітд.), монаших вборів, народів, держав, країв, міст, сіл і їх мешканців; імена власні давані ввір'ятам; назви улиць, рік, гір, озер, морий, гербів, свят, тіл небесних ітд., пр. Александр Великий; Бог (але: боги поганські), Пресвята, Діва Петро, Шашкевич, Зевс, Афіна, Василіянин, Домінікани, Поляк, Русин, Австро-Угорщина, Галичина, Львів, Замарстівів, Львовянин, Яворовець, (пес) Рябок, (корова) Красуля, (улиця) Городецка, (ріка) Дністер, Карпати, Морске Око, Чорне море, герб Любич, Різвб, Великдень, Вівус, Баран ітд.

5. прикметники утворені від назви особи, о скільки не служать до означеня цілого роду, пр. Шевченків заповіт, Міцкевичеві творн, Петрова книжка, Могиланська колєгія, служба Божя, Богородичин прázник, Цвцеронів гісказ ітд.; — але: цвцеровський стиль, могометанський пúтник, лютерскя цэрков ітд.

6. заголовки і назви вських творів, пр. Котлярівского Евейда, Гомєрова Іліада, Шенченкові Неофіти, Міцкевичеві Дзяди, Рафаєля Мадонна. — В довгих заголовках пишемо,

тільки перше слово великою буквою, пр. Іоторня рускої літератури Огонівського, Складика воді Скрібого ітд.

7. титули і урядові назви властей і інституцій, пр. ц. к. Намісництво, Віділ Краєвий, Академія Наук о Країні, Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові, Руске Товариство педагогічне ітд., отже також Церков (в значінню сусполу релігійного, але: церков святого Істра). — В назвах, що складають ся з кількох слів, треба писати великою буквою тільки слово перше або також слова виріжнюючі, пр. Рада Шкільна Краєва, Краєвий Союз кредитовий, ц. к. упрв. акційний Банк Гіпотечний ітд.

Рівнож: уживає ся великою буквою в скоротених титулах і урядових назв, щоби раз-раз не повторювати повного титулу або назви, пр. Академія (замієць: Академія Наук и Країні), Віділ (замієць пр.: Віділ Товариства „Пробудка“), Університет (замієць пр.: ц. к. Університет у Львові) ітд.; Памієник (замієць пр.: ц. к. Намісник Галичиний, — але: станієщице ц. к. памієника в краях репрезентованих в Раді державній), Директор (замієць: ц. к. Директор академічної гімназії у Львові, — але: прізвища складають на директорів обовязок чувати ітд.).

8. скінци в листах і поданнях пишемо великими початковими буквами не тільки титули осіб, властей і урядів (як повисше), але також за іменники особові і присвоюючі, о скільки відносять ся до особи, до котрої пишемо, пр. Високе ц. к. Намісництво! Високий Віділе Краєвий! Високоповажаний Пана Преобор! Дорогий Товаришу! Прішу Тебѣ. Від давна чекаю на Твій лист ітд.

§. 46.

Малі букви.

Малою буквою початковою пишемо:

1. назву днів і місяців: неділя, понеділок, вівторок, середя, четвер, п'яток, субота; місяць січень, лютий, март, квітень, май, червень, липень, серпень, вересень, жовтень, листопад, грудень.

2. прикметники, утворені від власного імені місце-
ности, пр. подільські лани; волинська земля; рускі села; поль-
ські гори; бережанський стая; яворіаскі вироби з дерева ітд.

VI. Діленє слів.

§. 47.

1. Односкладних слів не розриває ся ніколи, отже не: згл-яд, ві-ст, ка-рк ітд., але ціле слово переносимо ка нову лінію.

Приклади: в і з не пишемо ніколи на кінци записаної стрічки, бо они не творять складу. Не пишемо отже: в-Кракові, з-Відня, але в Кра-кові, з Від-ня.

Однак пишемо: зі Львова, зі Золочіва.

2. Розділюючи кілько складкі слова, треба держати ся отих вказівок:

а) коли яке слово з так зложеке або злучене з приставкою, що легко розпізнати складові части, тоді першу складову часть пишемо на кінци записаної стрічки, а другу переносимо ка слідуочу лінію, пр. повно-відва, біло-ліцій, безо-дка, коно-від, без-зубий, по-вторіти, наді-слати, за-гнути, за-мкнути, зі-пхнути, ві-вчити, ві-йти, віді-гнати, розі-рвати, підо-шва, об-умерти, не-дбалий ітд.

Випічки: о бід, о-бід, по-душка, ро-зум, ро-гада, ро-сіл.

б) коли слово є поєдиче, а межі двома самозвуками находить ся тільки оден співзвук, то переносить ся его до слідуочої стрічки, пр. во-да, глі-ка, ма-ра, роз-би-рати, ро-са, чоло-вік ітд.

ЗАМІТКА. Дз. аж виражують тільки оден звук, дияого нероздільно переносять ся на слідуочу лінію, пр. са-дка, глі-жку, ро-дашки ітд.

в) коли слово є поєдиче, а межі двома самозвуками находять ся два, три або більше співзвуків, то ка слідуочу лінію переносимо тільки остатичий зміж них, пр. вез-ти, зем-ля, клад-ка, крох-міль, поч-та, бруд-ий; жерд-ка, корч-ма, мерз-кутв, мєст-ник, скарб-иця, церк-ва, умер-лий ітд.

ЗАМІТКА. Однак групи: ств, тв, дв; см, сп, ст, сл; дальше м, г; л, б; т, а з слідуочим л або р звичайно не розділюєть ся і переносять ся нероздільно

на слідуючу лінію, все одво, чи стоять они по самозвучі, чи по співзвучі, пр. богát-ство, чер-ствий, говáри-ство, па-ства; купéц-тво, жёр-тва, брi-тва; рiз-дво; лé-дво: — ру-ський, чé-ський, вій-ско; прi-спа, ві-спа; пу-стий; вар-стáт; цар-кловати, пис-кля, i-гра; лó-брий, рiс-прия; мiш-тра, ван-друвáти ітл.

VII. Зложені слова.

§. 48.

1. Зложені частці, а іменно прислівники, применники і влучники, пишуть ся разом тоді, коли їх складові частини так з собою зросли оя, що творять оден звичайний вираз. А пізнаємо се по тім, що котранебудь з складових частин сама для себе нині вже не уживав ся або, коли і уживав ся сама з осібно, то в іншій значіно, чим в частиці зложеній. З тих причин пишуть ся разом:

а) прпслівники: байдуже, безперéч, бодáй, взагалі, відкп, відрáзу, відси, відтам, відтáк, відти, вкiнці, вкупі, вна-слідок, вперед, вiерше, вповні, впорожні, вправді, вридігоди, всяять, голірúч, доокóбла, дóкп, долиніць, дóраз, дорáзу, дóсп, досiть, дóста, достóту, завбільшкiй, завдовжкiй, завглубшкiй, завгрубшкiй, зáедно, зáвсiди, зáвтра, завширшкiй, вавчасу, заадалегiдь, залéдви, зáлюбки, запáдто, запóкотом, зáраз, зара-зби, звéрха, звiдси, звiльна, згóдом, змáлку, знадвóру, внов, зóвсiм, зрáзу, зрéштою, iнколи, комiтьголов, лiвобiч, мимохiдь, мимохiть, мимоходом, наборзi, навгáд, навзнáк, навiпередки, навiдворiть, нáвiть, навкóлiшки, навманя, навмiсно, навпакi, навпростець, навскiс, навстрiч, навстiж, надáрмо, на-зáд, наздогiн, назустрiч, наконець, налiно, набелiп, наперед, наперекiр, напоперéк, напóслiд, направо, нараз, наразi, на-рештi, насамперед, наскрiзь, натóмиць, нáтце, немóв, ненáче, нерáдо, нсрáз, нiкóли, нiяк, обiруч, опiсля, опiять, óстороп, повóли, подéколп, подóкуди, позáвтра, позавчéра, позаторiк, пóкп, помáлу, повáйбільше, посóблú, потiм, потóму, потрóби, правобiч, притiм, самохiть, сегóдня, сейчáс, силомиць, скоро-свiт, снóчи, спершú, справді, тогiд (-iдь), торiк, уперше, чимáло .

б) **пр** **слів** **ни** **ти**: **за́д**ля, **за́мі**сть, **за́че**рез, **здо**вж, **здо**, **зме́**жи, **зна**д, **зпе́**ред, **зпа́**д, **зпо**ме́жи, **зпо**між, **зпо**над, **зпо**від, **до**вк^ру^гі, **за**за, **на**прó^тив, **не**да^ле́ко (пр. **не**да^ле́ко **шк**о́л), **о**кóло, **в**ід^час, **по**біч, **по**ве́рх, **по**ви́ше, **по**за, **по**за^д, **по**здóвж, **по**ме́жи, **по**мімо, **по**між, **по**над, **по**и́зше, **по**не^ре́д, **по**не^ре́к, **по**нід, **по**и^ра, **по**руч, **по**се́ред, **по**у́з, **по**між, **су**прот^{ив}...

в) **з** **л**у^чи^ни^ки: **а**бі, **а**ніж, **бу́**д^им, **д**ля^то^го, **за́**ки, **за́**км, **за**те́, **ко**бі, **не**мо́, **на́**че, **не**на́че, **пі**ба, **на**ко́лі, **на**скі́лько, **о**тже, **по**за́як, **пр**о^те́, **та**ж, **та**й, **та**ко́ж, **т**им^часóм, **щ**о^бі, **щ**о^б...

г) **пи**шемо **раз**ом **та**кож **пр**і^ме^нни^ки **з** **пр**и^{на}ле^жн^им **і**м^ен^ем, **ко**ли **на**го^лос **сп**оч^ива^в **на** **пр**и^ме^нн^ик^у, **пр**. **до**с^ві^та, **за**мо^ло^ду, **за**му^ж, **за́**що, **на**но^во, **на́**що, **но**но^чи, **по**що ..

2. **На**в^па^ки **та**кі **ча**сти^{ці}, **ко**три^х **ск**ла^{до}ві **ча**сти **в**и^{ст}у^{па}ю^{ть} **в** **на**ші^й **с**в^ідо^мос^ті **ос**і^бн^им **с**ло^{ва}м, **т**ре^{ба} **пи**са^{ти} **о**к^ре^мо:

а) **без** **су**м^иі^ву, **без** **ч**ис^ла (але: **бе**з^{лі}ч), **в**ід **да**в^на, **в**ід **за**в^тра, **до** **за**в^тра, **до** **пі**зна, **до** **ре**ш^ти, **до** **сі**та (але: **до**с^іть), **до** **те**п^ер, **з** **б**лі^зка (-з^ька), **з** **ви**со́ка, **з** **гру**бо́ша, **з** **да**в^на, **з** **да**в^них **да**в^ен, **з** **да**ле́ка, **з** **ні**ме́цка, **з** **па**льска, **з** **по**льска, **з** **по**ря́дку, **з** **п**ри^{чи}н^и, **з** **ті**ха, **з** **у**го́рка, **з** **че**р^ги (але: **з**в^іль^на), **з** **ча**со́м, **за** **ви**со́ко (за **ви**со́кий), **за** **до**в^{го}, **за** **то**н^{ко}, **на** **сп**ов^ид, **на** **по**ка^з, **на** **по**т^ім, **на** **те**п^ер, **о** **ск**і́лько, **по** **да**в^но^му, **по** **на**шо^му, **по** **ні**ні, **по** **ні**ме́цки, **по** **по**льс^ки, **по** **по**ря́дку, **по** **пр**о́сту, **по** **ста**ро́му, **по** **ті**ху, **по** **ча**сти, **по** **че**р^зі (але: **по**во́ли, **по**ма́лу), **по** **не**р^{ше}, **по** **д**ру́ге, **по** **т**ре^{те} **і**т^д.

б) **ч**им, **щ**о, **я**к **пи**шемо **о**к^ре^мо, **пр**. **ч**им **с**к^ро́ше, **ч**им **х**у́ше, **ч**им **ра**з (пр. **лі**пше); **щ**о **р**ік, **щ**о **мі**сл^{ць}, **щ**о **ті**ж^{де}нь, **щ**о **де**нь (але: **на** **щ**о^де^{нь}), **щ**о **д**ня́, **щ**о **ра**з (пр. **ста**ра^ні^йше), **щ**о **до**; **по**ки **щ**о; **я**к **на**і^лі^пше, **я**к **ст**і^й, **я**к **сл**і^д, **я**к **ра**з **і**т^д.

3. **Пи**шемо **за**в^сі^гд^и **о**к^ре^мо: **би**, **же**, **но**, **ся**, **то**, **пр**: **я** **ді**ла^в **би**; **ти** **пи**са^{ла} **би**; **б**ра^т **же** **ві**ди^{во}ві^в; **то**й **же** **са**м **у**ч^ни^к; **хо**ді^в **но** **сю**ді; **уч**у́ **ся**; **мі**сте **ся**; **х**то **то** **та**м **бу**в? **К**о^три́й **то** **у**ч^ни^к **пи**са^в?

Але **за**в^сі^гд^и **раз**ом: **а**бі, **ко**бі, **пі**бі, **щ**о^{бі}; **бу**д^ьто, **на**д^{то}.

4. **Пр**от^{ив}но **пи**шемо **раз**ом **с**ло^{ва} **з**ло^{же}ні **з**: **-б**, **-бу**д^ь, **-не**бу^дь, **-де**, **-ж**, **-к**ра^т, **-с**ь, **пр**. **ді**ла^{ла}б, **х**ва^{лі}лі^б, **ко**лі^б; **ко**три́йбу^дь, **ко**три́йнебу^дь, **де**ко^три́й, **де**х^{то}, **де**що, **де**і^{де}; **х**то^ж,

щож, онаж, вбож; двакрат, трикрат; десь, колись, хтось, учусь, мійсь, мблїтєсь ітд.

5. Переченє: не:

а) вростає ся в одно слово не тільки в всякими іменами, т. є в іменником, приметником і числівником, але також в прислівниках, утвореними від імен, коли слово через те набирає осібногo значіння, пр. недорід, недуга, нелад, неміч, непорядок, непотріб, неслава, нетяга; — невінний, незаадрий, незрячий, непокірливий, немудрий, непутящий; — неоден; — небавком, небаром, невроком, недалєко, невабаром, немоб, непрячком ітд.

б) в протиставленях пишє ся „не“ окремо також перед іменами і прислівниками, пр.: Се не (є) характер, але упрямість. Бувало се не раз, не два, але мнѳго разѳв. Місто не (є) далєко ітд.

в) перед дієсловами пишємо „не“ окремо, пр. не знаю, не має, не бажаючи, не напсавши, не говори ітд.

ЗАМІТКА. Однак пишємо разом: немі (особово), нехотчи, нехотя і нехоч (яко прислівники), несподїти, несподїти, несподїти, несподїти, несподїти, несподїти... позавк они похольє від: неволя, невіра, немоці, неохота, нещасливий..

6. Іменники і прикметники зложені, котрих складові частини сплинули зовсім в оден вислів, пишємо разом, пр. вертіпорох, гонівітер, жмїкнут, палївода, перекопїполе, пройдїсьвіт, стрімголов; двдерево, гололєдиця, лвохїте, слабосїле; Богородїця, водопїло, водохрєсте, горлорїз, коновд, костогрїз, кожемїка, сновїда, страхополѳх, хлїборѳб, богомїльній; білолиций, довговусий, каробкий, кривобкий, круглолиций, крутоберегий, сивобородий, тонковєрхий, черноволюсий, швроколїстий; вірлобкий, серпорїг, беззубї, безрукий, безязїкї, безкрїпї ітд.

7. Коли складові частини якогось зложеногo слова лише з легка є з собою получені, то вставляємо поміж них роздїлку „-“, пр. Австро-Угорщина, українсько-руський, церковно-славїанський, хїрургїчно-медїчний, хлїб-сїль (хлїба-сѳлн), оденєдївий, всєго-навсєго, раз-враз, кѳнець-кївцєм, яко-тако ітд.

VIII. Перепинанє.

§. 49.

Протинка (,).

Протинка означає найкоротший перестанок голосу і кладе ся:

1. між реченє головне й побічне і також між два реченя побічні, пр. Граб є найтвердший з дерев, які ростуть в наших лісах. Святиполк після сказати Глібу зп, щоб він швиденько їхав до Києва, бо ніби Володимир дуже слабій.

2. між реченя рівнорядні, коли они короткі і не мають речень побічних, пр. Рече та стоїє Днір широкій, сердвтий вітер завиває, до долу верба гие високі, горами хвилі підіймає.

3. між реченє скорочене або втручене і реченє головне, пр. Скінчивши свою роботу, прийду до тебе. Злість, кажуть, сатані сестриця.

4. протинкою відділюємо прикладку і кожний 5. відмінок в реченю, пр. Син Володаря, князь Володимирко, переніє ся до Галича. Мене, мати, Турчин знає, медом, вином наповає.

5. протинку кладемо між рівнородні части реченя стягненого (пр. між два або три підмети, првсудки, такі самі првдатки, появяючі додатки ітд.), коли онв не є получені злучниками: і, та, тай, або, або-або, ані, ані-ані, пр. Я прийшов, побачви, побідив. На дпорі погідво, але холодно. Глибокві, наче море. Як дома, так і в школі.

Але: він і она; брат таї сестра; нині або завтра; або я або ти; ані великий ані малпї.

ЗАМІТКА. Коли згадані злучники — з виїмком „і“ — „та“ — „тай“ — получують цілі реченя, тоді кладемо перед ними протинки, пр. Він ані не був хорий, ані не прийшов до школи. Або перун ударив, або злочинеш підняти. Але: Молв ся, працой, постанай чесно і нічого не бій ся.

6. перед реченням дівіменниковим, пр. Посилає мене мати в степ, пшеницю жати. Сонце схоналось за гори, спочиває після довгого Петрівського дня.

§. 50.

Знак середній (;).

Сеї знак означає довший перестанок голосу, ніж пропинга, і кладе ся:

1. між довші речення рівнорядні, іменно коли мають при собі речення побічні, пр. Мли меле, мука буде; язик меле, біда буде. З небес на землю, від кінця світа до кінця простирає ся воля Бога; все, що під сонцем і више сонця, в світі і за світами, розгомонує мудрість безначальну і безконечну Его; а перед сею мудростю марниця всі мудрости наші, як капля перед морем, як червпна перед велитом, як годивка перед вікамп.

2. Між групи безпосередно по собі слідуєчих рівнорядних частей речення: А були там: Русини, Поляки, Чехи; Італійці, Іспаниці, Французв; Німці, Автіїці, Шведи.

§. 51.

Двоточка (:).

Сеї знак означає ще довший перестанок голосу, ніж знак середній, і кладе ся:

1. коли попередне реченє головне пояснює ся реченням слідуєчим, пр. Наум Дрот бун паробок на все село, де жив: батькови і матерв слухняний, старшим себе покірний, між товариством друзяка.

2. коли вчисляємо подробиці або частп, що належать до якоїсь цілости, пр. Чоловік має пять змислів: зір, слух, смак, нюх і дотик.

3. перед словами якоїсь другої особи, коли їх наводимо дослівно, пр. Наум було й каже: Чоловікови треба трудитись до самої смерті.

4. в очерках (періодах), між реченням попереднім і послідуєчим, коли они є довгі, пр. Не хмара сонце заступила,

не вихор порохом вертить, не Галич чорна поле вкрвля, не
буйнів вітер се шумить: се військо йде всіма шляхами.

§. 52.

Точка (.).

Сей знак озвачав найбільше спущене голосу і найдовшій
перестанок; він вказує, що мысль вже скінчена. Точку кла-
демо:

1. на кінци речень повдвичх і аложених, пр. До
смерти учить ся чоловік. Що се за чоловік, ні хто не знає.

2. по титулах, написях і заголовках, пр. Руска
Читанка для нпзших кляс. Хмарв. Повість Ів. Леввцкогo-
Нечуя.

3. по чвслах, означаючих порядкові чвслівники, пр.
Святополк II.; на стор. 20. (=двайцятій); в 1904. році.

4. ако знак скороченя по всіх буквях, що заступа-
ють цілі слова, не написані в цілоств, а то: відм. = відмінок,
гл. = глядп, д. = добродій, др. = доктор, ітд. = і так дальше,
іті. = і таке інше, ітп. = і тим подібне, ос. = особа, п. = пан,
пр. = приміром, прикм. = прикметвиц, пор. = порівнай, р. =
рік, р. муж. = р. мужеский, р. жень. = рід женський, р. сер. =
рід середній, сьв. = сьвятий, сл. = слідуючвій, стор. = сторона,
тзв. = так званий, тзв. = то значить, ц. к. = цісарско-королів-
ский, ч. = час, ч. од. = число одиночне, ч. мн. = число многе.

ЗАМІТКА. По скороченях ріжних мір, монет і хемічних материй не пише
ся лочки, пр. 1 см, 1·l, 1 K (= корона), S (= сірка) ітд.

§. 53.

Питайник (?).

Сей знак кладемо по реченях або словах, котримн пвта-
ємо ся, пр. Хочеш і хвали і нагороди? Заслужв собі. Чв ти
чвтав поезії Шевченка?

ЗАМІТКА. По записаних питаних знаку питання не кладемо, хіба що го-
ловне реченє містить в собі питанє, пр. Перше всего подумай, чи ти зможеш
се зробити.

Але: чи знаєш ти, чого я прийшов до тебе? (Ту знак питання відносить
ся до головного реченя: «чи знаєш ти»).

§. 54.

Знак виклику (!).

Сей знак кладе ся по тих реченях і по тих словах, котрі сговорюємо піднесеним голосом. Отже кладе ся вго по реченях і словах, що виражають зазнів, подив, бажанє, радість, сміток, обуренє, гнів, біль, жаль, рішучий розказ. Рівнож пишемо вго по всіх відмінках V-тих, коли они не стоять в середині реченя (в такім случаю кладе ся по них тільки протинку), пр.

Будь здоров! Бійте ся Бога! Ох, лихо мов! О, Боже мій милий! — Іване! ходи но сюди! Будь щаслив, мій сину! (А ле: Щож я тобі, друже, злого учинив?).

§. 55.

Паваза (—).

Сей знак кладе ся:

1. коли означає ся мова недокінчена або перервана, пр. Дайте мені спокій, бо — ;

2. коли опускає ся в реченю таке слово, котрого легко можна догадатись, пр. Хто робить, — голий не ходить;

3. коли надумуємо ся, якого слова нам ужити, або коли приготуємо на щось несподіваного, пр. Не хочу бути нездячним, отже заплачу тобі за твою прислугу — грішми;

4. коли заіменник то або се вказує на попередні іменники або на ціле реченє, пр. Добро найкрасшеє на сьвітї — то братолюбїє;

5. замість скобок, щоби відділити реченє скобкове, пр. Нагло — а було то полуднє — ударив грим з чорної хмарн.

§. 56.

Скобки ([] ()).

Скобками замикаємо поодинокі слова або цілі реченя, що не належать до мисли того реченя, в котрого середині они уміщені, але в додатком пишучого, пр. То дівчина ходить, й сама не знає (бо причинна), що такеє робить.

Скобки означають також, що в якимсь слові може виступати буква, пр. з(і)шитв, з(і)сісти.

§. 57.

Знак наведеи („ “).

Сего знаку уживаємо:

1. щоби виразно означити, що замкнені ним слова не походять від нас, але від іншої особв, а мв їх тільки дослівно наводимо, пр. Господь Бог сказав: „Нехай буде сьвіт!“;

2. щоби зазначити поодинокі слова або звороти (титули книжок, написи), або щоби означити, що зазначене слово має побічне значіне, пр. Шевченка „Думки“ деклямує молодіж радо. Добрий то „приятель“, коли вго до такого діла намовив.

§. 58.

Точки (....).

Сей знак озвачає, що говорячий ве висказує всього, що міг би або хотів би висказати, і що мовчанем заступає говорева, пр. „Я не Ганна, не наймичка. я...“ Тай занімала.

§. 59.

Роздїлка (-).

Роздїлку пишемо:

1. коли ділимо слова на кінця стрічки;

2. в зложених словах, коли складові частини лише з легка з собою сполучені, пр. Австро - Угорщина; князь - гордвня, смутний - невеселий, плакати - рвдати, ледви - ледви, хлїб - сїль, яко - тако ітд.

II.

С Л О В А Р Е Ц Ь

уложений Комісією, покликаною ц. к. Радою Шкільною краюною.

Сей словарець містить в собі найчастійше уживані чужі слова і наукові вислови а граматики (зг. з скороченя: гр.), мітології (мт.), географії (г.), історії (і.), алгебри (а.), геометрії (гм.), астрономії (аст.), фізики (ф.), хемії (х.), соматології (с.), зоології (з.), ботаніки (б.), мінералогії (м.), льогіки (лг.), психології (п.), педагогіки (пг.), гімнастики (гн.), музики (мз.), рисунки (р.), каліграфії (к.), господарства (г.), гігієни і лічництва (л.) та технології (т.) и дотичними науковими висловами польськими.

Інші скороченя.

англ. = англійський; грец. = грецький; іт. = італійський;
лат. = латинський; нім. = німецький; поет. = поетичний; фр.
= французький; церк. = церковний вислів.

ЗАМІТКА. Закінченя в скобках по іменниках означають по порядку:
2. відм. ч. од., 1. і 2. відм. ч. мн.; по првкметниках: побічну форму; по дісло-
вах: 1. ос. ч. од., 2. ос. ч. од., 2. ос. ч. од. спос. приказового, дісприкметник
минувший.

Коли на закінченю в скобках нема наголосу, то він є таквій самий, як
в слові перед скобкам.

А.

Аббазія (-ні) : Abbaza (г.)
 аберація (-ні), лат. : збóчення
 абі
 абітурієнт (-а -и) (ученик, виходічий із шкіл, що зложив іспит зрілості; ученик, приступаючий до іспиту зрілості)
 абонавент (-у -и), фр. : передилата, замóвленє
 Абрúнци : гóри, часть Апенніну (г.)
 абсолютізм (-у -и) : 1. безуслівність, 2. самодержавство
 абсорбція (-ні) : absorbcya (ф.)
 абсурд (-у -и) : недоріч (-и), бред-ня, дуриння
 абанс (-у -и), фр. : посувєнє на вїшеє становище
 авансєвати (-ю) : посуваю (ся) на-перєд
 Август (-а)
 Августин (-а)
 авдєвїция (-її) : послух (-у), послух-хвє
 аудиторія (-її) : audytorium (слу-хачі; лекційна сїля, слухальня)
 Авітїон (-у); авитїонський
 Авїссїня : Abissynia
 Авлїда (-и) : Aulis
 Авраам (-а) : Abraham
 Аврелїй (-їя) : Aureliusz
 авкультант (-а -и) : вислўхуючий, позїчник сўдїї
 авкультация (-и) : вислўхуцанє (л.)
 Австралїя (-її)
 Австрїєць (-їїця) : Austriyak
 Австрия (-її); австрїйський : austrjacki
 Австро-Угорщина : Austro-Węgrу
 автономія (-її) : самоуправа ; само-ряд
 автосєця : огляцанє власними очі-ма (л.)

автор (-а -орв) : спорўдник, тво-рець, письменник
 агвєць (агвци), черк. : hostya
 Агеалїй (-їя) : Agezylaus
 агент (а -и) (справник, посередник, заступник)
 аграрний : рільничий; право аграр-не; полїтика аграрна (г.)
 Агрїколя (-лї)
 Агрїппа (-и); Агривїана (-и)
 агрономія (-її) : наука рільництва (г.)
 адверсарїй (-вїя -її) (протївник, су-перник)
 адвокатський
 Адїж (-ї) : Aduga
 адреса (-и -и) : adres
 Адриїєке море : m. Adryatyckie
 Адриятк (-а) : Adryatyk
 адюкт (-а -и) : помісїчний урядник
 адютант (а -и) : помісїчний офі-цєр, осаўл
 аж
 азбука (-и -и)
 азимўт : azymut (ф.)
 Азїїї (-їя) : Asinius
 Азия (-її); азїїський : azyatycki
 Малє Азия : Azya Mniejsza
 азот : azot (х.)
 азотан (-у) : azotan; азотїн : azo-tyu (х.)
 азотник (-а) : azotowiec (х.)
 азурит (-а) : azuryt; сїнь їрва : błękit górski (ж.)
 Аїгоспóлїаос (невїдм.) : Aegospo-rtamos
 Аїємль (-ля) : Eschyl
 Аїєхїн (-а) : Eschines
 академія (її); академічний; Ака-дємія Наўк в Крєковї
 акафїст (-у -и)

- аквареля (-лі) (малюнок водними
красками)
Аквієграф (-у)
аконцаційне́нт (-у -н) : музичний су-
пробід
акорд (-у) : akord (ф.)
акробат (-н -н) : ливоско́к
аксаміт (-у -н), тибко́ж : оксидіт
аксони (-н) : rewnik (п.)
акт (-у -н -н) : урядовий папір; дія
в драмі
активна (-ніа) (стан чинний)
аккумулятор (-а) : akumulator (ф.)
акція (-ні) : ділає
альгебра (-н) : численє б́у́кнаш
Альге́рня (-ні) : Alger
алеж
Алекса́ндр Вели́кий (Алекса́ндра
Вели́кого)
алга́т (-у -н) : прило́га
алего́рія (-ні) : allegorya (образоно
представленє, прітча, інюказ)
алилу́я
аліяж (-у) : aliaz (ф.)
аліянс (-у -н) : сою́з
Алька́й (-ая) : Alcaenz
алькалоїд : alkaloid (х.)
Алькібіад (-а) : Alcibiades
Алькіно́й (-о́я) : Alcynous
алького́ль (-о́лю) : alkohol (х.)
Алла́г! : Allah! (ара́бске: бог)
альоку́ція (-ці) : промби (особливо
пап)
Альпи (Альп); альпéйскій
алу́н (-у -ні) : alun
алю́нія (-ні) (прітик, нати́к)
Аляри . Alaryk
аля́ри (-у) : по́клик до збро́ї; збі-
готня
анальга́на (-н) : сполу́ка металю
в рту́тню
аніє́стия (-ні) : пошлунає
амоні́к : amoniak (х.)
амфібо́ль (-ю) : amfibol; луче́ньк (-а):
promieniec; незго́рець (-рця; або
аскє́ст : asbest (п.)
амфібра́х (-а) : amfibrach (стоп:
в стиху) (гр.)
анабапти́ст (-а -н) (второхрєщенєць)
анаколю́тня (-ні) : підступленє від
розпочатої складні рєчєня (гр.)
Анакрео́нт (-а) : Anakreon
Анаксимандер (-дра)
Анаксимє́н (-а) : Anaximenes
аналі́за (-н) : розчленоває, розбір,
робклад
анальо́гія (-ії) : подібність, схожість
анапє́ст (-а -н) : anapest (стоп
в виршу) (гр.)
анар́хія : бєзрид, безприс (і.)
Анаста́зія (-ні)
анато́мія (-ії) : шту́ка розчленювана-
ня; нау́ка про будоєу тіла
Англі́єць (-ійця) : Anglik
англі́єска сла́бість, криву́ха : gna-
chitis (л.)
Англі́я (-ії); англійскій : angielski
Андра́ші (-шого) : Andrassy
Андри́й (-ія) : Andrzej
анекдо́та (-н) : коротке до́тепне опо-
віданє; вигадка, можебілиця
анє́ксія (-ні) : забір, прилүченє
апі́ж
Ані́зи
анілі́на : anilina (х.)
Анк (-а) Марці́й (-ня) : Ankus
Marcyusz
анкє́ти (-н) (збір знанців)
аномалі́я : anomaliala (ф.)
аноні́м (-н -н) : безіменний
анонс (-у -н), фр. : оповістка
антаго́нізм (-у -н) : протівєньство
Антиго́на (-н)
антидо́тум (непідн.) = протитру́я
odtrutka (л.)
анти́к (-а -н) : старонна; античний
староданний, староничий

антикварій (-арія) (торгуючий старими книжками);

Антилі (-ін)

Антиох (-а)

антисептичні середники : противгнійлі сер. (л.)

Антитар

антитеза (-н) : протистава

антифон (-а)

антихрист (-а)

Антоїї (-їя)

антрополог (-а) : дослідник чоловічої природи

аорта : головна артерія (л.)

апарат (-у -н) : прилад, пристрій

апартамент (-у -н) : сьвітлиця, горнища

апатит (-а) : apatyt; кўля фосфорита : kula fosforytowa (м.)

апатія (-її) : тупість, безпрічастність, байдужість

апелювати (-юю) : відкликую ся

апеліяція (-ції) : відклик

Апенін (-у) : Apenniny

апогей : apogaeum (punktodzienny) (ф.)

Аполлон (Аполліва) : Apollo

апоноцеа : замовчав (гр.)

апострофа (-н) : промова до осіб не-присутніх або істот неживогних (гр.)

Аппій Клявдій : Appiusz Klawdyusz

аптетюра (-н) : надаване тканинам польску (т.)

аптіка (-ки)

- ар в закінченні мно́го іменників, що мають в 2. відмінку ч. од. : - аря, пр. : секретар (-аря), лікар (-аря), млинар (-аря), цар (-аря), гончар (-аря), лїцар (-аря) ітп.

Арабія (-її)

арагоїт (-а) : aragoit; же́лізоцвітник (-а) : żelazokwiescie; же́релінець (жереліця) : źródle-niec; горохо́рчк (-а) : grochowiec

арак (-у)

аргумент (-у -н) : доказ

Арде́ни

аренда́р (-арі -рі), також : орендар

арешт (-у -н) : хурліга, холо́дша, глі́бка

Аріїці : Aryjskocy

Арзет (-а) : Ariszt

Арестид (-а) : Arystydes

Арестотель (-теля) : Arystoteles

Аристофан (-а) : Arystofanes

арія (-її), іт. (віддане запомочию солосової музики якого чувствіа)

арка́нум, ч. мн. арка́на : лі́ки не-зна́ної уздороняючої сі́ли (л.)

арма́та (-н), також : гарма́та

армія (-її) : війско разо́м взи́те

арніка (-н) : arnika (arnica montana) (л.)

арога́нція (-ції) : зухва́ність, бу́тя, горді́ння

арса (-си) : arsis (частия стони, виголо-шувана головою сьліпіншим) (гр.)

Артаксеркс (-а) : Artaxerxes

Арте́міда (-н)

арте́рія або бю́чка : tętnica, arte-rya; а́орта або голова́ арте́рля-тіла : aorta czyli główna tętnica ciała; арте́рія перко́ва : tętnica płucna (с.) (л.)

артиле́рія (-її)

арти́ст (-а -н) (художник, митець, мистець, штукмайстер)

арфа (-н) або гарфа (-н)

архаї́зм (-у -н) : застарілий вислів

Арха́нгельск

археоло́гія (-її) : дослід старини

архі́в (-у -н) : archiwum (місце пе-реховування важних паперів і доку-ментів)

архієпископ (-а -овий)
 архієпископ (-а -и) (єпископ)
 архієрєй (-єй)
 архієпископ (-єй)
 Архієпископ
 архієпископ (-а -и) (єпископ шукати будівництва)
 архієпископ : arszeniek (х.)
 архієпископ (-и) : uzdrowotnienie (усунення всіх обставин сприяючих розширенню зарази) (л.)
 архієпископ (-и) : обезпечення
 архієпископ (-а -овий) : засідател
 архієпископ (-и) : присвоєння (л.), впровадження (гр.)
 архієпископ (-у) : безполітичний (гр.)
 архієпископ : asceta
 архієпископ (лучене в товариства) (г.)
 архієпископ (-и)
 архієпископ (у -и) : вид
 архієпископ (-и) : ассирийський
 архієпископ (-а) : Asyages
 архієпископ (и) : Astyanax
 архієпископ
 архієпископ (-у) або складова частина : asfalt, smoła ziemna (ж.)
 архієпископ (у -и) : прадідичність (ділчність, характеристичних прадідичних предмет) (г.)

атак (-у) : напад, удар
 Атеїзм (и) : богівня
 Атеїзм (Атеїзм); атеїстичний
 Атлантійський (океан) : Atlantycki (ocean)
 атмосфера : atmosfera; атмосфєрний; atmosferyczny (ф.)
 атом (-у) : atom (ф.)
 атракція (-и) : притягання
 атракція (-у) : чорніло
 атракція (-у -и), придіток : przydawka (гр.)
 Аттіка (-а) : Atticens
 Аттіка (-и); аттицький
 Аттіка (-и)
 Афганістан
 афект (у -и) : зворушення душевне
 афект : arheliem (punkt odsłoneczny) (ф.)
 афера (-и -и) : приключка, сунєчка, афера
 афина (-и) : bogowa (г.)
 афоризм (-у -и) : коротка замітка, гадка
 Афродита (-и) : богівня
 ахат (-у) : agat (ж.)
 Ахат (-а)
 Ахіллєс (-ілля) : Achilles
 Аякс (-а) : Ajax

Б.

- б на кінці слів, пр.: щоб, ко-
 либ, вслийб, ділилаб, ходилоб,
 робилоб ітд.
 Бабенберг
 бабєць (-бця, -бця) : glowacz (ryba) (з.)
 бабка (-и) : babka (б.)
 Баварія (-и); баварський
 Баварці : Bawarowie
 багр (-у) : szkarlat; багрянний
 багровець (-ця) : szkarlatnik (з.)
 базальт (-у) або стовповик (-а) : bazalt (ж.)

Базилика (-и)
 базька (-и -и) : kotka czyli bazia [також: багрянка (-и)] (б.)
 базькова (рослина) : kotkowa (roslina) (б.)
 байдрак чортополох : glowacz czyli porzoch (б.)
 байлужє : obojetnie
 Байрон (-а) : Byron; байронський : bajronowski
 бактерія (-и) (л.)
 Бакх (-а) : Bacchus; бакханалі (-ї)
 баль (-лю -лі); балет (-у); балетний

баламутство (-а)
бальдахін (-а -и) : baldachin (небо)
балькowanie (-я) : belkowanie (р.)
бальок (-лька -лькі)
бальоні (-а -и)
бальсам (-у)
бальсамувати (-ую)
Балтійське (міре)
балютувати (-тую) : голосувати
картками
балліа (-и) : ballada (рід поези)
баласк : balaska (р.)
баліст (-у) (тягар, що має, о скільки
тріба, понизити точку тяжести ко-
рабля)
банбуса (-и) : bambus (б.)
бандіт (-а -и) (розбійник)
баніт (-а -и) (вигнанець з краю)
Банк Гіпотечний
банкяр (-а -яри) (банковель, банкір-
ский)
бавкрут (-а -а) (неспроможний пла-
тати)
бараболя (-ї) : ziemniak : картофля
(-ї) : kartofel (б.)
барак (-и -и) : хата в таборі
барва : barwa (ф.)
барвінок (-нку) : barwinek (б.)
барвний : kolorowy (р.)
барвник : barwik (ф.)
барвава (-и) або крас (-у) : barwik
(а. б. и.)
баршівняк (-я -я) : mekler; lichwiarz
барка (-и -а) : лодка
барок (-а) : baroko (викривлений, ди-
вовижний); бароковий стиль
барометр : barometr
баронівна (-и)
баровова (-ої)
бархін (-у -и) (рід тканини)
басен (-ену -єни) (водойма, водозбір,
копанка)
баталіон (-она -она)
батеря : bateria (ф.)
батько (-а -я)

Баффина залли
баша (-ї) (турецкий достойник)
Бейтриче (-чи)
бедуїн (-и) (г.)
безбарвий : bezbarwny; кристал
безбарвий : kryształ bezbarwny;
кр. забарвлений : kr. zabarwiony
(и.)
безвладність (-ости) : bezwładność
(ф.)
безводник (-а) : bezwodnik (и.) (г.)
безглядний : bezwzględny (ф.)
безаубай
безкишочник (-а) : jarnochlon; без-
кишочника або зьвірята безки-
шочні : jarnochlony (а.)
безконечний : nieskończony; без-
конечність : nieskończoność (а.)
безкорисно : bezinteresownie
безкоролівство : bezkrólewie
безкрилий
беліч : bez laku
беліш (-у) : przemian, skorowaga
(ф.)
безош (-ї) : bezdnia
безпам'ять (-ти) : nieprzytomność
(л.)
безпéка (-и) ; безпéчво
без перестанку : bez przestanku
безперечай
безплаточаа (ростина) : bezplatko-
wa (roślina), roślina dwuliścien-
na bez okwiatu albo z okwia-
tem pojedynczym, przeto nie
posiadająca nigdy płatków (б.)
безподобний : bezkształtny (ф.) (и.)
безпроволочаай
безрукий
безсторонний
без сумніву : bez wątpienia
белхостевь (-тин) : plaz kusu (а.)
безчóстити (-чóшý)
без числа : bez laku
безчільний : bezczelny
безязыкий : bez języka

Бельгія (-і); бельгійський
белона (-н): psinka; беленоваті :
psinkowate (б.)
белетрист (-а -н) (пшучий поєми
або повісти)
Белльопа (-н)
Белюджиста
бемол : bemol (м.)
Бенедиктин (-а -н)
бенефіс (-а -н) : добродієство, хесєн;
бенефісове представленє в те-
атрі (на користь одного з артистів)
бенефіція (-ні) : beneficium (при-
хідне наданє)
бешапа (-н)
бевкет (-у -єтн), також : баккет (-у)
(святотиний пир)
Беоґна (-ні) : Beogna
Беранже (-єра)
бєрег (-а -ї) : brzeg
Бережанець (-иця -иці)
берєза : brzoza; берєза плакуча :
brzoza płacząca (б.)
берєшівка (-н) : oskola, sok, który
płynie z naciętego na wiosnę
rnia brzozy (б.)
бєрєст (-а) : brzost (б.)
берєчі -гті (берєжý -єш -ї)
Бєрліп (-а)
берлєга (-н), також : берліг (-ога
-н) : barlog
Бєрнардин (-а -н -ів)
Бєрно; бернєвський
бєсїдник (-а -н) : powca
Бєсквд (-а)
Бєссарабія
Бєтовєн (-а)
бш кладє ся авчайпо по дїєсловї,
до котрого належить, і пишє
ся окремо, пр. : я дїлав бш; ти
писала бш; ми носили бш ітп.
Разом : абї, щобї, кобї, пібї
бшліпа (-н) : bylina, зїле трїваюче
більше ніж два роки (б.)

бшліпа (-і) : gawęda (гр.)
біло (-а) : lodyga (б.)
бітн (бю, бєш, бий)
біб (бобу, бобя) : bób (б.)
бібліотека (-н) : книгівня (-ї)
Бібуль (-ля) : Bibulus
біг вспїтний : ruch wsteczny (ф.)
бігівско (-а) : bieżnia (Laufbahn)
(гн.)
бігун (-а) : biegun; бігунівш : bie-
gunowy (гн.)
бігунка, бігучка : biegunka (л.)
бїдувати (-дүү)
бїдованє
бїй (бюю -бї) : bój
бїль (бїля) : biel (б.)
бїль (бюлю) : ból
Бїла (-ої) [місто]
Бїла Водá (Бїлої Водї)
Бїлград (-у) : Belgrad
бїлєш (бїльш) : bielmo (б.)
бїлє (-ля) : bielizna
бїлєт (-у -н) (паперовий знак, даючий
до чогось право)
бїлш : biały
бїлшп (-а -н)
бїлшєвський : białuski
бїлшєва (-н) : istota białkowa (з.
б. с.)
бїлшю (-а, бїлша), полүда : bielmo
(л.)
бїлшк (бїлка) : białko (з. б. х.)
бїлшкєвїсть (-остн) : białaczka
(leukaemia) (л.)
бїлшлїцш : białolicy
бїлштка (-н) : szarotka (б.)
бїлшє; бїлшш
бїлшю (-а) : białinek (з.)
бїлш чогб : obok czego
бїлшрд (-а -н)
бїлшрфія (-ї) : житєпись (-н), жи-
тєпис (-у)
бїлшрлїя (-ї) : наука про жїтє ор-
ганїчних тїл

бір (бóру · и) : bór
 біржа (-і) : giełda
 біс (-а) : bies
 біссон (-у) (бісон) : bisior (...)
 бісурманін : bisurmanin
 біфштик (-а · и) : рід смаженого м'яса
 бічі або бігті (біжy, біжиш, біжи,
 біг -ла -ло)
 бланат (-у) : bławat (б.)
 благий : dobrotliwy
 благословити (-влю -виш -ви)
 блекіт (блэкоту) : szaleń (б.)
 блеск (блэску) : połysk; блеск склі-
 ний : połysk szklisty; б. диямант-
 ний : р. dyamentowy; бл. по-
 сновий : р. woskowy; б. товстий
 або туюний : р. tłusty; бл. ме-
 тальний, металічний : р. metalo-
 wy, metaliczny; бл. перловий :
 р. perlowy czyli perlowoma-
 ciszny (м.)
 блест ігластий або сірчак антимо-
 новий : nintumonit (м.)
 блест олований або сірчак олова
 (галеніт -а) : galenit albo siar-
 czek ołowiu (м.)
 блест срібляний, аргентит або сір-
 чак срібла : argentyt albo siar-
 czek srebra (м.)
 близький, близький; близько, близьше
 близьноворість (-ості) : krótkowidz-
 two; близкозбрій (ф.)
 близота (-и) : bliskość
 блисканка (-и -ні) : błyskawica
 блідниця (-ї), білачка (-и) : bledni-
 ca (chlorosis) (м.)
 блок (ворогало, начало) : blok (ф. р.)
 блоха (-и, блохи) : pchła (з.)
 блощак (-а) : pluskwiak (з.)
 блошниця (-ї) : pluskwa (з.)
 блукáč (-а) : negw błędny (10. para
 negwów mózgowych) (о.)
 блункет (-у · и) (друкований папір, за-
 джений для виповнення письмом)
 Боачьó (-а) : Boileau

бóбер (бóбра, бобри) : bobr (з.)
 Бог (але: боги поганські)
 Бог (-у) [riká] : Boh
 богатство (-а -і) : bogacz, bohater
 богатство (-а)
 Богдан (-ана) : Bohdan
 богиля (-и)
 богомільний
 Богородиця (-і)
 Богородичин празник
 бодай : przynajmniej, bodaj
 бóднар (-аря -арі)
 Бóже Тіло : сьвяго Евхаристіи
 бóжеский : boski; бóжескість
 бойкий : bitny (Фрідріх В.)
 бóще (-а) : boisko (п.)
 Боккачіо (-ія) : Boccaccio
 Болгарин (-а -гарн) : Bułgar
 болвголов (-а) : weszka (б.)
 болóна (-и) : błona (ф.)
 Бомарше (-шóго) : Beaumarchais
 бовітация : bonitacja (оцінка видат-
 вості землі) (г.)
 Бононія (-ї), Вольóнія (-ї) : Bo-
 logna
 бор : bór (х.)
 борбник (-а -ні) : zapaśnik; борб-
 ництво
 Бордó (місто)
 Борей (-рей) : Boreasz
 борівітер (борівітра) : pustulka,
 також : половік (-а) (з.)
 борода (-и, бóроди) : broda
 борóданянин обналóнани або пень-
 конати : brodaweczki walowate;
 б. грибчати : grzybkowate;
 б. витконати : gr. nitkowate (с.)
 борозда (-и -бóдн) : brózda
 борóзаний або борóзаний : odsiebny.
 прагу (віл в плузі, ілчий в боро-
 ді, се с по правім боці, с борóзаний :
 odsiebny, прагу; віл, по лівім боці
 запряжений, с підручний : ksobny, lewy).
 (г.)
 борóзнік (-а) : pędzak (з.)

- борона : broną, die Egge [складає ся з задобаних бильців (robbronki, słupki), в котрі входять глиці (smigielki, porzeczki), і зубців (zęby)] (г.)
- боронити (-рою -иш -иї)
- боротьба (-и) : walka
- боротися (борю ся -еш ся -ї ся)
- борщівник (-а) : barszcz (б.)
- Боснія (-її)
- Ботнійський залив : zatoka Botnicka
- бойти ся (бою ся, боїш ся, бій ся)
- брага (-и) : braha
- Браїсгав
- Брамв, брамаїзм; Брамїни, брамі-нізм
- Бравдебурґія (-її); брандебурский
- Браїкович (-а)
- брансолета (-и) : окраса на руку
- братова (-ої) : bratowa
- братство (-а) : bractwo; братский
- братя (-тий) : bracia
- Brachelli
- бразильогія (-її) : стягнене або скорочене речень (гр.)
- брємя (-ени -єна) : brzemie
- Бреннер : Brenner (przełęcz)
- брєскїя (-ї) або брєскїя (-ї, брєск-ви) : brzoskwinia (б. л.)
- бриґадїєр (-а -и)
- бридкий; бридший, бридко
- Бризїда (-и) : Bryzeis
- брилянт (-а -и)
- Британія
- британїя (-и)
- брїд (брѳду -ѳди) : bród
- бров (брѳви, ч. мн. брѳви, бров) : brew; новїка горїшня : rowieka górna; повїка долїшня : rowieka dolna (с.)
- бром : brom; бромоводень (-дня) : bromowodór; бромѳорм : bromoform (х.)
- бромїк (-а) : bromek (х.)
- бронз (-у -в); бронзовий
- бросня (-ї) : zarodnia (б.)
- бросуїли (-ї) : wupustek; пагоиць, підгоиць (б.)
- Бруксєлля; бруксєльський
- бруїїон (-у -и) (зопит до писання яа бруїїно; перший начерк якого твору)
- Бруїшвик (-а)
- бряскїт (-оту) або брєньскїт (-оту)
- бубон (бубаа -и) : bęben
- бувальщина (-и) : przeszłość
- Буг (-а) [ріка] : Bug
- будь на кінци слів : хтобудь, котрийбудь; щобудь, якбудь, дебудь ітл.
- будь що будь; будь як будь
- Будда : Budda; буддїзм; буддїст
- будильник (-а) : budzik (ф.)
- будьто : bądźto
- будучий : przyszły
- буква (-и -и) : litera
- булавочка (-и) : maczuzka (б.)
- булавочник (а) : maczuznik (б.)
- бульна (-и) : bulwa (б.)
- бужєт (-у -и), англ. (віказ доходів і розходів держави або інституції в якимєм обсягу часу)
- Будїєвїчі : Budziejowice
- будуар (-а -и) (світлиця, для одинокої особи, особливо для пань)
- бук (-а -и) : buk
- букєт (-у -и) : кїтиця (-ї)
- Буковина : Bukowina
- букшпан (-у -и)
- буїїон (-у -и)
- буїя (-ї) [панска]
- бунда (-у) : owczy ser
- бурак (-а -ї) : burak (б.)
- бурчимуха (-и) : mucha plużąca (з.)
- буря (-ї) : burza (ф.)
- буряв (-у -ї) : burzan
- бусько (-а -ї) : bocian (з.)
- бусоїя (-ї) : комивс
- бутелька лїйдєньска : butelka lej-dejska (ф.)
- бути (буду -деш, будь); час тепер. : я с, ти є або єси; пів

є або єсть, ми є, ви є, оні є (або: суть)
буфѣт (-у -и) (шафа, стіл з поживою, також: компата, де продають поживу)
бухгалтерія (-иі) : кшиговѣдство

бўцїи : piбу
бўлетїи (-а -и) (днѣвний звіт, особл. лікарский)
бўро (-а) (стіл до писання, комната для урядѣваня, урядївнї -ї)

В.

Вавилѣн (-а) : Babilon
вагати ся (-аю ся) : wahać się
ваготá (-иі), **тягар (-ў)** : ciężar (ф.)
ваготá пїтома або тягар пїтомий : ciężar gatunkowy (м.)
Вадонїчї
вáжка (-и -иі) : wazka
вáза (-и) : waza
Вáймар ; **ваймарский** : Weimar
вакáцїи (-иі) : wakacje
валѣць (-льнї) : walec (гм.)
Валѣзїй (-ня) : Walezyusz
валїза (-и) ; **валїзка (-п -иі)**
Валїя (-їі)
Вáллїштайн
Вáльтер Скотт (-а Скотта)
вальтѣрвя (-ї) : ввслївска труба ;
вальторпїст (-а)
вандрївка (-и -ї) ; **вандрувáти (-ўю)**
ванїлія (-їі) : wanilia (б.) ; **ванїлѣ-внї**
ванїца (-п -иі)
вантўх (-á -иі) : wántuch
ван : wani (х.) (м.)
ванпїк (-á) : waniowiec (х.)
ванпв́як (-á), **звѣсть (-и)**, **кальцїт (-а)**
 або **углїи вавовїй** : kalcyt, wariеn czyli węglan waniowу ;
ваннѣ пáлеве або óкис вавовїй : warно palone ; **ваннѣ гáшечене** : warно gaszone (воднѣкне вавовїй : wodorotlenek waniowу) ;
ванпв́ишк (-а) : skała wariеnio-wa, waniak (м.)

ванпв́як вонїчїи або вонв́як (-á) : wariеn suchnący, kamień śmierdzący (м.)
ванпв́як лїтографїи : wariеn litograficzny (м.)
ванпв́як отесѣвїй : wariеn ciosowy (м.)
вар (-у) : вввар з сўшеннх óвочїв, wуwar z suszonych owoców (г.)
варварїзм (-у) : слѣво чужѣ без потрѣби перенїяте
варїнка (-п) : warzonka czyli sól topkowa ;
 также **сїль тонковá**, **тончáнка (м.)**
Вáрнїя ; **варнїи́ский**
варнїя сѣля : warzelnia soli (м.)
Вáрроп (-а) : Warro
варсáт (-у -и) : warsztat
вáртїевїсть (-остї) : wartościowość (х.)
вáртїсть наконѣчїа : wartość końcowa (пр. kapitału) ; **вáртїснїй** : wartościowy (а.)
варцáби (-їв) ; **варцáбнїя**
Варшáва (-и) ; **варшáвский**
васáть (-ля) : лѣнник
Васїлїй (-нї) ; **Васїлїянїи (-їна -япн -япн)** ; **васїлїянський**
ватáга (-и) ; **ватáжко (-а)**
вахлър (-ря -рї) : wachlarz
вахлв́їстер (-стра -стри)
вахїї (-ї) : wąłusz (т.)
вбрїд : wbród
вважлївїй : uważający
ввїду : wobec

- в воді, в дворі: w wodzie itd.
вигнутий: wklęsły; вигнутый: wypukły (гм.)
вгрузнуть (вгрувуву́: єш -ї): ugrząść
вліача (-і): temperament, natura (das Naturell)
в двоб, в троб, в четееро ітд.
вдоволий (-волю -олий -олий): zadowolić; вдоволять (-яю)
вдоволяющий: zadowolający (пг.)
вегетация (-ції); вегетувати (-ю): животити
вєжі (-і, вєжі)
Везера
вєвкаторія (-ції): майка (а.)
вєзти (вєзү -єш -ї, вєз, вєзла, вєзло): wiczyć
Вєзүвий (-ія)
Вєлїкєдєнь (Вєлїкодїя -дїєвї, -дїєм -кодїї або Вєлїцїдїнь): wielkanoc; великодний
вєлїкїй: wielki
вєлїт, вєлєтєвь (-тїя): olbrzym
вєлїчавїй: wspaniały
вєлїчїнїя (-в): wielkość (гм.)
вєлїчїнїй вїлїрїва: wielkość wumierna; вєлїчївїя уївїва (мвв-ма): wielkość urojona; вєлїчївї вєвїлїрїва: wielkość niewumierna; вєлїчїнїя снївїрїва: w.współmierna (п.)
Вєлїчка (-и)
вєлїцвпєд (-а -в); вєлїцвпєдїст (-а)
Вєлєвүл (-в): Belzebub
Вєлїва (-и) [не: Молдївї]
Вєнєра (-в): богїня; Вєнүс: тіло небєсвє
Вєнїцїв (-її); вєнїцїкїй
вєпрїя (-и): agrest; вєпрїякї: jagody wgręstu (б. г.)
вєрїнда (-и): рундүк (-ї), гїнок (-вкү)
вєрбї (-ї, вєрбї): wierzba (б.)
вєрблүд (-в): wielbłąd (в.)
Вєрїлїєва Евєїда
Вєрїлїї (-їя): Wergiliusz
вєрєд, вєрєдї: wrzody (л.)
вєрєс (-а): wrzos
вєрєсєвь (-сїя): wrzesień
вєрєск (-у): wrzask
вєрєтєно: wrzesciono, klon (и śruby), вєрєтїцє (-нїя) (ф.)
вєрєтїльвк (-а): padwlec (także пї-дальнїк, вєрєтїльнїя) (а.)
вєрєцїтї (-рєщү -рїш -щв)
вєрїшка, вєрїша (-в): więcierz (на гүбу)
вєрїкї гравїчнї снївчүльвкїя: pasma czyli pręgi graniczne nerwu współczulnego (с.)
вєрпүтї (вєрпү -єш -ї): wrócić
Вєрсїйл (-лю): Versailles
вєрєсїя (-її): толкованє, оповїданє, вєрєказ
вєрєствї (-ї, вєрєствї): warstwa (гм.)
вєрєтєвь (вєрєтїя): świdrak (в.)
вєртїпорох (-а): pędziwiatr
вєртїтї (вєрчү -тїш -тї)
вєрх (-ү -ї): wierzch, szczyt; вєрхї: wierzchem
вєрхнїй (-її): wierzchni
вєрховєда (-в): przewodca
вєршєк (-ршкї): wierzchołek (гм.)
вєсь, вєя, вєсє, вєсі, вєїх: wszystkim
вєсєльцє (-льцїя): wiosekko
вєслїяк (-и): żeglarek (в.)
вєстї (-єдү -єш -ї, вїв): wieść
вєтєрїт (-в -в): вїслужєвїй воїк
вєтєрїнар (-рї -рї): лїкїр для зьвїрїят
вєтл (-и): wiklina (б.)
Вєжїчєв: Wierzynek
вжє: już
вдїгалї: wogóle
вїшд: wyl (гв.)
взїмїну: wzwzian
взгїв (-бнү): pęd do góry (ф.)
взїр (-ору), ввєрєць (взїрцїя): wzór
взїк: wznek

взнакнї; дати ся взнакнї
взорєць (взирнїя -цї): wzorek (к)
взяти (возьму -еш -и, взяв): wziąć
вибодгливий: wybredny
вибухованє (-я): wybudowanie
вибав (-у): wychwyт (гн.)
видвар, видвар(-у): odwar (decoctum)
(л.)
вибеати (-веау): wywieźć
вивести (-веду): wywieść
вивинованє (-я): wyrzuczenie
виويرка(-и): wiewiórka (такжє: білка,
блишца) (з.)
виучити (-вчу -вчиш): wyuczyć
видляд (-у): widok, widoki, forma
видпутий: wypukły (ф.)
видговир (-ору)
вид(-у): widok, forma, kształt
(гн.) (р.)
видаль (-ли): wydalina (с.) (л.)
видатність (-ости): wydalność,
sprawność (ф.)
видержність (-ости): wytrzymałość
(ф.)
видимість (-ости): widzialność (ф.)
видирати (-аю): wydzierać
виділь (виділя): wydzielina (с. л.);
виізвак (-и): wzywianie (с.)
виділюванє (-я): wydzielanie (se-
cretio) (л.)
видіти (виджу -диш): widzieć
вижити (-жну -еш -и); виживати
виживнї (-и): wyżyna (м.)
виабіруванє (-я): zbieranie
виізвук (-а -и): koniec wygazu (гр.)
виіскувати (-скую): wyzyskiwać
виівр металний або металний:
wejrzenie metalowe albo me-
taliczne (м.)
виізвук (-вка, виізвки): exhalatio
(л.)
виікладний: wykładowy
виіклик (-у -и): wykrzykник (гр.)
виікликати (-кую): wywoływać
виіключний: wyłączny; wyłąчати

виіконувати (-пую): wykonywać
виікуповувати (-кую): wykupować
вилкнї строєви: widelka strojowe
(ф.)
Вильно (-а); вильнєський
вилогн (-и): wyłogi
виложник (-а): wykładnik (а.)
вилычка (-и): widelnica (в.)
вилінюванє (-я): wymiana
вилгога (-и): wymaganie (гр.)
виля (-илени або виля): wynięć
вилходєць (-дця): wypalacz
вилходити (-хольжу -диш -ли)
вилнен (-ина -ино -ии): winien
(dlużny)
вилниця (-ї): winnica
вилниця: porzeczka; виівичкнї,
вилнє або порічки: jagody po-
rzechki (б.)
вилноград (-у): winorośl, розіпки
або родзіпки: rodzynki, wysu-
szone na słońcu jagody wino-
rośli (б.)
вилносимий: znośny
вилурювати (-рюю): wynurzać
виліяти (виліму -еш -и): wyjąć
вилобразнє або виіобразнє (п.)
вилперти (вилпру -еш -и): wyrzecь;
вилпрати (-аю): wypierać
вилплив (-у): wpływ (ф.)
вилповнити (-вию -виш): wypełnić
(р.)
вилполєквти (-лочу -чеш -чи)
вилпороти (-порю -еш -и): wyrucić
вилпродж (-и): wyprzedzić
вилпругоножєць (-жця): ślimak wrę-
gopogi (з.)
вилпряди -гти (-пряду -еш -и)
вилр (-у): wir (ф.)
вилразиий: wugażny
вилратованє (-я): wyratowanie
вилрєчи -кти (вилрчу -вш -и)
вилринути (-ину -еш -и): wynurzyć
сię; вилринати (-аю): wynurzyć się

виріб (-обу) : wyrób, elaborat
вирівнює (-я) : wyrównanie (ф.)
вирівнювати (-вную)
вирізати (-ріжу -еш -ріж) : wyrznać;
вврізувати (-ую) : wyrzynać
вирізок (-зка) : wycinek (гм.)
вироблював (-я) : wyrabianie
вирядити (-ряджу -диш -ли)
випеліч (-а) : wysylacz (ф.)
випилка (-и -и) : wysylka
вісити (випишу -сипи) ; вішати (-шаю) ;
повісити
висказовий -а -е (реченє) : orzeka-
jący -а -e (zdanie) (гр.)
Вісла (-и) : Wisła
виплати (виплатю -еш -и) : wysłać
вистід (-у) : wynik, rezultat (а.)
вслідити : wypadkowy (а.)
високій, вищий, вище
високоповажаний
високопрепобитий : przewielebny
високорівен (-у) : płaskowyż (г.)
висота (-и) : wysokość (гм. ф.)
височині : wyżyna (г.)
випсати (випсеу -еш -и) : wyssać
випсність (-ости) : wyższość
випирати (-аю) : wycierać
Вітолт (-а) : Witold
вітолтєв (слідство) : wytoczyć
виприх (-а) : wytrych
Вифлеєм : Betlejem
виходць (-дця -дці), емігрант
виходство : emigracja
вихор (-хру -ри) : wichor
вихрест (-а -и) : wychrzta
вихровиця (-и) : orkan (ф.)
випцик (-у) : wykwit (ж.)
випчеркнути : wykreszyć (к.)
Винград (-а)
випшня (-и) : wiśnia (б.)
випщирити (-прю -иш -и) : wyszcze-
rzyć
виптар (-аря -арі) : oltarz
випторок (-впирка -пркі) : wtorek
від : od

відбиванє (-я) : odbijanie (ф.)
відбиріч (-а) : odbieracz (ф.)
відбитє (-я) : odbicie (ф.)
відбитка (-и) : odbitka
відвар (-у) : odwar (Absud) (л.)
відвєати (-вєау) : odwieźć
відвєсти (-вєдү) : odwieść
відвідати (-вю) : odwiedzić
відвідивти (-ипи) : odwiedziny
відвідувати (-люю) : odwiedzać ;
відвідати (-даю) : odwiedzić
відвичальвисть (-ости) : odpowie-
dzialność ; відвичальши
відгалужєнє (-я) : odgałęzienie (ф.)
відговин (-опу) (лупа) : echo (ф.)
від давна ; від недавна
віддалєнє, відступ (-у) : oddalenie
(гм.)
віддих (-иху -ихи) : oddech
віддиханє (-я) : oddychanie ; вдих
(-у) : wdychanie ; віддих (-у) : wy-
dychanie (с.)
віддихати (-аю) ; віддиханє
відліл (-лу) : zastęp (гм.)
відліловунати (-оуку)
Відєнь (-дня) ; відєньський ; Відє-
нєць (-иця) ; Відєнка (-и)
відємний : odjemny (ф.)
відємник (-а) : odjemnik ; відємня-
нє : odejmowanie (а.)
віджувіч (-а -и) : przeżuwacz (а.) ;
віджувачі мають жолудок зложє-
ний звичійно в чотирох торбїи :
1) тєбух : wole, telbuch ;
2) пірїачка : czepiec ;
3) кнїгв : księgi ;
4) клвї = підлүстник : trawie-
niec (з.)
відзвук (-а) : odbrzmiewanie (ф.) ;
відзвучивий
відзвачаючий, відлїпний : celujący
відігнати (-женү) : odpędzić
відігнї (-їдү) : odejść
відки : skąd

відкинути (-и́ну) : odrzucić
відклик (-у) : rekúpe
відклóвене (-в) : zboczenie (гм.)
відклóни́ця (-і) : deklinatoryum
(ф.)
відлєжити, відлєжувати : odleżeć
się (л.)
відлєжна : odleżyna (л.)
відліга (-в) = відліж (-в) : odwiż
відмагати ся (-а́ю ся)
відміна (-и) : odmiana, klasa, ga-
tunek (гр.)
відмінок (-мінка -ки) : przypadek
(гр.)
відмінювати (-юю) : odmieniać (гр.)
відмовляти (-аю) ; відмовлювати
(-юю)
від п'яні ; від за́втра ; від вчєра
відно́сини (-сини) : stosunki ; міжна-
родні вза́внина : internacyonal-
ne stosunki
відно́сний : względny (гр.)
відно́шенє (-я) : stosunek (а)
відняти (відіймý -єш -и́) : odjąć
відосерєдність (-єсти) : mimośród
(гм.)
відпáрти волá : odparzyć wołowi
kark (г.)
відпáрти коня : odsednić konia (г.)
відповідь (-иди) : odpowiedź
відповідний : odpowiedni
відпря́чий -гті (-пряжý -єш -ж́
-прáг) : odprządż ; відпрягáти
відрáзники = серєдники відрáжáю-
чі : środki dezynfekcyjne (л.)
відрáзу : od razu
відрáзи (-ои) : odcięta (гм.)
відрáзок (-зкa), відтинóк (-нка) : od-
cinek (гм.)
відєи : stać
відєплáти (-а́ю) : odsyłać
відєтун (-у) : ustęp (Absatz, ainea)
(пг.)
відєудáти (-суджу -диш)

відтáк : polem
відтам : stamtąd
відти : stać
відтинóк (-пки -чки) : odcień
відтрýчанє (-я) : odrychanie (ф)
відтýти (-дїтý) : odciać
відхлá (-у), відклі́н(-о́ну) : wychyle-
nie (ф.)
відхлóк (відхлóкa) або рóзхлóсє
(рóзхлóня) : wieć пр. u poziomki
(б.)
вїєри́ник (-а) : gaściol (а.)
вїєрини́ц (-і) : palma wachlarzowa-
ta (б.)
вїжќи (-жóк) : lejce
вїз (вóза, позá) : wóz
Вїзáнтія (-и́) : Bizancjum ; вїзáн-
тійскýй
вїзмут : bizmut (х.)
вїзник (-á -и́) : woźnica
вї́сько (-а -á) : wojsko
вї́йт (-а -и́) : wójt ; вї́йство ; вї́й-
тáка ; вї́йвина
вї́йи́ (вї́йдý -єш -и́) : wejść
вї́йцє = вї́льцє = вїє : dyszel u wo-
zu wołowego, die Ochsendeichsel
beim Wagen oder beim Pflug (г.)
вїкó (-á, вїкна) : okno ; вїкóнный
вїкóвичный : wiekuisty
вїкóвця і вїкóвниця : okiennica
вїл (-олá -и́) : wól
Вї́лія (рїкá)
вїльноплатóчна (рості́на) : wolno-
płatkowa (roślina), roślina dwu-
liścienna o koronie wolnopłat-
kowej (б.)
вїльха (-в) : olsza (б.)
вїля (-і) : willa
вїп, овá, опó, опі
Вїпер-Найштил
вїпєта (-и) (vignette. стрїпіннїй нáпис,
оклáдина)
вїольончєля (-і)
вїра (-и) : wiara
вїрлóккий : o orlem oku

Вірменин (-ини -єин -єи) : Ormianin
вирний (пр. вага) : rzetelny (ф.)
Віртеберг
віруванн (-я) : wierzenie
вирш (-а -і) = стих (-ї) : wiersz
виршованн (-я) : wierszowanie
вісь (оси) : oś (гм.); вісь метова :
oś rzutu (гм.)
Вісбаден (-ену)
вісім; вісьмий; вісімнадцять; ві-
сімдесять
вісьмий ніж = вісьняк : ośnik (т.)
віспн (-и) : ospra (л.)
вість (-и -п -ий) : wieść
вістре (-я) : ostrze, kolec (ф.)
вітер (-тру -три) : wiatr
вітрило (-а) : żagiel
вітрилка (-и) : wiatrówka (ф.)
вітушпк (-в) : gałęziak (б.)
вітцвскпй : ojcowski
вітцївство (-а) : ojcostwo
вітчн (-а) : ojczyzna
вітчнн (-и) : ojczyzna
віха (-и) : wiecha
вішун (-а -ї) : wieszczbiarz; ві-
шунка; вішунство
віядукт (-у -и) (мостова дорога, вібу-
дована через долину)
віяти (-ію) : wiać
віяти вбіже (г.)
віячка, лопата до віянн вбіжа :
szufla do czyszczenia zboża (г.)
відаги си (-даю ся) : wjadać się
вінд (-у -и) : wjazd, zajazd
віхати (віду -деш -їд) : wjechać
вкавівки (-в), вкївувати (-аю) :
wskazówka, -уwnіс (нг.)
вкїауючпй : wskazujący
вкїлді : wkońcu (przysł.)
вкїбло або вкїнобло = вкївругї,
довкїл : wkoło
вкїротці : wkrótce
вкїрїти (-їю) : okrugć
вкїні : gazem
вкїласть (-и), вкїлада (-и) : władza

вкїзти (вкїзу -зеш -влїв) : wleźć
вкїчнїк (-а) : właczник (ф.)
вкїїть, вкїїть : w okamgnieniu
вкїїслїдок, вкїїслїком : wskutek
вкїїсенн (-я) : wniosek; гл. також
вкїїченн; вкїїсїти і закїїчї-
ти (лг.)
вкїїнощо : wniewecz
вкїїнпїй (-її) : zewnętrzny
вкїїтрї (також : вкїїтр) : wewnętrz,
в середїнї
вкїїтрїшнїй (-її) : wewnętrzny
вкїїк (-а -ї) : wilk (в.)
вкїїкїпї (-ї) : łubin (люпнн -у) (б.)
вкїївїяк (-а) : bombaks (б.)
вкїївїпїпїй : wełniany
вкїївкїк (вкїївкїа, вкїївкїї) : wołek;
вкїївкїк жїтнїй : wołek zbožo-
wiec (а.)
вкїїкїй : wilgotny; вкїїкїїшнїй
вкїїда (вкїїдї, вкїїдн) : woda; вкїїдн со-
лїдкї : wody słodkie; вкїїдн со-
лїнї : wody słone; вкїїдн стїлчї :
w. stojące; вкїїдн текїчї, бїгїчї
їбо плївїчї : wody płynące; вкїїда
тверда : w. twarda; вкїїда мїгкїа :
w. mięka (м.)
вкїїда прїбувїа : woda wzbiera
вкїїднн (-днн) : wodór (х.)
вкїїдїти (вкїїдїжн -дїш -дїї) : wodzić
вкїїдннїсенн (-снн) : wodorotlen (х.)
вкїїдннїсн : wodorotlenek; вкїїдннїсн
желїзївнїй їбо лїмонїїт : wodoro-
tlenek żelaza; вкїїдннїсн вїло-
внїї : wodorotlenek wapniowy
(м.)
вкїїдннкрївн : wodniokrwїсть (л.)
вкїїдннголїсн (-я) : wodogłowie (л.)
вкїїдннкомїн або гїнополїнн : hipo-
potam (а.)
вкїїдннморїа (-а) або морїаїк (-а) :
zimorodek (а.)
вкїїдннпїд (-у) : wodospad
вкїїдннпїло (-а) : poisko

одопрóвiд (-олу) : wodociąg (ф.)
одотрiаск : wodotrysk (ф.); трi-
скавець (-вця) (м.)
водохрeстe (-я) : poświęcenie wody
воєвóда (-и) ; воєвiдство (-а) ; воє-
вiдсквiй ; воєвóжа (-i) : żona wo-
jewody
вожд (-а -и) : wódz
возiти (вóжу -аши -iй) : wozic
Воапесeне Госпóдне : Wniebowsta-
pienie Pańskie
вóзний (-ого) : wożny
вóколо або вóкiл : wokolo
вóле, вóлe, гýша : wól (л.)
Вóлнь (-ниш) ; вóлньскiй
волiти (-лiю -iеш -iй) : woleć
волiчка (-и -iй) : włóczka
володár (-рiя -рi) : włodarz
Волóдьо (-я) : Władzio
Володнiйр (-а) : Włodzimierz
Володнiйри : Lodomerya
Володслáв (-а) : Władysław
володiтель (-теля -i) : władca
володiтельница (-и) : władczyni
волóка (-в) : włóka
волоки́та (-в) : włóczęga ; полóкiт-
ство (-а) : włóczęgostwo
волокви́ца (-в) : włóknik (с.)
волокви́стий : włóknisty (м.)
волокнó (-á -óкна) : włóknó
вольонтeр (-eра), добровóлец
(-льця)
вóлос (-а -и) : włos (в. б.)
волосвiк (-á) : włośnik (б.)
волоси́ни : naczynie włosowate
(судiва волосóвiта) ; уклад во-
лоси́ць або уклад волоси́чий :
układ naczyń włosowatych (с.)
волóснiсть (-ости) : włoskowatość ;
волоснiй : włoskowaty (ф.)
волосявiця (-i) : włosienica
вóлоть (вóлотв) : wiecha ; в. ровóри-
ла : wiecha rozpierschła ; в. одно-
сторóнна : w. jednostronna (б.)

волосiвok (-ика) : włosień, trychi-
па (з.)
волоцiюга (-и) : włóczęga
волочiй -кти (волочу́ -чeш -чiй, во-
лик -лiклá -лiклó) : wlec
волочiти (волочу́ -чiш -чiй) : włó-
czyć
Волóципа (-и) : Wołoszczyzna
Вольтeр (-eра) : Wolter
вольтижeр (-eра), фр. : витрокóк (-а)
вóля (-i)
вомiтувати (-тiю) : womitować
вóркати (-аю) : wargzeć
Ворáция (-иі)
воробeць (-бци, -бнiй) : wróbel (в.)
вóрог (-и -и) : wróg
ворожба́ (-iй -óжб) : wróżba
ворóжка (-и -и) : wróżka
вóрон (-а -и) : kruk (з.) ; ворóва (-и
-и) : wrona (з.)
воротá (ворiт) : wrota
ворохóбник (-а -и) : wichrzyciel
вороши́й (-i) : zgiełk
вóскрес (-у) : róża jerychońska (б.)
Воскресeне (-я) : Zmartwychwsta-
nie
воскресiтъ (-крешу́ -eш -сiй)
вóтуш (nicodm.) : gółos ; обiт ; ч. м. :
вóга (-iв)
вóхкiсть (-ости) : wilgotność, wil-
goć (ф.)
вперед : wprzód
впeрше : po pierwszy raz
вилав : wpław
вплив (-у) : wpływ
впóвнi : w pełni
впоперeк : wpoprzek
впорожнiй : próżno, bez ładunku
впрáва (-и) : ćwiczenie
впрáвлi : wprawdzie
впрáвний : biegły
впрiсчeний або впрiслий : wpry-
śnięty (м.)
впрóчiш : zresztá

прежіве або вражена (п.)
вса́день (-дни): wadzonki (б.)
всёго-на́всёго: wvzystkiego razem
вселённа (всесвіт): wszechświat
всі́д: wsiad (тн.)
и слўчаю: w. razie
вспир: wspieranie zamachem (тн.)
вспять: wstecz
вста́вка (-и -й): wstawienie samo-
głoski (рп.)
вста́влене рече́на: zdanie wtrąco-
ne (рп.)
встачі́ ся (-ечу́ ся) або ска́зати́ ся:
wściec się; wstikáti ся
встро́ити (встро́ймаю -иш -и́):
wetknáć
встря́ти (-рясу́ -сеш -сй): wstrzą-
snáć; wstrzą́ти (-аю)
вступ (-у) = введе́нн (тг.)
всика́не (-я): dyuzuzá (ф.)
вса́кый: wszelaki
вті́и: wtem

вторі́чний: wtórny, drugorzędny
(ф.)
вте́рти (втру́ -треш -три): utrzed
вудже́вина (-и): wędzonka
вў́лка (-и -й): wędka
вуж (-а -і): wąż (з.)
вўа́кий: wążki; вўа́шый; вўа́ко;
вўа́ше; вўа́кысть (-ости)
вўа́и́на (-й -иш): wężina, cieśnina
вўй (-ўя -у́й); вўйко (-а -й); wuj;
вўйна (-ви): wujenka
вўйцо́ (-ця): wujcio
Вўк Кара́джич
вўс (-а -и): wás
вча́сый: wczesny; вча́сно
вчэ́ра: wczoraj; вчэ́рашый (-й)
вчислі́мый: policzalny
вшпр: wszecz (тн.)
вўв (-а): piskorz (з.)
вўз (-у): wiąz (б.)
вўзпў́ця: więzienie
вўзвў́ти (вўзвў -еш -ў): więznić
вўвў́ти (вўвў): więdnáć

Г.

Га́бсбург; га́бсбўрскый
Гаври́л (-а): Gabryel
гага́ра (-и): nur, також: про́лур
(-а) (з.)
Га́га (-и): Haga (Нааг)
гвд (-а): gad (з.)
гадзі́нецъ (-ицю) або серпенти́н:
serpentyn (м.)
газа́рд (-у -ш), фр. (припа́док, небез-
пéка, вїдва́га)
гай (-а́ю -а́й): gaj
гайворо́л (-а): gawron (з.)
гайду́к (-а́ -й)
Га́йне (-ого): Heine
галапа́с (-а): pasożyt; галапа́сый:
pasożytny; кома́ха галапа́сна:
owad pasożytny; гри́б гала-
па́сый: grzyb pasożytny; га-

лапа́сува́ти: pasożytować, pro-
wadzić życie pasożytne (з. б.)
га́лас (-у -и)
Га́лаб: Aleppo, Haleb
гали́на́ о́чна: gałka oczna; твер-
дїсцл (-ї): twardówka; ро́говат-
ка прозо́ра: rogówka przeźro-
czysta; суди́ви́ця: naczyniów-
ka; чо́ри́вка (-и) або ко́ври́ва
чо́рна: makat czarny; зрї́ви́ця
(-ї) або адря́чка (-и): żrenica;
лу́гї́вка (-и) або ра́дў́жка (-и): tę-
czońka; тї́льце ряско́ве або мя́-
ряско́вий: ciałko rzęskowe; сї́т-
ча́нка (-и): siatkówka; не́ри зрї-
ни́й: nerw wzrokowy; ве́рствá
па́льчо́к і чо́вкї́в: warstwa la-
seczek i czopków; тї́ч водо́и-

gorzędny

: utrzej
a

вучо;

cieśnina

; wuj;

(-ій)

пає

про-
в. б.)

вер-

ват-

зго-

ów-

нна

ця

са;

те-

яв

іт-

ір-

ва

а-

н-

ста : ciecz wodnista; сочка кри-
стальна : soczewka kryształowa;
тіло склисте : ciało szkliste;
скловатка : blona szklista (с.)

галицький : galicyjski, halicki

галич (-и) : kawki

Галич (-а) : Halicz

Галичанин (-инна -анин -ан)

Галичина : Galicya

галивийця (-ї) : galasówka; галивка :
galus; чорнийло гвлівкове : atra-
ment galasowy (з.)

Галлв, в Галлі : Halle

галузь (-и) : gałąź (ж.); галузка

галун (-у) : alun (ж.)

Гальштад, гальштадський

галюцянця (-ї) : оманна, звислоні
урбєнс, привид

галак (-а -ї) (полотно або сітка в виді
лєдки, привязувані на якійсь висі-
кості, до лєжачи в них)

гамбурский

гавір (-ору) : wżask

гавулець (-улі ця -ульці)

гавьба (-и) : hańba

гавиж (-у) : awuż (б)

Ганнібал (-лв)

гарас (-асу) (від ткацтва)

гарбар (-аря -арі) : garbarz

гарбарня (-ї -ї) : garbarnia

гарбуз (-а -ї) : arbuz, bania (б.)

гаряця, шарклатина : płonica,
szkarlatyna (л.)

гармонічний : harmoniczny (ж.)

гармонія (-ї) (ж.)

Гарпії (-ій)

Гасдрубаль (-я)

гасло (-а)

гачок (-чка -и) : haczek (к.)

гвїзд (гвбдвв, гвбздї), гвїзде (-я)

гвоздїчник (-а) : drzewo goźdz-
kowe (б.)

Геба (-и) : Hebe

гебїи (-у -ї)

Гегель (-я)

гегемонія (-ї) : верховодство

Гедялія : Hegyalia (гору)

Геиод (-а)

гей, геї-зби : hej

гексаметер (-тра -три) : рид ствзї

гектар (-а -и)

гектолітер (-тра -три)

гель : hel (х.)

Гелїна (-и) (у Гомера)

Гелїков (-а)

Гелїогабаль (-ля)

Гелїї (-їя) : Helios

Геллен (-а); геллєський; геллє-
їїи (-у)

Геллєспонт (-у); геллєспонтський

Гелїяда (-и)

Гельбт (-а -и) : Helota

Геврик (-а)

Гераклїя (-ї)

Гераклїд (-а -и) : Heraklida

герб (-у -и)

герметичний : щільно пристаючий

герой (-ої -ої) : bohater; героїя
(-її); героїський; героїїи (-у)

герц (-ршю -рці) (стїчка поодїнїих
воїнїив перед загальвою бїтвою);
герцювати (-їю)

Герцоговіна

Гетьман (-а -анин)

Гетьманщина

геца (-и) (цирковє представлєнє, скїкї,
сїмїшнї сїєна)

гїбель (-бля -блї); гїблювати

гїдра (-и) : hydra

гїканий, гїкавець (-вця) : jękała,
jękajęcy się (л.)

гїквє (-я) : jękanie (л.)

гїкати си : jękać się (л.)

гїня (-у -и) : славослївна пїсна

гїцель (-цїи -цїї)

Гїбрїди

- гігієна (-н) : hygiēna (л.)
Гігó (-á або невідн.: Віктори Гігó) :
Hugo
гідравліка : hydraulika ; гідростá-
тики : hydrostatyka (ф.)
гідравлічний : виконуючий або ви-
конаний тиснення води
гідрографія (-ії) : наука, що зазначає
ся обрисом вод: озёр, рік ітл.
гідропатія (-ії) : ліченє зивною во-
дою
гідротерапія : hydroterapia (примі-
ненє воді до ліченє слабостий) (л.)
гієни (-н) : hyēna (з.)
гієрогліфи (-ів) : старобгійетске
образиовє письмó
гільтай (-я -ї) : hultaj
Гівалії (-ів)
Гівеней (-ей) : Гумен
гин (гонá) : рёд, ргэд (пр. wody)
(б. ф.)
Гіндустан
гіпалагє : перезіпа зависимости
виразів (гр.)
гіперболя : hiperbola ; гіперболіч-
ний ; гіпербольоїд : hiperboloidn
(гм.)
гіперболя (-і) : пересáди (гр.)
гіперпродукція (-ії) : надвірне ви-
рблюванє чоғó
гіпнóзи : штучно викликаний сон (л.)
гіпнотизм (-у) : науна о сні штучно
викликаніи
гіподрóз (-у -н) : місце перегóнів
для кóнний
гіпокрит (-н -н) : лвценір
гіпотєза (-н) : дóгад (-у)
гіпотєки (-н) (г.)
гіпохóндрия (-ії) : задўма, урóвне
хорóби
Гіпцій (-и) : Hipriasz
Гіркий : gorzki
гіоть (гóстя, гóоті, гóстий, гістєвий)
гістєрня, гістєрїчний пáнал : гі-
бість нервовá, обявляюча ся
надвірною побудлівостію нєр-
вів (л.)
гістерон прóгерон : унїченє на пєр-
шій місци виразу, котрий льо-
гічно повинен стоїти допєрва
на другій місци (гр.)
гікїнт (-н) : huacunt (б.)
гладати (-лїджу -лїш -гладь) : gła-
dzić
гладкий : gładki ; глáдшій
глезл (-н) : grasiczka (с.)
глибшнá (-и) : głębizna
глин (-у) : glin (aluminium) (л.)
глини (-н) : glina ; глинка (-н) : glin-
ka ; гл. фолішпа : glinka solar-
ska ; гл. огнетрєвáла або печів-
ка : glinka ogniotrwała ; глинка
гончáрска або адїнївка : gl. garn-
carski czyli zduńska (л.)
глинник (-а) : glinowiec (л.)
гліста (-н, гліств) : glista (з.)
глістник (-а) : słodkogórz (б.)
глітїти (-áю) : polykać
глінь (глїни) : glon czyli wodogrost
(б.)
глот (-á) : gardło, polyk (з.) ; kra-
ter wulkanu (л.)
глоти (-ї) : zgiełk
глубóкий абó глїбóкий : głębokі ;
глубóшій абó глїбшій
глубóкїсть (абó глїбшнá) : głębo-
kość (гм.)
глуи (-у) ; глушїть ся (глушлю ся
-лїш ся -лїш сн)
глядáти (гладжў -лїш -лїш) : pa-
trzeć
гнáти (женў -єш -н) : gnać, pędzić
гнїдшїк (-н) : gzik (з.)
гнїбшнї (-блю -бш -бї) : gnębić

гноїти (гною -біш) : gności
гаїти (гну, гнем, гни, гнув) : gnać
гаїчість (-ости) : gietkość (ф.)
говоріти (-вбрю -орш -ї) : mówić;
гівір (-ору) : gwara

Гогенцоллерн

година (-и) : godzina; годника
годинник (-а -и) : zegar; годинни-
кар (-аря -рі) : zegarmistrz

годувати (-ую); годівля (-і -ї)

гоїмий

Гоїсий (-ия) : Hozyusz

гойдак (-а) : trapez, orczyk (Schwe-
berek) (гп.)

гойдати (-аю) : huścić

гоївий

гоїти (гою, гоїш, гоїть) : goić

голіруч : z próżnemi rękami

голоблі, оголоблі : holoble (г.)

голова (-ї, головв) : głowa; prezes

головний (-а -е) (числівник, речиве) :
główny -а -е (liczebnik, zdanie)
(гр.)

головонька (-и) : główka

голод (-у) : głód

гололєдця (-ї) : gololedź

голоє (-у -ї) : glos (ф.)

голосий : głośny; голоєво

голуб (-а) : gołąb (з)

Гольшти (-а)

голік (-а -ї) : holysz

Голяндия (-ї); голяндский

Голяндці : Holendrzy

гомопатин : спосіб лічення дуже
розєдненими ліками (л.)

Гомер (-а); Гомеровий; гомвріч-
ний; гомерівский

Гомерова Іліада

гоїш (-ону) : odgłos, echo

гонівітер (-тра) : pędziwiatr

гонорар (-я) : honorarium (вінаго-
рода за умову працю)

гончар (-аря -арі); гончарский

горá (-и, гори) : góra

горальня (-ї -ї) : gorzelnia

Гораций (-ия) : Horacy

гордий : hardy

горе (-я) : nieszczeście

гори ланцові : góry lanuchowe
(ж.)

гори масові : góry masowe (ж.)

горизонт (або бив.) (г.)

горінка (-и -ї) : wódka

горіти (-рю -їш -рі) : gorąć

горіший (-їй) : górny (ж.)

Горлиці : Gorlice

горлиця (-ї) : turkawka (з.)

горло (-а -а) : gardło

горлорі (-а) : zbroj

горієць (горця, горці) : garnek

горюстай (-я) : gronostaj (ж.)

город (-а -и) : gród; город (-у -ї) :
ogród

городів (-а)

городник, рєскаль : rydel (складєє ся
з держакá = рєскалка : rękojęści =
styliska і з жєлізної лопати з лївною, в
котрї входить держак) (г.)

городничий (-ого) : horodniczy

Городно (-а) : Grodno; городнєв-
ский

горожанин (-їна -анн) : obywatel;
горожанський

гороскоп (-а -и) (астрологічна фігу-
ра; вішунський знак; вороженє із
звїзд)

горох (-у) : groch (б.)

горохівник (-а) : akacya falszywa
(б.)

горохўлка (-и) : grochówka (з.)

горрєадум

гортань, гортанка : krtań (л.)

гортанний : gardłowy (гр.)

Гортєясий (-ия) : Hortensyusz

горячий; горячо, горячийше

Господь (-а -у -а -и -ом -ї)

- господар (-я -ápi); господарство;
господаая (-i); господарити
(-рю)
гостець (гiстця): gościec (rheuma-
tismus) (л.)
гостионець (-иця -ици): gościniec
гостишця (-i): oberza
готель (-ю -i)
Готтентотт
грабкi, косá з грабкáми; kosa
z grabkami (г.)
граблi: grabie (складовi часткi: граб-
лицко=грабельно=держiвно: rękojésé;
iáлок: osada; в осадi зубi: zębki) (г.)
Градчáни (в Прáзi, нв: Градчп)
грáйка: nártня (тi.)
граматика (-и): gramatyka
граиь (-и): zarzewie
граиа (-и): krawędź; граицi подста-
вóни: krawędzie podstawowe;
граицi верхкови: kr. wierzchoł-
kowe (м.) (гм)
границя (-i): płucnica, „mecz i-
slandzki“ (б.)
граностóви (граи́к): graniastosłup
(гм.)
граи́к (-á): graniastosłup; граи́к
квадрáтний: gr. kwadratowy;
гр. просторóмбий: gr. prostog-
ombowy; гр. шестáбичний: gra-
nastosłup sześcioboczny (м.)
гребеня́тка (-а): przegrzebka (в.)
gréбiнь (-беия -бéи): grzebieni
грéбичик (-а): grzebyk
gréбля (-i): grobla
gréбстi (gréбý -éш -i): grzebień
gréка (-а): Grecyżna
грéити (грéилю -и́ш -и́)
Грэция (-и́): Grecya; грéцкий
грéчка (-и): tatarska (б. г.)
грéб (-а -и): grzyb; грéб шiрий
нбо шiрáк (-á): borowik (б.)
грéбша (-i): grzybnia (б.)
граи́к (-á): gołąb grzywacz (в.)
Григóрай (-ия): Grzegorz
гривь, гразá: сiльнв розвiльнен
(л.)
грiзти (грiзý -éш -и): gryźć
грiзý (-á -и): gryzoni (з.)
грiб (грóбу -бi): grób
грiзбá (-и, грiзбi): groźba
грiм (грóму): grzmot (ф.)
грiш (-ошá -óшi -óшii): pieniądze
грóбар (-аря -арi): grabarz
грóадский: gminny
громовiд (ввóту): gromochron (ф.)
грýбий: gruby; грýбий
грýбiсть (-ости): grubość (гм.)
грýбiти (-бiю): grubieć
грýбоскiрник (-а): gruboskórzec
(а.)
грудь (-и): piersь
грýдень (-дия): grudzień
грýзкий: grzązki
грýзливка (-и): gruzlica (tuberculosis)
(л.)
грýзiти (грýзý): grzęznąć
грýзовица (-и): grzęzawisko
грýша (-i -i); грýшка (-и -i): grusz-
ka, jabłczak gruszy; грýшник
(-а): wino gruszkowe (б.)
грýдка (-и -и): grządka
губáта (постáна): wargowa (rośli-
na), roślina dwuliścienna o ko-
ronie wargowej (б.)
губiйка (-и): nadecznik, gąbka
słodkowodna, твкож: надóшник
(-а) i бадяга (-и) (з.)
гýбка (гýбки, гýбка) gąbka (з. к.)
гýбка (-и): hubka; чпiвка (-и):
żagiew (б.)
гýбний: wargowy (гр.)
гýбовать (-и): grzybianka (в.)
губчáк (-á -и): gąbczak (з.)
гудiне (гудiтв): brzmieć (ф.)
гузiвка (-и): kosć ogonowa (с.)

Гугенотти (-ів) : Hugenoci
Гуго (-она) : Hugo (-она)
гук (-у -п) ; гучать (-чý -пш -й)
гульба : ćwiczenia dowolne po
gimnastyce obowiązkowej
(Bummel) (тн.)
гуляти (-яю)
гуманізм (-у) : літературний напрям
опертій на літературі старин-
них Греків і Римлян; гуманіст
(-а -п) ; гуманітарний
гумор (-у) : вдача, настрій дýха ;
жартовливість
Гунядий : Hunyady
Гуппи (-ів)
го́нор (-у) : честь (-и) ; гонорний ;
гонороний ; гоноровий

гурмою : hurmem
гурт (-у -и) ; гуртом : hurtem
гуртіакé (-óго) : guczalt, Pau-
schale
гусь (-си -си) : gęś
гусар або гусаар (-а) : huzar
Гусит (-а -и) : Husyta
гусій (-я -е) : gęsi -ia -ie
гусль (-ли -ли) : gęśl ; гусляр (-яра)
гуслянка (-и) : eingekochte geron-
nene Milch (т.)
густий : gęsty ; густійший
густота (-ї) : gęstość (ф.)
гута (-и)
Гудул (-а -ули)
гуцүльскій
гүща (-и) : gąszcz

Г.

га́жа (-и) : пла́га
газ (-у -и) : gaz
га́за (-и) : прозо́ра тканина
газда́ (-ї, га́зди) : gospodarz
газета́ (-и) : часопи́сь (-и), часо́-
пис (-у)
газетя́р (-яра́ -яри)
газо́н (-а -и) : трая́ник
Га́й (-ая́) : Gajus
гальвані́зм (прикм. гальвані́чний) :
galwanizm (ф.)
галє́рня (-и́) (га́нок в ви́ді коритаря́ ;
дім служачий до уміщєня стату́й,
образів ; найви́сший поє́рх в театрах)
Га́ллія (-ї́) ; Га́ллія́нці -ї́и ; га́ллія́н-
скві́й ; га́ллія́нцізм : зворот або
віє́слив вла́стивий Францу́зам
Га́нґес (-а)
га́нок (-ику) : рунду́к
га́рбо́впа (-и) : garbnik (б.)
Га́рбальді́ (-ого)
Га́рбуа
Га́штайн

Гвадалькіа́р
Гвадія́на
гва́рдия (-и́) : прибі́чна сторо́жа ;
горожа́нське вій́ско
Гвіне́я
Гданьск (-а)
гегати́ (-аю) : gęgać
геда́ (ге́дза) : giez bydłєcy (з.)
Гелі́нн (-а)
генеальо́гія (-ї́) : родо́від (-о́ду)
генéа (-и) : похóдженє, утво́ренє,
ро́зши́ток
генерáл (-а) і сиврáл (-а)
генерáци (-и́) : рід, поколі́нє
гєні́й (-ї́я -ї́ї) (дух-хороні́тель ; на́д-
звичáйна тві́рча здібні́сть)
Генонéфа (-и)
Гєнуа́ (-и), в Гєну́ї ; під Гєнуо́ю ;
гєнує́нський
географі́я (-ї́) : землєпі́сь (-в) і зе-
млєпі́с (-у)
геодэ́вля (-ї́) : ві́сте ші́ринцтао ;
на́ука о спóсобах рóбленя ма́н

- геоїд : geoida (ф.)
геоло́гія (-ії) : наука про та́рення
землі ; істо́рія ро́зв'язку землі
геоме́трія мето́д : geometrya gzu-
towa ; геоме́трія начерко́ва : ge-
ometrya wykreslna (п.)
Георгі́ки (Георгі́к) (гр.)
географі́я (-ія) : Geografia
германі́зм (-у) : сло́во німе́цького по-
хо́дження
Герма́нік (-а) : Germanikus
гест (-у -и) (рух тіла, уви́дальнючий
місли і чувства)
Гете́ (-ого) : Goethe
гві́кс (-у -и)
гімна́зії (-ії) : gimnazjum ; гімна-
зья́льни і гімназі́йни
гіпс (-у) або сірча́а аалу́ в но-
до́ю : gips czyli siarkan warpio-
wu z wodą ; скло пречи́стої Ді-
на Ма́рії : gips lodowaty ; аля-
ба́стер (-у) : alabaster ; гіпс по-
локни́стий : gips włóknisty (п.)
гляда́тор (-а -ора) : борець (-ця),
бо́єць, поребі́зць
гліце́рія : gliceryna (х.)
гло́б (-а) : globus
глаго́л, гла́г, кля́г, пілпу́станк : klag,
podruszczka (г.)
глаго́л, глі́жити, ва́глігати моло-
ко́ : kłagać, zakłagać міеко
podruszyć podruszczka (г.)
гна́йс (-у) : gnajs (г.)
Гней́ (-бя) : Gnejus, Gnaeus
Гне́зно
го́ата (-и) : gont
горбо́на (-и)
Горни́ця (-и)
готи́цький (стиль)
го́тур (-а) : guszczyk ; го́тка (-и) : glu-
szycza (з.)
Гоши́ньський (-ого)
Гра́абіаде́н
Гра́кх (-а) : Grachus
гра́нат (-а) : granat ; непрі́ипік (-а)
або гро́суля́р : agrestnik czyli
grossular (п.)
Гра́ф (-а -ія) : hrabia ; гра́фський ;
гра́фіння ; гра́фья́нка
гра́фікх (-и) : шту́ка пи́саня ; шт.
рисо́вання
Гра́фство : hrabstwo
Гренля́ндія
гре́мія (-ії) : gremium (пі́дрі, сере́діна,
збі́р)
Грінві́ч : Greenwich
гру́нт (-у -и)
гру́па (-и -и) (гурт, гро́мада, збі́рка,
ку́па)
гу́дз (-а -и) : węzeł
гу́ст (-у -и) : смэк, вкуч

Д.

- дава́ти (даю́ -бш, дава́й) ; да́ти (дам,
дася́ або дам, дасть, дай)
давно́ини́шний (час) : zaprzyszly
(czas) (гр.)
дава́ (а) : dusiciel boa (з.)
дакти́ль (-ли -лі) [сто́па ві́рша або
бво́ч] (гр.)
далеко́ві́сть (прим. далеко́-
ро́в) : dalekowidztwo (ф.) ; hu-
permetropia (л.)
Дальма́ція (-и)
Дамаск : Damazek
Дана́їда (-и -и -ід)
Дана́їч (-а)
Дана́ї (-ії) ; да́наїськый
Дана́те (-ого)
Дана́ці : Daniacy
Даря́ї (-и) : Daryusz
Дарштал (-у)
дари́вати (-ру) ; дарова́ти

деспедент (-а -и) : залежний під
кого; првктикант у нотарія
депозит (-и -и) : пов'язд; комусь
повірена річ
дерев'ястка (-и) : dendryt (м.)
деревити (-ію) : drętwieć
дерев'яний : drewniany
дереви́о (-а) : drewno (б.)
дереви́це (-я -ащц) : drzewko
держав'а (-и) : państwo
дёрти (дру, дреш, дрї, дер-ла -ло)
дєсь : gdzieś
дєсєр (-у) : вакуска, ваїдки, ласощі
дєспєкт (-у -и) : погórда, легков'а-
женє
дєспотизм (-у) : самовлїсть (-и)
дєф'єк (-у -и) : хїба (-и), вєдост'ача,
несовнїсть
дєфїніція (-ї) : означєнє, описнє;
дєфїніцію (-юєш) : озв'ачую, ош-
сую
дєфіцїт (-у -и) : недобір (-ору)
дєфрандація (-ві) : сиронєнрєнє
дєкто (дєвого) : ktokolwiek
дєціали (-ї) : рїшєв
дєщо : piєсо
дєякий : niektóru
джавр (-а -ї), турєц. : gıaur (чєвїр-
ний; немагомєтанїн)
джуми (-и), чумв : dzuma (л.)
дзвонник (-а -и) : dzwonnik
дзєоб (-и -и), клюи (-а) ; дзєоб'атїї
дзєоб'ати (-вю) : dzióbać
дзєдєрєн(-а) : dziedzierzawa; тавож
дзєндир (-а) (б.)
дзєндєвд'а (-и) : припад'аюча чвєсть
зїску
дзєвувтї сн (дзєвую сн)
дзєдактїчний : нїучний
Дзєдїи (-а) : Didinius
Дзєл'ош (-и)
дзєтї : лїкарєм м'ак'азаний сп'осїб
жї лєнн (л.)

дзєтєтка : зв'ук о нїдповїдїи вїд-
жїнїюваню злор'ових і хорїх
людїї (л.)
дзєнєація (-и) : єп'архїя (провїнція пїд
правлїнем єпїскопа)
дзїкий : dziki; л'яко, дзїкшє
дзїктїт (-агу -їтї) : duktat (рїч прок'а-
зувана пиш'учому)
дзїкув'їти (-їю) : прок'азувати
дзїкція (-її) : нєм'ова, сп'осїб нє-
сл'овлїювнїя
дзїлєт'ят (-а -и), іт. : лїуб'оввк шт'у-
кн або н'аўки бєз осн'овного зн'а-
нї рїчи
дзїлїснїя (-вї) (нє : дєлїснїя) : унїл-
вєнє вїд (держ'авної) сл'ужбн
дзїм'онїк (-а) або одїлїлєвєць (-нїця) :
dymnik (szarawobrunatnawa odmia-
na kwarcu kryształowego) (м.)
Дзїогєн (-и) : Dyogenes
Дзїоклєсїя (-а)
Дзїомєд (-и)
Дзїоб (-а) : Dyon
Дзїонїзїї (-нї) : Dyonizyusz; Дзїо-
нїз (-а) : Dyonizus
дзїрєктор (-а -орї) : р'ядїтєль
дзїрєкцїи (-вї) : н'апр'ям, з'арїд, у-
пр'ава
дзїсгарм'онїя (-її) : р'оззвук, р'оз-
стрїї, нєзгїднїсть
дзїсєрт'ація (-вї) : розп'равн
дзїсїдєят (-а -в) : нє вїзн'аючий дєр-
ж'авної рєлїгїї
дзїск'урє (-у -в) : розм'ова, розп'рава
дзїс'уснї (-нї), лат. : ўстнє обг'о-
в'орюванє сп'равн
дзїсовнїс (-у -и) : нєзгїднїсть, р'оз-
звук
дзїсїєнс'а (-и) : зв'ільнєнє вїд додєр-
жув'анн'я як'огось цєрк'овного прї-
пису
дзїсїєнснїя (-ї) : нєстр'анївїсть (л.)

диснозійця (-ні): уклад, поділ, роз-
каз; склєність
дистінкція (-ні): розрїжнюванє
дисциплїнарний: дотикаючий дис-
циплїни (карности)
дитина (-н): dziecina
дитирамб (-у -н); похвальна, оду-
шевлена пісня
диференція (-ні): рїжниця
дифтерія: bionica (л.)
дифтонг (-а -н): двоувук (-а)
дихавця: dychawica (asthma) (л.)
дичїти (дичїю): dziczeć
дшкїнт (-а -н): найвищий гїлос
в співи
диявол (-а): dyabeł
дигноза (-н): роззнаванє
дидом (-у -н): вінець для княгїнь;
стриї голови
диакон (-а -они): духовний, о одєн
стєпєнь вищий від врєя
дидлєкт (-у -н): варїче
дидьог (-а -н): розмова
дидьїнт (-а): dyament (ш.)
дидьїтер (-тра): понерєчник, про-
гїн (-бу), пролїт
Дидьїна (-н): Duana
дидьїрий (-ни -її) (днєвник, записки)
дидьїти (доженї): dogonić
дидьїця, дольїниця: dojnica
(Melkgefäss) (г.)
дїл (дóлу, долї): dół
дїм (дóму, домї): dom
Дим (-аца): Dymas
дїстанати (дїстаю -ш, дїставай);
дїстати (дїстану -еш, дїстань)
дївеньї (-ї); дївинї (-ї): dziewan-
na (з.)
дївонка (-н -ї): chróścik (з.)
дїд (-а -ї): dziad
дїдїчність (-ости): dziedziczność
(Vererbung) (г.)
дїдїв (-дона -дове): dziadów

дїдуцьо (-нї -її): dziadek
дїбїменик (-а -н): bezokolicznik
(г.)
дїсприкїтїник (-а -н): imiesłów od-
mienny (г.)
дїспрїслїянк (-а -н): imiesłów nie-
odmienny (г.)
дїслóвнїй: czasownikowy (verba-
lis) (г.)
дїслóво (-а -ї): słowo, czasownik
(г.)
дїжї (-ї): dzieża
дїйсвий, також: дїйсний: rzeczy-
wisty (wirklich)
дїйсність (-ости): rzeczywistość,
fakt
дїйствó (-ї, дїйства): czynność
дїлати (-їю): działać
дїлаючий: działający
дїленє: dzielenie; дїлїнок: dzieł-
na; дїльїнк: dzielnik (з.)
дїлєць (дїльця): działka kielicha
(б.)
дїло (-а -ї): dzieło, czyn
дїрї (-ї, дїрї): dziura
дїрчїтїсть (-ости): dziurkowatość,
porowatość (ф.)
дїти (-її): dzieci
дїтóчий: dziecięcy
дїяльїй: czynny (г.)
дїяти (дїю): czynić
дїячогó: dlatego
дїячогó: dlatego
двєвнїй (пр. ворядок): dzienny
(пр. porządek)
днєвнїк (-а): dziennik
Днїстєр (-тра): Dniestr
дно (-ї -ї дои): dno
Добровєкий (-ого)
добрóдїй (-їи -її)
дóбуток (-тка -тки): iloczyn (з.)
дóбїти (-їю): dźbić
дóбїч (-ї -ї): dzieciół pstry (з.)

- довг (-ý -ñ) : dług
дóвгий : długi
довговѣсній : długowasy
дóвгота (-ñ) : długość; довжинь
(дóжжеви) : dłużnia (гм.)
довѣати (довеау -ѣш -ñ, довѣз -вѣзла
-ло) : dowieźć
довѣршеність, доковалість,
-лий : doskonałość, -ly
довершѣти (-ршý -шійш -шій)
довѣсти (доведу́ -ѣш -ñ, довѣв -вѣзла
-ло) : dowieść
довіре : zaufanie; довірочний : ро-
уфну
довкола : dokoła
довкруги : naokoło
доволі : dowoli, dosycь
догаввий : póganny
догляд (-у) : dozór; доглядчик,
-ниця; нагляд : nadzór
дóготь(-гтю), також : дѣготь(-гтю)
і дóготь (дїгтю) : dziegieć
дóгма (-и) : dogmat (твердження, при-
няте за правду без критики і доказів)
додаване (-я) : dodawanie; долат-
ник (-а) : dodajnik (а.)
долатний : dodatni (ф.)
Додѣ (-ѣта) : Daudet
до двá : do dna
дóжа (-і) (перший урядник венецької
республіки)
дожджаник (-а) : dżdżownica (в.)
дóжа (-и) : кількість лікарства, ужи-
та на раз; шірка
до зáвтра : do jutra
довволіти (-яю); дозволѣвати
(-юю)
дóжрив (-у) : dojrzzenie (б.)
дожрїлий : dojrzwały
дожрїти (-їю); дожрївати (-вáю)
доїд-жáти (-áю) : dojeżdżać
доильник (-а) : dojacz (der Melker)
(г.)
доїти (дóю -оїш -дїй) : doić
дóказ (-у) : dowód (пр., гм.)
дóки — дóти (не : як дóвго — так
дóвго)
дóки : doróki.
докóла, доокóла : dokoła
дóктор (-а -óри) (учитель, учений;
лікар)
докторáт (-у -и) : гідність дóктора
докумѣнт (-у -и) : грамота, дóказ
на письмі
долівка (-в) : posadzka
долїлиць : na wznak
долїшний (-їй) : dolny (к.)
долонїствїй : dłoniasty; лист 5—7
долонїсто - латчáтний : liść 5—7
dłoniwsto-klapowy (б.)
долóня (-і) : dłoń
долотó (-á -óта) : dłóto
дóна, в дóна : w domu
домѣслити ся (чогó)
домївствó (-á -їства) : domostwo
Домїїкавини (-їна -áни -ав)
до нівї : do dzisiaj
доверѣва : dopiero
до нівва : do różna
допóвнєне (-я) : dopełniacz (гр.)
доповнѣючий : uzupełniający; do-
pełniający (пр.)
дорáдвий : doradczy
дорáдчик (-а -и) : doradca
дóраз, дорáзу : do razu
до рѣшти : do reszty
дорїжка (-и -ñ) : drożyna
дорóга (-и) : droga; дорóга молоч-
нá (чумáчка) : droga mleczna (ф.)
дорогий (-á -ѣ); дорóбший
дорожити ся (-рóжу си -иш си -ї ся)
дорожий, дорóжвѣча, дорóгїтня (-ї)
дóсьвїд (-у), -вїй : doświadczenie,
-alny (ф. п.)
дóсьвїта : przed świtem

дóем : dotąd
до сита : do syta
досить : dosyć
дóста : dosyć
достатóчвий : dostateczny (пф.)
достóту : dokładnie
достроїти, настроїти (-óю -óш
-стрий) : stroić (ф.)
досяг (-у), досягність (-ости) : da-
lekość (пр. rzutu) (ф.)
досягну́ти (досягну -еш -ї)
дóти : doróty
дóтик (-у) : dotyk
дочка́ (-ї -дочки) : córka
дóшка (-и -ї) : deska; дóшка ри-
сункóва, підкладниця : rajsbret,
gysownica (р.)
дош (-ý -ї) : deszcz; дощóв (-у) :
deszczomierz (ф.)
дощений : dżdżysty
доярка : dojarka (Melkweib) (г.)
драгомáн (-а -и) : тóннáч на Сході
дражливий, дражнáти
дрáма (-а -и) : dramat (театрáльна
штúка)
Дрéвно (-а); дрезне́пський
дрéви : drewny, sączki (г.)
дренóванє (-я); відводлюванє :
drenowanie (г.)
дралювáти (-юю) (веріти, винимáти
кісткi з óвочів)
Дрiвiдa (-и)
дрiб (прикметник: дробовий) : ułamek;
дрiб истий : ułamek właściwy;
дрiб неистий : ułamek niewła-
ściwy; дрiб нерволичий (наво-
ротний) : ułamek peryodyczny;
дрiб ретязний (ланцовий) : uła-
mek łańcuchowy (а.)
дрiждже (-а -á), дрiжджi (-ий)
дрiзд (дрóзда) : drozd (а.)
дрiзнáти (-áю) : drzemać

дрiмливий : drzemliwy
дрiмлюх (-á -ї) : kozodój (а.)
дрiмля (-и) : drimla
дрiт (-óгу -óти) : drut; дротяний
(ф.)
дрóбина, молекýл : drobina (ф.)
дрóвá (дров) : drwa
дрóвiтня (-ї -їтнi) : drewutnia
дрóганє (-я) : drganie; дрóганє по-
дóжже : drganie podłużne; дрó-
ганє попере́чне : drganie po-
przeczne; дрóганє устáйне : drga-
nie zanikające (ф.)
дрóжáти (-ожý -їш -ї -áв) : drzeć
дрóхва (-и) : drop (а.)
дрóг (-а -и) : druh
дрóжба (-и) : družba; дрóжбá (-á)
przyjaźń
дрóжинá (-и) : małżonek l. małżon-
ka; дрóжинá (-á) : orszak, towa-
rzystwo
дрóжка (-и -ї) : družka
Дрóз (-а) : Druzus
дрóжайка (-и) : dobry przyjaciel
Дрóйд (-а -и)
дрóк (-á) : drag (ф.)
дрóкар (-арá -арi)
дрóкарня (-ї -ї) : печáтня (-i)
дуб (дубá) : dąb (б.)
Дублiя (-а)
дугá (-á), рáдуга : tęcza (ф.); luk
(р.)
дугóвина (-и) : widmo (w fizyce)
Дýеро
дýже : bardzo
дýжь (жцá) : zapasnik (гн.)
дýжий : zdrowy, silny (nie: wielki)
Дунáй (-áю) : Dunaj
дýти (-ýю -ýш, дýй, дýв) : dać
дучáствий : dęty; билó дучáсте :
lodyga dęta (б.)
дучóаеньство (-а)

душегубець (-бця) : zbojca
дюк сосноаець : zawisak borowiec
(з.)

дядьав (-и) : ciotka, stryjenka
дядько (-а) : wuj
дятьель (дятьля) : dzieciol (з.)

Еак (-а) : Eakus
Ебензе : Ebensee
Еубея (-ей) : Eubea
Еагеній (-ія) : Eugeniusz
Еуге́вія : Eugenia
Евралікв (-и)
Еарапід (-а) : Eurypides
Еаропв : Europa
евфе́мія (-ія) : житлине говореае
(гр.); евфе́іа (-у) : австүүлпеае
дрвжлівого аїрау лагідни
Евфрат
Евфрозавія (-ія)
еґіда (-в) : щит Зевеса; обороаа,
опіва
Еґіа (-и)
едікт (-у -и) : вакаа проголошешай
аїсноу влестію
Едлабург
едува́ція (-ія) : вітоваане, образо-
ваа
Езоп (-а)
еклі́птикв (-и) : ekliptyka (ф.)
еґльоґа (-и) [хугірва поевья]
еконо́мія (-ія) : ва́рив добу, госпо-
да́рство
екса́нів (-у -а), існит (-у) : egzamin
ексґума́ція (-ія) : віґребав трўца
і огля́днн еґо в цілях судоваб-
діва́рских
ексе́куція (-ія) (віконане присуду;
стаґнане податку ітд.)
ексе́пляр (-ря -рі) : привіраак
ексїста́ція (-ія) : автвоавне
ексґурса (-ія) : проґулька
ексорта́ (-и) (радіґіаа промова, на-
ука)
евсе́дїя (-ія) : виправа, вїснїка

Е.

експене́с (-у -и); експене́сунати : ни-
да́ток; вида́тки, ко́шти повосїти
експериме́нт (-у -и) : до́сьвід. пра́во,
до́квн
експїльба́вля (-и) : вибух
екста́за (-в) : унесенн. авхваат душї
екстера́їст (-а -в) : прива́тннй ученик
екстра́кт, ви́таґ (extractum) (і.)
ексцелен́ція (-ія) : титу́л авсбокх
до́стоїнствів
ексцес́ (-у -и) : авступок. надужитє,
пронїва, ви́брїк
елґї́я (-ія) : поевия смутабоґо на-
строу; елґї́йнай
електри́зованнє : elektryzowanie (ф.)
електрї́внїсть (-остн) [прїкв. елґв-
трїчвїй] : elektryczność (ф.)
електролі́за : elektroliza (ф.)
елґе́мент (-у -а) : тіло поеднїче, пе́р-
нень (-рваа) (н.); жналб,складннк,
початок
елементар́ (-аря -і) : кнїжкв, в ко-
трїй літн учать ся читати
Еліа́ (-и)
елї́пса (-и) : пролу́щенн ви́раау;
елї́псїчннй (нр. речеае) (гр.)
елюкубръ́ція (-ві) (рїч з трўдом
вїпрацьована, особл. письменнїча;
слабїй літерату́рннй твір)
еляборат́ (-у -а) : ва́рїб
емалї́я (-ія) : emalia (т.)
еванґїліа́ція (-ія) : усвовільнене,
рївноура́нненнє
ембле́на (-и -и) : emblemat (змн-
словїй предмет, до котрого прива́зує
ся якєсь значїє, символ)
еметїќ (-у) : emetyk (сре́дство до вї-
кликани блюва́тн) (і.)

Емілії (-ія) : Emiliusz

Емілія (-ї)

Еміліян (-а), Омеліян : Emilian

емісарві (-ни -ні) (політичний вісланець з тайним порученням)

оффаза (-в) : нівтвск, кладеннй и нб-ві на певні вирази або складі; пересіда, панушеність, поина-тічність

евалятé : завіна відмінків, форми або частий мови

Евей (-ей) : Encasz

Евейда (-и) : Encida

евергія (-ія) : energia (ф.)

Еввій (-ія) : Ennius

ентузіям (-у) : одушевлевс

епіжкліка (-и) : окрúжник папи до єпископів

евникльоледвја (-ї) : зачерк всіх наук або всіх галуз певної науки

Ерамінонд (-а) : Eraminondas

єпископ (-а -п) : biskup

єпіграма (-и) : epigramat (мисль віражена в короткій і добірній стиху)

єпілєзія : побіж людські навуюча заразлива слабість, пошість (л.)

єнізод (-у -п) (уступ в письменницькій творі, не належачий до властивого предмету)

єнілєпсва (-ві), падавка, прїдвбка : radaszka (л.)

Євїр (-у) : Epir

єпітєт (-у -и) (придаток даний комусь або чомусь для означення якоїсь особлившої прикмети)

єпітрахіль (-їля) : stula

єпічний : epiczny (описовий)

єполєти (-їа) : szlify

єпонєи (-єї) : ерорєја (лицарська поема, оповідаюча о подїях, обходічих цілий нїрїд) (гр.)

єпос (-у) : eros (гл. єпонєа)

єпòх : ерока (ф.)

єсєнція (-ї) : сквєцєнтрòвавий рòзтвїр, нїстїчвїй в сòбї найголòвнїйші складнїкї, вїтягнєвї з якогòсь тіла; нїтяг, нївар, декòкт, екстрàкт

єстєтїка (-и) : наука о красї і штудї

єтажєрка (-в -ї), фр. (полїчка на книжкї або папєрї)

єтор (-у) : eter (х.)

єтвєка (-в) : наука о обичаїх; єтїч-нїї

єтвєктє (-и) : загàл звичаїє, заходєнєвєх и товãрнєскнх вїдзбєннєх, іжєвно на дворãх володарїв

єтїмòлòгїя (-ї) : наука про творєнє нєв слїв (гр.)

Єтїбїя (-ї)

єтопòєа (-ї), уосòблєнє : etymologia

Єрєб (-у) : Ereb

Єрфúрт (-у); єрфúртєквїй

Єфєз (-у)

єфєкт (-у -и) : вряжїнє; зãртосвїй навїр; єфєкта (-їн) : двєжнїостї

єчєма, вїпрїск : wurgusk (eczema) (л.)

Є.

євангєлє (-їя); євангєлїк

євангєлїєт (-а -и) : ewangelista

Єврєї (-єя -єї) : Hebrajczyk; єврєї-скїй; єврєїзи (-у)

Єгїєт : Egipt; єгїєтєквїй

Єгòва (-в)

Єзуїт (-а -и); єзуїтєкїй

Єлєсвєєта : Elzbieta

Єлєчч (-и)

Єлєсєї

єрарх; єрархія: hierarchia
 Єронія (-ii): Jeremiaasz
 єрєтнк (-а -ї); єрєсь (-єси): herezya
 Єрємїн (-а): Hieronim
 Єрусалїм (-а): Jerozolima

єсли, коли, вк що: jeśli
 єство (-ї, єстає): jestestwo; єстєн-
 нїї: istotny
 єщє, іщє, щє: jeszcze

Ж.

жаба (-и, жаби або жабї): żaba;
 жаба їдома або зєичаїна: żaba
 jadalna (з.)
 жабѳт (-а) (збїрана корѳнка)
 жабачка (-а): żabiarka (rodzaj maźa)
 жадаѳти (-аю): żądać
 жадев (-дна -дне): żaden
 жадев (-дваї -днї -двє): żadny;
 такѳж: жадливиї

жадеба (-и): żadza.
 жаїворѳнок (-ака): skowronek
 жакєт (-а -и) (куртка, єурдуг)
 жаль (-лю -лї): żal
 жалїсавїї: żaloszny
 жало (-ї, жала): żadło
 жалѳба (-и): żaloba
 жалоба (-и): skarga
 жалюзїв (-нї): żaluzya
 жавдари (-а -и); такѳж: жавдар

жар (-ї): żar
 жарї (-ї); такѳж: жарѳта, сїєка
 жаргѳв (-у) (прѳганниї язїкови
 гѳвїр)
 жарїти (-рїю -їш -ї): żarzycь
 жарт (-у): żart
 жати (жву -нєш -аї, жаз): żąć
 жаївнїї
 жаїти (жву -єш -и): żuć
 ждаѳти (жлу -єш -ї): czekać

же кладє сї по слѳві і пїше єв
 окрємо: вїн же; той же; лї-
 ди же ітд. — ж прилїчує сї
 до попереднєго слѳва: колїж;
 єгѳж; онїж ітд.

жебрїк (-ї -ї): żebrak
 жєгїї -чїї (ж(є)жу -єш -ї, жєг)
 Жєгѳта (-и): Żegota (Ignacїa)
 жєвл (-а): beřło (ф)
 жєлатї (-їю): życzyć (komu czego);
 такѳж: бажати

желєза (-и): gruczoł; такє: залї-
 за (-и) і залїза (-а); желєзи по-
 товї: gruczoły potowe; желєзи
 лѳвї: gruczoły łojowe; желєзи
 молѳчни: gruczoły mleczne; же-
 лєзи слєзи: gruczoły łzowe;
 слїнївкї або желєзи слїннѳвї:
 ślinianki; слїнївкї або желєзи
 слєзї: gruczoły śluzowe (с.)

желєза щатовї або щатївка (-и):
 gruczoł tarczycowy (с.)

желїзєвь (желїзєва), скалѳць желїз-
 ниї або сїдерїт: auzeryt (и.)

желїзо (-а) або зєлізо: żelazo; ж.
 зємє: ż. ziemskie albo telu-
 guczne; ж. метеорїчє: ż. me-
 teoryczne; ж. лїте: ż. lane; ж.
 кѳває: ż. kute; сталь (стїлї)
 або арїцєв (-ї): stal (и.)

желїзоєць брунатнїї або лїмовїт
 (-а): limonit (воднїкє желїзѳниї:
 wodorotlenek żelazowy); лїмовїт
 аолоквїотнїї або бѳра лїсѳго-
 лѳнка: lim. włókniasty; лїм. збї-
 тнїї: lim. jednostajny; лїм. окрѳ-
 внїї: l. okrowy; лїм. гвїдїзнїа
 або їмбра турѳцка: umbra tu-
 gesca; рудї лѳчїрна або лѳчї-

різень (печарниця): ruda iako-
wa czyli bagienna (п.).
желізо́вець черво́ний або гематит
(-и): hematyt (біло желяз);
о́лест желя́ний: blyszcz zelaza;
ге́м. хоснабо́вий: hematyt lu-
szczykowy; ге́м. волоши́стий або
черво́ва дисоголо́вка: hem.wlók-
nisty; лю́брика: gubryka; ге́м.
іла́стий: hem. ilowy; гноудиве́ць
(гвоздівця): гематит іла́стий (о
складві прутча́стий) (п.).
желя́зо́вець нама́гетний або нама́гет-
тит (-а): magnetyt (біло желя́за і
бікоок желя́за) (п.).
желати́ва (-и), фр. (картк з раби)
жечу́г (-а -и): perla
Жене́ва: Genewa
же́вський, живочні́: żeński
жентя́ца (-і): żeńska
жевува́ти (-и́ю) (сїснати, вводати
в при́крі поло́жоне); жева́да
жева́цтва (-и): kobieta, bialoglowa
же́рдня (-и -ї): zerdz
же́реб (-а́): los
же́ребець (-би́я): źrebie
же́ребя́ (же́ребя́ти, же́ребя́та): źre-
bie (а.)
же́релó (-а́, же́релы): źródło (ф.)
же́ртва (-и); таво́ж: офі́ра; же́р-
тви́ня (-а́ -ї); ві́стар (-а -і)
же́рти (жру -еш -и): źreć
живо́нько: żywo, allegro (п.)
живи́ця (-і): żywica (б. х.)
живі́т (-вотá -ї): brzuch; живо́т (-а́),
церк.: żywot; жи́тя сьвяти́:
żywoty świętych
живи́й або триви́й: pożywny (а.
б.)
живо́ни́ст (живоко́сту): żywokost;
також га́вляч (-у) (б.)
живо́пись (-и): malarstwo

жи́вчи (-а), пульс (-а): puls, tętno
(л.)
Жи́гмонт: Zygmunt
жид (-а -ї); жидівський; жидівство;
Жиді́ [о стврнн. Ізраелітах]
жидівка (-и): żydówka
Жи́жив (-и) [з Троїцкова]
живо́вий: żywotny; також: жи-
вотни́й
жи́ла або ве́на: żyła, wena; жи́ла
голо́вва до́лшна: żyła główna
dolna; жи́ла голо́вва го́рна: żyła
główna górna; жи́ли лег-
во́ні: żyły płucne; жи́ла підкля-
чи́цева пра́ва: żyła podobojczy-
kowa prawa; жи́ла підкля-
чи́цева лі́ва: żyła podobojczy-
kowa lewa (с.)
жи́р (-у): źeg; жи́рай: źegny; та-
ко́ж: то́всти́й, о́на́снсти́й
жи́ранто́ль (-ля -лі): сьвітільник,
вельки́й підсьвічник
жи́рува́ти: 1) żygować [weksel]; 2)
ozdabiać druten mosiężnym
(гопоро́ць жиро́ць); 3) szukać
pożywienia
жи́тє (-я́, жи́тя): życie
житє́пись (-и): życiorys; також:
житє́пис (-у -и)
жи́твий: żytny
жи́то (жи́та, жи́та): żyto (б.)
жи́вка (-и -ї) або жева́ (-ї): żyła
Жиссі́є (-ссіо́го) · Jussieu
жи́лопата́ (-аю): żyłopać
жи́крут (-а): kufwa
жи́вкв (-и -ї): garść
Жи́удь (-и); жи́удський
жи́урити (-рю -риш -рі): mrużyć
жи́ут (жи́уток): рєк (г.)
жве́ць (жвє́ця -ї): źpiwiarz; жи́-
ця́ (-і), жи́ля або же́вця́ (-и)
(г.)

- жени́рка (-и) : żniwiarka (r.)
жи́во (-и -а) : żywo
жо́бка (ути) (-ику -еш -и) : żółknąc
жо́ва (-и, жо́ви) : dzieciól zielony (z.)
жо́ви (-и) : skrofuly (l.)
жо́вир (-и -и) : żołnierz
жо́вир : obrzék wkrófuliczny (l.)
жо́вирниця, жо́вирниця : żółtacz-
ка (l.)
жо́вирь (-и) : październik
жо́вирь : żółty
жо́вирь (жо́вирь) : żółtko ; жо́вирь
творирь : żółtko twórcze ; жо́вирь
творирь віджи́вирь : żółtko odżywcze (l.)
жо́вирь (-и) : żółć
жо́вирь (-и) (жо́вирька платирь)
жо́вирь (-обв) : żółć
жо́вирь (-аю) : żółć
жо́вирь (-я) : żółćkowanie (p)
жо́вирь (-и) : żółć
жо́вирь (жо́вирь) : żółć ; жи́-
рсь слирь : worek ślepy ; випуск
(-у) : wrust ; двирь (-а) : od-
żwirь ; желирь травляковирь ;
gruczoly trawicńcowe ; слизирь
- жо́вирь : gruczoly śluzowe жо́-
вирь ; травляковирь або пирь :
persyna (c.)
жо́вирь (-рирь) : żarna (r.)
жо́вирь (-и) : грубирь пирь, двирь
пирь : gruby pирь ; жwirь (и.)
жо́вирь : okrutny
жирь (-и -и) або офирь (-а)
жирь (-и) : szczężirь ; także :
чирь (-и) (i)
жирь (жирь -и) : żuc
жирь (-и) : żuc
жирь (-и -и) : żuc
жирь (-и) : żuc
жирь (-и) : granirь
(-у або -а) : granirь (и)
жирь (-и) (копальни соли ;
жирь
жирь (-и -и) : żupan
жирь (-и) або жирь (-и)
жирь (-и) : żogaw (z.)
жирь (жирь, жирь -и) : mar-
twirь ; жирь : troszczyć się
жирь (-у -в) : żurnal [чирь
(-и), часирь (-у), гирь] ; жирь
жирь (-в)
жирь : troskliwy

3.

- ва бирь : za bezcen
ваборирь (-и) : zabraniać ; ва-
борирь (-и) [częstotliwie]
вабирь (-бу -у -еш -и) : zapomnieć
вабирь : co do wielkości
вабирь : co do głęбоkości
вабирь : co do grubości
вабирь : co do długości
вабирь : zakład, instytucya
вабирь (-и) : zawadyaka
вабирь (-ва -и -и) ; вабирь
(-вирь -и) ; вабирь
вабирь (-и) : uwięzienie (p.)
вабирь (-вирь -и) ; вабирь
(-вирь -и) ; вабирь
вабирь : 1) wiad, 2) wyć,
3) zawirь
вабирь : zawistny
вабирь (-а висирь) : za wysoko
вабирь, старирь і новирь : st. i n. te-
stament ; скирь вабирь : arka
przymierza (pr.)
вабирь : zawsze

завтра : jutro
завчасний : zawczesny ; завчасно
звчасу : zawczasu
звширшкї : co do szerokości
загадка (-и -ї) : zagadka
загаїти (-гаю -їш -їю)
загал (-ї); загалої; загальний
загора (-я) : zagórze
заглубчаїтий : wklęsły (л. б. н.)
загнаїджаїти ся (-їю ся)
загоїти (-гою -їш) : zagoić
заголовок (-эка -нки)
загорїлий : zagorzały ; zaczadzony
(л.)
загорїли (-рю -їш) : zaczadzić się,
zagorzeć (л.)
за границю ; виїхав за границю ;
пробував на границю ; але : пер-
пів їа за границі [за границя]
Загреб (-у) : Zagrzeb (Agram)
загряїти (-гряїу -їш -їю) : zagryźć
на дїрмо : za dargmo
заїлля : gwoli, dla
за днїа : za dnia
за добгий ; за слабїй
за добого ; за слабо ; за богато
їтл.
задумчївїсть, затумївїсть, задї-
ма : melancholia (л.)
заїдно : wcięż
зажечї -гтї (заж(е)жї -їш -їю) ; за-
жечїти (-їю)
заздалегїль : naprzód, zawczasu,
заздрїсївїй : zazdrosny ; заздрїсно
заїмчак (-а) : przedzimek (з.)
заївлїнець (-пня) : storczyk (б.)
заївля (-їлі) : kukulka (з.)
заївїїї : zbyteczny
заїмечник (-а -и) : zaimek (гр.)
заїїзний : zajezdny
заказарок (-рка) : zakamarck
заки, закия : nim
закичече (-и -я) : zakończenie
заключече (-я) : wnioskowanie (н.)

заклучїти (-ючї -чїш -чїю) шпр :
zawrzeć pokój ; заключїти (-їю)
заколот (-у) : zwichrzenie ; pertur-
bacya (w astronomii)
закоб (-у -и) : prawo (ф.) ; zakon,
ustawa
закобник (-а) : zakonnik
закобниця (-ї) : zakonnica
законолївство (-ї)
закрїствїя (-її) ; закрїствїя (-а -и)
закрут (-у -и) : zawinięcie (р.)
закрупувати (-пую) ; закуповувати
залїзї (-ио) : zalcldwie
залїжїний : zależny (гр.)
Залїський (-ого)
зальна (-у -и) : zatoka
заломанє (перїлїманє, лїманє) :
zalamanie (ф.)
залїбокї : z zamilowaniem
зальяжєнь (зальяжїн) : zalążek (б.)
зальячї -гтї (-ляжї -жєш -їю) : za-
ledz ; залягати (-їю) : zalegać
Замарїїїїї (-її)
замєрзачє (-я) : marznięcie (ф.)
замєстї (-мєтї -тєш -тїю) ; замїтїти
замїрївїїї (-ї -їю) (рєчєас) : zamia-
rowy -а -е (zdanie) (гр.)
замїць : zamiast
замїтка (-и) : uwaga (Bemerkung,
Anmerkung)
за шїбого : za wiele
замолоду : za młodu
замора шїша : empuza (б.)
замуж : za mał
замїже (-а) : zamęście
западто : zanadto
замїдбувати (-дбую) : zaniędywać
замїмочї -гтї (-їюжї) : zanięmódz
замїмїти (-їю) : zajmować
замїгїтїця, замїгїтїця, замїгїтї : za-
strzał, zanogcica (panaritium) (л.)
замїжка (-и) : odwrotka (ру.)
замїзачїти (-їю) : okiełzać
замїїте (-я) : zajęcie, zatrudnienie
(пр.)

- заокруглене (-я) : zaokrąglenie (к.)
заосереддані : mimośrodkowy (ф.)
заосмотріти (-отрю -іш -і)]
заперечajúчий : przeczący (пр. zda-
nie)
запёрти (запру́ -ёш -і, запёр) за-
рę; запирати (-аю)
запильте : зарули́ (б.)
запівка (-и -в) : spinka
заплінок (заплінка) : plemnik; за-
пліобни (-і) : plemnia (б.)
заповіт (-а), завіщане (-и)
запóкотом : зирорządkiem
заполонь (заполони) : zaraza (б.)
заполочник (-а) : ziele lub krzew
bawełny; заполоч (-и) або ба-
ноани (-и) : bawełna, brudnożół-
ty lub srebrzystobiałý kutner,
porantający nasiona rośliny ба-
вельнянеј, który się oddziela od
skorupy nasion i przedzie na
bawełniane nici (б.)
запóчочню : заромоса
Запорóже (-а); запорóквий
запорýка (-и) : гекојміа
заприсигнýта (-саги́ -ёш -і) : за-
прзыйадз; заприсягати (-аю)
запрагті -чи (-прижý -ёш -і)
зарадний : zaradczy
зарáза бульбана́ : zaraza ziemnia-
czana (б.)
зараз : zaraz
заразливий : епидемічний
заразобн : zarazem
заррао (-а) : czerwonosć wieczorna
(ф.)
заррао : zarówno
зарісати (-ріжу -еш -р(ж); заріву-
вати (-вую)
зародок (зародка) : zarodek; зиро-
док одвопрзабцвані : zarodek
jednolіścienny; з. двопрзабцв-
ані : з. dwulіścienny; з. много-
прзабцвані : з. wielolіścienny
(б.)
зародочник (-а) : zrodkowiec (б.)
засадн (-и) : zasada (w chemii)
засідка (-и) : zasadzka
заспінати (-аю) : запучіс
заспокоити (-кою -коім -кіі); за-
спокоювати (-кою)
застеречі -гті (-режý -ёш -і); за-
стерігати (-аю)
застро́нець (застро́нца) : szoldra
(rodzaj maіza) (з.)
заступати (-аю) : zastępować
заступити (-ступлю -пиш -пів)
засувач (-а) : zasuwа (w maszynie
parowej) (ф.)
засиг (обсиг) ділана : sfera działa-
нія (ф.)
затé : zito
затички (-и) : klapa, wentyl (ф.)
затийити (-тьилю -тьиш -тьиі)
затийіне (-я) : застмienie; з. повне :
з. zupełne; з. частне : з. czę-
ściowe (ф.)
затроене (-я) : otrucie (л.)
захід (-оду) : zachód (ф.); Захід
(-оду); Zachód (замісць іменн
власного)
захлину́ть са, захлебу́ти си,
захлину́ти си : zakztłusić się
(sich verschlucken) (л.)
захмарене (-а) : zachmurzenie (ф.)
захоронка (-и) : ochronka
захотінка (-и), забáганки
зачерез : przez, з. przyczyny
зачерк (-у), обсар (-у) : zakres
(пг.); zakres (гн.)
зачерка́ти (-черкнý -ёш -і) : opi-
nać (гн.)
зачіпка (-и) : zczepka
зашітник (-а) : ochronca, protektor
зашо, зашож : zaso, zasób
заяан (и) : oświadczenie
завць (-я -і) : zając (з.)
збаанти (-авлю -авеш -ав) : pozba-
wić; збавляти (-аю) : pozbawiać

збанкрутувати (-тую)
Збараж (-а); збараский
ебезчестити (-чещу -стїш -ї)
збирати (-аю): zbiegać
збіже (-и -а): zboże
збіжний: zbieżny (а.)
збірний (-а -е): zbiorowy (collecti-
vus)
збіч (збóчн): stok (góry) (г.)
з близка: z bliska
збóчене (-н): zбочzenie (ф.)
збрїднути (-їдну -еш -н)
зброяк (-а -ї): pancernik (ssawiec z
rzędu szczerbaków.) (з.)
збрўя (-ї): zbroja (ф.)
збудити (-уджу -диш -дї): zbu-
dzić, zbudzić
збути (-бу)
збути (збóду): zbyć; збувати (-аю)
званд (-а): zawód, powołanie
зварний: dający się szwajcować
czyli sprajać; зварність (-ости):
własność niektórych metali, ро-
legająca на тем, że два roz-
żarzone kawałki metalu, bite
młotem, dają się spoić w ca-
łość. Желїзо зварне; желїзо
зварювати: żel. szwajcować (ш.)
звєдене (-н): sprowadzenie; звє-
дений: sprowadzony (а. ф.)
звєтити (-ещу -еш -ї, зєте): zwieźć
звенó (-а, зєзна): ogniwo (np. galwa-
niczne)
зверствїці: gonidia, małe, го-
лем okiem prawie niewidzialne
głony wśród grzybnї porostów
(б.)
звертáч (-а): zwrotnica (ф.)
зверха: z wierzchu; з перху: ze
szczytu góry
звєрхний (-її): zwierzchni, ze-
wnętrzny
звєршений: doskonały
звєсти (-єду -еш -ї, зєза, зєла -ло)
звїзка (ш): zwyzka (ф.)

звис: zwieszenie (гн.)
з висóна: z wysoka
звїхненє сўставу: zwichnienie
(luxatio) (л.)
звїд (-óду) небєсний: półkula nie-
bieska (ф.)
звїдки; звїдкїздє; звїдкїсь
звїдєн: stać
звїтам: stamtąd
звїздá (-ї, звїздн): gwiazda; зв.
стáла (неподáйна): gw. stała
(аст.)
звїздáни (-ї): rozgwiazda (з.)
звїздистий: gwiazdzisty (ф.)
звїздчáтнєк (-а): mech gwiazdko-
wy (б.)
звїздчáтна (-н): gwiazdecznica (з.)
звїї (-óю -óї): zwój (ф.)
звїльна: zwolna
звїнїце (-ї) або двзвїнїця: dzwoniczka (б.)
звїлók (звїлká): dzwonek (б.)
звїр (-а -ї); звїрїя (-їги -їга)
звїрїнєць (звїрїяк): zwierzynek
(zodyak) (ф.)
звїсний: wiadomy
звїстка (-н): zapowiedź (гн.)
звїт (-у -н): sprawozdanie
звїщáти (-аю): zwiastować
зворóтний: zwrotny
зворóтник: zwrotnik (ф.)
звóк (-а): zwójkówka (а.)
звук (-а -н): głoska, brzmienie (гр);
дзвїєк (ф.); ton (ш.)
ззãа (-з): struktura (р.)
ззãкий: zwięzły; деревно ззãно ::
drewno zwięzłe (б.)
ззãга: zżaga (Sodbrennen) (л.)
ззãлáти (-аю): wspomnieć, odга-
днáć
ззãвбїти (-блò -бїш -бї)
ззãснўти (ззãснў -еш -н): zgasnąć
ззãрє (-я): wzgórze
ззãлд (-у): wzgląd
ззãлдвїї: względny (ф.)
ззãдòн: po jakimś czasie

з гóрла : z pyszna
згордіти (-дію) : zhardzieć
з горі : z góry
згоріле (-я) : spalenie
згрібівий : zgrzeczny
згрубілий : zgrubiały
в гру́бша : z grubsza
згу́тене (-н) : zgeszczenie (ф.)
з дзэна; в лэ́внх дзэ́н
з далéка : z daleka
здэ́ржати ся (зід чого)
здівува́ти (-ваю) : zdziwić
здихну́ти (здихну́ -эш -і) : west-
chnąć; задиха́ти (-аю) : wzdy-
chać; адиха́ти : zdychać; вдо́х-
нути : zdechnąć
здіб (здóбу) : pokrój (б.)
здібність (-остя) : zdolność
здри́блений : zdrobniały (гр.)
здобу́ти (-бóду -еш -бóдь -бóу) ; здо-
бува́ти (-ваю)
здоаж : wzdluż
здорóба : zdrów
здурі́ти (-дурю -рши -рї) : zdurzyć
Зэбжидбаска Кальварія
зэ́вма (-н) : zeugma (синтактычне по-
лучэне двух імен з адным дзеясловам,
котрэ надае ся лшпé до аднóгэ з імен).
Зевэ́с (-а) : Zeus
зелéний : zielony; Зелэ́ні Сьвйта
зелі́зний : żelazny
зелі́зник (-а) : żelazowiec (х.)
зельзэ́нныця (-і) : kolej żelazna (ф.)
зельзэ́о : żelazo; зелі́зэний : żelaza-
wy; зельзэ́эний : żelazowy (х.)
зелó (-а, зéла) : ziele, ziola
Зельзэ́нныця
зэ́мля (-і, зéмлі) : ziemia; з. на-
плэ́эна : z. parlywowa (ш.)
зельзэ́о́вск (-óску), нск зéмний або
озозэ́рїт (-а) : ozokeryt, wosk
ziemny (ш.)
зельзэ́о́вск (-а) : płaz (з.)
зэ́нїт (прыкм. зэ́нїтальны) : zenit
(ф.)

Зэ́нон (-а)
зэрэ́нцэ (-я -э́нця) або зэ́рэнцэ
зэ́ркало (прыкм. зэ́ркальны, зэ́рка-
лэна) : zwierciadło (zwierciadle-
nie) (ф.)
зэрпа́к (-а) : ziarniak (б.)
зэрпа́сты або зэрпа́сты : ziarni-
sty (ш.)
зэ́днїти (-цю -внш -ї)
зэ́жалїти ся (-жалю ся -алїш ся -алї
ся) : zlitować się
з(і)жэ́ти (зжнў -эш -ї -з(і)жэ́а)
з(і)жэ́рти (зжрў -эш -и) : zeżreć; по-
жирэ́ти (-аю) : zżerać
зжнвэ́ти (-аю) : zżynać
з(і)жэ́вквэти (-э́вкву) : zżółknąć
зэа, ізэа : z za, z przyczyny
зэ́рпа́ти ся (-аю ся) : spoglądać
зэ́ути (-ую) : zżuć
зэ́вннэти (-э́вну) : zżębnać
зэа (-а); зэ́вэ́нны
зэ́вэ́нны́сть = козэ́о́ккы́сть = зэркó-
ты́сть = зэ́о́о́ккы́сть = zez (л.)
зэ́кзэ́к (-а); зэ́кзэ́ковэ́нны
Зэ́нна Водэ
зэ́ркаты (-аю) - zerkać
зэ́всюдэ, зэ́сїль : zewsząd
зэ́взэ́не : zgięcie (гв.)
зэ́гну́ти (-гну́ -эш -ї) : zgiąć
зэ́жлї́э (-н) : omdlenie (л.)
зэ́жлї́ти (їю) : zemdleć (л.)
зэ́ жнóю; з жéна : ze mną; ze mnie
зэ́жпнў́ти (-пнў́) : zerchnąć
зэ́р (зэ́ру) : wzrok
зэ́скок (-у) : zeskok (гв.)
зэ́сэ́жнэти (-сэ́жну -эш -и)
зэ́стун (-у) : łączenie (гв.)
зэ́тнў́ти (-тнў́ -эш -ї) : westchnąć
зэ́вэ́ти (-аю) : ziewać
(-э́ну)
зэ́вэ́чко (-а) : ziółko
зэ́вннэ́ця (-і) : żrenica
зэ́стн (зїв, зїсї, зїсть, зїмó, зїстé,
зїдэ́ты, зїдж)

зле : źle
алекшіти (злекшў -шиш -ши)
зліва (-п) : deszcz ulewny
злість (злбстн) : złość
злішво : lepiszcze (м.)
зліпзяк (аліпняк) : zlepieniec,
konglomerat (м.)
злбдїя (-їя -їі) : złodziej
злбжена (ростїна) : złożona (го-
ślina), roślina dwuliścicenna, ma-
jąca kwiatostan złożony, tak
zwany koszyczek (б.)
злбжене (реченс) : złożone (zdanie)
(гр.)
злбчп (-у -п) ; злбчпнець (-нця)
злўда : iluzja
злўка (-п) : złączenie (ф.)
злўчка (-п -пї) : łącznik (гр.)
злўчпк (-а -п) : spójnik (гр.) ;
łącznik (ф.)
злагати ся : 1) wzmaczać się, 2)
walczyć
злагіку : z maleńkości
зларад (-а) : smaragd (м.)
зларїлїй : zmizerniały
злєжи : z między
злєшати (-аю) ; злєпшунати (-ую)
злєрзнути (-зну) : zmarznąć
злїй (папербїй) ; latawiec (ф.)
злїсл (-у) : zmysł ; лбгн (-у) : do-
tyk ; смак (-у) ; smak ; нюх (-у) :
węch ; аїр (збру) : wzrok ; слух
(-у) : słuch (с.)
злїслоайї : zmysłowy (гр.)
злїпї (злїпї, злїпї) : żmija (з.)
злїнна : zmienna ; злїнна ааїсн-
на : zmienna zmienna (гм.)
злїст (-у -п) : treść
злїшка (-п) : mieszanina (ф.)
злблбтн (злблб -леш -ї, злблбз)
злбчї -гтї (злбжу) : módz, zdołać ;
злбчї ся : wzmódz się
злїяти (злїпї) : zmiać
злїанець (-нця) : zjawca
злбд : z nad

злбдзбру : z zewnątrz
злїпїти (злїпїлў -эш -ї) : znaleźć
злїк навбдєнїя : cudzysłów (гр.)
злїмєпїтнї
злїмєпнїк : mianownik (а.)
злїмїя (злїмєпнї, злїмєнї) : znanie
злїмб : wiedza ; znajomość
злїпнї (злїю) : znać i wiedzieć
злїхїднє (-ого) : znaleźne
злїхбда (-м) : znalazca
злїхбдїти (-хбджу -дїш -дї)
злїчїнє або злїчєнє : znaczenie
злїчїрїтнї ся : sprzeniewierzyć się
злїмбщїтнї (-їю) ; zniedołężnieć
злїмбзлїтнї (-лїджу -дїш -лїдї)
злїмббачкн, злїмбчєнї : zniepaka
злїжїна, ббнїжїна : zniżka (ф.)
злїжїка (пр. фотобграфїчна) : zdjęcie
злїжїцкн, злїжїрєсн
злїз, злїзбу : znowu
злїяти (злїпїлў -эш -ї, злїяз) ; злїпї-
нїтнї (аю)
злїбнїязанє (-я) : zobowiązanie
злїбрїжєнє : opisanie, przedsta-
wie-
nie
злїзлї : zewnątrz ; злїзлїшнїй (-її)
злїзлї : całkiem
злїгїджузати (-їджуку) : zohydzać
злїдїпнї (-а) : zodyak
злїлбто (-а) : złoto (м.) (х.)
злїлбтїха (-п) : skrofuly
Злїлбчїа (-чєз) : Złoczów
злїлблбгїа (-її) : наука о злїлблбгїах
злїлблбтн (-злїрїю -рєш -рїї) : zogać
злїрїа (ї) : zorza
злїрїа пїлїлбчїна : zorza рблбосна
(ф.)
злїлблбт (-а -лї) : zeszyt = злїлблбт
(-тка)
злїлблбска : z pańska
злїлблбдї : z przodu
злїлблб : z pod
злїлблб : z poza
злїлблбж : z pomiędzy

звобнад : z ponad
звобна : z popod
з порядку : z porządku
злосеред : z pośród
з початку : z początku
з причини : z przyczyny
зразу : zrazu
з рана : z rana
зречене ; зреченіє się
зривати (зриву -еш -рив) : zerznąć
зрілий ; також : зрілий, доспілий,
стиглий, дорослий, дійшливий
зрлість ; іспит зрлості
зрив (-я) : widzenie (ф.)
Зрив (-ив) : Zrinyi
зритель (-ля) : widz ; також : видіць
(-дця), глядич (-а)
зрозуміти (-мію) : zrozumieć
зрослоголоночі або суголовочні
(пняк) : zrosłopylnikowe (pręci-
ki) (б.)
зрослоплаточна (ростина) : zrosło-
płatkowa (roślina), roślina dwu-
ліścienna o koronie zrosłopłat-
kowej (б.)
зростаєти : wzrastać ; зростаєти ся :
zrastacie się
зростіва (-и) : zrost (symfiza) (с.)
зруб горішницюкний : zrub górno-
szczykowy (с.)
зрушенє ставу : naruszenie stawu
(subluxatio) (л.)
з(і)садити (-аджу -дїш -дв) : zsa-
dzić ; засаджувати (-джую)
з(і)сидати (-аю) : zsyłać
з(і)сипіти (-вію) : zsinieć
зсип (-у) : zsypr
з(і)сипіти (-зію) : zsyruwać ; з(і)сипі-
пати (-плю -плеш -зісїю) : zsyrać
зсід : zesiad (га)
з(і)ступити (-стїплю -пш -пш)

з(і)сунути (-їну) : zsunąć
з(і)шити (-шїю) : zszyć ; з(і)шнїати
(-вїю) : zszywac
зуб (-и) : ząb ; корінь зуби : korzeń
зуба ; шїйка : szyjka ; корона :
korona zęba ; ясна зуба : zę-
bodół ; скліця : szkliwo ; зуби-
на або зубовина : kościan ; моря
зуба : kora zęba, cement ; дї-
тина зуба : jama zębowa ; сїна-
чі : siekacze ; кла : kły (кло : kiel) ;
зуб червоні або червоний : zę-
by trzonowe ; зуб молочні : zę-
by mleczne (с.)
зуб доручий або драч (-а) : ząb
tnący (а.) ; зуб сукастий : ząb
szczekowany (а.) ; зуб черенний :
ząb trzonowy (а.)
зубний ; зєбову (гр.)
зубня (-ї) : uzębienie ; także : уау-
бленє (-я) і кўсало (кўсала) ; зуб-
ля спїна : uzębienie zupełne ; з.
неспїна : uz. niezupelne ; з.
плючна : u. zwarte ; з. неключна
або щербата : uz. niezwarne ; щєр-
ба (-и) : szcerba (с.)
з ударом : sforzando (ма.)
з часом : z czasem
з чорги : z kolei
зщїбати (-їю)
зщїхнути (зщїхну -еш -ї) : zniknąć,
ustać
зїблєк (-а) : zięba (także : зїблиця
-ї) (а.)
зїбля (-ї) : ziębla (орка під зиму.) (г.)
зїбнути (-бу) : ziębnąć
зїва : skrzele ; рїба дїш : зївами :
ryba oddycha skrzelami (а.)
зїзїти ся (зїзїлю ся -зїш ся -зї ся) :
zjawić się
зїть (-я -гї) : zięć

И.

-ик в імениках, утабреннх від дісприкмігника страдального, пр. ученик (не: ученинн), мученик, сьязщєннн, післаннх (ніслашцтао) ітд.

-ио в 1. особі ч. мн. часу теп. дієслія, котрих 3. ос. ч. од. часу теп. кінчить ся на -ить: носьмо, носьть; терпимь, терпнть; мусимь, мусить; моачимь, мовчить; лежимь, лежить ітд. [але: -емо а 1. ос. ч. мн. часу теп. дієслія, котрих 3. ос. ч. од. часу теп. кінчить ся на -е: ілемь, іле; неземь, аеве; несемь, несє ітд.

-иця є то шпросток в імениках, особлїно утабреннх від дісприкмігника страдальннх, пр. учениця (не: учениннн), відданиця,

мучениця, післаннця; аавннця, гостнннця, наменннця ітд.; але: аавнннця, законннця, наплонннця

-ни -їм є закінч. в VI. аїдн. ч. од. в деклїнації прикм. і заїменннх. а ролї мўж. і середн., пр. а тїм пїльннм учеником; тїм красннм яблоком; а саоїм дрўгом

-ннн, -їнн є закінч. в VI. аїдн. ч. мн. а деклїнації прикм. і заїменннх. у асїх трох родах, пр. з тїм пїльннм ученикамн; тїм красннм ябллкамн; тїмн хорьшнм книжкїмн; саоїмн кнннм

їрици (їриці): traszka (а.)

їрици (-а): ośliczka (rodzaj stonoga) (а.)

Й.

Йоанїти: Joannici (zakon)

Йов (-в): Hiob

Йод (-у): jod; Йоломодень: jodowódor;

Йодофори: jodoform;

Йоляк: jodek (х.)

Йої: biada

Йолуп (-а -в): głupiec

Йон: jon (ф.)

Йоватан (-а)

Йобнїя (-її); йомьскнї

Йордан (-у)

Йосиф (-а): Józef

І.

Ілїоннч (-а): Iwonicz

Ігла (-ї, Ігли); також: гочка (-н -ї)

Ігослїрець (-рци): izkaślupnia;

такьк: окольча (-ї) (а)

Ігра (-ї); такьк: гра (-в); забана (-н)

Ідеїл (-у -в) (то, що тїлько в ідеї, н вїображенн єствє); ідеїлннн

їдентїчннн: тожсїлннн, тотьжннн

їдєя (-єї) (образ, сталь, вїображенє, поїятє, первої шр змисловїх рїчїх)

їдїлн (-ї): idylla (рїд поєанї, піснїя хїтїрна); їдвлїчннн

їдносннкрївїя: неопрїаалана відрїазв до дєкотрїх рїчїх, пр. страп, крїськ, лїкїв

їднот (-а): слабьумннн, шїаголонок, нєук

Ізабелля (-ї)
ізвнїтр — з середнїв
ізонїні — знадїору, з окола
ізолювати (-лю): відокремити
Ізократ (-а) : Izokrates
Ізраелїт (-а -и) : израелїтскїй
Іква (ріка)
їл (-їлу) : il; іл солїстїй : il solo-
poşny, il solny (м.)
Ілїон (-у)
Ілїрїв (-нї)
Ілїада (-и)
їлїанв (-нї) : пустá надїв, злїда,
омáна
їлюмінáци (нї) : урочїсте · осьві-
тлене мїста, будїву і т. і.
їлюстра́ция (-нї) : поясненє; зобра-
женє; картїва, повснãюча тенст
вко́го твóру
-їв, -їв є зикївч. в VII. відм. ч.
од. в деклїна́ції прим. і наї-
меншк. в род. муж. і середн. :
в тїм пãльнїм ўченьку; в тїм
крáснїм яблoцї; в своїм дрўзї
їмагїна́ци (нї) : зображенє; уáна
їневвк (-а) : gzeszownik (гр.)
їнатрикуля́ци (нї) : впїсанє до
метрики вїсної школи
їмігра́ция (-нї) : призадрóване; на-
плив чужбї лю́дности
їновїрнїсть (-ости) : prawdopodo-
bieństwo (а.)
їнїєрвã (-нї) : дїсаретво
їнїет (-у) : вãстун, вãпад; сила
їнїã (їмени, іменá) : іміє
Іви : Ipp (rzeka)
їнãкше : інасzej
їнвєтãр (-арã -арї) : снєс то́го, що
виходить сн в дãнїї хвãлї на
грунтї, в мїшканю, склєні ітд.
їнвєрсия (-нї) : нерєстãнлєвз слїа
(гр.)
ївгãлїци (-нї) : вдїханє летўчих
лїкїв (л.)

Інд (ріка)
їндагãци (-нї) : слїдство
їндєкс (-у -в) : снєс знїсту, аїквз
рїчвї; укãзєвк, покãжчик
ївдємнїзãци (-вї) : відннвдóбанє,
ннãгорода шкóди за якєсь
прãно або рїч пїдóбрану (г.)
їндвї (-нї); Схїднї Індї
їндвїдуум (ч. од. : вєвідм.; ч. мн. :
-а -їв), óсобєнь (-бнã), óсбнїк, ó-
сбã; їндвїдуãльнїй : óсобнєнїй,
óсобвстїй, óкрємїшнїй (-її)
їндвк (-а -н)
їндвнїнї (-а -ãнн -ãн)
Індо-Хїн
їндўкци : indukcya (ф.)
їнєй (їнєю) : szron (м.)
ївєкцãя (-нї) : внрїснєванє
їнжєнїр (-їра -їрї); їнжєнїрїя (-нї)
їнїцвãтїна (-и) : почнн
їнквїзїциã (-нї) : слїдство
їнколи : kiedy niekiedy
ївнокєнтїй (-ив) : Innocenty
їнó : jєpo
Іно (ївбнї) : Іно
їнонãция (-нї) : ввєденє чо́го во-
во́го; нóвїсть, обнóва
їновїрєць (-рцї -рцї); такóж : чу-
жовїрєць (-рцã)
Івсбрук (-а)
їнсєрат (-у -в) : ўмїстка, оголóшенє
їнспєкт (-у -в) : парнїк; грãдã о-
грїнãна теплóm вãзоу
їнспєкциã (-нї) : нãгляд, перєгляд,
контрóля
їнстãнкт (-у -и) : прїрòднїк
їнструмєнт (-у -в) : прїряд, нãчнє,
прїстрїй
їноургєнт (-а -и) : бунтївнїк, по-
встãнєць
їнтабуля́ция (-нї) : знãнє набўтої
влãсности нерухóмої в ннїгãх
гїпотєчвї; екстãбуля́ция : вã-
пнсанє (г.)

інтеграл (прик. інтегральний) : całka (а.)

інтелектуальний : умний, духовний
інтелігенція (-ії) : адібність до пі-
знання і повінання; образова-
ня; класа освітаних людей

інтенсивний : сильний, напружений
інтенція (-ії) : намір, гадка, охота

інтервал : interwał (м.)

інтердікт (-у -и) : заказ; церковна
клятва

інтерес (-у -и) : річ, займаюча ко-
го; увага, приїада, хосіч, виск

інтерєляція (-ії) : перерване мо-
ви; візанє до данї віясненя

інтерцукция (-ії) : перепінанє
в письмі

інтерреїиум (невід.) : безкоролїє,
межаліада

інтерїа (-и) : контракт; перед-
шлюбний запис

інтуїція (-ії) : ягляданє в себе;
представленє собі чогось в свід-
домості без посередництва ре-
флексїї

інфамія (-ії) : пєчєсть, підлість

інфлюєнца (-и) : група

інфляти (-їати); інфлятський
вшеї (абó : іншїї) : inny

олїт (-а) : Hipolit
ан (-у)

анціональний (необчисливий;
протївний рóзумови)

іржати (-ржý -єш -ї) : rżec

ірїація : навóдненє (г.)

Ірїада (-и) : Irgy

ірїацїи (-її) : подраженє, гнїв;
ірїунати ся

Ірїандїя (-її); ірїандський

ірїоїя (-її) : удаванє, скрїтий глум
(гр.)

Ірїш (ріка)

Ісаак (-а) : Izak

Ісаїя (-аї) : Izajasz

їскра (-и) : iskra

їскрити ся (їскрю ся -иш ся)

Ісїя (-у)

Ісїєва (-и)

Ісїація (-її) : Hiszpania; Ісїанєць
(-нїя)

їспит (-у) : ексамін

їсповїданє : wyznanie; їсповїдний;
безїсповїдний

їзотєрма

їстик, їстик : istryk, styk (łopatka
do oczyszczania pluga) (г.)

їстї (-у); їстїїський

їстóрия (-її) : historia; дієвїсь (-я)
їстóрия рўсної літератури Оговó-
ського

їстóта (-и); танóж : суть (-и)

їстрия

їтаїїя (-її) : Włochy; італїський

їталїєць (-лїїця) : Włoch

їтї (їдý -єш -ї, їшóв, їшла -лó)

їфїгєїя (-її)

їхтиольóг (-а -и) : дóслідник, що за-
нїмає ся наукою о рїбах

I.

їдá. їлó : jadło

їж (-á -ї) : jeż (в гóрах : яріч
-á -ї) (а.)

їжнїєць (-нїя) : jezowiec (а.)

їздєць (-дїя -дїї) : jeździec

їздити (їжджу, їздим) : jeździć

їсти (їш, їш або їси, їсть, їшó,
їстó, їдять; їж, їв, їла, їло)

їх, їш [вє : их, їш] : ich, im

їхнїї (-нїї) -я -є : należący do nich

К.

- кабель : kabel (ф.)
 кабінет (-у -и) : відокремлена кон-
 віта; поміщенє вибору спеціаль-
 них примірянків; радв міністрів
 кавар (-ря) : kawiarz; кавірія
 Кавказ (-у); кавкаський
 кватернізація : вищлюванє в ці-
 лх лічливих (л.)
 кауун (-а -ї) : kawon (б.)
 кавця : кожда річ дана ва обза-
 печенє доповіденя якогось вобо-
 влязаня (г.)
 кавяр (-у) або ікрв я вижа і де-
 котрих іашних рідів оцетра : ka-
 wior (в.)
 кагал (у -ї) (радв жидівских ви-
 борних)
 кадь (-и), калка (-и -к) : kadz
 кадм : kadm (х.)
 казніата (-и -в) [італ.] (Wallge-
 wölbe)
 казати (казу) : 1) mówić, 2) roz-
 kazywać
 Казимір (-іра) : Kazimierz
 казаня (-и -ї) : opowiadanie
 Казьо (-зя)
 кайдані (-іи)
 Казів (-в)
 каквовець (-овія) : drzewo kako-
 owe; чоколада (-ідв) : czekolada (б.)
 калазар (-арі -арі)
 Кальдероа (-а)
 Калє (невід.) : Calais; калвтань-
 ский
 Каленберг (-в)
 калєндар (-я -ї) : kalendarz (ф.)
 каліти (-лю -лиш -лі) : hartować
 калпточник (-а) : tasznik [також :
 тряслупки (-упок)] (б.)
 каліт; афіи (-ії) : краснопісь (-и)
 каліва (-и) : kalekw
 Калліона (-и) : грецька вуза
 Квліпсо (-и)
 Каліш (-іша); каліський
 Калькутта
 Камбіа (-и)
 Каменець Подільский
 камениця (-і -ї) : kamienica
 Камілл (-ля) : Kamillus
 камінь (-ени -еві -енів); камінний,
 камяний
 камінь пробний : kamień probier-
 czy; lidyt; також : пробник (-в),
 лідит (-а) (и.)
 Камієв Струшилова
 кашпаян
 кашфора (-и)
 кашвий, камінний : kamienny
 Кашіа (-евн)
 Кашяв (Cassava); під Кашпани;
 и Кашвах
 кашоічний : відповідаючий цер-
 ковному праву
 канцеларив (-ні) : писарни (-і)
 канцлер (-а -і) : висобий урядник;
 перший міністер
 квіпати (-аю) : карає
 канцелян (-в -и) : віисновий сьвя-
 щеник
 капітал (істинв) : kapital (а.); ка-
 піталіст (-и)
 Капітолії (-їи) : Kapitolum
 капля : kropła (ф.)
 Каппадонія (-ії)
 капуста (-и -ї) : kapusta (б.)
 капустаїня (-а) : kapustnik (а.)
 кара (-и) (и)
 каравана (-и) : вала купців або
 цугників
 Карибське море
 кара (-и -ї) : karaś (в.)
 карата (-раю) : karać
 Кариати (-и)

кари́та (-и) (берліи, риди́и)
 каринти́ди (-и -и -ид) : вели́ка ста́-
 тую лю́дска, підпирáюча голо-
 во́ю або рамека́ми бальво́ване
 карляк (-а -и) (пиге́й, куца́к, ку-
 ца́к)
 ка́рність (-о́сти) (пг.)
 Ка́роль Вели́кий
 каро́чки : o czarnych oczach
 Карпа́ти (-а́т) ; карпа́тський
 карпе́лк (-і) : karpiel [іна́кше : бру́-
 кна або бруаов (-ви), кваа]
 (б.)
 Карта́гіна (-к) : Kartagina
 Карте́зій (-ня) : Kartezyusz, René
 Descartes
 карусе́ль (-слі) : karuzel (крути́лка,
 людова забáа)
 ка́са (-и) : скарби́ця
 каса́рія (-а́ркі -арі́)
 каса́цк (-и) : акесе́не, укева́жене
 касе́р (-а -к) (скарби́к)
 каси́но (-а), іт. : това́риство для
 спі́львої забáа
 Касса́дра (-и)
 Касе́й (-ая) : Kaszyusz
 катако́зв (-о́и) : пече́ри, а аотри́х
 Ринля́к хова́ли покійкків
 ката́ляк : о́кладі лічи́чі (л.)
 катаракта, сівки́ пра́к : за́ста (л.)
 ката́стер грунто́вий : синс і биск
 всі́х грунти́в к ці́лім ніві́ру
 грунто́во́го подáтку (г.)
 катафа́льк (-а -к) : на́ри
 катерва́к (-а) : cietrzew, катера́ч-
 ка або тетери́ця : cieciorka
 (з.)
 катихи́т (-а -и) : katecheta
 като́лик (-а) ; катола́цкій : асе-
 сьві́тський (-і́й), вседе́кський
 (церк.)
 Ка́ток (-а) : Kato
 ка́чка (-и -і) : kaczkа

каша́нка (-и) : pilch, porielica (з.)
 кашке́т (-а -и) (ша́пка з дашко́и)
 кашке́ти (-ю) : kaszlać
 кашта́н (-а -і) : kasztan ; к. іло́нний :
 k. jadalny ; к. ки́ський або
 гіркока́штан : k. koński (б.)
 Ка́йфа (-и) : Kaifasz
 авіа́тракс (-у -и) : чверть (години)
 кква́драт (-у -и)
 квалі́фіка́ція (-ні) : означене́ іно-
 сти ; узді́бнеке
 кнаранта́ка (-а) : аідосба́еке о за-
 ра́зліву хорóбу підозрі́лих лю-
 дий (л.)
 кварц (-у) : kwarczec (каас кревоа́й
 або кре́мянка) (л.)
 kwas (-у) : kwas ; ааас азото́вий :
 kwas azotowy ; kwas азотáний :
 kwas azotawy ; kwas боро́вий :
 kwas borowy ; анас сі́рчний
 (сі́ркозій) : kwas siarkowy ;
 анас сі́рка́вий : kwas siarkowy ;
 kwas сі́льний : kwas solny ; kwas
 мураае́лький : kwas mrówkowy ;
 каас о́цтовий : kwas octowy ;
 kwas ви́нний : kwas winny ; kwas
 молочний : kwas mlekowy ; kwas
 я́блочний : kwas jablkowy ; kwas
 тоаше́вий : kwas tuszczowy ;
 анас са́ліцильо́ній : kwas sali-
 cylowy (л.)
 kwasкі́й : kwaśny
 квеста́р (-арі́ -арі) : вакóвник, що
 збира́в. взпомóгу на монасти́р
 квестк (-ні) : півга́не
 квкч (-а́ -і) : kwiczol (з.)
 кніпа́вкк (-і́) (пятилі́тний додá-
 ток до платні)
 Кві́нт (-а) : Kwintus
 Квіа́тилі́н (-і́на)
 Кві́рйт (-а -в) : Kwiryta
 квіт (-у -и) : kwit
 квот (-а) : iloraz (а.)

квота (-и)
кедрин (-и) : limba (б.)
Кельт (-а -и) : Celt ; кельтський
керівник (-и) : прівел завіваючий
ся виробами в глини (т.)
керівнич (-а) або карнеоль (-ю) :
karneol czyli krawownik (м.)
керишок (-стк) : krwotoczek (б.)
керна (-и, керий) : ster
керівнич (-а -і) : sternik, kierow-
wnik
кертця (-ї) : krct (в.)
кефір : напій вигворений з молока
(г.)
кївнути (-ну -неш -в) : skinąć
кидити (-аю) : rzucić
кидр (-и) : cedr (б.)
Кїїв (-ева) : Kijów ; кїївський
киновар (-у) : cynober (сірчак
ртутний) : siarczek rtęci (м.)
кїїве : wrzenio (ф.)
кїївти (кїївлю -пїш -пї) : kipieć
Кир (-а) : Cyrus
кїсень (-сия) : tlen (х.)
кїслий : kwaśny, kiszony
кїсневєць (-вця -вці) : tlenowiec
кїсневельбрак : tlenochlorek
кїсть (-сти) : renzel
кїстїнка (-и) : pędzlak (б.)
кїт (кїта або кїтї, кїти або кїтї) :
wieloryb, wal (з.)
Кїтїй : Хїив ; хїївський
кїтїця (-ї) : bukiet (р.)
кїтовєць (-вця -вці) : dwupletwo-
wiec (з.)
кїшкї або ялїта : kiszki czyli je-
lita ; кїшна тонка : jelito cienkie ;
дванїцїтка : dwunastnica ;
кїшка товща : jelito czcze ; кїшка
бедрова : j. biodrowe ; кїшна
грюба : jelito grube ; кїшка слїва
або двопа : kątnica, jelito ślepe ;
кїрїсток хробаковїтїй : wygo-
stek robaczkowy ; окрїжниця :

окрїжниця ; кїшка заўвнї, кїшка
дворва або відїдниця : jelito
odchodowe, odbytnica, jelito
proste (с.)
Кїкльоп (-а) : Cyklop
кїлькалїтний : kilkoletni
Кїлїкїя (-її) : Cylicya
кїльна осїб : paęc osób
кїлькїсть (-оств) : ilość
кїльця : kółka (т.)
кїльче (-а) : kielek (б.)
кїльченє (-я) : kielkownic (б.)
Кїмон (-а) : Cymon
кїп (кїпа, кїпї) : pigoze (м.)
кїнь (кїня, кїпї, кїпїй) : koni (з.)
кїмнєт (-у -и) (рїд лїampi з бляшаною
стїнкою для підбїтїя свїтла, іменно
в театрї)
кїпчїй горїшнї : odnóża górne ;
барк (-у) : bark ; лопатка (-и)
: łopatki ; грєбїнь (грєбєня) : grze-
bień ; кїрїсток крунївковїй :
wyrostek kruczodzióby ; вер-
шон лопатки : wierzchołek ło-
patki ; кїлючїця (-ї) : obojczyk
(у люду : ярїб -а) ; рїви (-мени) :
gamie ; передрїмя : przedgamie ;
лївїтка (-и) : kość łokciowa ;
лучїця (-ї) : sprucha ; рука (рукї,
рўкї) : ręka ; передрўче : przed-
ręcze czyli narięstek ; середрў-
че : śródrezcze ; пїльцї або пер-
сти : palce ; пїлюх (пїлюта) :
kciuk ; верпїтки або трўпки :
trzeszczki (с.)
кїпчїй долїшнї : odnóża dolne ;
лохїя (-ї) : miednica ; стегнїб
(-а) : udo, kość udowa ; під-
етєгнє (-и) : podudzie ; гїлїнь
(гїлєнї) : kość goleniowa ; лї-
стївна (лїстївки) : kość łydkowa ;
нанолївєць (нїколївнї) : nakola-
nek, rzerka [дєнеде у лю-
ду : чїшка (-в)] ; стопа (стопї,
стїпа) : stopa ; врїплєснє або

передспине : step, przedstorie ;
 плєсна (-и) або середотїне : śród-
 storio [такóж : плєсно (-а)] ;
 пальці : palce ; вернатки або
 хрґники : trzeszczki (о.)
 кіоск (-а -в) : вльтани в хїньскім
 стїлю
 кішґрно (-а) : сурґує (б.)
 Кіур (-у) : Сурґ
 кір (кору), кир (кїру) : kur, odra
 (л.)
 кірасвєр (-а -и) : опанцірепий жоб-
 нїр тяжкóї їадї
 Кіргїа (-а)
 Кірве (-и) : Сурґє
 кісьба (-ї, кісьби) : kośba
 кіслїк (-ї) = у Гудуїлів квєнє мо-
 локó : zsiadłe mleko (г.)
 кість (кóсти) : kość ; кóсти довгі
 або свирїлеватї : kości długie
 czyli piszczelowate ; кóсти плò-
 скї : k. plaskie ; к. корóтки : k.
 krótkie ; кóсти головї : kości
 głowy ; кóсти надоба : kości
 kadłuba czyli tułowia ; кóсти
 кінчїн : kości odnóży (с.)
 кістїннї (-и) : pestkowiec ; твкóж :
 камявчак (-а) ; вістна (кіотки,
 вісткї) або квївнєць (камявчїа,
 камїпцї) : pestka (б.)
 кіт (котá, котá) : kot (а.)
 кітлár (-врї -врї) : kotlarz
 клáдка (-и -ї)
 клеvák (-á -ї) : kiel
 клеветá (-ї) : potwarz ; твкóж : пó-
 клїп (-єпу), вáклеп (-у), обмóвн,
 поговїр
 клеї (-ою) : klej
 клеїкїсть (-остн) : lepkość (ф.)
 клеїти (-єю -єш) : kleić
 клеотати (-бчу) : klekotać
 клеv (клеву) : klon (б.)
 клеvнїї або клеvкїї : klepalny (и.)
 клеvнїсть, клеvнїсть : klepalność (ф.)
 клеvц (-и -и) : kloc

клещївєць (-вцá) : obrázky (б.)
 клеvтомáвїа (-її) : пічїм везєтїа в-
 нїї вїкїлї до крáдежї (л.)
 клин : klin (ф.)
 клич (-и -ї) : гáсло, пóклик
 клієнт (-а -и) (чоловїк вїлєжнїї від
 когó ; поручáючїї когó свою
 спрáву) ; клієнтєлї
 кліма (-и) : klimat ; такóж : пїдсò-
 вє (-и)
 клінікa (-и) : шпїтáль, бóльнїця,
 полóчени в факултєтòм лїкар-
 ским (л.)
 Кліо (Клї) : Klio
 Клітáйннєстра (-в) : Klitumnestra
 клітїна (-и) : komórka ; ядрó клі-
 тїннє : jądro komórkowe ; обо-
 лóва клітїннє : błona komór-
 kowa (а. б. с.)
 клітїннє пюховї : komórki węchowe
 (с.)
 кліщ (-á -ї) : kleszcz (а.)
 кліщї (-їв) : kleszcze, obcegi
 Кльóдвїк (-а)
 кльóмó (-а -и) : цвїтнїк, трвнїк
 клóпїт (-оту -оти) : kłopot
 клопотати (-óчу -óчем)
 клубївкa (-и) : skulica (а.)
 клусон їхати : klusem jechać
 клеvнєвєць (-вцá -вцї) : dzióbak
 (zwierzę ssące z rzędu ste-
 kowców) (а.)
 ключ (-á -ї) : syllogizm (л.)
 влючїна (-и) : zwornik (klucz, ka-
 мїєнї lub cegła u szczytu skle-
 pienia) (р.)
 ключвa (-и -ї) : kluczka (к.)
 клят (-у) або пїдуїстнїк (-а) : tra-
 wieniec czyli ślaz, czwarta i
 ostatnia torba żołądka przeżu-
 wacza ; пїдуїстїти або вкля-
 гати молóкó : dać kawałek tra-
 wienca cielęcего do mleka, żeby
 się prędzej ścięło (а.)

клайстер (-отру)
 клянёр (-а -и) (навітряний оманський
 театральний)
 клянвїть : kłępać (гн.)
 кліса (-и); клісовий
 клісачний : придержуючий ся клі-
 сиків; вірцевий
 клятьба (-ї) : przysięga
 кляти-сти (клячу -бш -ї) : kłać
 клячїти (клячу -чїш -чї) : kłeszcęć
 кнїи (кнїиу) : kmin, karolek;
 талбж : кнїинок (кнїику) (б.)
 кнїгар (-аря -арї) : księgarz
 кнїгарня (-ї -нї -рбн) : księgarnia
 кнїгн (кнїгн) : księgi, trzecia torba
 żołądka przeżuwacza (з.)
 кнїжка (-и -ї -бк) : książka
 кнїт (-бга -бгн) : gnot
 кнввїти (кнввїю -бш -уї) : knuć
 кнввїна (-ї) : księżna
 кнввїжна (-в) : księżniczka
 кнввїз (-я -зі) : książę
 кнввїзство : księstwo
 коадьютор (-а -бри) : номічвїк (-ї)
 юбї : byleby
 кобїльница або шталюга : szta-
 luga
 коблїк (-а -и) : kielb (з.)
 кобуз мшолбн : myszólów (в.)
 коваль (-я -ї) : kowal
 ковбас (-ї -бсв) : kielbasa
 коввїй або ковкїй : kowalny (и.)
 кобнїр (-а -и) або кобнїр (-а -и)
 ковчбг (-а) : arka Noego (нї.); та-
 кож : кїбт (-а) або кївбт (-а)
 когбж : kogóž
 когбрга (-и) : відділ піхбтн, відно-
 відвїючий нївнїшньому баталїб-
 новн
 колбвс (-у -и) : нєрвїсна рунопїсь;
 уклїд нрав; кнїга нрав
 Кодр (-а) : Kodrus
 кожднїй : każdy
 кожвїяка (-а) : garbarz

кожвїлька (-и) : mieszek (б.)
 кожух (-ї -ї) : kozuch
 коза (-и. нбаш) : koza; ковбл (кїзалї,
 кїзлї) : kozleł; ковор (-а) або
 коворїг (коворбга) : koziorożec
 козелбц (-льцї -льцї) : jaskler; ко-
 зелбц бстрїй, тєрнїбїда або
 їскбрвнн : jaskier ostrzy czyli gru-
 szczeniec (б.)
 коворїг (-рбга) : koziorożec (ф.)
 козула (-ї) : kozica (teraz jedyna
 antylora europejska) (з.)
 коїтн (коїю -оїш) : kość
 кокосбвць (-вця) : palma kokowo-
 wa (б.)
 колбсо розббнне : koło rozpedowe
 (w maszynie) (ф.)
 колбць (колбца, колбцї) : kołec
 (з. б.)
 колбга (-и) : товїрнш; колбжвв-
 ство
 колбгїя (-ї) : kollegium (збїр людїй,
 що мають однакову цїль прїцї; вїдсто
 завбдене наукбве)
 колбгїята (-и) (костбл, при котрїм є на-
 пігула)
 колбкцнн (-вї) (збїр, збїрка)
 колї бн : gdyby
 колїбвд, колїнбвд
 колїворот : kołowrót (ф.)
 колї дєнолн : kiedy niekiedy
 колїж : kiedyž
 колї ївдє : kiedy indziej
 колїсь : kiedyś
 колїгїяцнн (-нї) (спорїднєне, побрї-
 тавє, сожб)
 колїя (-ї) (зїтквєс протввнвн
 собї рїчвї; спїр; розлад, не-
 вгбда)
 колїнцє (-вця -вця) : kolanko (б.)
 (р.)
 колїсцєвїтнїй : kółkowy; корбва кол-
 лїсцєвїтї : korona kółkowa (б.)
 колб : koło (w geometryi); колбсо :
 koło (пр. u wozu); колб внї-

сине : koło wrznięne; 'кóло опи-
сине : koło opisane (гн.); кóло
годинице : koło godzlnowe (ф.)
коловáтця, крúтячки, крúчена
хорóби : kołowacizna (хорóби
опаць і роговóго скóта звикли-
нна живúчою в мóзку тих звi-
рят решетiною) (г.)
коловiй : kolisty (р.)
коловiця (-i) : kłodzina; iнáкше :
строиця (-i) (б.)
колóдка (-и -i) : kłódka
колóдязъ (-зя) : studnia
колóдка (-i) : kollokwium (нау-
ковá розмова, розпiраза, дi-
снута)
Коловiя (-и)
колóвiя (-i) : осада, слободi
Кольóвiя (-i) : кольóвський (Köln)
кóлос (-а -в) : kłos; к. влóжений :
к. złożony; колосóк (колоскá,
колоскi) : kłosek (б.)
кóлоти (кóлю -еш -i) : kłuc
кóлотити (-лóчу -бгити -и) : kłócić
кóлотитiча (-i) : kłótnia
Колóзб (-а)
колядi (-i) : kolęda
колéдра (-и) : kolendra (б.)
колятор (-ора -бри) : kollator
коляцнопувати (-чу) : провiрю-
вати
кóнар (-а -а) або кóнар (-я -i) :
konnar (з.)
кóнасáция (-и) : лучбá групiв (г.)
кóнаха (-в) : owad (з.)
кóнахоiд (-а) : zwierzę owadożer-
ne, ssawiec owadożerny, owa-
dożerca (з.)
кóмедiя (-и) (театрiальна шгiтка, в ко-
трiй представляють ся сцiни з житiя
привáтних осiб, iх хiби та сьмiшности)
кóмедiянт (-а -и)
кóментар (-арá -арi) : komentarz
(повiщене якóго твору)

кóмета (р. жень.) : kometa (ф.)
кóмни (-а), дивiар (-á) : komina (ф.)
кóмшир (-арá -арi)
кóмiся (-и)
кóмiтет (-у -и), фр. (гурт осiб, котрим
порúчено зайiтись якóсь справою)
кóмiть : przegzutnie (korfúbor)
(гн.)
кóмiтьголов : głowa nadól
кóмiчний : свiдiний, забáваний
кóмнiта або кiмнiца : sala w szko-
le; komnata, izba
кóмпáния (-i) : товариство, вiддiл
вiйска
кóмпенсáция (-и) : вiрiшане за-
iвних вiдложностей i претопенi
кóмплемент (-у -и) : чiвше слóво;
пiдхлiбство; мiлоци
кóмплет (-у -и) : повне число осiб
потрiбних до чогó
кóмпот (-у -и) : овочi варенi в цý-
кром; увар
кóмпрес (-у -и) : прикладка
кóмпровiс (-у -и) : угода, уиба; ви-
ровий суд
кóнтур (-а -и) : начáльник лицáр-
ского закóну
кóмуникáт (-у -и) : документ, удiлю-
ваний другiй сторони до роз-
гiянення; повiдомлене
кóмуникáция
кóмфóрт (-у -и) : вигóда в полúченю
з вистáвностю
кóнвент (-у -и) : народне вгронá-
дження; монастiр; нарада
кóнверсия (-и) : розмова
кóвверсия : зiзна довгiв високо-
процентóвих на довг низкопро-
центóвий (г.)
кóнвiкт (-у -и) : пансиóн, бурса
кóввiльсия (-и) : корчi, перелóги
кóнвiстия (-и) : сильнiйший при-
плив крóви до голови (х.)

ковірес (-у) : візд (вишних осіб з ріжних земель по політичним справам)
конгресівка (-и) : Польське королівство, утворене на віденських конгресі 1815. р.
конгруа (-і) (шатня духовним)
кондуїта (-и), фр. : поведене
ковексі (-ий) (родінні зв'язи або впливові знакомости)
коніць (кінця, кінці) : koniec
конектура (-и) : догад, припуск
конкордат (-у) : угода між папою а державним правлінням
ковкурс (-у -и) : співубігане о нагороду, о посаду
кововід (-вода) : uprawdzająca konie, koński złodziej
Конов (-она) : Konon
ковопля (-і) : konopia (zwykle w liczbie mnogiej używane; konopie, konopli czyli kolonpi); посківкі, плоскінки або побірваци: płoskunki albo suszki; ватірки або головачі : głowacze; сімя (сіменв) або сіменець (-ницю) : „siemie“ t. j. owoce (niekurki) konopi (б.) (г.)
ковсепс (-у -и) : згода, довір'я власти
ковсілія (-ії) : konsylium (нарада лікарів над хорим)
ковсіляр (-яри -ярі) : радник; лікар
ковсесторви (-ві) : konsystorz
ковсола (-і), фр. : підстава під зєркало, під гіпсові фігури і т. п.
ковсоляція (-ві) : потіха, почастунок по поборові
ковсєрця (-ні) : konsorcjum (злука кількох банків в ціля переведеня якої фінансової операції)
ковотеляцви (зв'яздовбір) : gwiazdozbiór (ф.)
ковституція
ковсуль (-ля -лі)

ковсультацви (-ні) : нарада, порада
ковтенанс (-у) : сьмілість, притомність
ковтивієнс (-у -и) : припадаюча кількість (війска, податку ітд.)
ковтинєнт (-у -и) : сўша, сугоділ (-блү)
ковтракт (-у -и) : угода, угова
ковтраст (-у -и) : протиставність, судроть (-и)
ковтровєрєня (-ві) : спір, диспута
ковтролі (-і) : провірюване, падвір
ковтузвн (-ві) : стівченє
ковтувацвн : відосбненє варажєних людий або вьвірят) (л.)
ковтур (-а -и) : гривия рисунку
ковтуш (-а -і)
ковференцвн (-ві) : порозуміванє в якийсь справі, нарада
ковфітури (-ур) : оочи смажені в цукрі
ковфүзя (-ві) : смішанє, ваклоцотанє
Ковфүцвй (-ви) : Konfucyusz
ковцєпт (-у -и) : помисл, задум; уложєний біг мислїй
ковцєрт (-и -и) : музичний цїпис, єгідність євуків
ковюгацви (-ві) : відміна дієслова
ковюшнн (-и) : koniczupa (такбж : вонич, коман і вонанїня) (б.)
ковпальнн (-ні -пї) : koralnia
ковпати (-аю) : корає
Ковпенгага (-и) : копенгагєсний
ковпервєс (-у), вітриоль (-блү)
ковпєрта (-и), іт. : паперона піхва па лист
ковпитєнь (-тня) : kopytnik (б.)
ковпїйка (-в) : шідяний грїш росїї-свїй
ковпїл (-ії) фр. : відпис, список;
ковпнє (-ня) або **ковє (-и)**, грец.
списка : włócznia

копрій (-ію) : koper włoski (б.)
корабелъ (-блѣ) : okręt
корабелъник (-а -и) : żeglarz
кораблук (-а) : łodzik (з.)
кораль (-я -ї) : koral (з.)
Корвін
Кордилерн
кордуб (-а), дуб корковий : dąb
korkowy (с.)
коректа (-к) : поправлюване блудів
корепетція (-ні) (обов'язок, пригото-
вувати ученика до школи з заданих
завдань)
кореспонденція (-ні) : мерсіиска
(-к); донсь (-и)
корець (кірця -рці) : korzec
Корнолін (-а)
корксть (-пств) : korzyść
корктар (-я -арі) : korytarz
коріти ся (корю ся) : korzyć się
корінь (кореня або коріня) : ko-
rzeń (б.)
корінь матерії : korzeń macie-
rzysty; к. бічий : к. boczny,
pochodny; к. пришляковий : к.
przubyyszowy; к. повлічний : к.
pojedynczy; к. крещастий або
галустиий : к. rozgałęziony
(б.)
корінь (основа) : pierwiastek (за-
sada); коріньоване (добуване
коріня) : pierwiastkownie (а.)
корінь : pierwiastek w wyrazie
(гр.)
борінник (-а) : mangle (б.)
Корнейль (-ля) : Corneille
Корнелій (-ія) : Korneliusz; також:
Корнелъ (-я) і Корніло (-а)
коріня (-я -ї) : kłącze (б.)
корочіаок (-зкв) : kornik (з.)
король (-лі -лі -лі) : król
королева (-ої) : królowa
аоролівч (-а -і) : królewicz
королівна (-и) : królowna

королівскість (-оств)
королівство (-а)
королівщина (-к) : królewszczyzna
коронисло : belka (u wagi) (ф.)
корова губата або губаста : korona
wargowa; губа горішня : warga
górna; губа долішня : warga
dolna (б.)
корона (-и) : korona; корона віль-
ноплаточна : korona wolnopła-
tkowa; к. зрослоплаточна : к.
zrosłoplatkowa (б.)
корона потильковата : korona mo-
tylkowata; прапор (прапора) :
żagielek; крильця : skrzydelka;
човник (човника) : łódka (б.)
корона рурковата або рурчаста :
korona rurkowata (б.)
корона явчкова : korona je-
zyczkowata (б.)
коронка (-и) : прозора стяжка
в ріжні десві
короп (-а), шаран (-я) : karp (г.)
коротейський : króciuchny
короткий : krótki; коротко; ко-
ротше
короткозорість (-оств) : krótko-
wzroczność (мюрів, Kurzsich-
tigkeit) (л.)
корсар (-я -і) : морський розбійник,
пірат, ушкал
кортиа (-к) : kurtyna (заслона
в театрі, відділююча сцену від
авфітеатру)
корунд (-а) : korund (окис глино-
вий або глинка) (п.)
корупція (-кі) (псу́тє, підкупство)
корч (-я -ї) : krzak
корчлівість (-оств) : kurczliwość
(с.)
корчма (-и -ї) : karczma
корчувати (-ую); корчунок (-ику)
коса (-я) : kosa, die Sense. Скла-
дає ся з дерев'яного кісїти
(кісї : kosisko, der Stiel, der

Wurf) в ручкою (gaszka, kulka, der Handgriff) і в желівної кої. Широка бляха косі: полотніо (ostrze, rzezak, das Senseblatt), а вгд хребет: прут (grzbiet, der Rücken). Острий бік: жело (die Scheide). З шіршого кінця нве коса: п'ятку (szyjka, der Hacken) в п'яцием (uszko, der Zapfen). П'ятна косі прклягає до кісати, в котрім є явна па п'янець. Желізний перстінз, за-квітка і кльвиці придєржують косу коло кісати.

Косу, щоби була остра, клєнле ся (kierac kosę, die Sense wird gedengelt) кльвицем (młotek, der Hammer) на б'абці (der Amboss, babka), посли острить ся бруском (oselka, Handwetzstein) і править ся — ривнає ся вістре мусаком с. в. к'уснем ниточеної кр'їдї (г.)

к'оса (-бса) : warkocz

к'осар (-я -і) нбо к'осов'ога (-н) : kosarz (z gromady rajczaków) (а.)

к'осар, к'осарик : kośnik, kosarz (г.)

к'освєть (-тня) : kosaciec (б.)

к'осник к'шєв тонк'ої : kosmyk jednolita cienkiego (с.)

к'осогр'аник (-а) : różnokliniec (н.)

к'остел (-б'ла -б'лн) : kościół

к'остер (к'остра -р'я) : stos (на котрім в старині палєно трупн, в шзнїйших часах єрєтаків)

к'остогр'я (-а) або к'остогр'ід (-ода) : grubodziób (в.)

к'остовр'ялвї : z kościanemi skrzydłami

к'ост'ун (-а) : kostniak, osteoma (л.)

к'ост'як (-а) або к'скелет (-а) : kościec czyli szkielet (с.)

Косцюшко

к'ос'ярка (-н) : kosiarzka, Grasmähemaschine, машинка до к'осєня (г.)

к'отел (к'ітл'а, к'ітл'и) : kocioł (ф.)

к'отиліон (-а -н) : рід танцю

к'отлєг (-а -н) : страна в мяса

к'отр'ий : ktoś; к'отр'ийб'удь, к'отр'ийсь

к'отр'ийнєб'удь : ktośbydź

Кохин'їна

к'очєк : toczenie (ф.)

к'ошчов (-чєа) : koszyczek (б.)

к'ошт (-у -к) : вид'аток, н'анлад

к'равець (-вц'я -вц'ї)

к'равеч'їна (-нвк) : krawiecczyzna

к'р'ад'їж (-єжн -єжн)

к'рав'їл (-а -н) : krajobraz (ф.)

к'р'ий (-аю -аї) : kraj

к'р'їна (-нв) : krajina

Кр'їни (-нв) : Kraina (к'ивнїєвство)

Кр'аків (-ова); кр'аківск'ий; Кр'аківскє (ров. передмїств)

Кр'аковн'їн (-їна -н'анн); Кр'ак'к'їнка (-к)

к'рам'ар (-ар'я -ар'ї)

к'р'ап'ля (-ї), н'ап'ля : krola

к'раска (-к -ї) : barwa (р.)

к'расн'ий : рієкп'у; к'раск'ий

к'расноріч'ївн'ий : krasomówczy

к'раскоріч'ївн'ість (-остк) : krasomowstwo

к'расн'оч'ашн'їк (-н) : eukaliptus (б.)

Крєз (-н) : Krezus

кр'єд'а (-н) : kreda (н.) (к.)

крєм : krzem; крєм'ов'їй : krzemowu; крєм'ан : krzemian

крєм'їнь (-єн'я) : krzemień (н.)

крєм'їст'ка (-к) : okrzemek (б.,

земл'я крєм'їст'в'овн : ziemia okrzemkowa (н.)

крєс'ати (-єшу -єшєш -єш'я) : krzesac

крєс'їло : krzesiwo (ф.)

крєч'єт (-а -н) або бїлов'ор : sokół białożór (а.)

крина́ (-ої) : krzywa ; **крини́на (-ї)** : krzywizna (f.)
крива́я : krzywy (p.)
кринобóкка : krzywoboki
кривоприса́га (-и) : krzywoprzy-
sięstwo
криноприся́жний : krzywoprzy-
sięski
криву́га : англійська слабість (rha-
chitis) (л.)
крижіо́ (-а, крижня) : chrzyżmo
кри́жниця (-і) : kość krzyżowa (с.)
кри́зка (п -я) : kryzka
крик (-у -и) : krzyk
крила́тка (-о) : skrzydłak (б.)
крило́ (-а -їла) : skrzydło
кри́вниця або криви́ца (-і) : studnia
криста́л : kryształ
криста́львий : kryształowy
криста́ліза́ція (-и) ; криста́лізува́н-
ня (-ю)
Крисп (-б) : Kryspus
кри́терія (и) : kryterium (позна́ка,
служача до розпізнання правди в предме-
тах умовах)
кри́тик (той, що оцінює ва́ртість умови́х
теорі́в або літ шту́ки ; **кри́тика ;**
крити́ца ; критичний
Крито́а (-а) : Kryton
кри́хкість, кри́хкість : kruchość ;
кри́хкий : kruchy (ф.)
крича́ти (-ичу́ -ичи́ш) : krzyzczeć
кри́вий : krzywny
кри́ль (-о́ля -о́лі) також : **кри́льк (-а**
-и) : królik (з.)
кри́в (-о́пу) : koper (б.)
кри́квий : krzerki ; **кри́шний ; кри́ко,**
кри́ше : krzerpiej
кри́сло (-ла -ла́) : krzesło
кров (-и) : krew ; **посо́чюва (-и) або**
сиро́вать (-и) : osocz, zrogowica ;
ті́льце кро́вне : ciałko krwi ;
ве́лізна (-и) або сці́п (сці́пу) :
skrzep ; **ті́льце безба́рве або літ-**

фатичне : ciałko bezbarwne albo
limfatyczne ; **кров арте́рійна або**
бю́чка : krew arterialna czyli
tętnicza ; **кров жи́льна** : krew
żylna (с.)
кровоже́рний : krwiożerny
крово́тик (-о́ку), крово́ток, крово́тич
(-очи) : krwotok (л.)
кро́йв (-и) : pokrzywa ; **або жа́ліва**
(-и) (б.)
кроть або крат на кі́нці ви́разів :
двакро́ть або два́ра́т, кілька-
кро́ть, мно́гокра́т ітд.
крово́дь (-лю)
круг (-а) : krążek, krąg (ф.)
круглолі́цві : okrągłej twarzy
кргу́ль (-гля -глі) : kręgiel
кружа́ або кру́женє кро́ви : krą-
żenie krwi ; **о́біг кро́ви вели́-**
кої : obieg krwi wielkiej ; **о́біг**
кро́ви мали́й : obieg krwi małej
(с.)
кружа́нка (-и) : wrotok (з.)
кружо́к (-жка -жкі) : krążek
кру́по́як (-а) : ikrzak, samica ryby ;
тако́ж : ікро́виця (-і) або каша́-
ник (-а) ; ікра (szczególnie u śle-
dzia), каша́ або крү́и (з.)
кру́тлик (-а) : obartlik (з.)
крутобвро́гвий : o stromych brze-
gach
круторо́гвий : mający kręte rogi
вруча́к (-а) : ві́вця діткенева педу́-
гою ко́лова́тиці ; гл. ко́лова́тиця
(г.)
кручо́к (-чка) : turkuć ; **тако́ж :**
вемле́дух (-а) ; веда́длук (-а) (з.)
Ксаве́рий (-кя) : Ksawery
Ксант (-а) : Xantuz
Ксанті́ни (-и), але : ксанті́на
(зла жи́нка)
Ксенофа́н (-и) : Xenofanes
Ксенофо́н (-а) : Xenofon

Ксєркє (-а) : Xerxes
ксьондє (-а -й -ів) : ksiądz
Ктєєнфонт (-а) : Ktezyfon
куб (-а) : szczęścian (а.)
кувати (кую) : kuć
куди : kędy
кужівка (-и), кужелина : kądziel,
Spinrocken (г.)
кукіль (кукюлю) : kąkol (г.)
күкла (-и) : poczwarka; күкляти
єя : przeobrazić się w poczwarkę;
гусильница закүклила єя : gęś-
ienica przeroczwarzyła się
(а.)
кукурүдєв (-в)
куластра або колєстра; гл. молó-
зєво : siara (г.)
кульгавий : kulawy
кулячка : kulanka (з.)
күшлєк (-а) : muszyk (muchówka
dlugorożna, jak komar, bardzo
dokuczliwa kluciem i wysysa-
niem krwi) (з.)
Купакє (-и) : Kupaka
күндєль (-дєлє -дєлє) : сільський по-
двірний пєє
купия (-ї) : kupa; також купя
(куня) (з.)
күпанкє (-авкє -я) : świetlik, świę-
tojański robaczek (з.)
купати (-пату) : karać
күдєцтво (-а)
Күдиди (-а) : Kupido
купунати (-пую) : kupować; купó-
нанє
купчїха (-и); купцєва (-ої -ві)
куратєля (-лє) : opieka, чуванє пад-
чєв
куратор (-а -ори) : праиний опікун
курация (-ї) : leczenie

кургаа (-ана -ани) : могила
курєнда (-и) : obijnik (а)
курїєр (-а -и) : гóвєць (-ниця), п
сланєць (-ниця)
Күрний (-ип) : Kurusz
күрвя (-ї) : відділ люду; вибóрчий
круг; двір і прапїлєє панскє
күрїнь (-рєня -рєнї) : kurcni
Курляндия (-ї) : курляндский
курс (-у -и); бір; цїна торговельна.
закінчений в собі вїклад наўки;
пїврік шкільний ітд.
курєєв (-у -и) : друк, наслідуючий
письмó
күрсор (-а -ори) : курсоричивї;
скóрий писланєць
күрта (-и) : kúca ódż
күсник (-а -и) : keś, kawalek
күстое (-а -осп) : завідатель; до-
глядач
кут (-а) : kąt; кут вгнүтий : kąt
wkłesły; кут вершковий : kąt
wierzchołkowy; кут вїгнутий :
kąt wypukły; кут ввішний : kąt
zewnątrzny; кут паклóєєя :
kąt nachylenia; кут óстрий :
kąt ostry; кут одїтний : kąt
odpowiedni; кут помєрєнішпий :
kąt naprzemianległy; кут прї-
шпий : kąt prosty; кут сумєжпий :
kąt przyległy; кут тупий : kąt
rozwarty (гм.) (р.)
кут підїєєєя : kąt wzniesienia
(гм.)
кутний : kątowy (р.)
күтниця (-ї) : węgielnica (р.)
кутомір : kątomierz (гм.)
кутошїшня (-ї) : welwiezyna (б.)
кучєрїєвїй : kędzierzawy
кушїєр (-я -ї) : kusznierz
кущ (-а -ї) : krzew (б.)

Л.

- лабáтка (-в) : skolopendra (в.)
ла́нка (-и -и) : lawka
лавр (-у) : wawrzyn (б.)
лад (: ý) : tonacya (м.)
Ладóга (-и)
ла́сниця (-і -і) : lasica [коло перемішля лáска (-и -и)] (в.)
ла́стівка (-и -и) : jaskółka (в.)
Львiв (-óва) : Lwów; львiвський
Львoвoяи (-и́на -и́ни -и́н)
лгар (лгаря́ -рї), бреху́н : lgarz
лгáти (лжý -óш -и), брехáти : lgać
лѣбидь (-еди -оди) : labędź
леи (льва, льви) : lew (а.)
лѣнядь (-и) : lewanda (б.)
лѣгит (-оту) : powiew, zefir (ф.)
лѣгкий : lekki; лѣгко; лѣкшай
лѣжки (-их) : płuca; прáве лѣжке :
prawe płuco; лiвѣ лѣжке : lewe
płuco (с.)
логкомiсний, логкодýшний
логóвище (-а) : leże
ледáщо (-а) : ladaco
лѣдво, лѣдвн : ledwie
лодвiяк (-á) : lodowiec (м.) (твѣж
желедвниця -ї)
ложáти (ложý -жiш -и) : leżeć
лелiя (-і) : lilia; лелiцiáти : lilio-
wate (б.)
лѣмѣха (-и) вбо гáмуз жолудóчий
(гáмузу) : miazga żołądkoww,
chymus; мóлоч (-и) : mlecz, chy-
lus (с.)
лѣмiш (-в -і) : lemiesz
лѣн (льву) : len; льну рiжнiать днi
голови́ відмiни : мóлогонь (-твiя)
i скóченъ (-чпiя) (б.)
лѣни́й, лѣни́чий : lenny
лѣнник : lennik
лѣно : lenno
лѣнтв (-в) : szarfa
лѣпiх (-ѣха) маниовiй (-óго) : man-
na (б.)
летiти (лечý -тiш -тi) : lecieć
Лѣвктра; пiд Лѣвктроу
лѣгѣвла (-и) (перѣказ, тiкаючий ся
якогобудь свiятого; перѣказ про чу-
дóвну подiю)
лѣгiон (-óна -óни) : вiддiл римского
вiйска, вiдповiдаючий нинiшньо-
му пóдковн
лѣкцвiя (-и) : ви́клад явѣгось прѣд-
мету; ўступ вiдашпий до вiвченя
Лѣмиос (новiдн.); але такѣж : до
Лѣмиу, в Лѣмiи
Лѣоид (-а) : Lepidus
Лѣсбос (нешiдн.); але тавѣж : до
Лѣсбу
Лѣссинг (-в)
Лѣта (-и); лѣтѣвский
летарг (-у) : letarg (глубóкий хор-
блiвий сон) (л.)
лѣжна (-и -и)
лiзвуть (лiзну -еш -и) : liznać
лвлiв (-á -и) : nietoperz (в.)
Лввiвнoяа (-в)
лiвiва (-и) : lina
Литáва : Litawa
лiпѣнь (-пнiя) : lipiec
лiпльiй : lerki
Липек (-а) : Lipsk
лiсѣнiй : lusu
лiсiцiя (-і) : lisica, тавѣж лiшка (-в)
(б.)
лiсiй, лiсiчiй : lisi
лiскавкв (-и) : błyskawica (ф.)
лiстѣ (-и) : liść (р.)
лiствiя (-і) : listowie (б.)
лiстовв (-и -и) : listewka (р.)
лiстѣв (-сткi) : liść, такѣж : лiст
(лiста); л. поѣдiпчий : l. poje-
dynczy; л. пилчiстий : liść pił-
kowany; л. зарубчiстий : l. kar-
bowany; л. вубчiстий : l. zab-

- kowany; л. заточистий : l. zato-
kowy; л. паристо-пирнато збо-
жений : l. parzysto-pierzasto zło-
żony; л. непаристо-пирнато збо-
жений : l. nieparzysto-pierzasto
złożony; л. долонисто збоже-
ний : l. dłoniasto złożony (ру-
касто- або пальчасто зл.) (б.)
- Ліса Горá
лихвár (-арі -арі) : lichwiarz
лиходіте (-и) : złe czasy
лихословити (-словлю -иш -ба) : złyc
лицар (-арі -арі) : gusarz; лицар-
ский (пр. ёнос)
- лицé (-á) : twarz; кіости лицеві : kości
twarzy; кіости носові : k. noso-
we; к. слезні : k. łzowe; к. нр-
вові : k. jarzmowe albo licowe; к.
щóки горішньої : k. szczęki gór-
nej; к. підвобіни : k. podnie-
bienne; чашічки носові : czasół-
ki nosowe; леним (-á) : leniesz;
щóка долішня або вилиця : szczé-
ka dolna (с.)
- лицевіреній : obłudny
личіва (-и) : maszkará
личівак (-а) : łagwa (gąsienica)
в. р. и оवादów (а.)
- личник або кут лицевий : kąt twa-
rzy (с.)
- личність (-оств), личний : osobis-
tosc, osoba, osobisty (ар.)
- лиш : tylko
лишати (-áю) : zostawiać
ліжко (-а -á)
лій (лóю)
Лівенци (-і) : Łomnica
Лібіа (-іі)
Лібанон (-у) : Libanon
лівар (-а) : lewar (ф.)
Лівій (-ія) : Liwiusz
лівобіч : po lewej stronie
лівова́ж : lewą nogą
лід (лóду, леді) : lód (н. ф.)
- лі́дан, лі́динці : lędźwie (л.)
лі́динчий, лі́дамілий : lędźwiowy
(л.)
Лілія (-іі) ; лі́лійский
Лізіандер (-дра) : Lizander
Лізіій (-ія) : Lizyasz
лі́зти (лі́зу -еш, лі́зь, лі́з)
лі́зка гіпсовá : lejek gipsowy (н.)
лі́кар (-арі -арі) : lekarz
лі́квідация (-іі) : окончне обчисле-
не валёжностей, розв'язане
Лікург (-а) : Likurg
лі́монáда (-и) : limonada
Лінда́лія (-и)
лі́вене (-а) : lenienie, зміана сир-
щі (г.)
лі́венець (-ний -ані) : rak po zlenie-
niu ніє, jeszcze białawу і миєккі
[або шменичник (-а)] (з.)
лі́нєство (-а) : lenistwo
лі́нєти си : lenić się, зміеніаць
sierść (г.)
лі́нійник (-а) : rajsfedra (Reissfeder)
(р.)
лі́ніювати (-нію) : liniować
лі́нія : linia; лі́нія прóста, кривá,
лóзана; лі́нія пересі́чи : linia
przecięcia; лі́нія перехрестна :
linia wiczkowata; лі́нія поло-
ві́нча : linia dwusieczna (гн. р.)
Лі́нц (-у) : Linz
лі́няк (-á -á) : leniwiec (ssawiec
z гзду азсербакów) (з.)
Лі́би (-у) : Люд́уа
лі́ноцьвіг (-а) : wiktorya (б.)
лі́пшиї : lepszy; лі́пше : lepiej
лі́рник (-а) : поет, виспівауючий ч́а-
ства чоловіка; лі́ричний (чуд-
ствєний)
лі́с (-а -á) : las
лі́с лвстийий : las liściasty; л.
шнвальчэстий або шнвальковий :
l. szpilkowy, також бір (бóру);
лі́с чóрний (б.)

Лісбона
лісний (лісна школа, ме: лісова;
лісне господарство)

лісничівство (-а) : leśniczostwo

Лісса : Lissa (остров)

літ : lit (х.)

літєплий : letni

літер (-тра -три) : liter

літерат (-а -и) : письменник

літний : letni; літний сєкєстер

літота (-и) : акєвшєнс (гр.)

літопис (-и) або літопис (-у) : la-
toris

літорост (-а) : latogósl

ліхтар (-аря -арі) : lichtarz

лицєв (-єю -єі), грвцк. : liceum (шко-
ла посередня між середньою школою
а висшим науковим заведенєм)

лічї, лігті, лягті, лячї (ліжу -жєш,
лиж, ліг, лігла) : ledz

лічїти (лічї -чїш -чї) : leczyc

лічїниця, лічєбниця : lecznica (л.)

лятєв (ляю, лєш, лїй, ляв) :
lać

Льоара

лоб (-обá -обї) : łeb

лобáчка (-в) : stulbia (а.)

лобинá (-я) : czaszka [такòж : чєрєп
(-а) і лоб (лобá)]; кòсти тїмєн-
ні : kości ciemieniowe; кòсти
висковї : kości skroniowe; кїєть
чолова : kość czołowa; к. сїто-
вá : k. sitowa; к. кливová : k.
klinowa; к. потїлична : k. poty-
liczna (с.)

логáаа, ячїнна каша (з ячїнєю
нїонїхалого в стїні) : pęcał (ka-
sza z jęczmienia ołuszczonego
w stępie z łuski) (г.)

лòгїка (-и) (паўка о правáх, методáх і
фòрмах правїльного мїслєня); лїо-
гїчвїй

лòдка (-и -ї) : łódka

лòжєв (-і) : малá нїшнáта, нїша, пє-
рєгородка в театрї для кїлька
осїб

лòжка (-и -ї) : łóżka

Льòйд : Lloyd

лòкòть (лїктя, лїктї, лїктїв [або лò-
кòт : мїра]) : łokieć

Льòмбáрля

ломлївїсть (-остї) : lamliwość (ф.)

Лòмонòсов (-а)

Льòвдòв (-у) : Londyn

лòнатєнь (-тєв) : grądziel żółty
(grzybień żółty) (б.)

лòскòтáтї (-скòчу -чєш -òч)

лòснїк потасòвїй : lyszczyk pota-
sowu (ш.)

лòсòс (-а) : losoś (а. г.)

Льòтарїнський

лòтáш (-у) : knieć (б.)

лòхáня : miednica (pelvis) (л.)

лòб (-а) нбо лупїн (-á) : martwica
(б.)

лòг (-у -ї) : łóg; łęg

лòгївнїя (-ї) : łogownia (ш.)

Лужїчї : Łuzycę

лòк (лòкá) : łuk (гм.)

лòкáнїй : niezyczliwy, złośliwy,
chytły

лòкївкa (-и) : cebulica; лòкївкa

дволицá : cebulica dwulistna
(б.)

лòпá (-ї) : łupa

лòпáк (-á) : łupek; лòпáк іловїй :
ilołupek; лòпáк таблїчкòвїй або
скрїжлїк (-á) : łupek tabliczko-
wu; л. брусковїй : łupek osel-
kowy; л. галушòвїй : ł. alupowy;
лòпáк лòснїкòвїй : łupek ly-
szczykowy (ш.)

лòпáк кремїявїй : krzemolupec (ш.)

лòпнїй : łupliwy; совєршєно лòп-
нїй : doskonale łupliwy (ш.)

лòсковнїк (-á) : łuskowiec (ssawiec
z rzędu szczybaków) (в.)

лусниця (-і) : agawa, strzelna amerykańska (а.)
 лусочковий, лусочковатий : luszczkowy; складня лусочковата : złożenie luszczkowate (м.)
 Лүцвв (-иї) : Łucya
 луч (-а -і) : promień (гв. р.)
 луч провідний, провідень (-дня) : promień wodzący (ф)
 луч освітільний : promień świetlny (ф.)
 лучистий : promienisty (ф.)
 лучити ся : zdarzyć się
 лучоткань (-и) : tkanka łączna ; утвори лучоткани : utworzyć ; czepotkankowe ; тільки лучоткани : siatka łącznotkankowe ; лучотгивв дригліста : tkanka galaretowata ; лучоткань волониста : tk. włóknista
 лушпак (-а) : łuszczyna ; лушпачок (-чка) : łuszczynka (б.)
 любѣти (люблю -бви -бї)
 Люблнв (-а) ; люблинський : lubelski
 Людлүв (-у)
 Людвк (-а)
 людв (-ий) (також : люде) : ludzie ; людв (-ия) : ludy
 люди довгоголові або довгоголовіці : ludy długogłowe ; л. короткоголові або короткоголовіці : ludy krótkogłowe (с.)
 люди простоліці : ludy pr. stolice ; л. ускісволиці : l. skośnolice (с.)
 людснв : ludzki
 Люантія (-ї)

Люїна (-и)
 Люкія (-я) : Lucyan
 Люкүлл (-лля) : Lukullus
 люнета : luneta (ф.)
 Люпервалї (-їя) : римске сьвято в честь божка Іліана
 Лютер (-тра) ; лютерска церков
 люгїя (-ого) : luty
 лютувати (-түю) : lutować (loten) (т.) ; sprożyć się
 Люциї (-ия) : Lucyusz
 лүбрїт (-у -в) (будова, складаюча ся з дуже великого тисля кіпат і коритарів так повд'ятних, що трүдно з них видобути сіл ; блудник ; замомашість)
 лүбраторня (-ні) : laboratorium (робітнїя)
 лүва (-и) : lawa (м.)
 лүваїва (-в) : кїна свїгү, що звалїла ся в горї
 лүїк (-а -ї) : чоловік сьвітскнї, цейсвнченнї ; мѣк ; необізнаннї з якою наукою
 лүк (-у) : lak (б.)
 Лүкеленон (-у) : Lacedemon
 Лүвенїє (-ого)
 лүвна жарова : lampa żarowa ; лүвна лүкова : lampa łukowa (ф.)
 лүвїон (-а -и) : лүвїка (звичайно папірна) до ілюмінаці
 Лүкообт (-я) : Laokoön
 Лүтона (-и)
 Лүфонїєл (-а)
 Лүцїюв (невідв.) ; лүвнвський : łaciński
 лүц (-а) : leszcz (а.)

М.

Мвгдебүрг (-в) ; мвгдебүрсквї
 мвгел (-аглю -лї) : magiel
 мвтістрат (-у -и) : міський ўрвд

мвгв (-у) : magn ; мвгнїєлв : magnetya (х.)

магніт (прикм. магнітний) : magnes;
м. природний : m. naturalny; м.
дугастий : m. podkowiasty (ф.)

магнетизм (-у) : magnetyzm; магне-
тизмівань : magnesowanie (ф.)

Магомёт (-а); магомётанський

Магометани (-а -тань -тань)

магонь (-ю -ї) : mahoi

Мадриг (-в)

Мадяр (-п -яри)

мажа (-ї) : чульцький ма

мазь (-а -и)

май (-а -ї -пї) : maj

майка (-и -ї) : przyczel lekarski.
majka (з.)

майка (-а -и) : majkut

майн (-а) : majatek

мак (-у -ї) : mak (б.)

Маколей (-бя) : Macaulay

максима (-и) : maksimum (засіда, пра-
вило поступування, засновек, основа)

Максиміліян (-а)

Мальбург (-а) : [Marienburg];
мальбурський

маленький : malutki

малей (-яги) : maleństwo

малина (-и) : malina (б.)

малігна (и), злослива горячка (fe-
bris maligna) (л.)

маліський : maluski

мало коли : rzadko kiedy

мало що (більший) : nieco (większy)

мало що не : nieomal

маліака (-а) : maliatka (з.)

малюати (-юю); малювань

малър (-я -рі) : malarz

малахит (-а) : malachit; зелень гір-
на : zieleń górська (м)

маня вольдушна : złudzenie ро-
wietrzне (ф.)

манган : mangan (х)

мандат (-у -и) : приказ, порученє,
повноважєсть

мавер (-у -п) (зворот, удама війна,
пістун, хитрощі)

маифест (-у -п) : відомє, відклик
до народа

маїя (-ї) (рєзстрий ума; хоробляно
вводобанє)

Манлій (-ія) : Manliusz

Мантвєся (ї)

мантїй (-їя -її) : szalbicrz

Мантуя (-ї) : Mantua

манускрипт (-у -и) : рукопис (и);
рукопис (-у)

Маншєстер (-стра) (зїсто)

маншєстер (-тру) (маньри)

маншєт (-а -и), фр. : рукавичк

мапа (-и)

мар (-ї, марі) : widmo, urojenie
марі plur. tant. нощі для померших,
катафалк

Маратон (-а)

маргрїф : margrabia

маргрїфство : margrabstwo. mar-
chia

Марїй (-ія) : Maryusz

Марія (-ї) : Marya

Марїїна (-и)

Марк (-а) : Markus; знаціоналізо-
ване імє : Марко (-а)

Маркєллїй (-ія) : Marcelliusz

Маркїян (-а) : Marcyan

мармур (-у -и) або мармор (-у); мар-
муровий

марїїна (ї) : fraszka, nicosć

марїотратник (а -и) : utracysz

марїотратство (-а)

Марокко (-а); марокканський

Марїїлїя (-ї)

март (-а) : marzec

марципан (-а -и), іт. : пражена маса,
збжєна а мигдлів і цукру

маршалкївство (-а)

маса (-и)

масаж (-у) : masaż, mięsienie (уміє-
нєтєвє мєзїв) (л.)

- маскаріда (-в)** (забава, на котру публіка прибуває в масках і переодиню)
- масліва (-я)** : баоч (кістанка) дерева оліивного : oliwa, owoc (pestkowiec) drzewa oliwnego (б.)
- маслюк (-ї)** : pomrów (з.)
- масляник (-в)** : karite czyli drzewo maslane (б.)
- маслянка** — **сколотини** : masłanki, Buttermilch (г.)
- масяця, масячка, ботелов** у Гудуліи : kierznia, masłnicu, Butterfass. (Складає ся з верхняка, товчка (bijak, tok) з дърчастим кружком (krążek) і зі споду, начиня). (г.)
- математики** примієвєи : matematyka stosowana (и.)
- матеріика (-в)** : macierzynka (чибрїк) (б.)
- матерія (-и)** ; **матеріальний** ; **матеріальи (-у)** (ф.)
- мати (маю)** : тієць
- мати (-єрв)** : macierz, matka ; **матірний язык** : język ojczysty
- матерувати (-рую)** : іти вірови кроком
- машина відосередна** : wirownica (ф.)
- машиніст (я -в)** : maszynista
- машкара (-я)**
- матірки, головичі, коноплі з цвітими стовпковими** : branki, głowacze (г.)
- маятник (колібєнь)** : wahadło (ф.)
- мгла, їзла (-в)** : mgła
- мєва хохітєи** : mewa śmieszka (з.)
- мєдаль (-ля -лі), мєдаль (-ї)** : medal
- мєдвіль (мєдвєдє, мєдвєдї)** : niedźwiedz (з.)
- Мєлєн (-єї)**
- мєдик (-а)** ; **мєдинїва** ; **мєдичєи**
- Мєлнолян (-у)**
- Мєлицєй (-єя)** : Medyceusz
- мєдинїк (-ї -и)** : piernik (Honigkuchen) (г.)
- мєдвїця (-и)** : miodnik (б.)
- мєдогубок (-бєк)** : warzka (б.)
- Мєдўза (-п)**
- мєдўика (-в)** : jasnota, martwa rozkzwy (також : мєдинїя, глушиця, глузія кропїва) (б.)
- мєжклїтїє (-я)** : istota międzykórkowa (з. б.)
- мєжлєжнїй** : międzyległy (б.)
- мєжїнїх (-у)** : pośredni zamach (га.)
- мєжузле (-в)** : międzywęzle або : сўтка (-в)
- мєжнубєиця** : spór, wojna domowa
- Мєзонотанїя (-її)**
- Мєкка (-в)** ; **в Мєкці**
- Мєксик (-а)** ; **мєксикївський**
- мєлень (мєльєи)** : młynarek, chrzaszcz maczny ; **борошнїк мєлень** : macznik młynarek (є.)
- мєлїоранїя єєлї** : polimowanie єєлї (г.)
- Мєльпоєна (-и)**
- мєлантерїт (-а)** або **вїтриоль жєлїєа** : melanteryt czyli witryol żelaza (и.)
- мєлїхольїя (-її), аалўна** : melancholia (хороба умов) (л.)
- мєморїял (-у -к)** (кнїжка з записками ; дипломатїчна нота, виказуюча стан річїи)
- Мєндонг** : Mendog
- Мєнєлїя (-єя)** : Menelaus
- Мєнєнїй (-їя)** : Menenius
- мєнше бїльше** : mniej więcej
- мєрєи (-в)** : mierzwa
- мєрєєна (-в)** : brzana (є.)
- мєрєсїнїя (-ї)** : strzebla (mala rybka (в.)
- мєрїєти (мєржї, мєрїш -зі)**
- мєрєкїй** : plugawy

- мералути (-зу)** : margnac
мерабта (-и) : szkarada; також : по-
 гань (-и); гідбта; бридбти; б-
 гидь (-и); плюгавство; паскуд-
 ство
Меркүрий або Меркүр : Merkurs
 (ист.)
мертвїця, гангрена : zgorzeł, gan-
 grena (л.)
мертвїця : podłoże (todte unfruchtbare
 Bodenschichte) (г.)
мертвоголовець (-вця) : trupia głów-
 ka (motyl) (в.)
мерти (пру, преш, прв, мер -ла -ло)
мерхвїя (-ї) : roztoczka (б.)
Месїи (-їи) : Mesyas
меса (-а) : osłomul (з.)
мєстник (-а) : mściciel; мєстниця
 (-ї)
мет (прикм. метовїй) : rzut; метати :
 rzucić (гм.)
металь (-ю) : metal; метальоїд (-а) :
 metaloid (м.)
метáфора (-и) : перепéсене (гр.)
Метéль (-éля) : Metellus
мéтер (-тра -три) : metr
меткїя, швидкїй, моторпїй : rzutki
метода, навбд : metoda (ф.)
Метóдїй (-ия) : Metody
метонїмія (-їи) : заміна імени (гр.)
мєтрвкa (-и) : 1) наука о мїрах вїр-
 шовїх; 2) квіта до записуваня
 уродїи, хрестїи, влчввь, похор-
 онїв ітд.
метрум (мєтра) : metrum (мїра вїр-
 шовá)
метушвїя (-ї) : kwapienie się, zgiełk
мехáник (-а -и) : мехáника
Мéїко : Мехук
Меценáт (-а) : Mecenas
мжа (-ї) : mżysca (Staubregen)
мжїтв (мжу, мжш) : mżecь
мзготїти (мзгбчу -гбчеш) : migocę
мїгтїяк (-á) : awanturyn (також мван-
 турїя -в) (м.)
мїлість (-ости) : łaska; miłoscь
мїлосéрднє або : -рдє
мїлостивїй : łaskawy
мїлостивїя (-ї) : jałmużna
мїмо воли; помїво воли
мїмохїль, мїмохбдн
мїмохїть : mimochoć
мїнувшїй : przeszły (гр.)
мїр (-а) : pokój; мїровїй (суд) : ро-
 łubowny (sąd)
мїро (-а) : mirra
мїслене, мїслити, мєсль
мїстéць (-стцїя -ї) : sztukmistrz;
мїстéрвїй : mistrzowski
мїстéцтво (-а) : mistrzowstwo
мїстчївїя (-ї) : mistrzyni
мїтрополїт
мїттю : wlot
Мїхáїл, Мїхáїло : Michał
мїш (-и) : mysz (з.)
мїгрена : migrena (одностороннїй бїль
 головї) (л.)
мїдь (-и) : miedzь (м.)
мїд (мєду, мєдї) : miód
мїдиця (-ї) : gujówka, sorek (в.)
мїдвїк (-á) : miedzianiec (г.)
мїдвїця (-ї) : miodarka (трїпáчн,
 центрифуга) (г.)
мїдвїнїй : miedziawy; мїдєвїй : mie-
 dziowy
мїдвїнєць (-пцїя), купрїт або óквсок
мїди : kupryt (м.)
мїдвїнїй : miedziany
мїжўзол (-зла) : międzywęzeł (ф.)
мїй, мої, моє : mój itd.
Мїкéни (-éв) : Miceny; мїкéвська
 культўра
Мїкэльоспч (-а)
мїкроскóп (-а) : mikroskop (ф.)
мїль (-и), óдмїль (-и) : mielizna (м.)
мїль (-мїли або мїля) : mól; мїль
 зервїяна : mól ziarnik (з.)

MICROCOPY RESOLUTION TEST CHART

(ANSI and ISO TEST CHART No. 2)

APPLIED IMAGE Inc

1653 East Main Street
Rochester, New York 14609 USA
(716) 482-0300 - Phone
(716) 288-5989 - Fax

мільга (-и) : roztoz (з.)
Міліг (-у)
мілізіа (-и -ици) : milion
міліон (-а -и)
Мільтіяд (-а) : Mityades
міна (-и) : mina [1] вираз, погляд, 2) відкуп(-опу), тактик (-а)]
мінеральогія (-ії) : наука о мінеральних
міністерія (-ії) : Міністерія Віроісповідань і Просьбіт
мініятура
Міньо : Minho
Мінос (-оса) : Minos
Мінціо (-я) (ріка)
мір (міру) : mór
міра (-и) : miara
Мігабауд (невід.)
Мігабеау : Мірабó (невід.)
мірло : podziarka (т.)
міроти (мірю -иш) : mierzyc
мірїяда (-и) : десять тисяч; безчислена многота
мірт (-у -и)
місїонар (-аря -арі) (місіяник; священник, належачий до місїї, що наворотє невірних)
місїти (мішу -місїш -сі); мішенє
місїя (-ії) (місіяництво; релігїйна експедиція; дипломатична агентура)
Міссїсіпі
міст (-óсту - остї) : most
містик (-а), містїцїзм (-у) (нахлї до таїнности в предметах релїгїї; релїгїйне мряне)
місїейїї : miejscowy
місяць (-ця) : miesiac; księzyc
місячєнько (-а) : księzyc
міт (-у -и) (оповіданє або традиційне повірє, приписуючє особам, рїчам, слўчам надприроднї цїхи)
мітлá (-ї, мігли) : miotła
мітольогїя (-ії) : наука о мітах
Мітїдад (-а) : Mitydat
міх (дєвч) : miech (ф)

міхур (-á -і) : pęszcz
Міцкєвич (-а); Міцкєвичевї творї Міцкєвичевї „Дзяди“
міцкєвичевскї стиль
мішати (-аю) : mieszać
мішанїн (-їна -шанн -шан)
мішанєство (-а) : mieszczanstwo
мішак (-а) : omomilek; власк: смїж-внк : omomilek brzeznopłanek (з.)
мішєть (мішєти) : omdlenie; (мішєти ударили па мєнє; мл. обявїли когось) (з.)
мішїти (мішїю) : mdlić
мішївїї (уївївїї) : urojony (а.); gzykomu
мішїє, думка : mniemanie (п.)
мішїгоротїнк : wielokręzek (ф.)
мішїократ (прїкм. мішїократїї) : wielokrotność (а.)
мішїокўтїнк : wielobok; мішїокўтїнк: прáвїльнїї : wielobok u-miagowy (т.)
мішїолїтнїї : wieloletni
мішїобжїнк (-а) : krocionóg (з.)
мішїотá (-ї) : mnóstwo
мішїочлєн : wielomian (а.)
мішїожєвє : mpożenie; мішїожїнок : mpożna; мішїожїнк : mpożnik (а.)
мішїожїти (мішїожї -иш -ї -їв) : mpożyc
мішїожїнь (мішїожїєв), мішїожїня : mpożość (п.)
мішїожїнїї (числївнїк) : mpożny (лісzebник) (гр.)
мішїох (-á) : miętus (з.)
мішїяти або мїяти (мїу, мїєш, мїї. мїян або мїан) : miąć.
мішїити (-влю -иш) : mówić
мішїчати (мішїчў -чїш -чї) : milczeć
мішїўтнїї або мішїўчнїї : potężny
мішїўчїсть (-остї) або мішїўчїєть (-остї) : potęga
Мішїўчїця (-ї)

моделъ (-ю -ї) : model (р.); також :
вразок (-зкá), взір (-ору)

модріпа (-п) : modrzew albo ярé-
мш (-а) (б)

можли́вий (спісїб) : warunkowy
(tryb) (гр.)

Моза

мозаї́ка (-п) (штучно уложені образи
з різнобарвних кісників зрмору, ва-
мипів, дерева ітд.)

Мозамбі́цкій канал

мозді́р (-á -f) : mózdzierz

мозі́ль (-оля) : mozol. Schwiele, ty-
loma (л.)

мозкі́вий (-ї) : mózgownica (używ.
u ludu, porów. niem. Hirnscha-
le) (с.)

мозок (мозку) : mózg : мозэ : mó-
zgowie; мозок або мозок вели́-
кий : mózg wielki; мозочок або
мозок малий : mózdzek czyli mózg
mały; полу́кля́ мозка і мозоч-
ка : półkule mózgu i mózdzku;
сво́лок (-а) : sroidło; хробáк (-á) :
robak; гóрбики четверáсті :
wzgórki czworacze; мостї́ва Ва-
ро́льська : mostek Warszawowy; бó-
розди : brzozy; заво́ї : zakręty
(с.)

Моїсе́й (-ея) : Mojżesz

мокоша (-і) : lotus (б.)

мокра́вінець (-ця) : nalegota (з.)

мокри́ця (-і) : drewniak (з.)

Мольє́р (-єра) Molière

моли́тва (-и -ї) : modlitwa

моли́ти ся (молю ся -лиш ся, моли́
ся) : modlić się

моло́дик (-ф) : młodziak

моло́діж (-деж) : młódzież

моло́зиво, кула́стра, кола́стра : sin-
ga, młodziwo (colostrum)

молоко́ (-á -о́ка) : mleko (х.)

молоко́вєць (-вця) : drzewo mlecz-
ne (б.)

моло́стка : emulsya (г.)

мо́лог (-а -и) : młot

моло́тьба́ : mlócenie (г.)

моло́ти (мєлю -єлєш -ли, мо́тов) :
mleć

моло́ти́ти (мо́ло у -ло́тиш -ло́ти,
-ло́тиш) : mlócić

моло́ти́льчик (-а) : zmłosek (г.)

моло́ти́льця, моло́ти́лька : mlóciarnia
(г.)

молоча́к (-á) : ostromlecz; молоча́к
пєсáрник : sosnka wilczomlecz
(б.)

молоча́рня : mleczarnia (г.)

молоча́рєтво : mleczarstwo (г.)

молочи́й (-їя) : mlecz (б.)

моло́чник -о́шник : lekarz; мо-
ло́чниця : mleczarka (г.)

моло́чник (-а) : mleczak (samiec гу-
бу) (з.)

мо́мент (-у -и) : хви́ля

монархі́чний

мона́рхія (-ї) : держа́ва, котро́ю
пра́вить мона́рх, уїсар, коро́ль

монасти́р (-á) : klasztor; мо́нах, мона-
хїня, мона́ший; чернє́нь, чернї́-
ця, чернє́лий

Мо́нахїв (-ова) : Monachium

мона́шка : mniszka (gatunek prząd-
ki) (з.)

Мон-Бля́н (-ка) : Mont-Blanc

Монго́л : Mongol

моше́тарив (-иї) : mennica

мопє́н

Монте́скїє (-їєго) : Montesquien

Моор (-а) : Moore

Морáвїя (-її) : Morawy

мо́рва (-п) : morwa (б.)

мо́рг (-а -и)

мо́рж (-á) : mors; мо́ржївка : kość
z klów mors (з.)

мо́рїмух (-а) : muchomor (б.)

мо́рїти (мо́рю -бо́риш -о́ри -о́рїв)

мо́рїжївк (-á) : rokiel (б.)

- моровік (-á)** : złowieszczyk ; тухлини
моровік : pokątnik złowieszczyk (а.)
морóв (-óву -óви) : mróz (ф.)
морóв (-у) : stokrotka ; в оgoró-
дах годóвані : морóвчички, цу-
крівкí (ч. од. морóвчичк -а, цу-
крівкí -и) (б.)
Мóрське Око
мóрхви (-и) : marchew (б.)
мóрщи (-і) : wlań (з.)
морщák (-á -и) : świnka morska (а.)
морщíна (-ви), морщкí : zmarszczka
моря́к (-и -я́) : marynarz
мосяж (-у) : mosiądz ; мосяжий
мотів (-у -ив) : motyw (р.)
мота́ль (-ля -лі) : motyl (з.)
моти́личник : smoczek wątrobowiec (з.)
мотильковáта (росліна) : motylko-
wata (roślina) (б.)
мотóрий : rzeźki, dzielny, żwawy
мóтуа (-а) : sznur
мох (мóху, мóх) : mech (б.)
мохнáчка (-и) : kutner ; мохвачковá-
тий : kutnerowaty (б.)
моховáтка (-и) : mszywiol (з.)
моховéць (-ви́я) : mszak (б.)
мочí або мотí (мóжу -жеш, шíг)
мóчник : mocznik (х.)
мрак сівий, катарáкта : zaćma (л.)
мрáка : mgła (ф.)
мрáковина : mgławica (ф.)
мрáмор (-у) : marmur (мáймур, мáр-
мур) (и.) ; мрáморяний : marmu-
rowy
мрія, мрія́нє, мрія́ти : marzenie,
marzyć
мúдрий : mądry ; мудрiйший
мúжеский : męski
мúжество (-а) : męstwo
мужчинá (-и -и́) : męczyzna
музе́й (-éю -еї) : muzeum (збір пред-
метів, що мають вáртiсть для яко́сь
науки, штуки, галу́зи промислу)
- музичний** : muzyczny
муаулламанн (-йна -нанн -нан)
мúка (-и) : męka
мукá (-и) : mąka ; мучний
Мукичів (-éва) : Munkacz
мул (-а -и) : muł (з.) ; мул (-у), ма-
мул (-у) або маму́л (-у) : muł, па-
muł (и.)
мúлич (-а) : omulek (з.)
муля́р (-яря -ярі) : mularz
мúрия (-и) (група забальсамованих тiл,
находжених в єгiпетських гробáх)
муравель (-вля -влі) : mrówka (з.)
муравля́нка (-и) : mrówkolew (з.)
муравля́р (-яря -ярі) : mrówkojad
czyli mrówczarz (ssawiec z gze-
du szczerbaków) (з.)
мурáк (-á), піролюзіт або вадóзко
манганóввий : pirroluzyt (и.)
мúри (-а -и) : murzyn
муркотáти (-ркóчу -ркóчеш)
мúсити (мúшу, мúсиш) : musieć
муслі́н (-у -и) : muślin (materya) ;
мусліновий
мутя́к (-á) : mątwá, sepia (з.)
Мúций (-ия) Сцéвола (-олі) : Mucy-
usz Scewola
мúченик (-а -и) : męczennik
мúчениця (-і) : męczennica
мúчка : mączka (oskrobia) (х.)
мúщра (-и) або мшiця (-і) : mszy-
ca (з.)
Мушiя (-и)
мушкét (-а -и) (стародавна стрiльба)
муштáрда (-и)
мúштра (-и) : впрiва жóвнiрiв в зiй-
скових óборотах
муштýк (-á -и) : munszluk ; також :
байрáк (-á)
Мшáна Долiшня
мягкий : miękki ; мя́кший
мя́кко : miękko ; мя́кше
мягóнький : międziutki
мя́гчевé (-я) : miękczenie

мижень (-жня) : kaktus; **какт** (-у), **кактус** (-а) (б.)

мяз (-а) : mięsień (muskul); **брюшка** (-и) : brzusiec; **тўжень** (тўжня) : ścięgno; **стяг**, **встяг** : powięzić; **мязн підскірни** : mięśnie podskórne; **м. сварядові** : m. narządziowe; **м. скелетні** : m. szkieletowe; **мяз гладкий** : m. gładki; **м. пружкастий** (поперечно пр.); **м. прагкowany**; **супротивники** : przeciwdziałacze, antagonisty; **содійники** : współdziałacze, synergisty; **згиначі** : zginacze; **прямники** : prostowniki; **притя-**

гачі : przywodziciele; **відтягачі** : odwodziciele; **скрутки** : skręcasze; **відкрутки** : odkręcasze; **зворники** : zwieracze (с.)

мякун (-а) : mięczak (з.)

мясівка (-и) : mięso, soczysta część owocni; **мясівка сливки**, **вишні** ітд. (б.)

мяскі (-ї) : miazga (б.) (г.)

мясвий : mięsny

мясниця (-ця) : zapusty

мясоїд (-а) : mięsożerca, zwierzę mięsożerne (з.)

мяти (миу -еш -ї) : mięć

Н.

набєарік : w przyszłym roku
набїванє, **нєрїдженє** : nabijanie;
набїй, **наряд** : nabój (ф.)

на бик : na bok

наборзї : na pręde

наволічка : wsiad nawleczny (гв.)

навгад, **навдогад** : na domysł

навечєре (-я) : wigilia

навзнік : na wznak

навіпередки : na wyścigi

навілати (-ю) : nawiedzić

навідворіть збо **навідворот**

ваністїть (-віщї -істїш -ї)

навіть : nawet

нанкóлішки : na kolanach

нанкóло : naokoło

навлєжачки : leżąc

навманї : na oslep

навмїсво : umyślnie

навнї або **наввєрх** : na zewnątrz

наввўтр : wewnątrz

нанороть (періодичний) : peryodyczny (ф.)

наноротїшї -а -е (дієслово) : częstotliwy (czasownik) (гр.)

навнакї : przeciwnie

навпростець : prosto, naprzód

навстрїч : na spotkanie

навствяж : na oścież

нагнїток (-тка) : nagniotek (л.)

наголос (-у -и) : akcent

нагонасівца (ростїна) : nagozalażkowa (го) (б.)

нагорóда (-и) : nagroda

нагрóбник (-а -и) : nagrobek

надальше : nadal

надарєнно, **яздарно** : nadarmo

надберєже (-а) : nadbrzeże; **надберєпїй**

надверєдїти (-реджу -редїш -дї)

надверєзїч

на двір : na dwór, na zewnątrz

на дворї : na dworze, zewnątrz

надивчївво : nadzwyczaj

надивїти ся (-дївлю ся -вїш ся -вї ся) : napatrzeć się

надїбе : przybory; **гл. також** : прилади : przyrządy

надїїти (-дїїдї -їш -ї) : nadejść

надї ввою : nade inną

надїр : nadir (ф.)

надїслати (-дїслю -шлєш -шлї)

надія (-іі) : nadzieja
надкусити (-кушту -єши -сá)
надобис : nadltenek (x.)
надрб (-á, надра), нідрб, назуха
(-н) : zanadrze
надто : nadto
надтяти (-дїтлї -эш -нї) : nadciąć
падув (-у) або падуа (-н) : wydma ;
падув пісковий : wydma pi-
szczysta (ж.)
на завісїдв : na zawsze
на вавтра : na jutro
назад : wstecz
назвати (-азу -эш -нї) ; називати
(-аю)
назвище (-а) або назвско (-а) :
nazwisko ; прбавище або прб-
вско : przezwisko
назвук (-а -н) : początek wyrazu
наздогнї : na wyścigi
назустріч : naprzeciw, na spotka-
nie
Найзидлёрске (озеро)
найшїче : zwłaszcza
найперше : najpierw
найти (найдї -еш -нї) : znaleźć
називний, фр. : шїрний, прбстий,
отвертїй, прбстодушний
наїздник (-а -нї) : najezdca
накладник (-а -я) : nakładca
наклбненє : nachylenie (ф. гм.)
наклбниця : inklinatoryum (ф.)
наколї : gdy, jeśli
наковєць : nakoniec (przysl.)
Наксос (невїдм.) : Naxos
налєжати (-лєжу -вш) : należeć
нальвбчок (-чка) : wymoczek (з.)
нальво : na lewo
нальїнка (-н) : plaster (л.)
нальїтати (-аю) : napierać
нальїсто (-а) : sznur koralı
нальїр (-у) : zamiar

наметєнь (-тня) або зашїбанєць
(-вця) : gład narzutowy ; краж
наметанїй (м.)
намієвк (-а) : namiestnik
намієнїцтво : namiestnictwo
намітка (-н) : zarzutka
намульк (-а) : nieruch (з.)
наново : na nowo
Нансі (невїдм.)
наоббраз : na kształt
наобслїн : na oslep
наостанку : na ostatek
наохрєстїий : krzyżujący się (пр.
токи наохрєстїї) (ф.)
напастник (-а) : napastnik
на певно : na pewno
наперєд : naprzód
наперекїр : na przekór
напоперемїну : na przemian
напїв (-аврбл) ; напїв тверєзїї :
nawrół trzeźwy
напїр крбв : hyperaemia, prze-
krwiecie (л.)
наповати (-ваю) : parajać
на поготївчї : w pogotowiu
Наполєбн (-а) ; наполебнєський
напоперєк : na poprzek
напбслїд : ostatecznie ; напбслїд-
ний
на побїм : na potem
направо : na prawo
направду : doprawdy
напрбстєць : na prost
напрбств : naprzeciw
напруга : napięcie (ф.)
напрям (-у) : kierunek (р. гм.) ;
напрямний
нараз : teraz
наразї : na razie
нарєчєнїй ; нарєчєнї (-ої)
нарєштї : naostatek, wkońcu
нарїбець (-бця) : narybek (з.)
нарїжїк (-á -нї) : naroźnik (р.)
нарїз (-а) : nacięcie (б.)

нарікати (-аю) : narzekać
нарістнина (-і) : roślina nadrzew-
na (б.)
наріче (-а) : narzecze
нарісток (-стка -стки) . przyrostek,
suffixum (гр.)
наругувати ся кому : naigrawać się
насад (-а) : nasada (а. б.)
насад : nasada (u śruby) (ф.)
насадень (-днн) : podsada (б.)
насамперед : nasamprzód
насіне (-я) : nasienie ; **насіне биль-
нисте** : nasienie bielmoawe ; **п.
безбільне** : п. bezbielmoawe (б.)
наскільки : o ile
наскіє : na ukos
наскріє : na wskrós
наслідковий -а -е (речене) : skut-
kowe (zdanie) (гр.)
наслідок (-дку) : skutek
наслідство часін : consecutio tem-
porum (гр.)
наслідувати (-слідую)
наспів : wespól
настоя (-і) : instancya
натек (-у) : naciek ; **види патєчні** :
postaci naciekowe (ш.)
на тепєр : na teraz
патила (-п) : pać ; **патила барабó-
л** : pać ziemniaka (о.)
патóмієць : natomiast
патуга : należenie (ф.)
патше : na czczo
паўка (-п -и) : nauka, umiejętność
пафта (-и) : pasta ; також **кпячка
(-п), текўчка (-п)** : pasta czyli
olej skalny ; **рона (-і)** : góra ;
мазь зóмна або киндібал : maź
ziemna (ш.)
пахієл, пахільність : pociąg, skłon-
ność (п.)
пацця (-ці) ; **національний** ; **наци-
оналізм (-у)**

начальство (-а) : naczelnictwo
начерк поземний : rzut poziomý ; **на-
черк примовієний** : rzut рієпо-
wy (w geom. wykresnej) ; **на-
черк** : szkic (р.)
начеркати, начертати : szkicować
(р.)
начивє, посўда : naszynie ; **начипи
снолўчені** : naszynia połączone
(ф.)
нашпикувати (-кўю)
нащо : na co
**не, котрє заперєчує догадує злўч-
ку „є“**, **пїше ся окрємо, пр.** :
Микóла не [є] пїльний ; **але** :
**пепильпвї Микóла одєржвїтє кá-
ру. Сей чоловік не [є] мўдрвї** ;
але : **незўдрпїї чоловік шкóдвїтє
собї і дрўгвї**
неабинкїй : nielada jaki
небáвком : niebawem
небáром : niebawem
небєса (-бєс) : niebiosa ; **небо (-а)**
небєспї (-иє) : niebianie
небїжчик (-а -и) : nieboszczyk ; **не-
бїжка (-и)**
небóгв (-и) : nieboga
небожá (-áти), небожáтко : nieboże
-небўдь на кїпцї слів, пр. :
**хтонебўдь, котрїйнебўдь, нкис-
бўдь, щонебўдь itd.**
невєлїкпїй : niewielki
невїнпїй : niewinny
невїноспїний або нестервўчпїй :
nieznośny
невїчерпїй
невїджалóвалпїй : nieodżalowany
невїдкљчпїй : nieodzowny
не вїльно [не (є) пїльно] ; **не вар-
та** ; **не досїть**
невїрпїй : niewierny
невїста (-п) : niewiasta, kobieta
невїєсно : niemysłnie

невóлити : niewolić
неврóком
невтóмний : nieutrudzony
негарний : niepiękny
негідний (indignus): не гідний
- (non dignus)
него; до него
негáция (-ві): перечее
негліж (-у -и): óдяг домоєий, рав-
ний, пічний
недáвно : niedawno
недалóко : niedaleko (пр. шкóла
недалéко мiста, але: мiсто не
[є] далéко)
недбáлий : niedbały
не дiво [не (є) дiво]; не пора;
не спóсіб; не час
недiля (-лi): niedziela
недóбре (= але); нелiвше
недовáрений
недóвго : niedługo
недовидiти (виджу -йдиш)
недозрiлий або недоснiлий
недокрóвнiсть, недокрóве : niedo-
krewność (anaemia) (л.)
недомагáти (-аю), недóжати
недорiд (-óду) : niedorodność
недосиля́ти (-пляю) : niedosypiać
недостава́ти (-достаю) : brakować
недостижний, недосяжний
недотéпа (-а) : nieudolny
недóга, хорóба : choroba
недóже : niebardzo
Neef
неживий : nieżywy
нежит (-а) : katar, niezyt (л.)
невабáрох : niebawem
невабúдка (-и) : niezapominajka
(б.)
незавсiди : niezawsze
незадóвго : niezadługo
незázдрий : niezazdrosny
незвiсний : niewiadomy (а.)
незлóбний : niezłomny

незмiвник : niezmiennik (гм.)
незмірний : niezmierny
незрiйний : niewidzialny
незрячий : niewidzący
незугáрний, безугáрний : bezkształ-
tny, niezgrabny
непáкше : nieinaczej
вéлад (-у) : nieład
не лéгко [не (в) лéгко]; не мóж-
на; не мóжливо
нелéгко : niełatwo
не лшé — áле також
нелiтвий : nieletni
нелувець (-вня) : niełupek (б.)
нелюдский : niełudzki
немá : niema
немалий, чимáлвий : niemaly
немилый (прикрий) : niemily
неміч (-очв) : niemoc
немого : niewiele
немóв : niby, jakoby
немовлi (-яти -йта) : niemowle
немо́ці (-и), неміч (-очи) : niemoc
нему́дрый : niemądry
непáздiти (-иджу -диш)
непáвисний : pienawistny
непáвнiсть (-и) : niepawisć
непарóком, непарóшне
непáстáнно, бевустáнно : wciąż
непáче : niby, jakoby
непáтка (-и) : matka; и не́цьцi
необчислiйний
неодén : niejeden
неозначений : nieoznaczony (пр.
числiвник)
неологізм (-у) : neologizm (слово
новоутворене не в дусi звiтка)
неосторóжий, необерóжий
неохóта (-и) : niechęć
неперéхідне (дiвслово) : nieprze-
chodni (czasownik) (р.)
необiдний, неперемóжний
необóрний : niezwalczony
непóдвлек : nieopodal

неподвижний : nieporuchomy (ф.)
неподерживість
непокірливий, непокірний
непокоїти (-окою -оїш) : nierokoić
непопалу : nieropalu
непорочивий
непорядок (-дку) : nierorzadek
неостійний : niestaly
неогріб (-а) : ladaco
неохитивий : niewzruszony
неправа (-и) ; неправдоподібний
непрічком : bez przytyku
непроникливість : nieprzenikliwość
(ф)
неупущий : niezdały
нерадо : niechętnie
нераз : nieraz
нерв (-а) : nerw ; нерв чувевий або
чутень (чутня) : nerw czuciowy ;
нерв руховий : nerw ruchowy ;
нерв видільний : nerw wydziel-
niczy ; волókна стриживети :
włókna rdzeniowe ; волókна без-
стриживети або сірі : włókna bez-
rdzenne lub szare ; овэрвня або
ніхва нервна : oponowie ; клітин
нервні : komórki nerwowe ; клі-
тин одво- дво- шогонупустко-
ві : k. jedno- dwu- wielowu-
prustkowe ; к. безвипусткові : k.
bezwypostkowe (с.)
нерівно : nierównie
нерозлúčивий : nierozłączny
Нерон (-а) : Nero
неруский : nieruski
нерядивий : nierządny
Несвїж (-а) ; несвїжеский
несвїй : nieswój
несит (несита) : pelikan (а.)
нескінчений : nieskończony
неслава (-в) : niesława
неслұшвїй : niesprawiedliwy
несмак (-у) : niesmak
несъзлий : nieśmiały
несогршїй : niezgorszy

несовна : niespełna
нести (несу -эш -ї, не -эсла -эсло)
нетерпеливий ; нетерпелївість
(-ости)
нетяга (-и) : człowiek bez przy-
tyku
неувага (-и)
неуспїсїйний : nie dający się ugasić
неужїтїй : nieżyty
неук (-а -ї) : nieuk
неумїлий, невзлїий : nieumiejętny
неумолїий
нехай же ; нехай по
нехартство (-а) : niechlujstwo
нехїть (-оти) : antypatya, niechęć
нехотачїй, нехотя, нехоч : niechca-
cy {przyypadkiem}
нечувалїй : niesłuchany
нещасливий : nieszczęśliwy
-ив -їв : гетьмані -їв, каштеляні
-їв, капелїані -їв, терціані -їв,
гигані -їв ; але :
-ни -ан : Василян -ян, Домінікан-
ни -ан, Ступлян -ян, Львовян
-ян, шчані -ан, парохїян -ян,
погані -ан, Римлян -ян, селяни
-ян, христїян -ян ітв. бо в 1.
відм. ч. од. кнчачь ся на : -ани
(-яни)
ни (їти (-їю) : niszczyć
низпа (-ї) : nizina (ж.)
нижа тонїв : szereg tonów (ж.)
низкий : niski ; низший, ни-
ість
(-ости)
низко : nizko ; низше : niżej
ниї : dzisiaj
ниїшїй (-її) : mniejszy
нірка : nerka (л.)
нітка (-и -ї) : nić
нивць : twarzą do ziemi
ниша (-ї) : nisza
вїлком : po cichu
вїщїти (-їшу -їш) : niszczyć

віж (-ожа -ожі) : póź
віжка (-и -ї) : półka
віжний : późny
віжний : delikatny (fein, zart)
відрі (-дер) : pozdrze
віч (вочн) : noc
вічліг (-у -и) : poclog
вібї : niby
вібї то : nibyto
віде іале : nigdzie indziej
Відерляндія (-ї) ; **Відерляндський**
віж : niż, niżeli
візвідки : znikąd
вкель : nikiel (x.)
Вікея (-ей) (в Вітїні) : Nicea
Віколн : nigdy
Віман
Вімец (-мця -ці) : Niemiec
вімеччина : niemczyzna ; **Вімеччи-**
на : Niemcy
вівїця (-ї) : bielun, lulek, szalej
 (також : люляк -я) (б.)
вітка (вітки, віткі) : otacnica (з.)
Вітїва
Віоба (-и)
віхто (вікого, в вікїм, и вікїл)
Віцця (-и)
вічб, з вічїм, в вічїм
вічбїсть (-ости), **вічвїсть** : nicosć
віжк : pijak
віжкї : pijaki
-ник -нївї в іменїх, утворених
 від іменишковїх пїв, вакїче-
 нїх на : и, пр. : голїнїк (від :
 голїна) ; сторбїник (від : сто-
 рона), (сторонїчїй, сторон-
 иїцтво), дзвїнїк (від : дзвїн) ;
 камїнїй (від : камїнь), ремї-
 нїй (від : ремїнь), лчїпвїй
 (від : лчїмїнь), вїпнїй (від : вп
 иб і винї), кїпнїй (від : кївь),
 іменїй (від : імен), рїпнїй
 (від : рїно) ітд.

но : по способі приказовїз пише
 ся окремо, пр. : глядї но ; ходї
 но . робїть но ітн.
новїя (-ї) : nowella (новїпа ; чадє
 шкване оповїданє)
Новїй Свїт
новїк (-я -ї), **новїцїй** (-нїя)
новїський : nowiusiński
новїцїг (-у -и) (час пробї і наїтї
 в монастирї)
новїтка (-и) : wielonoś czyli wij
 (з.)
новїть (вігнї, вігнї) : raznikieć (з.)
новїть (вігнї) : raznokieć и plotka
 korony (б.)
новїцї (-нцї) : nożycie
новїї : poniusz (ф.)
новїсє (-у -в) : niesiełnїca
Норвїгїя
Норвїгїї : Norwegowie
Норвїбєрг (-у) : Norymberga ; но-
 римбєрєкїй
норїв (-ову) : narów ; гл. також :
 вдїча
носїти (нбшу -сїш -сї) : nosić
носокрвїленє : Nasenbluten (л.)
носорогїч (носорогїчя) : nosorożec
 (з.)
нота характористїчна або нвбїна
 (нз.) : nota charakterystyczna
 albo prowadząca (Leitton)
потїр (-аїя -арї) : potaryusz ; но-
 тарїяг (-у) ; потарїльнїй
пудкїсть (-ости) : pudność (л.)
пўжда (-и) : 1) potrzeba, 2) pędza
 шум, пўжо ; пуз, пузе
пўмер (-у) : число
пўнїцїй (-нїя) (духбвнїй пївєкїлї
 посбл)
пўтрб (-я, пўтра) : wnetrze ; до
 пўтра : do wnętrza
Нўтон (-а) : Newton
пўтувїтв : nitować (nieten) (ш.)
пўх (-у) : powonienie, węch
пўтї (-їмў -єш -ї, нїв -лї -лб) : jąc

О.

оаза
обá, обí; обидна, -í; обóх, обóм, обомá, обóх; обидно́х, обидно́м ітд. на всі три роди
обарінець (-вця -ни): obarzanek
обид (-óлу): obwód (ф.)
обидка (и -и): obwódka
обволічі -ікні (-ічу́ -эш -и); об-
волікати (-áю)
обдúкция (-ні) (судовé отворенá і огли-
ненá труна)
обéкт (-у -и): предмет; також:
перéдмет
обéж (-у): objętość (гл.); rozle-
głość (ж.)
обéжність (простóрність): bryło-
watość (ф.)
обжáлувати (-люю): oskarżyć
обжа (-и): obraza
обидливий: obelżliwy
обіг (-у): obieg (ф.)
обід (-у -и): obiad
обід, ободи (п. пр. гу́ти) на ко-
леса обручі напéти
обіжник: okólnik (Circularé)
обійти́ ся (-ійлу́ ся): obejść się;
обходити́ ся (-оджу́ ся -одши́ ся):
obchodzić się
обіру́ч: oburącz
обіт (-у -и): wotum, obietnica Bo-
gu i świętym
обіедка (-и -и): objazdźka
обкинути́ (-иу): obrzucić
обкладка: okładka (ф.)
облєсник (-а): pochlebca
облний: obły, wałcowaty (в. б.)
обліг; гл. паревниа; облóгом ле-
жати: brach liegen (г.)
облóга (-и): obłężenie
облу́н (-á -и): obleniec (в.)
облячи́ -ягті (-ліжу); облягати
(-áю)

облєжений: ograniczony (р.)
обни́. (обійну́ -эш -и): objąć
обоа́ Осóльські; обб́их Осóльських;
обо́и Осóльських і т. д.
оболóни (-и): błona; оболóна сліза-
на або слізи́ця (-і): błona ślu-
zowa; оболóна сироватна: bło-
na surowicza (с.)
обопільний: oborólny
оболóдень (-дня): obowocnia;
середоблóдень (-дня): środowo-
cnie; внутроблóдень: wowo-
cnie (б.)
оборіг (-га óги): bróg (г.)
обóрот (-у): obrót (ф.) (гл.)
обóраз (прикм. образóвий): obraz;
обóраз дійсний: obraz rzeczyw-
isty; обóраз мийний (уявний):
obraz domniem
обрабóванє: wykształcenie, kształ-
cenie
обрабóк (-закá -закі): obrazek
обрабувати́ (-аю): kształcić; обра-
бóваний
обрэск (-у): obrzęk (л.)
обрэскнути́, набрэшити́: nabrzę-
knać, nabrzmieć (л.)
обрізувати́ (ую): obrzynać
обрісник (-и): porost (б.)
обру́ч (-á -і): obręcz
обрад (-у -и): obrządek
обсерватория́: obserwatorium
(аст.)
обсервация́ (-ні): помічанє
обсихати́ (-áю): obsychać
обстяжка (-и): szlarka
обсяг (-у): obrąb
обтєрти́ (обітру́ -эш -и): obetrzeć
обув (-и) або обúв (-и): obuwie
обувєрти́ (-ушрú): obutrzeć
обвид (-у): horyzont (ф.)

- Овідий (-ня) :** Owidysz
овоч (-а -і) : owoc; **овоч поєднаний :** owoc pojedynczy; **о. многократный :** o. wielokrotny (б.)
овочелисток (-стка) : owocolistek
ибо овочень (-чан) (б.)
овочестан (-у) : owocostan (б.)
огіда (-н), огідність (-остн) : ohyda
огірок (-ка -ки) : ogórek
оглянути (-ну) : oglądać
огнище (прикн. огнищевый) : ogniskowy (гн.) (ф.)
оголобля (-ї), також : голобля (-ї) : holoble
огонь (-гню -гні) : ogień
огорілий : ogorzały
огорód (-в -н) : ogród
Огра : Ogrze (Eger) (ріка)
огрнця (-ї) : pieśniarka (з.)
ода (-н) : oda (лірична пісня, написана в чю честь)
одежа (-і), також : одіж (-ежн) : odzież
оден, одна, одно : jeden itd.
оден-единный : jedyny
Одесса
однийец (-ї) : jednostka (а. ф.)
одний иный : jednostkowy (ф.)
одержати (-ржу -ржиш -ржи) : otrzymać
Одиссей (-оя) : Odysseusz
Одисей (-ей) : Odyssea
однак, одначе, однакож
одицінький : jednusiński
одновязанковий : jednowiązkowy;
пляки одновязанкові : pręciki jednowiązkowe;
пляки двоєзванкові : pręciki dwuwiazkowe;
пляки многозванкові : pr. wielowiazkowe (б.)
ододневница (-ї) : jętka (з.)
одозеучный (м.) : jednobrzmienny
- однокопирный :** jedнокomorowy;
двокопирный : dwukomorowy;
многокопирный : wielokomorowy;
завязок двокопирный : zalążnia dwukomorowa (б.)
однопенни (цвітн) : jednopienne (kwiaty) (б.)
однопрозаябца (ростина) : jednoliscienna (roślina) (б.)
однородный : jednorodny (ф.)
однотá (-ї), единость (-остн)
одноцільний : jednolity
одпóчлен (-а) : jednomian (ф.)
одул (-а) : dudek (також : удул -а) (в.)
одурювати (-юю) : odurzać
ожелелица (-і) : gołciedź (ф.)
ожидати (-аю) : oczekiwać
ожина (-н) : jezyna (б.)
озеро (-а -а) : jezioro
Ойдип (-а) або Ейп : Edyp
оказья (-ні), лат. : вагода
Окейп Великий
окис : tlenek (м.); **деоокис, триокис** ітд. (х.)
окисак (-а) : tlenkowiec; **ч. мн. окисакн :** tlenkowiec (м.)
окисане (-я) : utlenianie (ф.)
окисенный : utleniony (х.)
окістница (-і) : okostna (с.)
окладина, окладивка : okładka
оклик (-у -н) : wykrzykник (гр.);
вїклик : wykrzyk; **знак вїклицу :** znak wykrzyknienia (!) (гр.)
оклія : uklej (також : верховодница) (з.)
оключа : ospówka (б.)
око (ока, очн, очіи) : oko (гл. : галина бча) (с.)
около : około
О' Connel
Окоцим (-а) : Okocim
окриль (окриль) : skrzydelnik (з.)

окритоначісна (ростіва): okryto-
zalażkowa (roślina) (б.)

окрішник (-а): okruchowiec. brek-
суа (н.)

окрім, крім, крім: okrom, prócz
окружний: okręgowy; ур. Рада
Шкільна окр.

окружок (-жка): baldach; окруже-
чок (-чка): baldaszek; окров
(-а): okrywa baldacha złożone-
go; окроєць (-ця): okrywka;
ростіви окружкові: rośliny bal-
daszkowe (б.)

окрутінний: okrutny

окруха (-я): okrucho

окручок (-чка): wirzyk (а.)

оксидора (-в): ядотна недорічя-
вість (гр.)

Октавіян (-а)

окунь (-я -ї): okuń (а.)

окур, порохи до шлікурювання
вчл в пасіці: próchno do pod-
kurzania pszczol w pasiece (г.)

Ольтерд (-а)

олёгочна (-ої): oplotna (pleura)
(л.)

олігархія (-ії): oligarchia (паніванс
кількох можновладств)

олій (-їю): olej

олійник (-а): olejica (а.)

олійниця, олійви, олійря: olejar-
nia, Oelschlagerei, Oelmühle;
олійничка (-я): Oelschlägerin,
Oelverkäuferin; олійник (-а), о-
лійник: Oelschläger, Oelhändler

Оліш (-у); олішійський

олінь (олени, олені), також: олєнь
і єлянь: jelen; олевця, лань
або лавя: samica jelenia, łania;
олєнячий: jeleni (в.)

оловєць (оливця, олівці): ołowek
(х.)

оловник (-а): ołowiowiec (х.)

олово (-а): ołów; оловяний: oło-
wiany; олововий: ołowiany (х)

Оломўнець, Оломўн

омаар (-а): homar (з.)

омаком: po omacku

омелá (омелі, омель): jemiola (б.)

омут пиячий: delirium tremens
(л.)

оноді: onegdaj

оночтоноєя (-еї): вираз наслідую-
чий звук

оніва (ріка і місто)

онід (-у): opad (аст.)

онінь (-ю): opal; (крємянка безно-
дбна в водю); снік (-а) або

оніаль благородний: opal szla-
chetny (н.)

опар (-у): opar /

операція (-ї): діланс, сирава, настелок;
іменно діланс хірургічне)

опілки (-лок): opilki (ф.)

опіле (-у -и): opis

опій (опію): opium; також: опі-,
опію (б.)

опікун (-а -ї): opiekuń

опінія (-ії) (1. гідка запалу, 2. гідка
однійці)

опір (оіору): opór (ф.)

опіриця (-ї): opornica (ф.)

опісля: potem

опічка (-я): skrzydlówka (а.)

оплодень (-дня): owocnia (б.)

оповіщення, оповістка: ogłoszenie

ополонка (-в): okwiat pojedynczy
tj. okwiat nie wyróżniony na
kielich i koronę (б.)

опона м'яка: opona miękka; па-

ўтня (-ї): błona rajęcza; опо-
на тверда: opona twarda (с.)

оправдувати, оправдати

опріч: prócz

опубликувати (-кью): оголосити, о-
поністити

о́нуст (-у -и) : ellzya samogłoski (гр.)

о́нать, ви́ову, ви́он, ви́дуге : znowu
ора́нжеря (-иу) : теплі́ня, теплі́-
ця (-ї)

ора́н (-у -и) (за́ряд, го́лос, ура́дник,
часо́пись)

ора́ни (-ин) : organy w kościele

ора́ни́ст (-а -и) : organista

ора́да -и (татарска)

ора́днїа́рий (-ня -її) : ordynaryusz
(місцевий, вла́стивий)

ора́л (ві́рла, ві́рли) : szel

Ора́ст (-а) : Orestes

ора́стг

ора́стга́льний : східнове́мний

ора́ти́нал (-у -и) : 1) перви́нр (-ору),
перво́пись (-и); 2) чу́дасїї, dzi-
wak

ора́х (-а -и) : orzech

ора́шини лі́скове́ць : słonik orze-
chowiec (в.)

ора́шин (-а) : orkisz (б.)

ора́ме́нт (-у -и) : ornament (р.)

ора́тогра́фія (-її) : право́пись (-и)

ора́токля́з (-у) : ortoklaz або скале́ць
поле́вий (и.)

ору́же (-а) : oręż, абро́я, бро́ня

Орфе́й (-ея) : Orfeusz

ора́хе́стра (-и), гре́цк. : orkiestra (1)
мі́сце для му́зики; 2) му́зиканти гра́-
ючі разо́м на ора́хе́стрі]

Оршо́на : Orsowa

ора́бок (-бка) : jarząbek (в.)

оса́ (осї, осп) : osa (в.)

осаде́нь (-дня) або дно цві́таня :
osadnik czyli dno kwiatowe (б.)

оса́нна : hosanna

Осьба́ція

осе́де : tutaj

осе́л (осла́, осли) : osicł

оселе́дець (-дця) : śledź (з.)

осере́дко́вий : centralny (р.)

осере́дний : środkowy (пр. ruch)
(ф.)

осере́док : środek; centrum (пр.
осере́док тя́жести : środek cięż-
kości) (и.); восере́днотати :
восере́дний (пр. нау́ка) (пр.)

осе́тр (-тра) : jesiotr (в.)

осі́пок (-я) або ісоп (-а) : józefek
czyli hiżop (б.)

осиро́гги (осиро́чу -гит -ті)

осі́бня́к (-а), о́собень (-бья) : інди-
їду́ум

оскїе́рнїте, опога́нїти : splugawić
о скї́лько : o ile

оско́на (-и), оско́нна (-и) : oskoma

оскорба́ги (-яю) : ubliżać

ослаба́ги (-яю); осла́бювага
(-юю)

осьме́рнї (-а) : ośmiornica (в.)

осьмі́стїпник (-а) : ośmiościan (ф.)

осмі́л (осме́лу) : gązownik (во́спїл,
восмі́лу) (б.)

оско́ва (-и) : spodek (w geometryi)

оско́на, васко́нна : osnowa, zasa-
da (пр.)

оско́нний : zasadniczy (ф.)

Осио́янє́нко (-а)

особлі́во : zwłaszcza

особонї́й (за́їменник) : osobisty (za-
imek) (гр.)

осо́ка (-и) : turzycа; гако́ж : осо́ка
(-ї), рі́зїя́ка (-и), рі́вба (-и), рі-
вў́ха (-и) (б.)

осо́т (-у) : oset (б.)

оса́нок (-ику) : reszta (а.)

о стї́льно : o tyle

осторо́жний, оборо́жний : ostrożny

осторо́нь : na ustroniu

остракі́я (-у) : черевко́вий суд (в
ста́рїи́х Ате́нах)

о́стри́й : ostry

о́стри́ця (-ї) : ostrosłup; о. ква́драт-
на : о. kwadratowy; о. просторо́-
рї́бна : о. prostorombowy; о.
ускїсно́рї́бна : о. skośnorombowy;
о. грїска́на : о. trójskośny;

о. шестибічна : o. sześcioboczny (м.)
острів (-ова -ови), також : острів (-а) : wyspa
острівка, острів (-ова), острова : ostew, ostwie, rogale (жердка, через котру протікає ся навхрест палі або смерекові і ялічні верхі зі сторчатими галузями. Уживає ся до сушеноя сіна або команіччя) (г.)
острожива (-и) : ostrejupa [інакше : колодях (-а) або : деринник (-а) (б.)
острокрайчатий : o brzegach ostrych, ostrokrawędzisty (м.)
остряк (-а) : mate (б.)
остуди, пліми печікові : płamy wątrobiane (л.)
остуджене (-я) : oziębienie (ф.)
осущти (-ушу -ушиш -щі) : ziszcić
отава, отавина : potraw, otawa (г.)
отвір потільчвий : otwór potyliczny (с.)
отець (вітця або отця) : ojciec
отже : więc
оточень (-чв) або скоченця (-ї) : otok
отривниця (-ї) : pokrzyk; отривниця пєся вишня : wilczozajoda (б.)
отруя (-уї), отрута (-я) : trucizna (л.)
отсєй, отсєя, отсє : ten tutaj
Оттокар
Оттон
офіцер (-а -я) : oficer
офіціал (-а -я) : oficyal (урядник)
офіціаліст (-а -я) (урядник приватний)
ошайлівість (-ости) : ochędóstwo

охмістриня (-ї) (начальна господиня при дворі)
оховстат (-аю) : okielznać
охрїстинця : ochrzęstna (с.)
оцвітіння (-я) : okwiat (б.)
оцель (-еля) : der Stollen auf dem Hufeisen (г.)
оцінка (-и) : ocena
оціпочна (комісва) : szacunkowa (komisyja)
очашок (-шка) : kieliszek (б.)
очеревья : otrzewna; кряжкї : kryzki; сїть або отокв : siatka brzochowa czyli błona sadłowa (с.)
очерк (-а) : okres; о. архаїчяв (вѣтхий або пєрвїсвий) : okr. archaiczny czyli pierwotny; о. палеозоїчний (пєрвичний, давновзвїрний) : okr. paleozoiczny czyli pierwszorzędny; о. мезозоїчний (вторичний, середнозвїрний) : okr. mezozoiczny czyli drugorzędny; оч. кєпозоїчний (третїчний, новозвїрний) : okr. kenozoiczny czyli trzeciorzędny; оч. антропозоїчний (четверїчний, людскїй) : okr. antropozoiczny czyli czwartorzędny (м.)
очерт (-а) : okólek; очерт дволїстївї : okólek dwulistny (б.)
очи (-ий -їя -їма) : oszu; (ока в сїти) очевидно, очевидсто, очевидночка, видимо : oczywiście
очко (-а) : oczko
ошадїва (-и), ожелест (-у), облії (облїю) або окить (окити), іпей або соплї лєду примєраючи на дєревах : szron na drzewach lub sople lodu przymarzające na gałęziach drzew, okiść (м.)
ошвбка, помилка, омїлка : pomylka; ошибóчний : mylny

П.

пáвза (-и) : myślник (гр.)
Павзáаїй (-ія) : Pauzaniasz
панільóн (-ну -ни), фр. (будíнок при палáті)
пáговець (-нци) : wypustek (б.)
Пагавіáї (-цього)
пáдавка (-и), епілбисвя, придибка :
radaczka (л.)
падо́ліст(-а) або листопа́д : listopad
паду́щий : odpadający; ча́ша паду́-
ща : kielich odpadający; ч. ча-
хла : k. znikomu; ч. тресáла : k.
trwały (б.)
паж (-а), чу́ра : paż
пáжига (-и) : żegawnica (з)
Палестíна
пáлівода (-п) : paliwoda
пáлістня (-ї) : listownica (б.)
пáліньóжї : pontóreas (гр.)
Паллáда (-и) : Pallas
пáлóвник (-а -и), богомóлец
(-льня), прочані́и (-а) : pałnik
пáльтóт (-а -а) : paltot
пáльчик (-а) : paluszek
пáлáл (-а) : pallad (х.)
пáлáдця (-пї) : palladium (стáтуя
Палáды в Трої, що мала спáсти
з неба)
Пáлáцквїй (-ого)
пáмфлét (-у -и) : pamflet (бвачéвнв
вїдлáне пьсьмó)
пáмьятé (-и) тáжка (-и) : pamieć
пáпї (-ї) : papí
Папáбнїя (-її)
пáпчóха (-и) : papczocha
панпíр (-я -ї) : pancerz
пáпщина (-и) : pańszczyzna
пáпа (-и) : papież; пáпскїй; пáп-
стно (-а)
папíр (-éру -éрі) : papier (х.)

пáпоротé (-и) : paproć; пáпоротé
глїстник : zapokscica; пáпоро-
те́нь (-ня) : paprotnik (б.)
папу́га (-и), попуга́й : papuga (в.)
пáра (-и) : para (пр. волів запряже-
них)
пáра насáчена : para nasyciona;
пáра перегрáта : para przegrza-
na (ф.)
пáрáболя : parabola; параболі́ч-
пнїй : paraboliczny; парабольó-
їл : paraboloida (гм.)
паралóкса (-п) : авсполіванка (гр.)
паралéля (-ї) : paralela (рївнобїжна)
паралі́ж (-а) : paraliz (шлeж-óм)
паралáкса (-п) : paralaksa (ф.)
Параскéвія (-її)
парафіáнщина (-и) : parafianzczy-
zna
пáренина, пáрениця, облїг (-óгу),
пáрелїг (-óгу) : odlóg, ugor (г.)
парвїтéжа (-п), нстáвлевáв рéченє
Пáрїж (-а); парїскїй
Пáрїс (-а) : Parys
пáрїбок (-бка -бкї), пáробок (-бка),
пáрубок : parobek
парявeпт (-у -и) : держáвна рáда
парóдня (-пї) : pogodny (глумлїве нá-
слїдуване якóїсь поéзві)
пароксї́и (-у) : проуáснвця, дроз,
перéпадок
паронома́зня (-пї) (ужитé вїразів, що
звучáть подїбно, а мають рїзне зв-
чїне)
парóтка (-и) : wuzłin (б.)
пáрох (-а -в) : proboszcz
парохї́я (-óду), паролáв : paro-
wiec (г.)
парóхїя (-її) : parafia (прихїд-óду)
пáрпї (-и) : papie (л.)
пáртáя (-пї) : partya, сторона

паса́ж (-у) : перехід (-оду); паса-
жі́р (-а -в) : подорожний
паса́т (г.)
паса́ня (-ні) : страсть; пристрасть
паса́няс (-а -п) : pasyans
паса́ (і (-а́, па́сма) : pasmo
паса́ско (-а) : pastwisko
паса́ць : паду́ -эш -й; впа́в) : padać
паса́ць (пасу́ -эш -й; пас) : paść
паса́тир (-я -і) : pastarz
паса́тнт (-у -в) : patent
Паса́ткуль (-я) : Paterkulus
паса́тос (-осу) (терпіне; пристрасне звору-
шенє, спочув)

патріо́т (-а -п); патриотичний
патріцв́ят (-у); патріцій (-ня)
патрв́ярх (-а) : patryarcha
Патро́кль (-я) : Patrokulus
патро́ля (-ї) : patrol
пау́к (-а́ -ї) : pajak; паучи́на (-и),
паути́на (-п) або паути́не (-я) : па-
jęczyzna (з.)

пауко́венець (-вця) : pajęczak (з.)
пахпу́ти (-хпу) : pachnąć
паціе́нт (-а -и) : терия́ний, хорний
пашкв́иль (-ю -ї) : paszkwil (безчєсне
відливе писемю, прикладка)
пашпо́рт (-у -п) : paszport
паштэ́т (-а -п) (розмаїті місєва, облїпле-
ні тїстом і упеченї)
пашчэ́ка (-и) : paszczeka
пэ́впо : zapewne
пэдаго́гія (-її); педагогічний
пэдэ́ль (-ля -лі) : служник при вис-
шїй шкóлі
пэ́кло (-а) : piekło
Пэлюпопéз (-у) : пэлюпопéський
пэмза (-и) : rymeks (м.)
пэв́ь (пня, пні) : pień; źródłosłów
(гр.)
Пэпэлю́па (-и)
пэнснопáт (-у -п) : вихóвуюче завé-
ленє

пéнсня (-ні) (1. річна платня, 2. вихó-
вуючий інститут)
пеня́ (-ї) : kara
пэ́рать (-в) : sagowiec; пэ́ратэнь
(-тня) : roślina kłodziniasta (б.)
пэ́рвенець (-вця) : pierwiastek; гро-
ма́да пэ́рвнї : gromada pier-
wiastki (м.)
пэ́рвенець (-вця) : pierwiosnek (б.)
пэ́рвннок (-вка) : pierwotek (б.)
пэ́рвичввї : pierwszorzędny (ф.)
пэ́рвнще (-а) або пля́зма (-и) : pla-
zma, protoplazma (б.)
пэ́рвнсьвї : pierwotny
пэ́рвнсьник (-а) : pierwotniak (в.)
пэ́рворіст (-осту) : pierworosł (б.)
пэ́рворóдство (-а) : pierworodzтво
пэ́ргамїн (-у -п) : pergamin
пэ́рвэ́зти (-вэзу́) : przewieźć
пэ́рвэслó (-а́ -вэсла) : powrosło
пэ́рвэств (-вэду́) : przeprowadzić;
przełómaczyć
пэ́рвнсьмáти; пэ́рвнсьшувáти
пэ́рэвнзкa (-и), óбвнзкa (-и) : ban-
daż, opatrunek (л.)
пэ́рэгляд (-у -п) : przegład
пэ́регорóда : przegroda, przerona
(ф.)
пэ́редвчóра : przedwczoraj
пэ́редїднєм : przededniem
пэ́редї мнóю : przede mną
пэ́рэдвнк (-а) : poprzednik (з.)
пэ́редвїжкa (-и) : zawrotka (гя.)
пэ́редóлень (-дня) : czas przed na-
staniem dnia
пэ́редóводї : przedonegdaj
пэ́редполўдне (-я) : przedpołudnie;
пэ́ред полўдвєм : przed połu-
dniem
пэ́редрáжнвватї (-вїю)
пэ́редросток (-тка) : przedrośle (б.)
пэ́редтїм : przedtem
пэ́редусїм, пэ́редоксїм

перезнук (-а-и) : przemiana samogłoski (гр.)

перейти (-йдү -эш -ї) : przejść

перекотиполе (-а) : gipsówka (б.)

перекраплена (дестиляція) : destylacja (ф.)

переконувати (-ую) : przekonywać

перекутя (прикм. перекутний) : przekątnia (гм.)

перемэралій : przemarzły

Перемішць (-ля) : Przemysł (г.) ;

переміської : przemyski

перемінник (-а) : zamiennik (а.)

переміна (суппв) : przesilenie (аст.)

переоображенє (-я) : przeobrażenie ;
переоображенє совершенє : prz.
zupełne ; н. несовершенє : prz.
niezupełne ; п. відступне : p.
rostepowe ; н. відступне : p.
wsteczne (а.)

перепелиця (-ї) : przepiórka (з.)

перепінанє (-я) : przecinkowanie,
interpunkcja

переплів (-у) : przepływ

перепно (-а) : przerona (с)

перепрвичі -гті (прязжү -эш -в)

перепрягати (-яю)

перепуст (-у) : przepuszczalność
(ф.)

переразпівний : przeraźliwy

переріз (-у) : przekrój (гм.)

пересилатв (-аю) : przesyłać ; пересилка (-и) : przesyłka

переставний : przestawny

перестанок (-вкв) : przestanek

перестеречі -гті (-рзжү)

переступ (-у) : przestępność ; переступний : przestępny (а.)

перетворенє : przekształcenie (а.)

перехід (-оду) : przejście (ф.)

перехідний : przechodni (transitivus) (гр.)

переходовий : przejściowy

перехрестити (-хрешү -стїш -отї)

перець (-рцю) або попер (-прю) :

pieprz (б.) ; перчений : pieprzony

перещіженє (-я) : przecedzenie (ф.)

перещіжати (-яю) : przecenić ; перещіжувати (-ною)

перечити (-речү -ечяш) : przeczyć

перигель (-ю) : perihelium (punkt przysłoneczny (аст.)

перигей (-єю) : perigaeum (punkt przyziemny) (аст.)

Перікль (-ля) : Perykles

періва (-и) : pierzyna

періода (-и) : periody ; періодичний ; періода = доба (в літературі) ; періода, очерк (в реченю)

періферія (-ві) : obwód (-оду -и)

періфраза (-в), описанє : peryfraza

перій (-ію) : perz (б.)

перкоміженє (-жця) : ślimak pletwonogi (з.)

перкун : perkoz [також : пірнікоза (пірнікози)] (з.)

перкусвя (-ві) : опукуванє (розслідуванє через опукуванє) (л.)

перлівець (-пця) : perlowiec (м.)

перлівиця (-ї) : perlowlaw (з.)

перлова матиця (перлової матиці) : perlowa macica (а.)

перо (-а, пера) : pióro (к.)

перон (-у) : peron

Перс (-а)

Персеї (-ен) : Perseusz

Персія (-ні) : Persya ; перскій (г.)

персоніфікація (-ні) : uosóbienie (гр.)

перспектива : perspektywa (гм.)

персть порцелянна або каолін (-у) : kaolin czyli porcelanka (м.)

перстень (-я) : pierścień (гм.)

перстенець (-ний) : kanianka, також : вїлип (-у) (б.)

перстевікк : pierścienica (gatunek prządki) (з.)

- перстейяк (-а -и) : pierścienica (z
tytu robaków) (п.)
пёртп (пру -эш -й, пер) : przecь
перфума (-и) : perfuma
пёрун (-а) : piogun (ф.)
перцёга (-и) : pieprz turecki, па-
прыка (б.)
пёршый : pierwszy
пес Рабко; тому псоны
пестрыт (-стры -ш -й) : pstrzyć;
також : рабыт
песа (-аты -ята) : psie
Петербург (-а); петербургский (г.)
Петёфи (-юго)
петіца (-ві) : прошеня, просьба,
пбдани
пётлі судіны (петличкі судіны) :
pętelki naczyniowe (ч. од. 1.
відн. : петля судіны) (с.)
Петрарка (-п)
Петро (-а, Пётре!) : Piotr
петрушка (-в) : pietruszka (б.)
печ (-чв) : piec
печаль (-в), сум, журба : troska,
smutek; печальны : stroskany
печэвочник (-а) : wątrobowiec (б.)
печерыця (-і) : pieczarka (б.)
печеровець (-вци) : odmieniec (в.)
печі -кці (печу -эш -й, пік) : piec
печівка (-и) : wątroba; яорбтница
(-і) : żyła wrotna; жонч (-в) :
żółć; провід жовчпы : przewód
żółciowy; провід михурцевы :
przewód pęcherzowy; михурець
жовчпы : pęcherzyk żółciowy (с.)
педесталь (-ю) : посадище (-а), під-
будова (-в)
пёгна (-п) : pigwa (б.); альна, айна
(г.)
пёжмо (-а) : piżmo
пёлк (-лк) : ryłek (б.)
пелчасты : piłkowany; лист за-
даўно пелчасты : liść podwój-
nie piłkowany (б.)
пелюк (-а) : błotniak (ptak drapież-
ny) (з.)
пеляк (-а -й) : pęcik; пелячя (-і) :
pęcikowie; нитка : nitka; влұч-
ка (-и) : łącznik; голówka пелч-
на (або пелчвя -і) : rylnik (б.)
пёпоть (-птя) : rurec (г.)
пар (-а -в), бёвкет : uczta, bankiet
паргач (-а -і) : nietoperz (з.)
паріг (-ога -оги) : piróg
пврий, ппрёй, перій : perz (г.)
писальцо (-я, писальца) : писало (-а,
писала) : gysik (к.)
писар (-аря -арі -арів) : pisarz
писатель (-я), ппсьмёвник : pisarz,
literat
писатп (пшы -еш -й) : pisać (к.)
писень (-сня) або графіт (-а) : grafit
(м.)
пискля (-яты) : piskle
ппсьмённый : piśmienny; ппсьмён-
ство : piśmiennictwo
письмо (-а, письма) : pismo; сьвяте
Письмо; ппсьмённый, ппсьмён-
ник; ппсьменьство
питайны (заіменник) : pytający (за-
imek) (гр.)
питайник (-а -и) : znak zapalenia
пйтв (пю, пш, пш) : pić
пвтійый, пптоый : właściwy (ф.);
пйтпый : dający się pić
пптоець (-мца -мці) : alumnus
пйщик (-а) : munsztuk
пів : pół
півдванайцята (-ти) : półdwanasta
(-ej)
півкрўглий : półokrągły
північ (-очв) : północ (ф.); Північ
(зап. імени власного); північ-
ны : północny
півостров (-а), півострів (-она) : pół-
wysep (г.)
півноыя (-і) : półpelnia (ф.)
піврік (-оку) : półrocze

півсонний : w półseny
півтінь (-н) : półcień (ф.)
пінтон (-у) : półton (ф.)
пінтора (-ри) : półtora (-ej)
пінтретя (-ті) : półtrzecia (-iej)
підбудова (-и) : piedestal (р.)
підвладний або підвласний : podwładny
підво́я (-і) : złotogłów, lilia zawojck (б.)
піджо́гв (-и) або піджа́л (-у) : żagiew
підбо́рливий : podejrzliwy
піді мно́ю : pode mną
підійти (підійду́ -е́м -і́) : podejść
підка́нцлер (-а) : podkanclerzy (заступник канцлера)
підки́нути (-кину́) : podzucić
підко́ва (-и) : podkowa
підко́вник (-а) : podkowiec (rodzaj nietoperza) (а.)
підко́рний (-ни) : podkomorzy (шамбелян)
підкущ (-а) : podkrzew (б.)
підло́га (-и), до́лівка (-и) : posadzka (р.)
підля́чи або підля́гати (-ляжу -еш, -лиг) ; підля́гати (-аю)
підмах (-у) : podmyk (гв.)
підме́т (-у -и) : podmiot (гр.)
підни́вріче (-а) : podnarzeczce
підне́бинний (співзвук) : podniebienna (spółgłoska) (гр.)
підне́сене про́сте : wzniesienie proste (ф.)
підні́же (-а) : podnóże
підоєри́вати (-ваю) : podejrzyc
підбо́рливий : podejrzany
підойма́ (-и) : dźwignia (ф.)
підокру́жок (-жка) : podbaldach (б.)
підо́шва (-и) : podeszwa
підпи́р (-у) : podpór (гв.)
підпи́рати (-аю) : podpierac
підпи́сувати (-ую) : podpisyje

підпочва (-и) : podglebie (г.)
підра́дне рече́нє : zdanie podrzędne (гр.)
підси́хати (-аю) : podsychać
підсві́жник (-а) : gładysz (б.)
підсо́вє (-я) : strefa (г.)
підста́ва (-и) : podstawa (гв.)
підста́вленє (-я) : podstawienie (а.)
підсти́лка (-и) : podściółka
підсу́вуги (-суу) : podsunać
підтя́гв (-дигну́ -е́ш -і́) : podciąć
під то́й час : podówczas
піду́сця (-і) : gąsienica rośliniarki (osy roślinnej) (а.)
піду́ства : świnka (ryba) (а.)
підхи́п (-опу) : podchwyt (гв.)
підхлі́блювати (-люю) : pochlebiać
підчас ко́ли : podczas gdy ; підчас то́го : podczas tego
підчеркні́ти (-черкну́ -е́ш -і́) : podkreślić (к.)
Піе́монт (-у) : Piemont
півтінн (-у) : pietyzm (набо́жність, сьвятотшництво)
Піза́ (-и) : Piza
Піе́нстрат (-а) ; Піе́нстратид (-а -и)
пізна́вѣти (пізнаю́ -е́ш, пізна́вѣй)
пізна́ти (пізнаю́ -еш, пізна́й) ; пізна́вє
пізнѣ́й : różny
пізно́цьвіт (а) : zimowit
Пі́й (-ія) : Pius
пикѣ́та (-и) (фр.) (малий відділ війська на стійці, стійка)
пільга́ (-и) : ulga
піна́ (-и) : piana
Пінда́р (-в)
піниця мо́рска : pianka morska (и)
піо́нїр (-а -и) : жовпїр технічний, передо́вєць (-вця)
піра́міда : piramida, ostrosłup ; піра́міда стя́та : ostrosłup ścięty (гв.)

Піреї (-ею) : Pireus (атенська пристав)

Піредей (-ей) : Pireneje

піре (-и) : pierze

пірестий : pierzasty

пірит (-а) або двоцирчак желика : piryt czyli dwusiarczek żelaza (м.)

піриатка (-и) : pirowka (в.)

піриачка (-и) або чипак (-а) : czepiec, druga torba żołądka przeżuwacza (в.)

піротейвік (-а -в) (вироблюють штучні огні)

Піпп (-а) : Pippus

піскоглід (-ода, -оди) : minog (а.)

пісковк (-а -и) : piaskowiec (м.)

піславцтво, пісва : posłannictwo

піславця (-ї) : posłannica

післати (пічлю -еш -ї) : posłać

після (чогó), по (чогý) : według, пр. післв закою або по закову

пісвь (-в), **пісва** (-ї) : pieśń

пісний : postny; **постові пісві** : pieśni spiewane w post; **постник** (а) : postnik

пісок (-скý -скї) : piasek (м.)

пісовька (-в -ї) : piosnka

пістун (-а -ї) : piastun

пістунчк (-а) : pieszczoszek

пісчавий : piaszczysty

Пітагор (-а) : Pitagoras; **Пітагорейць** (-ейця) : Pitagorejczyk; **Пітагорейскві**

піті (підý -еш -ї, пішóв) : pójść

Пітія (-її) : Pitya; **пітійскві**

піхна (-в) : pochwa; **лист піхвіствї** : liść pochwiasty (б.)

Піяр (-а); **піярскві**

піяти (пїю) : piąć

пліваве (-я) : pływanie (ф.)

плівевь (-вв) або флюорит (-а), **флюорак** **напийї** : fluoryt czyli fluorek warpiowy (м.)

планець (-впї -вцї) : pletwa; **плавець хребетний** : pletwa grzbietowa; **пл. підхвістний** : pl. podogonowa; **пл. хвістний** : pl. ogonowa; **плавці грудві** : pletwy piersiowe; **плавці черевні** : pletwy brzuchowe (з.)

плавника (-и) : pływka (б.)

плавний (пр. співзвук) : płynny (пр. спóлгóска)

плавовожець (-жця) : czteropletwowiec (з.)

плавчк туковїї : pletewka tłuszczowa (з.)

планета (р. жевьс.) : planeta; **планетоїд** (а.) : planetoida (аст.)

пластїва (-и) : blaszka koronowego płatka (б.)

платїна (-и) або **платївка** (-и) : blaszka liścia; **пл. щїпвá** : blaszka wrębna; **пл. латчáста** : bl. klarowana; **пл. врїзна** : bl. sieczna; **щїпевь** (щїпвя) або **вїступевь** (вїступия) : wrąb; **лáтка** (-и) : klara; **вїрїз** (-а) : wycinek (б.)

платок (-ткá) : płatek (б.)

плачý : płacę; **плáчу** : płacząc

плéкати (-аю), **плéкаве** : pielęgnować, pielęgnowanie

плéмя (-невв -евá) : plemię

плес (-а) : poskok (гв.)

плéсти (плетý -еш -ї; плїи) : pleść

плéчї (-чвїї) : plece

плебей (-ей -ейї) (рóдом з лóду), **плебейскїї** : plebejuszowski

плеовáзи (-у) (злїшне слóво, лóдане над потрібу)

плеяда (-и) : plejada

плéска (-в) або **трясїхїостка** (-и) : pleszka (в.)

плід (плóду -плóди) : plód

плїт (плóта, плотá) : plot

плѳомба (-и) : plomba

- плосконогі (-ога), плосконопець
(-пця): płaskonogi (Platfuss) (л.)
- плоснавка (-н): narzerpek (з.)
- плоскани (-а): plaziniec (з.)
- плоский: płaski (гм.)
- плоскокружок (-жка): zatoczek (з.)
- плотіяця (-і): płoć (з.)
- площа (-і): płaszczyna (гм.)
- площа похила: równia pochyła (ф.)
- площа розв'язна: płaszczyna roz-
garniczająca (ф.)
- плуг (-а): plug. Складає ся з: 1)
градія (grządziel), 2) стовбиді
(słupica), 3) полоза з п'ятою
(płoz), 4) леміша (lemiesz), 5)
чересла (trzusło), 6) полиці (od-
kładnica, 7) чепіг (rekojeście,
szerigi). Плуг опирає ся на ко-
лісничі: koleśnica, kolce (г.)
- плутати (-аю): płątać
- плювати (плюю -єш): pluć
- Плянт (-а): Plautus
- плигийт (-у -и): виплизуванє; річпи-
санийт твір
- пликат (-у -и) (прилюдне прибите опо-
вищенє)
- пляма сонічна: plama słoneczna
(вст.)
- пляніглоб (-у): planiglob (аст. г.)
- плятація (-ні) (грунт засіяний або
засаджений)
- пльістер (-стра -и): plaster
- плитив (-и): platyna; плятіна
єсть ковані і зварка, як желізо:
platyna daje się kuć i sprajać,
jak żelazo (м.)
- плитиник: platynowiec (х.)
- плитини: platynian (х.)
- Платон (-а): Platon
- плюганство (-а) або м'ршавство:
plugawstwo
- Плютон (-а): Pluton
- п(и)гги (п(у) -єш -и; п(в)яв): ріає
- поберєже (-а): pobrzeże: Поберєже
(край)
- побіг (-у), утєча (-ї): ucieczka
- побіда (-п): zwycięstwo
- побідний: zwycięski; побідність
. (-ости): zwycięskość
- побідник (-а): zwycięzca; побідни-
ця: zwyciężycielka
- побільшаті (-аю): powiększać; по-
більшувати (-ую)
- побіч: obok
- побічне рєченє: zdanie poboczne
- побічний (-ї): pobocznicza (гм.)
- поближкий: poblizki
- побуд (-у): porząd; також: спонўка
(-и) (и.), понўка
- повпгом: powoli, lento (мз.)
- поважппі
- повєдєне (-я): zachowanie
- повеліти (-велю -лїш -лї)
- повєрх (-а -и): piętro
- повєрха: po wierzchu; повєрхний:
powierzchni
- повєрхня: powierzchnia; повєрхня
кривочєртна: powierzchnia
krzywolinijna; повєрхня про-
сточєртна: powierzchnia pro-
stokreślna (гм.)
- повзїти (повизьў -єш -и): powziąć
- повпиец, повпива, повпипо, повп-
пї: powinien itd.
- повписанє (-я): pochod w zwiesz-
eniu (Hengeln) (гв.)
- повписше: powyżej
- повідомленє, повістка: zawiado-
mienie (пф.)
- повійкв (-п): powój; także: опіоуець
(-пци); повійка полятіця: powój
polny (б.)
- повпнїй: pełny
- повпновїдїй: pełnowatny
- повпновзїсть (-и): pełnomocnictwo;
повпновлєник (-а): pełnomocnik

повн
(V)
повн
повн
пово
пово
пове
pu
повс
повс
повт
wt
пога
пóгла
гм
погла
lógon
le
вїр
пóгол
погор
погрї
пó
вогрó
погрó
try
погру
погуб
погуб
погул
но да
водлг
подвн
подвї
подєн
подєк
подбó
stw
Подїл
-їн
пóдїл
подїл
pod

- повноголос (-голосо) : pełnodźwięk (Vollaut) (гр.)
- повнушка (-и) : pleszanka (б.)
- повня (-ї) : pełnia (аст.)
- поволи, поволі : powoli
- поворізка (-и) : powrozek
- повспіруванє (-я) : pochod w podporze (Stützel) (ру.)
- повсть (-и), повстия (-и) : pilsii (г.)
- повстийий : pilśniowy (г.)
- повторюванє (-я), повторєнє : powtarzanie, powtórzenie (пт.)
- поганин (-їна -їни -їні) : poganin
- погляд (-у), поглядовий ; нїўка погляду
- поглянути (-гляну -еш -їни)
- поговірка (-и) : rozmówka, w szkole ; rozmawianie ; у нас є поговірка : u nas mawiają (пт.)
- поголос (-у) : pogłos (ф.)
- погорілець (-льця) : pogorzelec
- погриб (-ребу) : pogrzeb ; також : похорон (-у)
- погроза (-и) : pogrożka
- погромець (-ця) : wegorz elektryczny, strętwa elektryczna (а.)
- погрувити (-гружу -їши -їні)
- погуба, погубель (-ли) : zguba
- погубийий : zgobny
- погулявка (-и)
- по давньому : po dawnemu
- подагра (-и) : podagra (хороба піг)
- подвижний : ruchomy (ф.)
- подвіре (-я) : podwórze
- подєнуди : gdzieniegdzie
- подєколи : kiedy niekiedy
- подібність (схожість) : podobieństwo ; подібний : podobny (гм.)
- Поділе (-ля) ; Подоляни (-їна -ляни -їні) ; Подолянка ; подільський
- поділка (-и -ї) : podziałka (р.)
- подільність (-ости) (дільність) : podzielność (а.) (ф.)
- поділовий (числиник) : podziałowy, distributivus (liczebnik) (гр.)
- подія (-її) : zdarzenie, fakt ; гл. також : дійсність (-ости)
- подоба (-и), подобинь (-ини) : wizerunek
- подобина (-и) : kształt naśladowniczy ; подобини корчиковаті або корчасті : kształty naśladownicze krzewiaste (и.)
- подорож (-и) : podróż, wojaż
- подостатком : podostatkem
- подрїбний : szczegółowy
- подробиця (-ї) : szczegół
- подруже (-а) : małżeństwo
- подумати (-аю) : pomyśleć
- подушка, кукла муравля : poczwarka mrówki ; подушки муравлині ; poczwarki mrówcze, zwykle, lecz fałszywie nazywane „jaja mrówcze” (а.)
- подякувати (-якую) : podziękować
- поєвля (-ні) : poezya
- поема (-и) : poemat
- поєт (-а -я) : poeta ; поєтичний
- поєтика : наука про поєтанє
- поєдїнче рєчєнє : zdanie pojedyncze
- поєдїнчий (їкїлі в значїню : прїстїий, скрїпїий, simplex)
- поємність (-ости) : pojemność (ф.)
- пожїданє (-я), захотїє : pożądanie (и.)
- пожаль (-и) : żywłoga (а.)
- пожїр (-у -и) або пожїжа (-ї) : pożar
- пожелїти (-їю) або побажїти : po-winszować
- пожертвїванє : poświęcenie
- пожирїти (-їю) : pożerać
- пожїток (-тку -тки) або хосєн (хїєнїя) : pożytek
- пожїга (-и) : pożoga
- пїза : poza

- позабитра** : pojutrze; **позабитриний** (-ій)
позаче́ра : zawczora; **позаче́рашній** (-ій)
позад : z tyłu
позаторік : przed dwoma laty
позая́к : ponieważ
позде́ржлівість (-оста)
позде́ржувати (-ую)
поздо́ба : wzduż
Позейдо́н (-а)
позем (-у) : poziom (гм.)
позема́й : poziomym (к.)
позитивізм (-у) : нау́ка о позитивних (докладно означених) відомостях
пози́ція (-ні) : положе́нє, стапо́нєнє
позича́ти (-аю) : pożyczycь
позичка (-и) : pożyczka
позі́р! : bacznosc! (гм.)
позо́рище (-а) : przegierz
по́їти (пою́ -їш, ії) : poić
пока́жчик (-а) : wskaźnik (ф.)
по́ки : pokud, dopóki
по́ки що : do jakiegoś czasu
покі́й (-о́ю -о́ї) або **ко́мпата** (-и); **тако́ж** : kimpata : pokój
покі́йник (-а -в) або **покі́йний** (-ого)
покла́дає, підки́дує : podogka (г.)
покла́дати, підки́дувати : podogwac (г.)
покладі́к (-а) : pokladelko (в.)
поколі́вє (-я) : pokolenie
полені́й : polowy
по́линка (-в) : polewka
по́лишка (-и) : pozostałosc (ф.)
полі́стор (-а -о́ри) (уче́ний, що займа́є ся мно́гими нау́ками)
Полі́ксена (-и) : Polixena
полі́п (-а) : polip
полісі́вет (-у) : mnogopolucnik
- політе́йш** (-у) (віра в бога́то бога́т)
політе́хніка (-и)
Поліфе́н (-а) : Polifem
полі́ція (-ні)
поліці́янт (-а -и)
полк (-у -і) : pułk; **полко́вник** (-а)
поло́ва (-и) : plewa; **плевка** (-и) : plewki (б.)
полове́нь (-вня́ -ня́) : biciec, termít (в.)
поло́ник (-а) : pustulka (в.)
полови́яти (-ню) : polowicь (гм.)
поло́гий : polozysty
положа́ти (поло́жу -еш -а́) : plukać
по́ломінь (-іни) : płomień (ф.)
поло́нина (-и -я́), **поло́ника** : polopina, hala (пасови́ско пові́сте ку́рши́ної гра́ниці лі́сів в Чорно́ри 1100 м — 1300 м)
полоса́ (и геогр.) : strefa (ф.)
полоти́ти (по́лю -еш -я́, по́лов, по́лений) : pleć
полоти́о (-а -ло́гна) : płótno
по́льські го́роди (miasta)
полуде́нник (-а) : południk (ф. г)
полуд́не (-я); **по полуд́ни**; **але**: на по́полудне; **Полуд́не** (зам. імені власного)
полу́ниск (-ска) : półmisek
полу́ниця (-ї) : truskawka (б.)
полу́нрозбі́рий : półprzeźrocysty (и.)
Польщи́ (-і) : Polska; **по́льський**; **польщи́на** : polszczyzna
Поля́к (-а -я́); **По́лька** (-и -я́)
поли́рпа́ція (-ні) : polaryzacja (ф.)
пома́лу : powala
помара́нча (-і) : pomarańcza (б.)
поме́жжє : pomiędzy
по́мылка (-и) : pomylka; **по́мыльний** : mylny
по́мыло : pomłno
по́мысл (-у -и) : pomysł
по́мыж : pomiędzy

по́мір (-у -я) : pomiar (ф.)
по́мічене (-я) : obserwacja (ф.)
По́море (-я) : Pomorze; по́морський
по́мочи : pomocы; по́мочи : pomódz
по́мпа згуща́юча . pompa zgę-
szczająca; по́мпа розрі́жкуюча :
pompa rozrzedzająca; по́мпа
су́ща : pompa ssąca; по́мпа
гнету́ча : pompa tłocząca (ф.)
по́мпувати (-ю) : pompować
По́мпей (-ей) : Pompejusz
По́мпей Аттик : Pomponiusz
Attikus
по́пад : ponad
по́найбільше : po największej
części
по на́шому : po naszymu
по́неділок (-лка) : poniedziałek
по́ни́же : poniżej
по́няти (-аю) : pojmować
по ви́ні : po dziś dzień
по ні́мецьки : po niemiecku
по́почи : po posy
по́соний : ponsowy (ponceau)
по́пч (-:) : polecz
по́пче (-я) : pojęcie (лт.)
по́окре́мний : poszczególny
по па́нськи : po pańsku
по́пеліця (-ї) або по́пеля́нка (-п) :
mszyca kapuściana(з.)
по́перед : poprzed
по́переджа́ючий -а -е (пр. рече́нє):
popzedni -ia -ie (пр. zdanie)
(гр.)
по́перек : poprzek
по пер́ше, по дру́ге, по тре́те itd. :
po pierwsze, po drugie itd.
по́під : ponad
по́піл (-елу) : popiół; по́піл вуль-
ка́нський : popiół wulkaniczny
(п.)
по по́льски : po polsku
по полу́дні : po południu
по по́рядку : po porządku

по́при : poprzy
по причі́нї : z przyczyny
по прѣ́сту : po prośtu
пора́женє (-я) : porażka
пора́за со́пична : uder słoneczny
(л.)
по́рівнувати (-ную) : porównywać
по́рівню́чий -а -е (пр. рече́нє):
porównawczy -a -e (пр. zda-
nie)
по́роги дніпро́ї
по́роживі : próżny
по́рожий (-ї) : próżnia (ф.)
по́роги (по́рю -еш -ї) : pruć
по́рох (-у -ї) : proch
по́рохов (-а -о́йна) : próchno
по́рохавка (земля па́лзана, по́ч-
на рожа́йна, чо́рнове́лля) : pró-
chnica (ziemia parływowa, gle-
ba uprawna, czarnoziem)(з. г.)
по́рошити (по́рошу -шиш -ші)
по́рескати (аю) : paraskać
по́ртиєр (-а -я), днє́рник (-п)
по́ртиєра (-я) : malwerla zanzawica
по́ртрєт (-у -я), патрєт : portret
По́ртугалія (-ї) ; по́ртугалський
по рѣ́ски : po rusku
по́руха (-я), прі́рва : przepuklina
(л.)
по́руч : obok
по́руче (-а) : poręcz
по́рученє (-я) : polecenie; по́руче-
ний : polecony (пр. лист, пчє́мб)
по́рфір (-у) або ба́грин (-у) : por-
fir (п.)
по́рцеля́на (-я)
по́рцеля́ник (-а) : porcelanka (з.)
по́рция (-ї) : paj, pajka
по́рядок (-дку -дки) : porządek
по́ряковий (числѣ́вий) : porządko-
wy (liczebnik)
по́са́дник (-а -я) : burmistrz
по́свяченє (по́бир -ору) : powino-
wactwo (х.)

- поселати ся (-ляю сп) : osiadać;
 поселенець (-ниця) : kolonista
 посеред : pośrodek
 посередній : pośrodku
 посесія (-ві) (посіданє, земсна влас-
 ність, майно держанє в аренді)
 посилати (-аю); посилка (-и)
 поси́чуване (-я) : uczęszczanie; на-
 си́чуване (школи), учасчуване (до
 школи) (пф.)
 посіки (-пос), побіриці (-ниця)
 (коноплі з пилковими цвітами):
 płoskonki, suszki (r.)
 послід (-у) : posład
 послідо́чий -а -е (пр. реченє):
 następny -а -е (пр. zdanie) (гр.)
 послоніця (-і) : przysłowie
 послух (-у) : posłuszeństwo (пф.)
 поспільний, посполудний
 посіблу : pospołu
 поставба : postanowienie
 по старому : po staremu
 постать (-п) : część zasiewu, mająca
 być wyżetą; rzadziej: postać
 посторєженє, помічанє : spostrzeże-
 nie, obserwacja (ф.)
 постеречі -гті (-єжү -эш -і) : spo-
 strzedz; постерігати (-аю), по-
 шічати : spostrzegać
 постійний : stały (а.)
 постійність (-ости) : stałość
 по стократ : po stokroć
 постріжнн (-жнн) : postrzyżyny
 построєнє : zbudowanie (ф.)
 постуля́т (-у -и) : жа́данє, домаганє
 постумент (-у -и) : посаднще
 побступ (-у) : postęp (а.)
 побступний : postępowy (пр. ruch)
 (ф.)
 побступувати (-пую) : postępować
 побтас (-у) : potas (х.)
 побтасник (-а) : potasowiec (х.)
 побтєнки : posciemku
 побтн : poty
- Потыдєя (-аі) : Potydea
 потіранє (-я) : pocieranie (ф.)
 по тиху : po cichu
 потін, потбну : potem
 потріба, потрібка, потріби
 поўс : wzdluz, obok
 похвальний : chwalebny (пф.)
 похібка (-и) : błąd; блуд (-у) :
 błędny ogień (пф. а. ф.)
 похідний -а -е (пр. дієслово) : ро-
 chodny -а -е (пр. czasownik) (гр.)
 похобз (-у) : ślizgnie (ф.)
 похобзнутн ся : pośliznąć się
 похідні (-і) : pochodnia (ф.)
 по части : po części
 почна (-и) : gleba (r.)
 почнірний : poczwórny
 почереа : poprzez
 по черзі : po kolei
 почєсний або почєтний : poczesny
 почін : poczet
 почконатий або нирконатий : nerko-
 waty; нідн почконаті і куласті :
 postaci nerkowe i kuliste (н.)
 почтєр (-аря -арі) : pocztarz; поч-
 майстер (-стра) : poczmistrz
 пошість (-єсти), гарбаза : zagaza (х.)
 пощо : po co; пощо би : pocoby
 поўс (-а -и) : pas
 поясаяти (-аю) : objaśniać; пояс-
 аювати (-ною)
 правий (-а -е) : prawy -а -е; праві
 (прап) : prawa (Rechte)
 гранильний : umiagowy (р.)
 правило (-а) : reguła; правило
 трох : reguła trzech (а.)
 правобіч : z prawej strony
 правоніа : prawonóż (гн.)
 правопісь (-и -и) : pisownia
 прєрага (-и) : Praga; прєсквй
 прєжнн (-жу -иш) : prażyć
 прєжуха (-и) : prażucha
 Пракситєль (-ля) : Praxytles
 прєдорєнь (-рнн) : prorozec

прасітень (-тня) : prasitnica (ж.)
пра́ти (перу́ -еш -и, праи) : prać
пра́ця, робо́та : praca (ф.)
предмет (тако́ж : передьмет -у -и) :
przedmiot (гр.)
президент (-а -и) : prezydent
президи́я (-иї) : prezydium
преліміна́р (-аря -арі) : preliminarz
Преве́сте (невідн.) : Praeneste
прени́коли : przenigdy
препара́т (-у -и) (при́ладка)
првпара́ция (-иї) : przygotowanie
Пресбу́рг (-а)
пресви́терія (-иї) : prezbiterium
(часть цєрквы, де находить ся
вєлїквїй вїстар)
пресви́терийнський : prezbiteryań-
ski (і.)
Прєсвятá Дїва
претєкст (-у -и) : pretekst (пòкривка)
префєранс (-а) : preferans (вїдміна
грн в картї)
прєцєсв́я : precesya (ф.)
прєцїв́ь : przecieź
прїбїр (-ору -орн) : przybór (к.)
привáтний : частиний
привєзти (-вєзў -єш -ї) : przywieźć
принєрженєнь (-вця), прїхїльнїк :
zwolennik ; прївєрженєнця (-ї) :
zwolennica
привєсти (-вєдў -єш -в) : przywieść
прїввд (-у), прїввджуванє (-а) :
galicyzacja
привїлєй (-єю) (прáво вїключно кому́
наданє з оскорблєнєм прáва загáльного)
прїгòжий : stosowny
првдáвлєнє (-я) : przytlumienie (ф.)
прїдáток (-áтка) прїмєтвнковий :
określeni. przymiotnikowe (гр.)
прїдáток (-áтка) прїмєвнковий :
określenie przymiokowe (гр.)
прїдáток (-áтва) прїслвївковий :
określenie przysłówkowe (гр.)
прїдвн (-а -и) : przydech (гр.)

прїдорòжник (-а) : podróżnik, су-
когва (б.)
прїзвòлєнє, прїзнїл (-олу) : przy-
zwolenie
прїзна (-и) : przyzmat (ф.)
прїйтї (-їдў -єш -ї) : przyjść
прїмєннїк (-а -и) : przyimek (гр.)
прїїзатн (прїїду -єш -їдь)
прїказ (-у) : rozkaz
прїказовий (спòсїб) : rozkazujący
(tryb) (гр.)
прїкнєта (-и) : przymiot
прїкнєтвнк (-а -и) : przymiotnik
(гр.)
прїкраскн (-сок) : ozdobniki albo
przednutki (ж.)
прїлáд (-у и) : przyrząd (к.)
прїлáд слєзвїй : przyrząd łzowy ;
слєзá (слєзї, слєзї) : łza ; прввїд
носòво-слєзнїй : przewód noso-
łzowy (с.)
прїлáднн (-áджу), прїмїнїтв (-їю),
прївїрнн (-їрю) : przystosować
прїлїстòк (-тка) : przylistek (с.)
прїлїчнїй : przyzwoity
прїлїпка (-и), цїлушка : przylepka
прїлчнї -гтї (лїжу -єш -жї) ; прї-
лгáтн (-áю)
прїмáловнá (-в) : перша спївáчка
в теáтрї
прїзнá (-и), прїзнáда (-и)
прїзнáлнвїй
прїзнáрнї (-нн), прїзнáр (-рн) (лєн-
шорýднїй лїкар в шпїталї)
прїзнєр (-я) : przymierze
прїзнїтн : przystosować (з. с.)
прїзнївлївїєть óкá : przystoso-
wać się óka (ф.)
прїзнїр (-ру -рв) : przykład
прїзнїром : na przykład
прїзнáднїй : przypadkowy (с.)
прїзнáда (-н) : powab
прївєволїтн (-яю) : zmuszać ;
невòлєвáлá (-юю)

прибіжка (-и) : odboczka (гр.)
причини (-у -и) : основна причина,
особене правило, засновок (-вк),
основа, васада

Принять (-ти)

припис (-у) : przepis

приплив (-у) і відплив (-у) : przy-
plyw i odpływ (ф.)

приодоблюванє (-я) : asymilacya

приочки (-очок) : przynęca (с.)

припрячі -гті (-пряжі -еш) ; при-
прягати (-аю)

припускати (-аю) : przypuszczać

припусковий -а -е (рече) : przy-
zwolony -a -e (zdanie) (гр.)

припутень гривніак : gołąb grzy-
wacz (а.)

природний : naturalny (р.)

природник (-а) : instynkt ; природ-

никовий : instynktowy (а.) ; при-

родонець (-ця) : przyrodnik ; на-

уки природи або природописи :

науки przyrodnicze ; історія

природа : historia naturalna ;

наука природно-історична або

и. історія природної : nauka hi-

storyi naturalnej (а. б. ж. ф.)

присада (-и), щіпка, шина : убла-

горобдене деревце ; присаджу-

вати (-ую) : щепити дєрева ово-

чєні (г.)

присвояючий (займєник) : dzier-

żawczy (zaimiek) (гр.)

прислати (-аю) : przysłać

присєска (-и) або присєсєнь (-сєя) :

ssawka, korzonek ssący (б.)

присєд (-у) : przysiad (ти.)

прискорєнє (-я) : przyspieszenie

(ф.)

прислівник (-а -і) : przysłówek

присмо (-и) : przyłga (а.)

присна (-и) : przyzba

приснишено : accellerando (ж.)

приставанє (-я) : obcowanie

приставка (-и -і) : przybranka,

praeфіxum (гр.)

пристайність (-ости) : przystawanie ;

пристайний : przystający (ти.)

пристанок (-яку) : przystanek

пристрасно : namiętnie

пристрасть (-и) : namiętność

присудок (-судка -судки) : orzecz-
nie (гр.)

присягнути (-сїгну) ; присягати

(-аю)

притакуючий : twierdzący

притискач (-а -і) : przyciskacz (ф.)

притїя : przylet

притїнок (-пка) : przycień (ф.)

прїгча (-і) : przypowieść (гр.)

притїганє (-я) : przyciąganie (ф.)

причалити (-алю -алиш) : przybić

do brzegu ; причалювати (-алю)

причасний : biorący udział

причате (-я) : komunia

причища (-и) : oczarowana, luna-

tyczka

причинно-наслідковий : wynikowy

(гр.)

причинний -а -е (рече) : przy-

czynowy -a -e (zdanie) (гр.)

причія : przyczem

причинність (ости) : przyczepność

(ф.)

прияний : przyjazny

Прїям (а) : Przyam

приятель (-еля -єлі) : przyjaciel

прїсний : przasny

проба (-и) : próba

проблєма (-и) : problemat

провидїє (-я) : opatrność

провід (-о-у) : przewodnictwo ;

провідник (-а) : przewodnik (ф.)

провідити (-аю) ; провідувати

(-ую)

провінция (-ві)

провінцилїзм (у) : сдво нарече-

вє ; поїтішчїва

провірєнє (-я) : sprawdzenie (ж.)

пронірювати (-рюю), пронірка (-и):
sprawdzać, -dzanie; постеріга-
не перевірює: аперцепція (п.)
пронієнт (-у -и): внапас (засіб) жив-
ности
провід грудний: przewód pier-
siovу, ośrodek dla wszystkich
gałęzi układu limfatycznego (с.)
проводити молитву: przewodzić
modlitwę (пг.)
провірний: przemysłny
прогалина (-и): luka
програма (-и): program
прогрес (-у): поступ; прогресист
(-а -и): поступовець
продаж (-ажи): sprzedaż
продукт (-у -и): produkt (плід, овод,
виріб)
проєкт (-у -и): projekt (наснава)
прозаїк (а): prozaik
прозеліт (-а -и): новохрещенець
(-иця), навернений
прозодія (-ї): prozodya (наука про
довгогу складів; наука про вирівнанс)
прозопоієа. уособленє: personifi-
catio (гр)
прозорий: przezroczysty (м. ф.)
прозріти (-зрю -иш -и): przejrzeć
прозябець (-бця) або кильчак (-а):
liścień (б.)
пройдісьвіт (-и): włóczęga
пріездка (-и -ї): przejażdżka
проклін (-ону -они): przekleństwo
прокураторія (-ї):
пролетарій (-и): proletaryusz
(чоловік без майна); пролетаріят
(-у): бідного, ўбіж (-ожа)
пролом (-у): przełom; проломна
(-и): płaszczyna przełomu; пр.
скальковий: przełom muszlowy;
пр. нерівний: prz. nierówny;
пр. задеркастий: prz. zadzierzy-
ntу (м.)
пробун або стіна лупности: scia-
na lupliwości (м.)

Прометей (-ей): Prometeusz
пробіж: pomiędzy
пробіжка (-и): przedział, interwał
(ф.)
пронієованє (-я), лучістість
(-ости): promieniowanie (ф.)
пробір (-у): średnica (гм.)
проміція (-ї): promocya (посўне-
ве на вїсше місце)
проніканє (-я): przenikanie; про-
пкати (-аю): przenikać (гм.)
пропасть (-и): przepaść
пропастливий: przepastny
пропінання (-ї): продаж труків;
шипк (-у)
проповідник (-а -и): kaznodzieja
пропорція (-ї): proporcya (розмір)
пропусковє (еліптичне) реченє:
zdanie eliptyczne (гр.)
пропвач (-а -ї): przerywacz (ф.)
проріз геологічний: przekrój ge-
ologiczny (м.)
пророчия (-ї): prorokini
просьба (-и): prośba
просьвіта (-и): oświata
просьвітаний: przeświecający (ф.)
просьвітлястий: prześwietlający
(м.)
просекторія (-ї): prosektoryum
просо (-а): proso; бор (бору): her
(б.)
проспєкт (-у -и) (прозір; вид, огляд;
оголошенє плану твору, що має вїйти
з друку)
простє реченє: zdanie proste (гр.)
простирати (-аю): rozpościerać
простіти (прошў стїш -и): prze-
baczyć
простір (-ору): przestrzeń (р. гм.)
просторий: przestronny; також:
розлогий, швроквий
просторний: przestrzenny (р. гм.)
пробун (-у): przewlek (гм.) (Durch-
schub)

- протачник (-а) : przetacznik (б.)
 протѣ : przeto ; а протѣ : pomimo to
 Протей (-ѣя) : Protensz
 протѣст (-у -п) : protest (спротив -у)
 протѣи : wbrew
 протѣвнѣй : przeciwny
 протѣвоставнѣй : przeciwstawny
 протѣника (-п -п) : przecinek (гр.)
 протѣпотрѣя (-трѣй) : odtrutka (antidotum) (л.)
 протѣставленѣ (-я), антѣтѣза : przeciwstawienie
 протѣхѣд (-ѣду) : przeciwhód ; протѣхѣдом (гв.)
 протѣкол (-ѣлу -ѣлл) : protokół (записник); протѣколувати (-лѣю) : брати до записника
 протѣуберѣнция : protuberancya (ф.)
 протѣяг (-у) : przewlek (Durchzug) (гв.)
 процѣнт (-у -я), видѣоток (-тка -тки) : procent
 процѣс (-у -п) : proces (правнѣй спѣр, тяжѣба; справа; позва; дѣя); процѣсувати ся (-сѣю ся) : правувати ся
 процѣсени (-пѣ) : съвитѣчний церкѣвнѣй обхѣд
 профѣсѣя (-нѣ) : ремѣсло, званѣ, стан
 профѣсор (-ора -ѣри) : profesor (учѣтель в висшѣх школах)
 профѣсорѣва (-ѣй)
 прочѣтан (-а) : bluszcz (б.)
 прочѣтати (-ѣю) : przebaczać ; прочѣтати ся в кнѣ : żegnać się z kim
 проѣява (-в), явѣще : zjawisko (ф.)
 прудѣти (-лѣу -лѣш) : 1) прѣдко рѣпаць, 2) silnie dąć
 прудѣкѣй : прѣдки
 пружѣвѣсѣг (-ѣсти) : sprężystość ; пружѣвнѣй : sprężysty (ф.)
 пружѣнѣя (-я) : sprężyna (ф.)
 прѣжѣмо (-а) : hewca, drzewo kauzukowe (б.)
 пружѣок (-жѣк) : prążka
 Прѣсѣя (-нѣ) : Prusy ; прѣсѣкѣй
 прѣтѣчѣстнѣй : pręcikowy (м.)
 прѣдѣвнѣици (-ѣ) : elińska pokrzywa (б.)
 прѣдка (-п) : prządka (мотыл, в.)
 прѣжа (-ѣ) : przędza
 прѣя (-а) : pion ; прѣяка : przprostokątnia ; прѣяовнѣй : prostopadły ; прѣотнѣпрѣяка : przeciwprostokątnia (гв.)
 прѣяннѣй : prosty (к.) ; прѣявнѣй спѣсѣб : tryb oznajmiający (гр.)
 прѣямо або прѣотѣо : wprost
 прѣяовѣснѣй, прѣяовнѣй : pionowy, prostopadły (к.)
 прѣяокѣутнѣк (-а) : prostokąt (гв.)
 прѣясло (-а -ѣ) : przęsło
 прѣясти (прѣядѣ -ѣш -нѣ, прѣяв) : prząć
 прѣяха (-п) : prządka
 псѣальма (-н -нѣ) : psalm ; тѣвѣож : псалѣм (-льнѣя)
 псалтѣр (-я) або псалтѣра (-я) :
 Псѣхѣ (-нѣ) : Psyche (Душѣ)
 псѣхѣольѣгѣя (-ѣй) : psychologia (наѣка про дѣлѣня душѣ)
 пѣстрѣг (-ѣ -нѣ) : pstrąg (з.)
 пѣсувати (пѣсѣю -ѣш -нѣ) : psuć
 пѣстѣво (-а) : ptastwo
 пѣтици (-ѣ) : ptak (такѣож : пѣтах -а) (з.)
 пѣтѣчнѣк (-а) : ptasznik (największy rajak, z Ameryki południowej) (з.)
 пѣублика (-я) : publiczność
 пѣублѣчнѣй, прѣвѣлюднѣй : publiczny
 пѣугѣр (-ѣ -гѣри)
 пѣугѣрик смаковнѣй : paczek smakowy (с.)
 пѣугѣч (-ѣ -нѣ) : pułacz (з.)
 пѣуголовнѣя (-ѣ) : larwa żaby, głowacz, kijanka (з.)

пудер (-дру) : puder
пуэйр (-á -і) : pęcherz
пузврóвецъ (-вци) : rozrzęchwa
(з.)
пўкас (-а) : gózanka (rybka) (в.)
пукáтка (-л) : pękla (з.)
пуклáстный : wурukly (з. б. м.)
пульс (-а), живчик (-а) : puls
пулярес (-а -п) : pulares
пункт (-у -и) : tóчка : punkt
пўпинок (-чка -п) : pęczek (р.)
пўплишок (-шок) : pęczuszek (б.)
пўста : угóрський степ
пустий : pusty
пусторóжець (-рóжця) : pusto rożec
(в.)
пух (-у) : puch
пухленина, духлиná (-и) : puchlina
(л.)
пучóк (-чка) : pęczek; лучóк нер-
шковой : pęczek wierzchołkowу;
п. кутовой : pęczek kątowy (б.)

Пўшкин (-а) : Puszkín
пчолá (-л, пчóли) : pszczoła (з.)
Пшэворек : Przeworsk
Пшэмна : Przemna (piká)
пшениця (-і -і) : pszenica (б.)
пьянка (-й, пьáок) : pijawka (з.)
пядь (-п) : piędź
пядич (-á) : widlak (б.)
пяду́в (-а) : miernikowiec (з.)
пяду́н (-á) : pęcacz (б.)
пьяний : pijany
пьяни́о (-а) : pianino
Пяст (-á) : Piast; пьастинский
пьятýк (-á -и) : pięć
пять (-ти або пятьóх)
пятьдесáть (-и); пятьдесáтнй
пятьтерница (-и) : pięcistka (з.)
пятьá вóждами : pięciu wodzami
пятьáцять (-и); пнтьáцятнй
пнтьáцнцн (-и -и) : pięć
пятьсóт : pięćset; пнтьсóтнй

Р.

раб (-á -и), церк. : niewolnik
рабннн (-ок), веснннкн, пнги : pęgi
(л.)
рáвлин (-а) : rozderka (в.)
равéльник (-а) : lucerna (б.)
рид (-а) : rad (ж.)
Рáда Шкільнá краевá
Радивилл (-а) : Radziwiłł; Радн-
иллóва (-ої); Раднннллéна (-и)
Радннцн (-ів)
радннннй; раднсно
радннк (-а -и) : radca
рвз; кнлька равнв; пнть равнн
ран-врáз, рав-пóраз, раа-варáзом
рак (-а -и) : rak (в.)
ранéта (-и) : rakietá
раковина (-и) : łakotek (rodzaj śli-
makowca) (ж.)
Рану́вл (-кув); раку́ський

раку́ли (-и) : przekopnica (в.)
ра́лнн (ралю́ -нн -и) : radlicé, od-
wagać, przeszywać (г.)
ра́ло (-а -á) : radło (складае ся:
з дóлога нн перéдн наковнного
óстрим желнзом, стóнбнцн, гряд-
лн і ченнги) (г.)
ра́нн (-енн -енá) : ramie
ра́ннннннн (-нн) : ráno; ránshe
ра́нтýх (-á -и) : rańtuch
ра́нóрт (-у -и) : raport (авнт вдáвнн
пндкомáндвнн стáршому в рáнн)
ра́нсóдня (-нн) : частнна бнльшóй о-
пннвáдáючóй пóемн
ра́спря (-и) : zwada, niezgoda
рату́нок (-пкн) : ratunek
Ратнсóбна (-и) : Ratysbouna (Re-
gensburg)
ра́тнще (-а) : włócznia

- Рафаель; Рафаела Мадбаа
 Рахелі (-і): Rachel
 рахканва (-я): rzekotka (а.)
 рахкотіта (-очу -чеш): rzegotać
 рахунок (-нку -вкн): rachunek
 рахунок вишви: rachunek mię-
 szaniny
 рахунок спілки: rachunek spółki
 (а.)
 рватв (рву -еш): gwać; рвучий:
 gwaący
 раівци (-ві): протаділав, підді-
 ловуване
 реберце (-я): zeberko (б.)
 ребро (-а -в): zebro; 7 пар ребер
 істих або грудних: 7 par żeber
 prawdziwych lub mostkowych;
 5 пар ребрах: 5 par żeber ro-
 zornych lub brzusznych (с.)
 реброплан (-а): zebroplaw (а.)
 ревак (-а -і): wujec (rodzaj mał-
 ру) (а.)
 реверс (-у -в) (посвiдченє на пи-
 сьмі, що заплачено щось)
 ревітн (ревú -еш -і): guszcę
 ревматизм (-у): reumatyzm (го-
 стель)
 ревіний: gorliwy
 ревіність (-ости): gorliwość
 регабілітація (-ві): правіраене че-
 сти або станівца
 регент (-а -и): regent (праиитель
 краї)
 регімент (-у -в): полк
 регуліни (-у -и) (збір праписи,
 управильюючих порядок і сно-
 сиб ділани)
 редівца (-ві) (неденє і видаває
 якого письма; заготовлюване
 рублася до печата)
 редьваа (-и): rzodkiew; редькви-
 ця, редьвичка: rzodkiewka (б.)
 реїт (-а -в) аотар; реїтний (-ого)
 див
 реїстер (-стру -стри) (спис, показ-
 чик); реїстратура (-и); реїстра-
 тор
 реїсёр (-а -а): управитель теа-
 тральних представлень
 резерва (-и): запас
 ревернуар (-у -а): подозбір (-бру),
 сховник
 резагнати (-ві): аречене чого;
 відданє волі божій; рівнодуш-
 ність
 реїдент (-и -и), фр. (посол при зв-
 граничній дворі; той, що пробу-
 нає в чьім домі для товариства
 або полпобжування сиран)
 резонанс (-у): відголос (у)
 резонатор (-а -ри): голосник (-а)
 резултат (-у -и): нїслід (-у)
 резурєкція (-ві): воскресєне (-я)
 реколєкція (-ві) (духобна прапан
 зі скунєнем дұха)
 рекомєндация (-ві); рекомєндувати
 (-ую): поручати, захвалювати
 реконєсанс (-у -и), фр.: розвід
 рекреация (-и): відпочинок, від-
 сьвіженє сил
 рекурс (-у -и): відклик
 релігін (-і); релігійний
 релікві (-і): вощі (-ві)
 ремінь (-еню -єні): rzemień
 реміний: rzemieńny
 ремісль (а -ісли): rzemiosło
 ремісник (-а -и): rzemieślnik
 ремуєрація (-ві): винагорода
 Рен (-у); рењскаї
 реное (невідм.): слава, імя
 рента доживєвва: renta dożywo-
 tna (а.)
 Реонір (-и): Reaumur
 репрацаа (-ві): праправа
 реперторія (-ві): repertorium
 (спис, знайдєше)

республіка (-и) : Rzeczpospolita;
республіканський
рескрипт (-у -и) : письмівний роз-
каз вищої влади
респіцієнт (-а -и) (старший при-
фіансовий сторожі)
реставрація (-ії) : хврчивий
ресурса (-и), фр. : публічна забава;
дня призначений на забаву
реторика (-и) : паўк про роди про-
зи; про краснорічність
ретроверсия (-ії) : зворотний пе-
рорлад
рефектар (-я -рі) : столова кімната
рефлексія (-ії) : відбиване лучів;
увага, розвага, роралум
рефлектор : reflektor (ф.)
рефрактор : refraktor (ф.)
рефракція : refrakcja (ф.)
рецеваєнт (-а -в) : осудець, судич
рецензія (-у -и) : посьвідчене віді-
брава
речевець (-иця), також : речинець
(-иця) : termin
реченє (-я -к) : zdanie
речі-ктї (-речу -чєш -чї, рік) : rzecz
решетив, угар, уграк : wagr (г.)
решет (-я -єта) : przetak, zeszoto
(г.)
ржа (-і) : rdza (г.)
ржина (-и) : rdza (б.)
риболовець (-вця) : rybolowka (з.)
риболовья (-ї), рибальство (-а) : ry-
bolowstwo
ригати (-аю) : rzygac
Рига (-и) ; Рїський залпи
ригель (-гя) : zácyv (-у)
ридати (-аю) : głośno płakać
риж (-у) : ryż
рижний : рудий
ризико (-а), іт. : небезпєка, припа-
док, відвага; ризикувати (-ю) :
важу ся ва зиск і страту
рильчак (-а) : ryjkowiec (з.)

Рим : Rzym; рїський; Рїмляни
(-їна -їни -їи) : Rzymianin
рим (-у -и) : gum (гр.)
римар (-аря -арі) : gumacz
рирна (-и) : gumna
рирна коральна : gafa koralowa (а.)
рирна (-и) або барна порошок міне-
рала : gysa (ш.)
рисувати (-ю) ; рисунк (-ику) :
rysować, rysunek
ристь (-и) : ryś, klus. Кївъ ходять
ристю, трукьох : koń biegnie
rysią (г.)
ритм (-у -и) : rytm (роракір)
ригуал (-алу) : устав церковний
рицарство і лицарство; рицар і
лицар : rycerstwo itd.
рир (рорна -и) : rów
рирєра, коборєже (Лїгурійско)
рирванє (-я) : równanie (а.)
рирвий : równy; ррешож : również
рирвик (-а) : równik (ф.)
риробижний : równoległy (г. р.)
риробижвик (-а) : równoleżnik (г.)
риробижвик : równoległobok; рир-
нобижностїиик : równoległo-
ścian (г.)
рирвионага (-и) : równowaga; рирво-
вага стїйна : równowaga stała;
рирноввага хитка : г. chwicjna;
рирноввага кождонолжпа : ró-
wnowaga obojętna (ф.)
рирвовидвий : równopostaciowy,
równozwrotny (ф.)
рирводєнє (-я) : porównanie (дня
z nosa) (ф.)
рирвозначчик (-а), рирвоважвик :
równoważnik (ф.)
рирволежвик (-а) : równoleżnik (ф.)
(г.)
рирворядне речєнє : współrzędne
zdanie (гр.)
рир (-орá -оря) : róg
рир (рорду, рорди) : ród, rodzaj

рідіти (-дію) : rzednieć
рідкий : rzadki; рідше : rzadziej
рідковубий : o rzadkich zębach
рідити (-ію) : rzednieć
ріжновіць (-віця) : chleb święto-
jański; ріжкі або біб турець-
кий : rożki, strąki tego drzewa
(б.)

ріжний : różny
ріжниця (-ї) : różnica; ріжничка
(прикн. ріжничковий) : różnicz-
ka (а.)

ріжновідний, ріжноподібний
(-статний) : różnowrotny, róż-
nopostaciowy (ф.)

ріжок (-жкі -жкі) : rozek
різати (-ріжу -еш, ріж) : rzezać
різьбяр (-аря -арі) : rzeźbiarz
Різвоб (-а) : Boże Narodzenie
різка (-и -и) : różga

різкий : rzeźki; різкість (-ости)

різник (-а -а) : rzeźnik

різниця (-ї) : rzeźnia

різві (-ї) : rzeź

рії (-ої) : róż (ф.)

рік (року, роки або літа) : rok

рік переступний : rok przestępny
(ф.)

рік-річно : rok rocznie

ріка (-и -и) : rzeka

рільництво (-а) : rolnictwo

рінь (ріня) : wytok (w znaczeniu
zbiogowem); jeden kamień wy-
toku : ріняк (-а) albo рівець
(-иця) (ш.)

ріпа (-и) : rzepa; ріпак (-ý) : rze-
pak (б.)

рісний : rzęsisty

рісниця (-ї) : rzęsa (такж : вія-ї)

рістня (-ї) : roślinność (б.)

річенська (-и) : rzeczółka

річнополита (річнополитої) :
rzeczprospolita

рішаті (-аю); рішати (-шý -шиш -и)

Рішельє (-льоро) : Richelieu

рішевець (-иця), [такж : рішівець
(-иця)] : rozstrzygnięcie, wyrok

рішучий : stanowczy

ровець (рівця -ці) : rowek

рогатіва (-и) : rohatyna

роговік (-а) : rogowie (ш.)

рогожа (-ї) : rogoża; рогіжка (-и -и) :
rogóżka

Родав (-аю) : Rodan

родевь (-дн) : rodnik (х.)

родивок (-чка -ики -и) : rodzynek
(такж : ровивок)

розбиратв (-аю) : rozbiierać

розгомбюватв (-ною)

розірвати (-рив -ів -и) : rozerwać

рожа (-ї) : róża (б.); rozeta (р.)

рождество (-а) : narodzenie

рожевий : różowy; рожавий : ró-
żany

рожен (-іжва, ріжив) : rożen

рожиця (-ї) : różyczka (б.)

розбиг (-у) : rozbieg (ш.)

розбіжвий : rozbieżny (а.)

розбір (-ору) : rozbiór, analiza (ф.)

розвезти (-везу -еш -и) : rozwieźć

розвешти (-веду -еш -и) : rozwieść

розв'язка (-и) : rozwiązanie (а.)

розгін (-ою) : wprowadzenie
w ruch

розговор (-ору) : rozmowa

розгризти (-гриву -еш -и) : rozgryźć

розділ (-олю -оли) : rozdół

розділ (-у) : rozdział (ф.)

розділка (-и -и) : łącznik (Tren-
nungszeichen) (р.)

роздорже (-а) : rozdroże

роздробити (-дроблю -бим)

розези (-у) : rozejm

розжарети (-арю -арив -арі)

роззів (-у -и) : rozziw (р.)

роззелити (-ію) : rozzielenieć się

розівзати св (-зіву -ся)

розіслати (-зішлю -еш -и) : rozelać

розкидуване (-и) : rozrzucenie
ро́зкіш (-оши) : rozkosz
ро́зклад (-у) : rozkład (ф.)
ро́зко́ривки (-и) : roznośćka (з.)
ро́зкро́чка (-и) : rozkrocza (тн.)
ро́зкува́ти (-кую) : rozkuć
ро́зліг (-ога) : rozłóg t. j. pęd podobny do węża, płożący się tak samo po ziemi, ale ulistniony zwykłymi, zielonymi liśćmi; також розло́га (-и) (б.)
ро́злу́чник (-а) : rozłupnia; відділень : rozłupek (б.)
ро́злу́чний : rozłączny
ро́зма́й (-ю) або ро́зма́йрин (-у) : rozmaryn (б.)
ро́зма́йний : rozmaity
ро́змах (-у) : obszerność drgania (amplitudo) (ф.); przedtakt (ж.)
ро́змір (-у) : wymiar (тн.)
ро́зну́дати (-аю) : rozkiełzać
ро́зна́д (-у) : dyssocjacja, rozpadanie się (ф.)
ро́зна́ятувати (-тую)
ро́знаюва́ти (-паюю); ро́знайо́ваний
ро́зпирáти (-аю); ро́зпёрти (ро́зпиру́ -эш)
ро́зплі́сник (-а) : tołp (або протво́рня -ї) (з.)
ро́зно́стóreнє (-я) : rozchodzenie się (ф.)
ро́зпо́рошник (-а) : rozpylacz (ф.)
ро́зпро́стёрти (-пристру́ -эш -ї); ро́зпро́стёрте
ро́зпро́стира́ти (-аю) : rozpościerać
ро́зпря́жність (-ости) : przężność (ф.)
ро́зпря́чі -гті (-пряжу́ -эш -ї); ро́зпряга́ти
ро́зпу́ка (-и) : rozpacz
ро́зпу́свий : rozpustny
ро́зрідити (ро́зріджу́ -ліш -ї)
ро́зрідка (-и) : rozwielitka (з.)
ро́зароде́ль (-дня) : zarodnik (б.)

ро́зря́дженє (-и) : wyładowanie (ф.)
ро́зря́дч (-ї) : rozłajacz (ф.)
ро́зсі́в (-я) : rozprósenie (ф.)
ро́зсе́джати (-аю), -увати (-ую) : badać; ро́зсе́д (-у) : badanie, також : до́се́д (-у)
ро́зсьмія́ти ся (-ію ся)
ро́зста́вєа (-и) слів : szyk wyrazów (гр.)
ро́зста́йний : rozstajny
ро́зспла́ти (-аю) : rozsyłać
ро́зсі́яний : roztrzepany
ро́зсе́ха (-и) : rozgałęzienie rogu u pełnorożca (з.)
ро́зсе́хач (-а -ї) або повно́рожець : pełnorożec (з.)
ро́зсте́п (-у) : rozstep (тн.)
ро́зсу́док (-дку) : rozsądek; ро́зсу́дний
ро́зтя́жний : ciągły (ж.)
ро́зтя́жність (-ости) : rozciągłość (ф.)
ро́зтира́ти (-аю); ро́зтёрти (ро́зтиру́ -эш -ї)
ро́зумі́ти (-ію -іеш -їю) : rozumieć
ро́зхі́д (-оду) : rozejście się (тн.)
ро́зчере́нь (-я) : rozkrza (з.)
ро́зчі́в (-у) : rozczyn (ф.)
ро́зчі́тувати ся (-тую ся)
ро́зши́рене (-я) : rozszerzenie (ф.)
ро́зши́рене рече́нє : zdanie rozwinięte (гр.)
ро́зши́рити (-аю); ро́зши́рювати (-ую)
ро́зщі́ленє (-я) : rozszczepienie (ф.)
ро́йти ся (ро́ю ся -їш ся) : roić się
Ро́кві́тський (-ого)
ро́коко́б : о́кра́шений му́шляв і ка́міляни; стиль з часів Лю́двіки XIV.
ро́ля (-ї) : rola (Rolle)
ро́ма́н (-у́ -ави) : romans
ро́ма́нєа (-и -и -авє) : romansa (ліри́чно-е́пічна по́ема).

- ромб (-а -и); ромбоїд (-а)
 ромбостійник (-а): rombościan (м.)
 Рóмуль (-ля): Romulus
 рóнди (-а): rondo (коло, круг)
 рóпавка (-и): ropucha (з.)
 ропіти (-ію): ropieć (л.)
 росáда (-и): rozsada
 Рóсія (-ї); Росіявни (-їна -їни);
 російскій
 росіл (-сóлу -сóли): rosół
 Россі (-іого або невідл.): Rossi
 рóстбіф (-а) (волона печеня по ан-
 глійски)
 рості (росту́ -éш -і): rósć
 ростіна (-и): roślina (б.)
 ростівець (-иця): rośliniec (м.)
 рот (-а -и): gęba
 ртуть (-и): rtęć (м.); ртутáвий;
 ртєсіowy; ртутóвий (ртутійний);
 ртєсіowy (х.)
 рубáти (-áю): rąbac
 рубець (-биá): rąbek
 Рубікон (-óну): Rubikon
 руїна (-и): ruina
 рука (-ї -ўки): ręka
 рукопись (-и), рукопис(-у): rękopis
 рукоїть (-и): rękojeść, rączka (ф.)
 рум (-у): rum
 рўса реновá: chrobotek reno-
 żywny (б.)
- румянець (-ицю): rumianek (б.)
 рундўк (-á -і): kruzganek
 рўно (-а -á): runo
 рунянка (-и): rłonnik (б.)
 рўра, смок (-а): rura (пр. kauczukowa) (ф.)
 Русь (-си); рўскій; Черніона Русь;
 рущиá (-і): ruszczyzna
 русáлка (-и -і): świtezianka (в.)
 рўсій: blondyn
 Рўсини (-а -ї): Ruwin
 рўскі сéла: wsi ruskie
 рўслó (-á), річницé (-а): koryto-
 rzeki
 Руссó (-á або невідл.): Rousseau
 русянка пахвівка: tonka (б.)
 рух (-у): ruch
 рух оборотóвий: ruch obrotowy;
 рух привізнєвий: ruch opóźnio-
 ny; рух прискóрєний: ruch
 przyspieszony; рух рідлошпр-
 вий: ruch jednostajny; рух
 хвилєвий: ruch chwilowy (ф.)
 ручáй (-áю -áї): potok
 рўшт (-у): ruszt
 рябій: pstry, pstrokaty
 ряд (-ў -і): rząd, szereg (а.)
 рядиá: rzędna (тм)
 Ряшів (-ева): Rzeszów

С.

- сáбат або шáбас (-у): szabas
 сагайдáк (-á): kolczan
 Сагáра (-и)
 сагівниця (-ї): sagownica, palma
 sagowa (б.)
 сáджа (-и): sadza
 сакралéнт (-у -и): тайна
 Саксóвїя (-ї); Саксóвєць (-иця
 -иці)
 салітра звичáйна або азотáн по-
 тáсу: saletra potasowa; салітра
 хилійска або азотáн сóлу: sale-
 tra chilijska (м.)
 Саллўстий (-иá): Sallustysz
 Сальожєя (-єї)
 Сальцбурґ; сальцбўрскій
 Салямїна (-и): Salamis
 сам -á -ó: sam
 самовлáдник (-а -и): samowładca;
 самовлáдність: samowładztwo
 самозвўк (-а -и): samogłoska (гр.)
 самолюбóтво (-а)

самоствітний : samoistny, samo-
dzielny; -ість

самотужки (-жок) : saneczki por-
weskie (Rennwolf) (гн.)

самохіть : samocheć

Свидошір (-а); савдошірський

сáнна їздá : szlichtada

Свич : Śącz; савдѣцкый

сáпати (-аю) : 1) sapać, 2) okору-
wać kaitofle

Сапіга (-н) : Sapicha; сапіжнй-
ський; Сапіжнв (-н)

Сараѣво (-а)

саравчá (-і, сáранчі) : szarańcza (а.)

Сáрдес (свѣдн.)

Сáрдівія (-ї)

сармáтський

сáсвк (-а -и) : persak (а.)

свть (-н) : mróz (szron) (ф.)

сáтвнá (-ї) : szatan

сáтв́ра (-в) : satyra

Сáтурн (-а) : Saturnus

Сáтуриáлї (-їв) : римске сьвято

Сафóна (-н) : Safo

сафáв (-ý -ї́), сапáв : safian

Сахáли

свaбóля (-ї); свaбóлець (-льця) або
свaвільнвк (-а -и); свaвільнвця
(-ї)

сввдьбá (-ї) : swadźba

свѣкла (-н) : ćwikła (б)

свекрýха (-и) : świekra

свербляк (-á) : świerzbowiec (а.)

свербляк корóстник : świerzbowiec
(л.)

свѣрдел (-дла) : świder (ф.)

свѣрщóк (-щкá -ї) : świerszcz

свѣставка або сонїлка : piszczałka
(складовá часть оргáна) (м.)

сввстýн (-á) : świstak (а.)

свнтвá цинковá, сфалерит або сїр-
чák цинковий : sfaleryt, siar-
czek cynku (м.)

свїдомість (-ости) : świadomość

свѣдо́цтво (-а) : świadectwo

свѣжвї : świeży

свїй, свóй, свóб, свóї

свѣтезь (-ви); свѣтѣський

свѣт (а -н) : świat

свѣтлїй : światły, świetny

свѣтлóвня : widnia (oplyczna) (ф.)

свѣтлúшка (-и) : krokosz (б.)

свѣтський, нврський : świecki

Свѣфт (-а)

свѣчкн (-и -в) : świeca (ф.)

сáбра (-в) : swoga

свѣрв́ь (-рєвя) : sworzeń

свѣтїй : święty

свѣтїй Йóсиф

свѣятокрáдець (-дця) : świętokrad-
ca

свѣятокрáдство або свѣятотáтство
(церк.) : świętokradztwo; свѣя-
тотáтвнї : świętokradzki

Сьнaтoио́лк (-а) : Świętopelk

свѣящѣник (-а -н) : kapłan

Свѣястoпoлї

Свѣянін

Свѣя́р (-а) : Sewerus

Сѣгѣднї (-а)

сєгóдвя : dzisiaj

сєвóн (-у -н) (фр.) : норá рóку, вїд-
повїднїй час

сєй, ся, сє, сї : ten, ta, to, ci i te

сєйчáс : natychmiast

сєквєстрáция (-нї) (лат.) : урядовїй-
вáсн

сєкрѣт (-у -н) (лат.) : тáйва

сєкрєтарв́ят (-у -н) : ўрад і канцє-
лáря сєкрѣтаря

сєкулярнзáция (-вї), лат. : обѣрнєвє
духóвнвх дїбр в сьвїтскї

сєкцвв (-нї) : вїдлїл; отвóренє трý-
па

сєлєдѣць (-дця -дцї) : śledź

сєлєзєнь (-я) : kaczog

сєлєзáнка (-н), сєлєзáнь (-єнв), сє-
лєдзáнка : śledziona (л)

селехіва (-н) : kaczennica (s.)
сѣлєн : selen (x.)
сєлїтьбá (-н) : siedziba
селó (-á, сѣла) : wieś; сїльскїй
сельтѣрска (водá)
селянин (-нина -ляни -ляи)
селяньскїй : włościański
Сѣверїнг
селестер (-стра -н), піврїк (-оку)
Сємїгóрод : Siedmiogród
сємїнáрия (-ні) : seminium
Сємїтї : Semici; сємїтскїй
сємї (сємї) або сїмїя (-ї) : rodzina
сємїчáн (-á) : rodniowiec (б.)
сєно (-у), лат. : мисль
сєнсáция (-ні) : sensacja (вразїне,
пóдив, вворушенє)
сєпарáтор (-а), цєнтрїфýга (-н)
odśrodkowiec, separator (мáши-
на відосєрєдкóва, видїлююча
товц в волокá, віддїляч) (г.)
сєпарáция (-ні), лат. : розлýка
сєпїн (-її) : чóрна крáска
Сѣрбїя (-її); сѣрбскїй
сєрдїтнїй : gniewliwy
сєрдýшна (-н) : sercówka (з.)
сєред : wśród
сєредá (-á) : środa
сєреднóвпїй : środkowy (к.)
сєреднїй рїд : rodzaj pijaki (гр.)
сєреднїй внап : średnik (гр.)
сєредáнк (-а) : środek (Mittel)
сєредóвище : środowisko
сєрїóвнїй : поважнїй
сєрїá (-á, сєрїя) : saga (з.)
сєрп (-á -я) : sierp (г.)
сєрпєнь (-пєн) : sierpień
сєрпик (-а) : jerzyk (з.)
сєрпорїг (-бга), поєт. : księżyc
сєснїя (-ні) : засїданє
сєстрїця (-цї) : siostrzyczka
сєрцє (сєрцї) : serce; осєрдє (-я)
osierdzie; сєредсєрдє (-н) : śród-
sierzdzie; прїсїмон прáвнїй і лї-
нїй : przedsiónek prawy i lewy;

ковóра прáва і лїва : komórka
ргáва і лєва; скорч і рóжкóрч
сєрцїа : skurez i rozkurez serca
(с.)
Сїбїллї (-ї)
Сїбїр (-їри); сїбїрскїй
сївоборóднїй : siwobrody
Сїгот (-а)
сїдїтї (сїджý -дїш -дї) : siedzieć
сїзнїй : modry
сїзавкa (-н) : wiskawka (ф.)
сїклївєць (-вцїя) : sikwiak (в.)
сїла нїдосєрєднá (-н) : siła odśrod-
kowa; сїла досєрєднá (-я) : siła
dośrodkowa (ф.)
сїльвїн (-у) або хльорáк рóтасу :
sylwin czyli chlorek potasu (н.)
сїльнó (нз.) : forte
сїльогїзн (-у -н) : розумовє ваклю-
ченє
сїломїць : przemocą
сїлуванн (-н) : siłowanie
сїлувати (-люю) : zmuszać; прїск-
лувати : zmusić
сїлїба (-н) : склад (-ý -ń)
сїмвóл : symbol
Сїмїтїй (-їн) : Simmitis
сїмпáтия (-ні) : сїлчув (-у -н), спрї-
нїв, прїхїльнїсть
сїмптóма (-я), грєц. : повнáка
сїмфóнїя (-її) : symfonia (музїчна
композиция на самї інструмєнти)
сїндїк (-а) : syndyk (правнїй до-
рáдник)
сїнєндóха (-н), грєц. : обмїна чá-
стї з цїлóстю
сїнїльнїк (-а) : sinidło, urzet (б.)
сїнїця (-нцї) : sikora (з.)
сїнївскїй : synowski
сїновá (-óї -їй -ý -ó) : synowa
сїногýб : certa, gubiec (з.)
сїнóб (-а -н) : собóр (-а -н)
сїнонїм (-у -н), грєц. : ввáчїнєм спó-
рїднєє слóво

скандал (-у -в), соблазн (-н)
скандувати (-дую): wkanować (читати підзначуючи петричві стóпи)
сканзвя (-ні): гвіра́не відлілюване стіп в читаню віршів
скап (-у): okap (р.)
скарзлупник (-а): skogurink (з.)
скарбниця (-ї): skarbica
скарпи (-и): skarpa (внутрішня збічкова)
скарпінка (-и): ногавка (-и)
сварчати (-рчу -рчш -рчі)
скептик (-а): sceptyk (філософ, що сумніває ся о всіх, недовіра)
сквляк (-а): orlik, krzykacz (з.)
скінутв (-їву): zżucić
скіпетр (-итра): scepter, berło
скіпка (-и -ї): wiór
Скиргайло (-а): Skirgiello
скільність (-оств): ilość; скількіньї: ilościowy (а.)
скінчевість (-оств): skończoność (а.)
скіра (-и): skóra; шкідра (-и) або ревіниця (-ї): miazdra czyli skóra właściwa; шкіревь (васкірев): naskórek; бородавника чутева або дотвова: brodaweczka dotykowa (с.)
скірянїй: skórzany
скісїїй: skośny (гн.)
склад (-ї -ї): zgłoska, sylaba
складане: składanie (пр. sil); складовїй: składowy (ф.)
складень (-дня) або складовїна (-и): składnik (м.)
складник (-а -ї): składnik
складня (-ї) або свтáкса (-в)
склóвність, наклїи (-оу): skłonność
скляній: szklany
скіара (-и): sknera

скобáль (-бáл): skobel
скобáка (-и): nawias (з.); скобїя (-ббї): klamry (гр.)
скопичати (-ичу -чеш -їч): skowyczeć
сковірвїий кристал: wypraczony kryształ (м.)
сво́йка (-и): wójká (з.)
сво́ков: wskok
сколóти (сколю -леш -лі): skłuć
сколотїти (сколóчу -тиш -ті)
скоплїти (-плїб -плїш -плї): skłópnąć
скóрбїий: smętny, zakłopotany
скóрбóта (-и): zgrzyota, wmutek
сворїсть (-ости): prędkość; скóрїсть проводнїи: prędkość rozchodzenia się (ф.)
с.оросьвіт: z brzaskiem dnia
скороспїлка (-и): śniczyca (б)
скóротень (-тя): pęd wkrócony; гїи скорóчений (б.)
своротїти (-орóчу -óтиш -ті)
скорóчений: wkrócony
скóрївв (-ї): niedźwiadek (з.)
скостенїти (-їю): skostnieć
скотáр (-ра -рї): wkotarz (pastuch)
скрáплене (-в): kroplenie (ф.)
сврéбло (-а -á): zgrzebło
скрэгїт (-оу): zgrzyt
скреготати (-óчу -óчеш -óч)
скрвгулєць (-льцá, скрвгульцї): krogulec (з.)
сврпїтв (-плю -пїш -пї): skrzywić
скрїпка (-кв): skrzypce (м.)
сврпкáр (-рá -рї): граючїй на скрїпцї)
скрїпт (-у -и): skrypt (письмó)
сврїаць: wskrós
сврїплїй: skrzepły
скрут (-у): skręt (ф.)
скрутьварá: szalka wkręcenia (ф.)
скрутїїїя (-її) (чїслене голосїв)
скрúчалъ (-я): śrubinek (з.)

скручене (-а) : skręcenie (ф.)
скрушати (скрушу -шиш -ші)
скрушити (-ію) : skrúszyć
скульпець (-ульца) : kłycieć (важж :
горбжк, горбжж) (с.)
скулий : skary
скулювати (-булю) : skupować
слабосила (-я) : słabość
Славянин (-нина -нина -нин) : Slo-
wianin ; sławiański
слать (шлю, шлеш, шлі) : słać
слеза (-я, слез) : łza
слива (-я) : śliwa ; сливка (сливки,
сливи) : śliwka ; доагастинна :
śliwki podługowate, węgierki ;
округлянки : śliwki okrągławe,
lubaszki (б.)
слез (-у) : śluz (б.)
слизь (слизи) : śluz ; густя слизь :
gęsty śluz (а. і б.)
слизати : wydzielać śluz (а.)
слизкий : ślizki
слизистин (-і) : błona śluzowa (с. в.)
слимак (-а -я) : ślimak (а.)
слимачница (-і) : ślimacznica (р.)
слід (-у -ні) : ślad
слідник (-в) : następnik (а.)
слідство (-а) : śledztwo
слідуючий : następujący
слідчий : śledczy
сліпий : ślepy
сліпотя курча : ślepota kurza (ве-
чирве, перемиваюче занеаждже-
не по яспім два) (л.)
слобідка (ж.) : kasownik
словесність (-ости) : piśmiennictwo
Словинець (-вця -аці) : Słowieniec ;
словинський
слово (-а -я) : słowo
словотыр (-твору) : etymologia,
słoworód
слон (-а -и) : słoń ; слоника : kość
sloniowa, кість слонова (з.)

слуха (-я, слухен) : słotka [або
слозь (слоня)] (а.)
слух (-у) : słuch
слухання (-і) : słuchota (а.)
слуханий : posłuszny
Случ (-чи)
случай (-ію -ні) : przypadek, wypra-
dek ; случайний : przypadkowy
слуб, шлюб або аиччале : ślub
слуба або шлуба : służa
слубар (-ря -рі) : ślusarz
Слябача
сляжати (-ажу -ш, сляж) : smażyć
сляк (-у), вкус : smak (п.)
смялец (-льцю) : smałek
смерека (-и) : świerk ; рідне :
смерек (смерека) (б.)
смерть ниша, с. сповидаа : śmierć
rozorna (л.)
смертельник (-а) : cykuta (б.)
смертний : śmiertelny
смяконець (-вця) : sibora ; смяка-
вещ папирник : papirus (б.)
смирний : skromny ; сумарний : ci-
chy, spokojny (п.)
смячок (-чка -чки) : smyczek
смяти (смяю -іеш -іш, смяів)
смях (-у) : śmiech
смяіти ся (смяіт ся -іеш ся -іш ся,
смяів ся) : śmiać się
смялич (-а) : smołowiec (м.)
сморж (-а -и) : smardz (б.)
смячидерев (-а) : dracena, smoczec
drzewo (б.)
смяряд вділвий : narząd wydziel-
niczy (с.)
смяряд голосовий : narząd głoso-
wy ; гортань (-и) : krtani ; хрястка
щитова : chrząstka tarczycowa ;
хрястки ливанкові : chrząstki
nalewkowe ; вязла голосові :
więzadła głosowe, wstęgi gło-
sowe ; голосвця (-і) : głosnia ;

- нагортáник(-а) : nagłośnia czyli krtaniokrywka (с.)
- снаряд дýшний : narząd oddechowu; горта́нь (-н) : krtani; дýшниця (-ї) : tchawica; óзяви : oskrzela; пра́вий. óзяв : prawe oskrzele; лівий óзяв : lewe oskrzele; óзявки : oskrzelka; мішóчки лійковáти : woreczki lej-kowate; міхурці воздýшні : pęcherzyki powietrzne; олерóчна : oprłucna (с.)
- снаряд слýху : narząd słuchu : 1) вни́шна (-я) часть ўха : чашинá ўшна : małżowina; провóд слуховий вни́шний : przewód słuchowy zewnętrzny [вош (-і) або сїрка ўшна : woskowina uszna]; оболóна тарабáнна : błona bębenkowa або тарабáнчик : bębenek; 2) середна (-я) часть ўхи : яшнá тарабáнна : jama bębenkowa; кісточкї слуховї : kosteczki słuchowe; клéвчик (-в) або молóточок (-чка) : młoteczek; коввльцé (-льця) : kowadelko; зеренцé (-я) : kosteczka Sylwiusza; стременцé (-я) : strzemionko; вікóнце опáльне і окрýгле : okienko owalne i okrągłe; 3) внýтревна часть ўха : перевóйник (-а) : błędnik; прїсе́нок : przedsiónek; три луковáти провóдв : trzy lukowe przewody; слимáк (-á) : ślimak; водниця : płyn w błędniku; нерв слуховий : nerv słuchowy (с.)
- снаряд травлєня чоловіка : narząd trawienia człowieka; яшнá рогóвá : jama ustna; гóрло (-в) : або глот (-ń) : gardło; їжвниця (-ї) : przelyk; жолýдок (-дка) : żołądek; кишкї або ялїта : kiszki, jelita (с.)
- сиврядитв (сивряджý -дш -дї) : sporządzić
- снасть (-н) : naczynie, narzędzie, sprzęt
- снїп (снопá) : snop; долшва (-я) часть снопá : góźń (-в) : knowie; горшпа (-я) чвєть : колóсе, чівки, рїса : kłosie. Снїп вяже ся перевéслом : powróśło (г.)
- снїг (-ý -ї) : śnieg
- снїгóвниця (-ї), мотéлиця : śnieżycza; снїжка (-и -ї) : śnieżka
- снїгýр (-я -ї) : gil (з.)
- снїданє (-я) : śniadanie
- снїдовець (-вня) : jamis (б.)
- снїть (-тв), снїтїя (-їю) : śnieć (г.) (б.)
- сновїда (-и), місячник, причівний : lunatyk; сновїданє : lunatyzm (л.)
- сночи : wczoraj wieczór
- снувáти (свучó -эш -уї) : snuć
- Собéский (-ого)
- Собїтка (-в) : Sobótka; купáльний вéчїр
- совá (-и, сóви) : sowa (з.)
- совершєний, цєрк. : doskonały; со-вершєно : doskonałe
- совївка (-в) : sówka (motyl nocny, śma) (з.)
- сóвїсвий : sumienny
- сод (-у) : sól (г.)
- сойш (-у) : sejm
- сокїра (-в) : siekiera
- сóкїл (-олв) : sokół (з.)
- сокїлкв (-и), соколїця : sokolica (гн.)
- сокóльнко (-в) : sokół
- Сокрáт (-а) : Sokrates
- солєнїзáпт (-а -и) (той, котрого обхédитв ся урочáстїєть іменїи або уродáв)
- солїнець (-їниця) : solowiec (и.)
- Сольнобóрод : Salzburg
- солóвий (-їя) : słowik (з.)
- сóлод (-у) : sól (г.)
- солóдїти (-лóджу -дш -дї)

- спіритус (-у) або сирт (-у) : spirytus
- спішити (спішу́ -їш -ї) : spieszyć
- сплет серцевий : splot sercowy ; сплет снічний : splot śloneczny (с.)
- сплющене (-я) : spłaszczenie (ф.)
- сплячка (-и) : apłaczka (л.)
- спбанд (-у) : rozór
- сповідний : rozogny
- сповідальниця (-иці -иці) : konfesyonal
- співна : apelna
- спокій (-ою) : spokój ; спокійний
- спокійно (м.) : spokojnie ; andante
- сполонати (-полочу -еш -ї)
- сполох : wespról
- сполука (-и), влука : połączenie (л.)
- спомочі -гти (-мбжу -еш -ї)
- спондеї (-ея) : spondeu- (стопа-виршова) ; спондаїчний
- спорець (спірцю) : sporysz ; також : прїспір (-спору) і нятка (-н) (б.) (г.)
- спорт (-у), англ. (закобване, ігра, тілесна вправа)
- спосіб (-обу -оби) : tryb (гр.) ; sposób
- спостеріганє (-я), помічуванє : spostrzeganie (пг.)
- спранді : zaiste
- справець (-вця), справник (-и -и) : sprawca
- справунок (-пку -яки) : sprawunek
- справниця (-ї) : sprawczyni
- спрага (-и), жажда : pragnienie (л.)
- спраха (-и) : sprucha
- спробо́жність (-ости) : zdolność (ф.)
- спраганє (-я), асоциїция (п.)
- спряжка (-и -ї) : sprzązka
- спричі -гти (спряжу́ -еш -ї) ; спригати (-їю)
- спуст (-у) : upust (w maszynaх elektrycznych) (ф.)
- спяти (зіпну́ -эш -ї) : spać
- срібло (-и) : srebro (м.) ; сріблоний : srebrowy (л.) ; срібний : srebrny
- ссадєць (-иця -иці), ссач : ssal., zwierzę ssące, ssawiec (а.)
- ссати (ссу -еш -ї) : vsać
- ставити (стаю́ -эш, ставай) : stawać ; стати (ста́ну -еш, стань) : stanąć ; стояти (стою́ -їш, стій) : stać
- стадня (-ні), грец. : stadyum (старогрєцьке місце перегонів, протяг часу, стан).
- стайня (-ні -ні́ -їв) : stajnia
- стална (-ї) : ład stały ; води сталнони : wody ładowe stałego, wody ładowe (м.)
- стали (-їв) : stalle (w kościele), місця для крилошан
- Стамбул (-а) : Stambul
- стампїля (-ї), іт. : stampilla
- стап (-у -и) : stan ; strona (гр.)
- стан скупности : stan skupienia (ф.)
- Станіславів (-нови)
- станция (-ні) : stacja
- старосьвітщина (-и) : staroświecizna
- староста (-и -ости і -ове) : starosta
- старостїни (-ї) : starościna
- стать (-и) : postać
- статница (-ї) : statua (пг.)
- статут (-у -и) : ustáv (-у -и)
- статуя (-ї -ї́ -її) : statua
- статї (-ї, статї́ -її) : artykuł (п. р. w gazecie)
- стан (-аї -аї́ -аї́) : staja
- стверджити (-їю) : stwierdzać ; стверджувати (-ую)
- стебло́ (-а, стебла) : źdźbło (б.)
- стебнувати (-нїю) : stebnować
- стегно́ (-а, стегна) : ścięgno
- стежка (-и -ї) : ściezka
- стежний : gończy (list)

стекун (-а -ї) : stekowiec (з.)
стелити (стелю -иш -ли) : ślać
(ściele)
стеля (-ї), поваля (-и) : sufit
стешити (стешю -иш -ї)
стемпель (-пля -илі) : stempel
(клейно -а)
степень (-я) : stopień; степенев (-и) :
potęga; степеніванє : potęgo-
wanie (а.); stopniowanie (гр.);
climax (гр.)
стервиско (-а) : grzebowisko, ścier-
wisko (л.)
стерво (-а) : ścierwo
стервонія (-ї) : rafflesia (б.)
стеречі -гті (стеречу -еш -ї)
стерядка (-и) або стеряк (-а) :
trznadel (з.)
стеряще (-а) : rżysko
стеря (-ї, стери -рєв) : ścierń
стерти (стеру -еш -ї) : zetrzeć
Стефанія (-ї)
стечі (-чу -еш -ї) : ściec
стид (-у) : wstyd; стидливий; сти-
дати ся
стиль (-лю), лат. (рыльце, спосіб
писаня, мова, напрям, спосіб будо-
ваня; старий стиль : старє численє
часу; новий стиль : новє численє
часу)
стилізувати (-ю) : stylizować (р.)
стилістика (-и) : ааука про стиль
Стірія (-ї); стврийский
стірка (-и -ї) : ścierka
стірта (-и) вбо скірта (-и) : styrta
стик (-у) : ścisk
стісність (-ости) : ściśliwość (ф.)
стіснати (стісню -еш -ї) : ścisnąć
стих (-а -в), грецк., або вірш (-а -ї),
лат. : wiersz
стихар (-я -ї) : komza
стічна (-ої) : styczna (гм.)
стіг (-орá -огн) : stóg
стіжок (-жнá -жкї) : stożek (гм.)
стіжка (-и -ї) : posterunek

стісність (-ости) : wartość (з.)
стіп (стола -ли) : stół
стіс (-бса -осї) : stos
стіб (стебу) : ścieg
стіна (-ї, стїни) : ściana
стлавь (стлави) : plecha (б.)
стланник (-а) : plechowiec (б.)
ств; з сєї групи "т" вина-
дає, коли не заходить дво-
значність або нейсність, пр. :
дійсний, звісний (не : звісний),
намєник, облєсний, перїсний,
прїстрасний, пісний, розвїсний,
страсний, чєсний, щасний. —
Але : напастник, идвлáстний,
повноиáстник (від : иáсть, а
власник від : власний), ўстний,
хрєстний, чáстний (від : часть, а
дочáсний від : час) ітд.
сто, ста, сту, стом, и стї; ста, сот,
стам, стáми, в стáх; сто мужїи,
сто мужїв, сто мужáм, сто му-
жáми, и сто мужáи
стовб хребонїй : słup kręgowy (з.)
стовн (-á -ї) або стовб : słup (ф.);
kolumna (р.)
стовник (-э) : słupek; стонпїя (-ї) :
słupkowie; звязок (-зка) : za-
łącznia; шїйка : szyjka; номорїна :
komora; звáжень : załączek;
стониц горїшний (-її) : słupek
górný; ст. долїшний (-її) : sl. dol-
ny; ст. однокрáтний : sl. jedno-
krotny; ст. двокрáтний : sl. dwu-
krotny; ст. многокрáтний : sl.
wielokrotny (б.)
стогїи (-ою), стон (-у) : stęk
стогнати (стогну -еш -ї)
стоголонїй : stugłowy
стожець (стіжцá) : stożek (rodzaj
ślimaka) (з.)
стоїдїзм (-у) (наука філософа Зєнона;
обичаєва строгість; непохїтність)
стоїстка (-и) : centyfolia (б.)

- столітний : stuletni
 стоніа (-а) : stonóg (а.)
 стончак (-а) : ściennica (с.)
 стопá (-ї, стóна) : stopa
 стóрож (-а -і) : stróż
 сторóжа (-і) : straż
 Стороженко (-а) : Storożenko (-і)
 сторóжник (-а -в) : stronnik; сто-
 ровнийчий; сторонийцтво
 сторчáта (-рчý -рчийш -рчá)
 стотисвчійий : stutysięczny
 стоїти (стою -їш, стій) : stać
 страдáльний : bierny (гр.)
 страйк (-у -ї), аагл. (умóвлена за-
 ставóва робóти)
 стрáсний : pasyjny
 Стрáссбург (-а) : Strassburg;
 стрáссбýрський
 стрáстийна (-и) : pasyjna (б.)
 стратéгия (-її) : sztýka wódeяв вийий
 стрáхолох (-а) : bojaźliwy
 стрáхонýд (-а) : straszýdło
 стрéльна (-в -ї) : wazka (а.)
 стрéмити (-хлю -ийш -ї) : tkwić, ster-
 czeć, dążyć
 стрéмліє, амáганє (-я) : dążenie
 (вг.)
 стрéня (-ни -енá), стрéмиць (-еня),
 стрéмено (-а) : strzemię
 Стривігор : Strwiąż
 стриж (-á) : rdzeń [такóж: стри-
 жий (-жній)] (б.)
 стриж хребéтний або спивовий :
 rdzeń pacierzowy; ррбвїд хре-
 бовий : kanał rdzeniowy (с.)
 стрійна (-в) : stryjenka
 стрікати (-аю) : strzykać
 стрихувáти (-ýю); стрихулець
 (-ýльця)
 стричий -гтий (стрижý -еш -ї) : strzydz
 стріла (-ї, стріля) : strzala
 стрілка мвгнётна : igła magne-
 тyczna (ф.)
 стрімголова : na łeb na szyję
 стрімголова (кýкла) : zawieszka
 (poczwarka) (в.)
 стріза (-в) : strzecha
 стріча (-і) : spotkanie; стріяти
 (стрічу -тйш -тá) : spotkać
 стрóгай : surowy, ścisły (вг.)
 стрóгн (стрóю -оїш -оїш, стрій)
 стрóфа (-в) : strofa (стїчка)
 струк (-á) : strąk (б.)
 струна (-в) : struna; струяч мон-
 кóві; стр. металéні; стр. квш-
 кóві
 струс (-а -в) : strus; струсьс, стру-
 соє, струсьнє або струсьчє
 перó : strusie pióro (в.)
 стýгна (-и) : stągiew
 студєвїця (-ї) : zimno, studnia
 стýднєв (-її), лат. : studium; сту-
 даювáти (-юю) : досліджую, пра-
 кладáю ся до науки
 стýна (-в) : стéра (в стýмі опихáє ся
 ячмїнь, прóсо) (г.)
 ступакувáти (-кюю) : хо;їти стý-
 пою. (Кїнь їдє ступою : koń їdzie
 stępem) (г.)
 стувáти (-áю) : stapać; ступáти
 (-плю -пийш -пий) : stąpić; постý-
 цувáти (-пую) : postępować
 ступєнїця (-ї) : gama (мá.)
 ступєвїця дуровá або мажóрна :
 gama durowa albo maior (мá.)
 ступєвїця мольовá або мївбрва :
 gama molcwa albo minor (мá.)
 Стюарт : Stuart
 стяг (-у -ї) : sztandar
 стягаєвий -є (пр. речєвє) : ścia-
 gnięty -я -є (пр. zdanie)
 стягнути (стягну -еш -ї) : ściągnąć
 стяжка (-а -ї) : wstążka; szlak,
 wstęga (р.)
 стягти (зїтнý -еш -ї) : ściąć
 субéкт (-в -и) : subjekt (w handlu),
 повїччáк
 сублїмáт (-у), хлэорáк ртýти : su-
 blimat, chlorek rtęciowy (л.)

субо́ти (-и) : sobota
сува́ч (-і) : suwak (w maszynach
parowych) (ф.)
суво́рний : surowy
суд (-у) : sąd ; Gericht, Urteil (пг.)
суда́к (-а) : sandacz (а.)
судьба́ (-і) : los
судни́ця (-і) : sędzina
судни́на (-и) : naczynie; судни́и кро-
воно́си : naczynia krwionośne;
судни́и лімфати́чи або лімфови́,
влітниця́ : naczynia limfatyczne,
chłonicze (с.)
судня́ (-ні -ві -нів) : sędzia
судо́роги (-ів) : drgawki, konwul-
sye (л.)
Су́єс (місто і канал)
сукно́ (-а, сукна -кони) : sukno
сукня́ (-і -ї -онь) : suknia
сукне́с (-у -и) : успіх (-а -и)
султа́н (-а -ани) : sułtan ; султа́нка
су́ма (-и) : suma
сума́рний (-ня) : вигяг ; сумари́чний :
зв'язкий, скорочевий
сумлі́нє (-я) або со́вість (-и) : su-
mienie
су́мнів (-у), сумні́вви : wątpliwość,
wątpliwy
сумніва́ти ся (-аю ся)
су́р'я́к (-у) : zmierzch (ф.)
Сува́ (г.)
суни́ця (-і) : poziomka (б.)
су́піжка (-и) : nibunózka albo
ві́хлипки (-в) (а.)
суп (-а) : ser (в.)
супліка́ння (-ні) : благальне бого-
служе́нє
супокі́й (-ою) : spokój
су́проти або су́против : wobec,
przeciw
сурога́т (-у -и), підмі́на (-и) : surro-
gat
суе́ (-а) [да́ти су́са ; одні́м су́сом]
суе́їдство ; суе́їдский

суе́їк (-а -и) : sąsieć
су́слик (-а) : susł (а.)
суспе́нса (-и) : suspensa (зави́шенє
в уря́діванку)
суспі́льність (-ости), -ний : społecz-
ność, społeczny
суспі́льство (-а) : społeczeństwo
су́став (-а), тако́ж су́става (-и) :
staw ; су́став коли́нний : staw
kolanowy (с.)
су́ть (-и) : istota
сута́па (-и) : sutanna (р'яса духо́вного)
сутере́ли (-ів), фр. : мешкає и́в-
нічє
суфа́ёр (-а -и) : підповідач (в теа́трі)
Су́ха́ (-ої) : Sucha
сухоп'я́тє (-я) : suchy ląd
сухоре́бриця (-і) : ciosa czyli koza
(гу́ба) (а.)
су́ша (-і), суході́л (-о́лу) : ląd
суше́нці (-и́ць), су́шені о́вочі :
suszone owoce (г.)
сушні́я (-ї), во́зниця, о́аниця, су-
на́рня, суша́льня : suszarnia (г.)
сфальшува́ти (-шу́ю) : sfalszować
Сфі́кс (-а) : Sfinks
схе́да (-и) : scheda (часть майна́,
припада́юча з поділу на ко́жду дя-
ти́ну)
схе́ма (-и) ; грец., взоре́ць, снис :
schemat ; схемати́зм (-у) : снис
ура́дників, св'яще́нників ітд.
схі́д (-о́ду) : wschód (ф.) (г.) ; Схі́д
(-о́ду) : Wschód (за́м. імени
власно́г.)
схі́зма (-и) ; грец., ро́зліи (-ому), імен-
но церко́вний : schizma ; схізма-
ти́чний
сховати́ (-аю) : schować
сходи́ (-ів) : schody
сходи́ни (-и) : schadzka
схоля́ствк (-а) (середно́вчний хрести-
янський філософ ; схоля́стичний : шкьо-
ліре́кний, мудру́ючий)
схони́ти (схо́лю -ниш -ни)
схорба́ний : schorzały

сцвѣторик (-а): нѣжик до затинання пер	счннѣти (-нню -ниш -нн): wszcząć;
Сципiон (-она): Scypio; Сц. Африкѣнський	счннѣти (-ѣю): wszczynać
сцiдѣти (сцiдѣу -дѣш -дѣ)	счорнѣти (-ѣю): szernieć
сцiцi (-у) крѣви: skrzep krwi (л.)	си кладѣ си по дiслѣаі і пiше
сцiцпене (-я): stwardnienie (ф.)	ся окрѣмо: брат учѣть си;
сцiцпене посмѣртне: teżec ro- śmiertny (с.), skostnienie ро- śmiertne (л.)	сестра мѣлить ся
счѣраоити (-ѣю): szczywieńić	-сь (= ся) прилчує си до попе- рѣдного, дiслѣаа: молилась;
счѣркинути (-кну -еш -н): skreślić	сьмiились; надѣмалась
счѣсѣти (счѣшу -шеш -шн)	сiсѣао (-а): światło mgliste (ф.)
	сiяжѣнь (-жня -жн): sążeń
	сiяник (-а): ciernik (rodzaj ryby)
	(з.)

Т.

табѣля (-і): tabella (перѣглядний ви- каз, спис)	тамѣшпий (-іш): tameczny
таблiчка (-н -н): tabliczka (к.)	тамтѣй -тѣ -тѣ -тi: tamten itd.
табурѣт (-а), фр.: taboret (низке крѣсло)	тамтѣдѣ (-лѣ): tamtędy
Таари: Tauru (pasmo Alp)	тапдѣта (-н): tandeta
таатольѣгія (-і): тожсамі, тотѣжпi слова а рѣченю	тѣвѣць (-вѣю -вѣн): tanięc
тѣже або тѣж: wszakże	тавѣчник (-а -н): tancerz; тавѣч- ниця (-і): tancerka
тѣй, та: і	тантѣска (-н): належна часть и дѣ- ходах
тѣйно, пѣтайно: tajemnie	тарѣс (-сѣ): taras; тарасуѣати (-ѣю)
тѣити (тѣю -іш, тѣй): taić	Тарѣсоа могила: mogiła Szew- czenki
тѣль (-ю): tal (х.)	тарган (-ѣ -н): karaczan (з.)
талѣн (-ѣ): szczęście, los; талѣнт (-ѣ): talent; талѣноаитий, талѣп- тлѣннi: utalentowany	Тарѣнт (-у): Tarent
Талѣя (-і), грец.: wуза комѣднi	тарѣль (-ѣлю -ѣлі): talerz
талѣк (-у): lojek; лупѣк талѣко- ннi: lupiek talkowy; патѣчая	Таркѣиш (-ія): Tarkwiniusz
абѣ стѣатит: steatyt czyli sło- pinieć; горшкѣаина (-н): kamieñ zduñski (м.)	Тѣрло (-а): Tarło
такiй же то: takiżto	Тѣрнѣбѣж (-у) (г.)
такѣж: także	Тѣрс (-у): Tarsus
тѣкса (-н): цiна, ѣцiнок (-нку)	Тѣтри (-тѣр): Tetry
так сѣмо: tak samo	Тѣхо: Tajo
такт (-у -н): takt (м.)	Тѣцит (-а): Tacyt
Тѣмiаа (-н): Tamiza (г.)	таар (-п): stworzenie, twarz
	тѣбрдѣнс (-а): twierdzenie
	тѣердiй: twarđy; тѣердшнiй, нѣй- тѣердшнiй

твердота (-ї) : twardość (м. ф.)
твердіяк (-а) : twardziel (б.)
тверезий : trzeźwy
твій, твої, твоє, твої
твір (-ору -орн) : utwór, dzieło
творець (-рця) : twórca
театер (-тру -три) : teatr
Тэбн (Теб) : Teby; Тэбанець
(-иця); тебаньскый
Тэзэй (-эя) : Tezcusz
Текелій (-ія) : Tekely
текст (-у -н) : tckst (власні слова автора)
телеграма (-н) : telegram
телеграф (-у); телеграфіст (-а);
телеграфічний
Телэмах (-а)
телефон (-у) : telefon (ф.)
телескоп (-у) : teleskop (ф.)
тельном : obces
теллур (-а) : tellur (х.)
теллурійум : telurjum (ф.)
толї (-яти -ята) : ciele
тэма (-н -н), грец. : temat (предложе-
но реченя, предмет, задача)
Темістокль (-ля) : Temistokles
тёмня оптична : ciemnia optyczna
(ф.)
темперамент (-у -н) : temperament
(власність тіла, влада, успосіблене,
природа)
темперувати (-рүю) : temperować
(злагоджувати, поддерживать)
тёмно (в музиці)
тенеся (-нєс) : trzewia. wnetrzno-
ści (л.)
тесльогія (-іі), грец. : богослове
(-я)
тебрія (-ні), грец. : teorya (науко-
вий погляд, наука, припоне, твердження)
теперішній (-іі) : terażniejszy
теплó (-а) : ciepło (ф.)
теракога (-в), іт. : terrakota (пале-
на глина)

тераса (-н) : земельний насади, сходи
з деревини
терэбнн (-блю -бнн -бн) : obierac
z luru, trzebić
Терэбювля (-і) : Trembowia
терэзка : szalka (u wagi) (ф.)
тэрэм (-у -эмн) : pałac
тэрэн (-у) : teren (землі, якість землі,
поле)
територія (-ні) : terytorjum
(область, країна, окіл)
тэрлвця (-і) : międlica, tarlica
(тэрлвця стоїть на ніжках, сохах,
п котрих залобані рёбра (стегна) твó-
рять жолоб; в жолобі бігас вістрє
з ручійцею, осаджеве на чашку) (г.)
тэрнн (-у -н), речэпєць (-иця) :
termin
тэрмітэ (-я), паадэрó : październik
(г.)
термометер (-тра -три) : termometr
(тепломір)
Термóлїлі (-ів) : Termopile
тернь (-я) : cieni, тавóж терн (-а)
(б.)
Тернóпіль (-оля), Тарнóпіль :
Tarnopol
тернóструч (-а) або акацня лрав-
дїва : akacja prawdziwa (б.)
терорїзм (-їзму -їзмн) : terroryzm
(жорстока влада, достїгуюча ся по-
страхом)
тэрлєлївий : cierpliwý
терпентїва (-н)
терїтн (терїлю -лїш -н) : ciepiec
Терсїт (-а) : Tersytes
тэрти (тру, треш, три, тер) : trzeci
терциян (-а -н) : tercyan
тесати (тешу -шеш -н) : ciosać
тєсла (-і -ї -їв) : cieśla
тесовєць (-вїя) або камїнь тесо-
вий : kamień ciosowy (м.)
Тессалїя (-їі) : tessalijский
Тетїда (-н) : Tetys
тэхнїка (-н); тэхнїчний
течї -ктї (течү -чєш -чн) : cieć

теща (-і) : teściowa
 Тибер (-бру) : Tyber
 Тиберій (-ня) : Tyberyzus
 Тибет (-у)
 Тибуль (-ля) : Tybullus
 тигр (-а) : tygrys (з.)
 Тигр (ріка)
 тиждень (тижня, тижні) : tydzień
 тикає ся (чого) : tyczy się (czego)
 тям радше, тям лучше, тям смі-
 ліше — що : tem bardziej,
 тем lepiej, тем śmielej — że
 тимчасом, ніжтін : tymczasem
 тинк (-у) : tynk; тиннувати (-кую)
 тинктура (-и) : tynktura (вигляд
 з зіль, вар)
 тиранія (-її), грец. : пасильне паню-
 ванє; тиран (-а -и) : жорстокій
 самовладець (душман, живоїд)
 Тиртай (-ая) : Tyrteusz
 тис (-а) : cis (б.)
 тиск (-у) : ciśnienie (ф.)
 Тиссаферн (-а) : Tyssafernes
 тисяч (-и -и -ий) : одна тисяч; три
 тисячи; пять тисячий; двікрат
 сто тисячий; також : тисяча (-і);
 одна тисяча; дві тисячі; пять
 тисяч itd. : tysiąc itd.
 тисячний [тисячний децятьсотний
 четвертий; або коротше : тисяч
 децятьсотний четвертий] : ty-
 siączny itd.
 титул (-у -и), надпись (-иси), па-
 гошовок (-ика -ики), (означевс;
 правва првчїна) : tytuł itd.
 тиф (-у), глуханя : tyfus, dur (л.)
 Тифліс (-а)
 тихо : pіano (мз.)
 Тициан (-а) : Tytuian
 тишина (-ї) : cisza (ф.)
 тигра (-и) : tygra (покрпте головї у
 Персїв, погрїйна корона пап)
 тик (току) : boisko, klepisko, tok
 (г.)

тільки : tylko
 тількилітній : tyloletni
 тількима грїшнї : tylu pieniędzmї
 Тіціно (-а) (ріка)
 тілесний : cielscny
 тіло (-а) : ciało, bryła; тіло гран-
 часте : bryła graniasta; тіло
 крўгле : bryła okrągła; тіло о-
 боротоне : bryła obrotowa; ті-
 ло правільне : bryła umiarowa
 (г.)
 тільце зелени (тільця зелени) :
 ciółko zieleni (б.)
 тїмятко, тїмячко, тїмя (-я) : ciemię
 (л.)
 тїмятко (-а) або дїхалка (-и) : cie-
 miączko (с.)
 тїнь (-и) : cień; тїнь глуха : jądro
 cienia (ф.)
 тїсний : ciasny
 тїсто (-а -а) : ciasto
 тїтка (-и -ї) : ciotka
 тїч (тєчи), теч : ciecz (ф.)
 Тїшин : Cieszyn
 ткань (-и) : tkanka (з. б. с.)
 ткань хрїстна : tkanka chrząstko-
 wa; ткань кістна : tk. kostna;
 тк. мязовна : tkanka mięsna; ткань
 перина : tkanka perwowa (с.)
 ткань наболонна : tkanka nabłon-
 kowa; наболонь : nabłonek;
 ткань железона : tkanka gruczo-
 lowa (с.)
 ткати (тчу -еш -ї або : ткати -аеш
 -аї) : tkac
 ткацтво (-а) : tkactwo; ткацнїй
 тлик (-а) : psotnik (з.)
 тлїти (тлїю) : tleć
 тлїтити (-илю -илил -ї) : tłumić
 тлумон (-ока); клўнок (-ика -ики)
 то по нїсловах нїше ся окремо :
 нїн то, ти то, иже то, де то,
 як то, кїлько то, ате : будьто,
 нїбїто

тоалéга (-и) (стіл і прибори до вбiра-
ня; одяг, стрій; місце до вбiрання)
тоа́ст (-у -и), вiздоров (-а)
тобiлка (-и -ї) : tobełka (б.)
Товарiствo ив. Шенчiнка
товстiй : tłusty
товстiяк (-а) : pingwin (з.)
тончi -ктi (товчý -чеш -чi) : tłuc
товщ (-и) : tłuszcz; бiла товщ :
biały tłuszcz (з. б. х.)
тогiд (-д) : przeszłego roku
тодi : wtedy
той, та, то, ти : ten itd.
той же : tenże ; таж, тож, тогож :
taż, toż, tegoż itd.
той же сам : tenże sam
той сам, та самá, то самó; того
свогo, тоi самói
той то : tento
ток (-у), стру́я (-i) : prąd (ф.)
тока́р (-аря -арi) : tokarz
толкувати (-кiю) : tłumaczyć
толóчник (-а) : tłok (ф.)
то́мбак (-у) : металéва мiшанiйна
то́мiги (то́млю -миш -и) : pużyc
тон (-у) : ton; т. горiшний (-iй) : ton
górný; т. вгiдвий : ton zgodny;
т. основний : ton zasadniczy (ф.);
тон головний : t. główny (w or-
ganach); тон помiчвий (в ор-
ганвх (мв.))
тонкий : cienki; то́нший
тонко́нёрхий : o cienkim wierzchu
топа́з (-а) : topaz (ш.)
то́пливо (-а), пáливо (-а), оргiва
(-и) : opał
топвiти (-ию) : topnieć
топо́ля (-i) : topola; т. островёр-
ха : t. włoska (б.)
топтати (-óпчу -еш -чi) : deptać
торбóуи (-á -и) : torbacz (z gromady
ssawców) (з.)
торг (-ý -и) : targ

торжественно : majestatycznie;
maestoso (мв.)
торжество (-á), церк. : uroczystość;
торжественный : uroczysty
торiк : (amtego roku; торiчний :
tamtegoroczny
торкотати (-кóчу -óчеш -óч) : ter-
kotać
торóчка (-и) : strzępka czyli nitka
grzybni (б.)
Торричелли (-лього) : Torricelli
Тоскáна (-и)
тотóжий, тожсамий : tożsamościo-
wy (identyczny); тотóжвiсть
(-ости), тожсамiсть (-ости) : i-
dentyczność (а.)
торф (-у) : torf; також : болотiйна
(-и) i тiрса (-и) (ш.)
тòхкати (-аю) : pukać (o sercu);
świerkotać
точiяп (-á -и) ; rozłocz (б.)
тóчка (-и -и) : kropka (гр.); punkt
(тш. р.)
тóчка вилету : punkt wylotu (ф.)
тóчка вiходу : punkt wyjścia (р.)
тóчка аавiшення : punkt zawiesz-
nia; тóчка вáчену : punkt za-
szerzenia (ф.)
точки (точóк) : kropki (гр.)
травá (-и, трави) : trawa (б.)
Травна : Truna (рiкá)
травокóвник (-а) або пóлик (-а) :
pasikonik (з.)
трагiдия (-и -и) : tragedia
тради́ция (-и) (устний перéказ, звп-
чáй, одiдичена наука)
тракт (-у -и) (шлях, гостiнець)
трактáт (-у -и) : traktat [переспрáва,
дóговiр (-ору)]
трвнiяй (-áю -ái), англ. : кiнна або
електрична дорóжна вилiтниця
трансáкция (-и) : переспрáва
транспарéнт (-у -и) : просьвiтчá-
стий óбраз

- трансильванський (-кі Альпи)
 траніз (-а): tgarcz; транеозід (-а):
 tgarезoid (гн.)
 траса (-и): trasa (гн.)
 тра́тити (трачу -а́тиш -а́ть): tracié
 трахіт (-у) або шороха́н (-у): tra-
 chit (м.)
 треба: trzeba
 тревали́й: wytrwaly; ві́тревали́й;
 тривки́й: trwaly (мф.)
 треножли́вий: trwożliwy
 треля́ (-ї): trel; трелюва́ти (-юю)
 тремті́ти (-ячу́ -ятиш -ї)
 трензель (-зля), трензолька, трен-
 зля́ (-ї): trenzla
 трепета́ (-п) або осі́ка (-п): osika,
 osina (б.)
 тресува́ти (-сую): tresować (dies-
 sieren), ни́чувати, вправля́ти
 три, трох, трем, троха́, в трох
 Три́ст (-у): Trzest
 Три́дит (-а); триде́нтський
 тризвук (-а): trójdzwięk (мз. ф.)
 триву́б (-а -п): trójzab
 триклясови́й: trzyklasowy
 трикрати́й: trzykrotny
 трику́тник (-п): trójkąt; трику́тник
 остроку́тний: trójkąt ostrokątny;
 трику́тник прямоку́тний: trójkąt
 prostokątny; трику́тник скісно-
 ку́тний: trójkąt skośnokątny;
 трику́тник рівнораме́нний: trój-
 kąt równoramienny; трику́тник
 тупоку́тний: trójkąt rozwarto-
 kątny (гн.)
 трилі́тній: trzechletni
 трима́ти (-маю), двржа́ти (-жу́ -їш
 -ї): trzymać
 тринадцятитися́чний: trzynastoty-
 siączny
 трио́лет (-а -п): tryolet
 триповрхо́вий: trzypiętrowy
 трисо́тний: trzechsetny
 триста́ мужі́в; триста́ або тро́хсо́т
 мужі́в; триста́ мужа́х; триста́
 мужа́ми; и́ триста́ мужа́х
 Три́тон (-а): Tryton
 трию́вір (-а -и): tryumwir
 три́йка (-и -ї): trójka
 трипа́ти (-аю): trzypięć
 трипо́гати (-почу́ -пóчвш -пochí)
 три́ск (-у): trzask (ф.)
 три́ска (-и -ї): trzaska
 три́скіт (-оту): trzask
 три́спути (-іспу́ -еш -и): trzasnąć
 три́щати (-іщю́ -іщїш -іщї)
 трищю́к (-а́): strzyżyk albo wołowe
 oczko (тако́ж: во́лове о́чко) (з.)
 Троа́да (-и): Troas
 трóбисть (-п): przydacznia (з.)
 трої́стий: troisty
 троп (-у), образо́вий зворóт: tro-
 pus
 трость са́харна (трóсти са́харної):
 trzcina cukrowa (б.)
 трості́на (-п): trzcina; або очврёт
 (-у)
 тротуа́р (-у -и): хідни́к (-а́ -ї)
 трофе́й (-ею́ -еї): trofeum (па́-
 мятник побі́ди)
 трóха, трóхи: troche
 трохе́й (-бя́ -еї): trochej (стопа́ вір-
 шова́); трохе́чний
 трóшка, трóшек: troszkę
 Тро́я (-ої); Тро́янець (-вця́); тро-
 я́нський
 труба́ (-ї, тру́би): trąba
 труба́ нóздушна: trąba powietrzna
 (ф.)
 труді́щий: skrzętny
 тру́ва, тру́шна, домови́на: trumna
 тру́нок (-нку́ -нки): па́питок
 Труска́нєць (-нци): Truskawiec

труськѡм : gusia, im Grab (кiнь iдѡ
труськѡм) (г.)
трусливий : tchórzliwy; трусли-
вість (-ости) : tchórzostwo
труфля (-ї) : trufla (б.)
трухцѣм : truchtem
трясти (трясѹ -ѣш -сѣ) : trząść
ту, тут : tutaj; тутѡшиний (-їй) або
тутѣшний (-їй) : tutajszy
турá (-ї) : tęsknota
тугий : tęgi (steif); тужїишинї :
tęszy
тужити (тужу -ши -ї) : tęsknić
Тукїдїд (-а) : Tucydides
тулити (тулю -люш -лї) : tulić
Туллїй (-їя) : Tulliusz
тундра : tundra
тупїт (-оту) : tętent
Турѣччина (-н) : Turcja; турѣч-
чпá (-ї) : turecczyzna

турнїй (-їю -її) : turniej (рицарски
бѡвї iгрища)

тўча (-ї) : burza, ulewny deszcz
тхїр (-оря -орї) : tchórz (а.)
Тшебїя (-ї)
тўлень (-я) : fok, pies morski
тўтўп (-ў -ї) : tytoń
тяг (-ў -н) : ciąg (ф.)
тягар (-ў -ї) : ciężar
тягливї : ciągly (а.)
тягнўти (тягну, тягнеш -ни)
тяготїне (-я) : ciężenie (ф.)
тяжень (тяжня) або барїт (-а) : ba-
ryt (м.)
тяжїсть (-ести) : ciężkość (ф.)
тяжїти (-їю) : ciężć
тяжкїй, тяжшїй : ciężki, cięższy
тягн (тну, тиеш, тнї) : ciąć
тягнвá (-ї) : ciężwa (гм.)

У.

у кладѣ ся часѡм замїсть при-
меника **в**, особливо перѣд ви-
словами, що зачинають ся дво-
ма або бїльше спїваўками, пр.: у
Львѡвї замїсть: в Львѡвї. Просї
гѡстїй у свїтлицю (замїсть: в
свїтлицю). Протївно в кла-
демо часѡм замїсть примени-
ка **у**, особливо по висловах,
що кїнчать ся самозвўком, що-
бї усїнути рѡзгїв, пр.: Не
ставáло силї в козакїв (замїсть:
у козакїв). В мене дўмка (за-
мїсть: у мене)
убїйник (-а -н) : zabójca; убїйство
: (-а) : zabójstwo
ублагороднїати : uszlachetniać, у-
благороднювати (-нюю)
убѡжество (-а) : ubóstwo
убожїти (-їю) : ubożć

увага (-н) : uwaga (Aufmerksam-
keit)

уважати відповідним, гідним (а не:
за відповідне, за гідне)

увѣсти (-ведѹ -ѣш -ї) : uwieść

у Віднї, у Львѡвї : w Wiedniu,
we Lwowie

угнївне свїтла : uginanie światła
(ф.)

углевїй (углянїй) : węglowy (х.)

углеводнї (-у) : węglowodan (х.)

углеводень (-дяя) : węglowodór (х.)

угловѣць (-нцá) : płachtarz (pająk
domowy) (в.)

углїв (-у) : węglan (х.)

ўгнїтнїй : podatny; plastyczny;

ўгнїтнїсть (-ости) : podatność,

plastyczność (ф.); ўгнїтнїй або

гнїтнїй : ugniatalny (м.)

угол (угла) (прик. угольний): naroże (тн.)

угол — кіп (-ову): naroże (ф.)

уголь (угля, углі): węgiel; уголь каміний або чорний: węgiel kamienny czyli czarnowęgiel; уголь бұрий: węg. brunatny czyli rudowęgiel; надромець (-иця): w. br. drzewny; уголь пластовий: węg. blaszkowy; мороквищець (-иця): w. moczarowy; умбра кольоньски: umbra kołońska (м.) (х.)

угольник (-а): węglowiec (х.)

угор (-я -і): węgorz (з.)

Угорщина (-и): Węgry; Угор (гра): Węgiel

удар (-у): uderzenie (ф.); удар мозковий, порáза: uderzenie mózgowu (л.)

уздá (-й, ўади): uzda

узли (-а): przątek (б.)

узол (ўала): węzeł (б.) (ф. р.); узол виступаючий: węzeł występujący; узол підступаючий: węzeł wstępujący (ф.)

узористий: ozdoby (р.)

узрити (узрю -зриш -зри): ujrzeć

узурпатор (-а -ори) [протизаконний посідач трону; самозванець (-иця)]

уїздальня (-ї) або їздарня (-ї): ujeżdźalnia

уїздати (-аю): ujeżdżać

ўкір (-бру): zarzut; також: дóкір (-бру), догáна

укісний, скісний: ukośny (к.)

уклад кістний чоловіка: układ kostny człowieka (с.)

уклад м'язовий чоловіка: układ mięśniowy człowieka, układ mięśniowy czł. (с.)

уклад нервовий: układ nerwowy;

уклад мозкострижовий: ukl. mózgodzienny; układ wzgordzeniowy; układ wzgordzeniowy; układ wzgordzeniowy; układ wzgordzeniowy;

нерв свинчүльний, свинчүльник: układ zwojowy, ukl. współczulny czyli sympatyczny (о.)

укліивий: uprzejmy

укоротити (-рочү -отіш -оротіш)

Україва (-и); український

украшати (-аю): zdobić (р.)

улан (-а -ани): ulan

улекнити (-екнү -кшиш -кши): ulżyć

улий (-я), вүлий: ul (г.)

улистнене (-я): ulistnienie; улистнене оскрутöве: ulistnienie skrutoległe; у. очертöве: u. okółkowe (б.)

ўлиця Городецка

Улікс (-а): Ulixes

улягті -чі (уляжу -еш -і): uleżeć;

улягати (-аю): ulegać

ум (-а): rozum; umysł

умалишок (-їлка): odjemna (а.)

Умань (-и): Humani

умирати (-аю): umierać

ўмич (-а): grzybień biały, lilia wodna (б.)

уміість (-ости), умілий: umiejętność, umiejętny

уміло: umiejętnie

умірене підсöве: strefa umiarkowana

умірено (мз.): umiarkowanie; moderato

уміти (-ію -іеш): umieć

умовий: umysłowy

умобний -а -е (пр. речене): wagunkowy -а -е (пр. zdanie); також услінний

уморити (-орю -оріш -орі)

универсал (-у -и) (княжий окрүжний, а гетьманський лист звернений до всіх)

универсальний: загальний, всесвітний

університет (-у -и)
уніт (-а -и) або уніат (-а) : unita ;
унітський
унія (-ії)
унія (-ні) : uncy (антикарська ва-
га містича в собі 25·32 грамів)
упертий або впертий : uparty ; у-
пертість (-ости)
упертися (упру́ ся -преш ся -прі-
ся) : uprzeć się
уперше : po pierwszy raz
упирати ся (-аю ся) : upierać się
упіжвуть (-пінвуть -еш -и) : upomnieć
уподібнене (-я) : assimilacja (гр.)
управа : zarząd, kierownictwo ; у-
правник, управниця ; управа,
правління, правительство : rząd ;
також : у. педагогічна (пр.)
управління : uregulowanie (ф.)
управитель (-еля) або управник (-а)
упряж (-и) : uprząż
упрягий : uparty
упрягість (-ости) : upór
упрягати (-прячу -ячеш -яч)
ура! : hurra!
ураган (-а -и) : uragan
урап (-а) : urap (х.)
урізати (урізу -жеш -ріж) ; також :
врізати
уряд (-у -и) : urząd
уряджувати (-джую), уладжувати :
urządzać ; також : устроювати
(-оюю)
усміятися (-аю) ; також : всміятися
(-аю)
Усікновенне (-и) (церк.)
усільниця (-ї) : gasienica (а.)
услів (-я), услівний : warunek, wa-
gunkowy
успиріти (-спирю -ріш -рі)
успіх (-у -и) : skutek

устан (-а -и) : statut ; ustawienie,
ulozenie (ф.)
устеречі -гті (-режу -жеш -жї) ;
також : нстеречї
ўсте (-я) : uście (рікї)
Устєянівч (-а)
ўстриця (-ї) : ostruga (в.)
ўстриї (-ою) : ustrój, układ, orga-
nizm
устроїти (-строю -оїш -стріа)
-уть (-ють) с вакичене в 3. ос. ч.
мн. дієслів вакичених в 2. ос.
ч. од. на : -еш (-еш), пр. не-
суть, вевуть, пишуть, діла-
ють, літають, бо в 2. ос. ч.
од. : несеш, везеш, пишеш, ді-
лаєш, літаєш ітд.
ўтвор просторний : utwór prze-
strzenny (гл.)
утечі -кті (утечу -чеш -чі) ; також :
втечі
Утика (-и) : Utyka
утопити (-топлю -пиш -пи) : znużyć ;
утолнений : zziąjany ; також :
втоліти
утопія (-ії) (місце, яке не естє ;
уровне, неблізця)
ўтренняя (-ї) : jutrznia
утяжливий : uciążliwy
ўхо (ўха, ч. мн. ўха) : ucho ; ўхо
нишне, середне і вўтренне :
ucho zewnętrzne, średnie i we-
wnętrzne (гл. : сварід слўху)
(с.)
учасник (-а -я) : uczestnik
ученик (-а) : uczeń
учениця (-ї -ї) : uczennica
учитель (-я) ; учителька
ўщерб (-у) : uszczerbek
уяви (-и) : wyobraźnia
уйиний (пр. їленник) : oderwany,
abstrakcyjny (пр. rzeczownik)
(гр.)

Ф.

фабрикат (-у -и) (фабричний виріб)
Фабричний (-ня) : Fabryczny
фауна : fauna (г.)
фава (-и) : faza (ф.)
факт (-у -и) : подія (-ї)
фальшішник (-а -я), фальшер (-в),
фальсифікатор (-а) : falszeryz
фамілія (-ї), родина (-и), сім'я (-і)
фарба (и) : farba (р.)
фарбяр (-ри -рі) : farbiarz
фарисей (-я -ей) : faryzeusz
фармакогнозія (-ї) (товарознавство
аптекареке) (л.)
фармакологія (-ї) (наука о ділянню
ліків) (л.)
фармакопедія (-ей) (урядовий список ліків
аптечних) (л.)
фармацевт (-а -и) : farmaceuta (л.)
фарса (-и) фр. (комедія з пліткими
жартами)
фасада (-и) фр. (фронтова часть бу-
дівки, чоло)
фасни (-ні) (податкова виїва, в ко-
трий контрибуєвт озвачує всебіксть
свого доходу)
фасон (-у -и) (крий, стрій, форма оде-
жи або меблів)
фасцікул (-а) : ввіток (-тка), жи-
ток (-тка) пацєрів, зшит
фвт (-а) : гар, болей; хват (з.)
фатморган (-и) : оптична влуда,
карево
файнс (-у -и) фр. (рід білої гліни, пів-
порцеляна)
Феб (-в) або Фойб (-а) : Feb (шт.)
феудалізм (-їзму) : ленництво
Федон (-в) або Файдон (-а) : Fedon
Федр (-а) : Fedrus
фейлетон (-у -и) фр. (відтвоек в ча-
списах на повість)
Фелікс (-а) : Щасний

Фенікія (-ія) : Fenicya
Фенікіянин (-янина -яни -яи) : Fe-
nicyanin
Фенімен (-у -и) : явище; річ побу-
вала, надввичайна
Фері (-ий) (час свободний від праці)
фермент (-у -и) : ferment (розквас)
фестон (-у -и) : feston (шліка звисю-
чих вінців з цвітів і зелени)
фліпник (-а) : kokornak (б.)
філя (-ї) : fala; філя плоска : fala
plaska; філя світильна : fala
swietlna; ф. стояча : f. miej-
scowa; ф. поступна : f. postę-
powa (ф.)
фігель (-ля -лі) : робота, шутка,
абітка
фігура (-и) : вид. вигляд; уклад
слів (гр.); фігура в речунках
Фідий (-ня) або Фейдий (-я) : Fi-
duasz
фізіогномія (-ї) : вираз лиця, черти
лиця
фізіологія (-ї) : наука про чи-
пости життя (л.)
фікція (-ї) : вигадка, відумка, ві-
говор, уява
філіпіка (-и -и -ік) : filipika (остра,
сильна мова полемічна проти кого)
Філіппи (острови)
Філіппі (невідм.) : Filippi; битва
на Філіппійських полях
Філістер (-стра -стри) (чоловік бай-
душний до справ громадських : вдово-
лений самолюб; чоловік без висших
стремльв)
Філія (-ї) : дочка (відділ або товар-
ство мєвше, залежне від головного);
філіяльний : дочерний
Філоктет (-а) : Filoktetes
Філологія (-ї) (загал наук, обни-
маючих язикознавство, літературу
і історію)

Філософія (-ії) залюбоване до звані, до мудрости; наука, що досліджує за-своєк буття, пізнання і ділання)

Фільтер (-тру -три) (веретва матерії, служачої до перевуєканя течї, а до задержувани тіла ста-лого; підїто)

Фінанси (-ів) (державний скарб, скар-бовість; адміністрація доходами дер-жавними)

Фіневія (-ві) (пїжний, товкий доген; хїтрість, умовї бїстрота)

Фінляндия

Фіолетний : fioletowy

Фіртка (-п -ї) : firtka

Фісгармонія (-її); **фісгармонїка**

Фіскус (-у -н) також: **фіск** (-у) : fiskus (державний скарб)

Фіялка (-н) : fioletek; пахуча фіялка : pachnący fioletek (б.)

Фіялчак (-а) або **аметїст** (-а) : ametyst

Флорїан (-а) : Floryan

Флотїля (-ї) (малї фльота, зложена з кількох кораблїв)

Флюксїя (-її)

Флюор (-у) : fluor (х.); **флюорово-день** : fluorowodór (х.)

Флюорїк : fluorek (х.)

Флик (-а) : Flakkus

Фокїон (-и) : Focyon

Фолїял (-у -н) (кнїга або жмут паверїв листового (аркушового) віду)

Фонд (-у -н) (грошовїй засїб)

Фонтан (-и), **трїскивець** (-вци), **водограї** (-аю), **водомет** (-у)

Формїци (-ї), утворни, утвор : forma-суа; ф. наплїни (їлювіяль-на) : f. parlywowni; ф. креїдя-на : f. kredowni; ф. юрїйски : f. jurasowa; ф. углевї : f. wę- glowa; ф. силурьска : f. sylur-

ska; ф. пєрвісна : f. pierwotna (н.)

Формуляр (-и -ї) (приписаний спосїб якогось письма; взорєць, схєма)

Фортелїан (-у -н)

Форуш (pieodm.) (місце зборїв люду у Римїан; місце судової розправї)

Фосфор (-у) : fosfor; **фосфорозїй**, **фосфорний** : fosforowy (х.)

Фосфоран : fosforan (х.)

Фотосфєри : fotosfera (ф.)

Foucault

Фраза (-н) : frazes (вїпреченє, язиковїй зворот, пустїй вїсказ без змієту)

Фраїкфурт (-у); **фраїкфуртский**

Фрїндцїн (-її)

Фрїнцишканин (-їна -їан -їан)

Фрїнцишок (-шка)

Францїзка (-н) : Francuzka

француский : francuski

францусїна (-її) : francuszczyzna

Фредро (-а)

Фрєнзель (-али -алї) (торока, торочна)

Фрїдрїх

Фрїз (-а) [прикасовїй поєс, що тїгне ся позємо під головним окрасм (гзїмсом) будїнку]

Фрїзїєр (-а -н) (той, що стрїжє і чєше волосє; голїр -ї)

Фронт (-у -н) : чолó, нерєдни (-н) часть, перєд (пр. вїйски, бу- дїнку)

Фундамент (-у -н) : підвалїна, оснóва, підрубї, підмурї

Функцїонар (-рї -рї) (урїдник, вико- явєць)

Фурїя (-її) (богїня пїмєстї, яга, баба-яга)

Фякер (-кри -кри) (нізнїк, дорожкар -ї)

Фяско (-н), іт. : невдїча

Х.

хазяїн (-а -и) : gospodarz
Хилдѣн (-і); хилдѣйскій
хальканти́т (-а) або пітрово́ль міді :
chalkantyt czyli witryo! miedzi
[у люду: сѣний(-її) кнївнѣ] (н.)
халўга (-и) : morszczyn (б.)
хин (-а -и) : chan
хаос (-у) (замішане, безлад)
характѣр (-у -я) (чѣрта, знамя, тпгуд,
вдѣча, стѣпий напярм вѣлі, стѣпий
спѣсїб поступуваня ігд.)
Хирїбдѣ́ (-и)
хѣркатн (-ню) : charkaé
хврч (-ѣ -і) : wikt
харчѣтн (-чѣ -чїш) : charczec
хнщї (-їи) : chaszczé, zarośla
хнвлїтн (-лѣ -лїш -лї) : chwalié
хнатѣтн (-ѣю) : chwytac
хвнтїтн (-ачѣ -алїш -тї) : chwycić
хвнльѣванѣ : falowanie
хнвлѣ (-ї) : 1) chwila, 2) fala
хвнст (-остѣ -остї) : ogon
хворѣст (-ѣ) : chróst
хвостѣч (-ѣ) : płaz ogoniasty (з.)
хвош (-ѣ) : skrzyp (їнакшѣ : сосѣнка
-и або скравнѣ-ю) (б.)
Хѣмїя (-її) (наука о пѣрвнѣх тїл і о їх
сполўках)
Херонѣя (-ѣї) : Cheronea
хнбѣ : chyba, wyjąwszy że
хнбн (-и) : chyba, błąd; хнбнїй :
chybny (fehlschlagend)
хнмѣк (-ѣ -ї) : drapiezca (з.)
хнтїтн (-ѣю) : chwiac
хнщнїй : chyży
хїд (-ѣду) : tok (вр. myśli)
хїдлѣ́ (-ї) : szczudło (гн.)
хнѣра; хнѣрунѣтн (-ѣю) : кнргувїѣ
Хїос (нєвїдн.) : Chios
хїрўртїя (-її) (наука лїченя недѣг запѣ-
мочною оперѣцїї)
хлєнтѣтн (хлѣнчу -нчєш -нчї)

хлїзєнь (-знн) : ślinik (з.)
хлннїк (-ѣ) : chelbia (з.)
хлїб (-н -ї) : chleb
хлїб-сїль : chleb i sól (снмвол
гостїнностн)
хлїбовѣць (-нцѣ) : drzewo chlebne
(б.)
хлїборѣб (-ѣ) : rolnik
хлїв (-ѣ -ї) : chlew
хлѣпец (-пцѣ -нцї) : chłopiec
хлѣор : chłog; хлѣорѣнїй : chłoga-
wu; хлѣорѣвнїй : chłogowy; хлѣо-
рѣнѣдєнь (-днѣ) : chłogowódor;
хлѣорѣфѣрм : chłoroform; хлѣо-
рїль : chloral (х.)
хлѣорѣк : chlorek (х.)
хлѣорѣн : chloran (х.)
хлѣорнїк : chlorowiec (х.)
хлѣстѣтн (хлѣщу -щєш -щї)
хлѣснїя (-ї) : strzykwa (з.)
хнѣра (-в) : chmura
хнїль (хнїлю) : chmiel (б.)
хѣбот (-а) : trąba u słońca (з.)
хѣботѣк (-ѣ -ї) : trąbowiec (zwierzę
z gromady ssawców (н.)
хѣвзѣтн сѣ (-зѣю сѣ) : ślizgać się
хѣвннїй : ślizki
хѣвнѣк (-ѣ) : kielż (з.)
хѣвнѣтѣтѣ (-ѣю) : kielżnac
хѣлѣра (-п)
хѣлѣод (-у) : chlód
хѣмлїк (-ѣ -ї) : chomik (з.)
хѣмўт (-тѣ -тї) : chomąt (г.)
хѣп (-у) : chwyt (гн.)
хѣпта (-н) : chwyst (г.)
хѣр (-у -я) : chór
Хѣрвѣт (-ѣ) : Kroat
Хѣрвѣцн (-нї)
хѣрѣстїль (-лн) : chrósciel
хѣрѣщнїй : piękny
хѣрт (-н -ї) : chart

Хоружича (-я) : Chorążczyzna
хоть би, хотій би, хоч би : choćby

Хотин (-я) : Chocim

хотіти : chcenie, Wollen

хотіти (хочу -чеш -чуть) : chcieć

хотій : chosciaż

хочотата ся (хочочу ся -чеш ся) :
chichotać się

храм (-у -и) : świątynia, chrám

хранило (-а), сохрон (-у) : ochra-
niancz (р.)

храпати (-аю) : chrapać

хреб (-а -и) : krąg, kręgu, kręgi;
7 хребів шийних : 7 kręgów szyj-
nych; 12 хребів плечевих : 12
kręgów plesowych; 5 хребів
лідвничих : 5 kręgów lędźwi-
owych; 5 хребів крижних : 5
kręgów krzyżowych; 4 хребі
гузівкові : 4 kręgi ogonowe
(гл. : череп хребá) (с.)

хребет (-бá) : grzbiet, grzbietu (в.)

хребі істі : kręgi prawdziwe (в
ix 24); хребі сповидні, рекомі
або фальшиві : kręgi pozorne
(тj. kręgi krzyżowe i ogonowe)
(с.)

хребовець (-вця, -вці) : kręgowiec,
zwierzę kręgowe (в.)

хрест (-а -и) : krzyż (р.)

хрестак (мв.) : krzyżuk

хрестильниця (-и) : chrzcielnica

хрестини (-ин) : chrzciny

хрестити (хрещу -стиш -ста)

хрестивий : chrzestny

хрестоматив (-и) : вибір виїмки
з творів

хрестоцвіта (рослина) : krzyżowa
(roślina) (б.)

хрестак (-а) : krzyżak, pajak krzy-
żowy (в.)

Христіа (-я)

християнини (-а -яни -яни) : chrześci-
janin

християнізм (-у) : chrześcijaństwo

Христос (-ста -сту -ста, Христе,
-стои -сті) : Chrystus

хрия (-и) : chryja (коротка розправа,
написана по певному віршю: замі-
шане, авантюра, скандал)

хрин (хрину, також: хрину) : chrzan
(б.)

хробак (хробакá, хробакі) : robak
хром : chrom; хромáи : chromian
(х.)

хромий : chromy

хромник : chromowiec (х.)

хронічний (застарілий, безнастанний,
довготривалий)

хриволюбія (-и) (наука, що займає
ся означенням дат історичних подій)

хруц (-а -и) : chrząszcz; хруц аве-
чайний або мабвій : chrząszcz
majowy czyli chrabaszcz (в.)

хрястка (-и) : chrząstka; хрясткі
кісткові : chrząstki kostniejące
(с.) (х.)

хрястак (-а) : chrząstniak (л.)

хто, з ким, в ким : kto, z kim,
w kim

хтобудь (когобудь), хтонебудь
(когонебудь) : ktobądź

хтож (когож) : któż

хтось (когось) : ktoś

худоба (-в) : bydło

художництво, твор художництва;
художник або артист : sztuka,
artyzm; artysta

хулити (-лю -лиш -лі), перк. : blu-
źnić; лихословити; хулителъ
(-в) : bluźnierca

хульвік (-а) : bluźnierca, zrzęda-

хуткий : prędki

хухати (-аю) : chuchać

цідіти (-дѣѣ -дѣш -дѣи) : cedzić
ціль (-я) : cel
цілий : cały
цілком : wcale
Ціллї, Ціллея : Cilli (miasto)
цілокрій : całobrzeżny; платіна
цілокрія : blaszka liścia całobrzeżna lub całobrzega (б.)
цілувати (-люю) : całować
цілющий : uzdławiający
ціп (-а -ї) : ser; складові часті ціпа : ціпава : dzierzak (держить ся в руках); білень, бияк : bijak (білень бє ся по збіжу); пуголова, пуголон : gęzwa (албжена а двох шкряних вїлвць, счїплевих рудоно рвїницїи, ремївникон). Вїлвці (кїпцїи) обвивають кінці бїльни і цїпїва (г.)
ціпевіти (-пїю) : trętwić

ціпкий : sztywny, wtały (ф.)
ціпїк (-ї) : tasiemiec czyli soliter [зародок : zarodek; рещетїва (-я) : bąblowiec czyli wąg; червії (червіи) : czerwioch; шїшия (-ї) : taśmien; підшїбея (відшїбва) : odrywek] (з.)
цісар (-аря -арї) : cesarz
цісарєва (-ої -їй -у -ої)
цїкор (-кру) : cukier (г.)
цїкор грошовїї : cukier gromowy;
цїкор тростїновїї : cukier trzcinowy; цїкор молочвїї : cukier mlekowy (х.)
цїкровоарїя (-ї) : cukrownia (г.)
Цїурвх (-у) : Zürich
цїяврїя (-я) або цїярїя і цїябрїя : sembrzupa; цїяврувати (-ю) і цїябрувати : sembrować

Ч.

чагар (-ї -ї) : czahar
чад (-у) : zagar, czad (л.)
чай (-ю) : herbata (б.)
чайка (-я -ї) : czajka, або : кїкїгїця (-ї) (з.)
чаїти ся (чаю си, чаїш ся) : czaić się
час (часу -ї) : czas
часть (-ти -ти -тїї) : część
часть складовї : składnik (р.)
частїнний : cząstkowy
частїця (-ї -ї) : partykuła
частковїї (з. відїнок) : partitivus (genetivus)
частотї : częstosć (п. р. drgań) (ф.)
чати (-атїв) : czaty
чаша (-ї) : kielich (б.)
чаша куліста : czasza kulista (г.)
чашїва (-я) : kielichówka (з.)

чашогубок (-бка) : płozik (б.)
чвал (-у), прочвал, гальон : galor, grzeszwał; кїп бїжїть чвалом, в прочвах, чвалїє : koń biegnie czwałem, galorem (г.)
чвалїть ся (-анїю ся -нїш си) : chełpić się
чвати (чву -еш -я) або пькувати (-юю -їш) : szczwać
чвїрка (-я -ї) : czwórka (Doppelreihen) (г.)
чвїрїя (-ї, чвїрїї) : czwórka (Rotterpraag) (г.)
челюсть (-я) : czelusć, szczeka górna; вїлїця : szczeka dolna, żuchwa
чекерїя (-ї) : ciemierzycа (б.)
чешїї : grzeszny
Чештохова (-я) : Czestochowa
чвїць (-пїя -пїї) : czepiec
чєпїрїятка (-я) : piórolotek (з.)

- черв (-а -и) : czerw t. j. larwa (gąsienica) beznożna u owadów n. p. muchy, pszczoły (в.)
- чэрвень (-внн) : czerwiec
- чэрвіна (-н) : robaczek
- чэрвінка (-н) : xrowáwa bírýnka (л.)
- чэрвілка (-л) : wzdręga (ryba) (в.)
- чэрвік (-а -и) : trzewik
- черевослипниця : trzustka; слина черевна : sok trzustkowy, sok pankreatyczny (с.) (л.)
- чередá (-á, чэреди) : trzoda
- чэрез : przez
- чэрэха (-и) : czeremcha; чэрэшина
- чэрэн (-у) : trzon (р.)
- чэрэн хребá : trzon kręgu або лук передний (-ий) ; лук тильный : luk tylny; вірсток тернястий : wyrostek ościsty; вірстка поперечна : wyrostki poprzeczne; вірстка ускісна : wyrostki skośne; отвори межхребні : otwory międzykręgowе (с.)
- чэрэпкі (-в -й) : czcionka
- чэрворужник (-а) : małżynek (в.)
- чэрці (-а), лобваá : czaszka (л.)
- чэрпáха (-и) : żółw; черепашина : żółwina, tartarug, szylkret (в.)
- чэрес (-а -и) : trzos
- чэрэшні (-і -ї) : trześnia, czereśnia (б.)
- чэршóк (-шкá) : szypułka (б.)
- чэрнінь (-евн) : ognisko
- чэрніць (чэрця -ці́ або чевця -иці́) : mnich
- чэрпати (-аю) : czorpać
- чэрствій : czerstwy
- чэрта (-и) : rys, zarys, diagram (ф.)
- чэрта (-и -и) : kresa, kreska (к.)
- чэрта (чэртка) грýба : kreska gruba cz. cieniowa (к.)
- чэрта (чэртка) клиновá : kreska klinowa (к.)
- чэрта овáльна (ницевá) : kreska ovalna (к.)
- чэрта (чэртка) подвійно-клиновá : kreska podwójnie klinowa (к.)
- чэртка (-и -я) : kreska (к.)
- чэртка фвліста (полопівіста) : kreska falowa cz. płomykowa (к.)
- чэртáти (-áю) : kreślić (к.)
- чэрча (-і) : koszenila (в.)
- чэсвнй : uczciwy
- чэспотлнвнй : cnotliwy
- чэтáр (-я -і) : plutonowy (гр.)
- чэтвэр (-ерá) : czwartek
- чэтвэрні (-і) або чвёрка : czwórka
- чэтннн, шпильчáсті або швшкові (дэрева) : iglaste, cetyniaste albo szpilkowe (drzewa) (б.)
- Чэхія (-іі) : Czechy; Чех (-а); чéский ;
- чэгáти (-ю) : czyhać
- чвж (-а -і), чвжник (-а) : czyż (з.)
- чвж ? : czyż ?
- чйжнн (-ів) : ciżmy
- чйкэвка, шйкэвка (-и) : czkawka
- чнн хýтше, чнн пильнйше, чнн : raz lepiej i т. д.
- чннáло : niemało, dosyć
- чннвнсть (-оств), орýдуванє (-и) або спрáва жнтєвá : czynność, sprawa życia (з. б. с.)
- чнрáк (-á -й) : czyrak
- чйрка : cuganka (в.)
- чнрýн (-á -й) : wielka panew do warzenia soli, також : черýнн (и.)
- чнсэльннй : liczbowy (а.)
- чнсэльннк (-а) : licznik (а.)
- чнслíло (-а) : liczydło
- чвслнвннк (-á -й) : liczebnik (гр.)
- чнслó (-á, чнсла) : liczba
- чнслó влýченє : liczba zespolona ; чвслó пáзвávє : liczba mianowa-

па; число паристе: liczba parzysta; число перве: liczba pierwsza; число спряжене: liczba sprzężona; число ціле: liczba całkowita (а.)	чорніти (чорнію -рвіш -рвіш) чорніти (-ію): czernieć чорповолобіш
числовий: liczbowy	чорнозем (-му): czarnoziem (г.)
чистий: czysty; чистіший	чорпониіжний: czarnoksiężki
чистілище (-а): czyszciec	чотіри (-рѳх -рѳш -рвіá): czterej -у
чистокрѳввий: czystej krwi; кинь	чотароклясовий: czteroklasowy
чистопрѳввий: koń czystej krwi (г.)	чотирокѳтвик: czworobok (гн.)
читальня (-ні -ні): czytelnia	чотиросѳльві (пилякі): czterosiłne (грѳсікі) (б.)
чп (-опá -опі): szop (ф.)	чотиросѳтивий: czterechsetny
чпляти (-яю): szepiać	чотиростівви (-а): czworościnn (гн.)
чсвік: (чсвікѳ): szosnek (б.)	чу -чеш -че і т. д. (се, cesz, ce itd.) в богáто дѳслѳвах, закінчених в дѳвіменику на: тáти, ѳр. доптá- ти: дѳпчу, дѳпчем; • клекотáти: клекочу; хлентáти: хлентчу
члев (-а): członek (towarzystwa)	чудáк (-á -á): tetryk, dziwak
член: człon, wyraz (а.)	чѳдо (-а -á): cud; • и ч. пн. та- кѳж: чудесá, чудес itd.
члевонѳжець (-жцв): zwierzę człon- konogie (в.)	чужий: cudzy, obcy
чвиль (-елá -елí): trzmiel	чужѳвѳний: cudzoziemski
чѳбит (чѳбота, чѳботв, чѳбит): but	чужѳвѳщица (-в)
чѳвѳ (-ввá -чѳвви): człono	чунá (-á): dzuma
чѳколяда (-и): czekolada	чутѳ, чѳвство, чѳство (-а -á), по- чутѳ: uczucie
чѳлобáтня (-і): hold	
чѳловік (-а): człowiek	
чѳмѳ? dlaczego?	
Чѳрне мѳре	
чѳрний: czarny	
чѳрніло (-а) (атрамѳвт -у): atra- ment (х.)	

III.

шáблѳн (-у): wzór (зкá), wzor- reць (взирѳá)	шáпка (-и -и): szapka
шалáш або салáш (-ý -і): szalas; . такѳж: кѳринь (-ени)	шáпка (-и): kapelus z grzyba; та- кѳж: капелѳх (-á) і шапѳрка (-и) (б.)
шáльвіá (-і): szalwia	шáрáп (-á -á): karp (а.)
шáлюна (-и): чѳвѳи веслѳвий	шáрварѳи (-рку): szarwark (Schar- werk)
Шáмпáніи (-іі); шáмпáнський	шáржа (-і) (шáр, ѳрид, стѳпень служѳвий)
шáпѳвка (-и): szapczka. окрѳва- жáси koniec korzenia (б.)	

- шарлтан (-а -и) : szalbierz ; шелі-
хніст, шаліп
шарпаче (-и) : szarpia, skubanka
шафа (-и) : szafa
Шафарик (-а) : Szafarzyk
шафран (-у) : szafran
Шафуза (-и) : Szafuza (Schaffhaus-
sen)
шах (-а) : персний монарх
Шашкоч (-а)
Швайцарни (-и) ; швайцарский
Шієри
швєць (шєвцá -ицá) : szewc
Швєция ; швєдский
шен (шну) : szew ; шєн вицєвй :
szew wieńcowy ; шєн стрілоний :
sz. strzałkowy ; шєв лямбдоїдо-
вий : sz. lambdoidowy ; ш. лу-
сковий або вискомотішеввий : sz.
łuskowy (с.)
шєський ; шєвство (-а)
шєцєва (-ої) або шєвчыха (-и) : sze-
wowa
шєнцина (-и) : szewcówna
Шєчєнко (-а)
Шєкспір (-а) ; шєкспірський (пг
гумор)
шєпотати (-почу -почєш -почи)
шєрсть (-и) : sierść
шєршув (-á -и) : szerszeń (з.)
шєстий : szósty
шєстикўтник : sześciobok (гм.)
шєстилітний : sześcioletny
шєстистїник (-а) : sześcian (ш.)
шєйконїтка (-и) : szyjonitka (б.)
шильдрєт (-у) : szylkret (Schild-
kröte) ; гл. черепашина
шипун (-á) або їжатець (-тця) : je-
żatka (з.)
ширина (-и) : szerokość (гм.)
широкий : szeroki
широко (шв.) : szeroko ; largo
широколистий : z szerokimi liśćmi
шня (-и -и -и) : szyja
Шякер (-а)
ширєкко : sigocco
шисдєсáть (-и) : sześćdziesiąt ; шис-
дєсáтий
шиснáйцять (-и) : szesnaście ; шис-
нáйцятий
шкалювати (-юю) : szkalować
шкаплір (-á -и) : szkaplerz
шкаралўпа (-и), скаралўпа : sko-
tura
шкварити (-арю -арш) : skwarzyć
шкільний : szkolny
шкєла ; шк. нєродна : szk. ludowa ;
шк. еагална, поспільна : szk.
pospolita ; шк. нар. виділона
(шійска, городяньска) (пг.)
шкєнтро : skontro (обчисленє, взаїмне
вєриванє) ; шкєнтрувати (-юю)
Шкєция (-и) ; Шкєт (-а -и) ; шкєт-
ский
шкрєбати (-єю) : skrobać
шкєт (-а) : szkuta (байдак до сплвлю-
ваня збїжа)
Шлєск : Śląsk ; шлєський
шлєдрини (-у) : старий назик, ста-
роданиий євєсїб
Шлєсник (-у)
шлєя (шлєи, шлєи) : szleja (г.)
шлєюфір (-á) : szlifierz (точильник)
шлєям (-у) ; шлєямувати (-юю) (наміл
-оу ; болєто)
шлєяфрок (-а) : szlafrok
шлєят (-ю) : droga, tor (ф.) ; szlak
шлєхта (-и) : szlachta ; шлєхєт-
ский ; шлєхєтний
шмєклєр (-аря -арі) : szmuklerz
(пасажник) ; шмєклєрка
шмур (-á, шєурн) : sznur ; шмурєка
(ш)
шєк (-у) : jedwab
шєкєват (-и) : zielonka (б.)
шєкєвник (-а) : jedwabnik (з.)
шєлон (-з) : trąboróg (á.)

шолóm (-а -и) : hełm
 шолупіва (-и) : szczezuja
 шпалір (-а -и), фр. (живий плит
 в огородах, алєя, ряд)
 шпальта або прбділка (-п), також :
 стовпєць (-пця) : kolumna
 (в вишці, газєті)
 шпарáг (-у) : szparag (б.)
 шпарий : przedki, rzeźwy
 шпáрчпн (-а) : oczlik (а.)
 шпáлькa (-и -ї) : szpilka
 шпáрати (-аю) : szperac
 шпáрка (-и) : szperka
 шпитáль (-лю -ли) : szpital
 шпичлír (-á -і) : śpichlerz
 шпигу́н (-á -ї) : szpieg
 шпик (-у) : szpik; гл. стрвжінь
 шпунт (у) (чпн -опá, зáтчка, килóк
 -лкá)
 шрам (-у) : szram; рубєць (-бця),
 блява (-и)
 шрít (-óту) : śrut
 шрýба (-в) : śruba
 штахєтн (-єт) : sztachety
 штилєт (-у -и) : sztylet

штнх (-у) : sztych (укóленє, стєг, стббєш
 (-бнє); рптовннє)
 Штóкгольм (-у)
 штóльнє (-пї) : sztolnia (Stollen)
 штóпатп (-аю), цєрусáтн (-ýю) : ce-
 rowac
 штукатýра (-п) : sztukaterya (-i)
 (пркрасá з гіпсу і вапнá на фàцнá-
 тах, гáймєсах, суфігàх)
 штýркатн (-аю) : szturchac
 штурп (-у) або прїступ (-у) : szturm
 Штýтгарт (-у)
 шýлькa (-п) або ннйхa (-п) : kolba (б.)
 шульк (-á) або кобєць (кїбцá, кїб-
 цї) : kobuz (а.)
 шумєдївє (-я) : pochwiaste liście o-
 tulające kolby kukurudzy (б.)
 шурувáтн (-аю) : szorowac
 шýтїй : rozbawiony rogów, bez-
 rożny; сєрннця шýта, вївця (са-
 вїця) шýта (а.)
 шýтка (-и), жарт (-у) : żart; шýточ-
 нїй : żartowliwy
 шýтнє (-и -ї) : kotka (б.), інáшє :
 бáзьнє, бáгнїтнє
 шýя (-ї) : szuja, galgan

Щ.

щадвїцн (-ї -ї) : kasa oszczędności
 щáстє (-и) : szczęście; щáслївнїй;
 щáсвнїй
 щєбєтáтн (-бєчу -єш -ї)
 щєдрвї : szczodroliwy; щєдрїсть
 (-остн)
 щєзáтн (-áю) : znikac
 щємєлїнa (-и) : miodunka (plucni-
 са) (б.)
 щєпa (-п) або щїпa (-и) : szczepa;
 щєпїтн (щєплю -їш -ї) : szczepić
 щєрб (-у) або щєрбa (-и) : szczerbera
 щєрбýп (щєрбуна, щєрбуни) :

szczerbak (z gromady ssawców)
 (є.)
 щєтїнa (-и) : szczecina
 щїбáтн (-аю) пр. яблòкa
 щипáтв (-áю) : szczypac
 щїпцї (-їв) : szczypce
 щїрїй : szczery; щїро : szczерze
 щїрїтн (-рю -рїш) [eўбн]
 щвт (-а -ї) : tarcza
 щїтка (-и -ї) : szczotka
 щò, з чпн, в чїм; щòсь : со, z czem,
 w czym; coś
 щòбї або щòб : ażeby, aby

щобудь, щонебудь (чогобудь, чо-
гонебудь) : cobądź
щогла (-н) : maszt
щоденний : codzienny; щонісячий;
щорічний
що до мненв : co do mnie
щож (чогож) : cóż (czegoż)
що іно або : що йно : co tylko

щока (-н -і) : wszczęka
що рік, що нісць, що тіжлень,
що день (але : на щодень), що
дня, що раз ітд.
щось (чогось) : coś (czegoś)
щўка (-н) : szczupak (в.)
щур (-а -і або -я -і) : szczur (з.)

Ю.

ювелір (-а -н) (торгуючий доро-
гим камінням); бісерник (-а)
ювілей (-ею) (радіснв свята, цер-
ковна урочистість полўчена в
цїлковїтнм відпустом; обхїд
чийої діяльности); ювілят (-а)
Юда (-н) : Judasz
юдвїзм (-у) : judaizm
Юліта (-н)
юдити (-джу -диш, юдь) : podżegać
Юлій (-їя) : Juliusz; Юлія (-її) :
Julia
Юліян (-а) : Julian

юнак (-а -і) : dzielny młodzieniec;
gusarz
Юнона (-н) : Juno
юрба (-н) : zgraja
юргельт (-у) : jurgielt (Jahrgeld);
юргельтнн (-а -н)
Юрий (-ня) : Jerzy
юрисдикция (-її) : судивництво
юрист (-а -н), правник (-а -ї)
юродивий : obłąkany, głupi; та-
кож : навїсвий, навїжвннй
юха (-н); юшка (-н) : jucha, juszka

Я.

ябло (-а) або яблоко (-а) : jabłko
яблїнь (-они) : jabłoń (також :
яблїнна -н) (б.)
яблѳ (-а, яблѳа) : jabłczak; яблѳа
(яблѳона) : jabłko, jabłczak ja-
błoni; яблѳчик (-а) : jabłecznik,
wino jabłkowe (б.)
явір (-ора -ори) : jawor (б.)
явірїця (-ї) : porzeczka; порїчна
(-н) (б. г.)
Яворзно : Jaworzno
яворївскї вироби в дѳрѳва
Ягїйло (-а) : Jagiello; ягїйлѳь-
скїй

Ягїйлѳович (-а) : Jagiellończyk
Ягїйлѳони (-ів) : Jagiellonowie
ягїлѳа (-і) : sorgo (б.)
ягїя (-їти -їта) : jagnię
ягода (-н) : jagoda (б.)
Ягїч (-а) : Jagić
Ядвїга (-н)
ядерннй : jędrny; ядериість (-ости).
jędrność
ядрѳ (-а) : jądro (ф.)
яв (-у -н) : jaz (гать -н; грѳбля; прїжал
до зблѳеня риб)
явна (-н), церк. : plaga, zaraza
явнїк (-а -ї) : język, mowa

язичок (я сощипці): stroik (ф.)
язи́р (-я) або ласка́р (-я): jazgarz (а.)

Язон (-а): Jazon

язу́пка або кість підязична:
gnuk, kość podjęzykowa (с.)

яйце́ (-я, яйця): jaje; яечко (-а)

як: jak, gdy, jeśli

як би: jakby

якбу́дь, якнебу́дь: jakbądź

якки́будь, якки́небудь (якогобу́дь ітд.): jakibądź

якийсь (якогось): jakiś

який-такий: jaki taki

Якім (-а): Joachim

Якім (-она): Jakób

якір (-ора -и), кітна: kotwica (ф.)

якість (-ости): jakość; якости́й:
jakościowy (а.)

як коли би: jak gdyby

як найліпше: jak najlepiej

яко: jako (=będąc): Цяццерон обо-
роний вітчизну́ яко консуль (=бу́-
дучи консулем, коли буи кон-
сулем)

яко-тако: nie najlepiej

як слід: jak się należy; як стій:
natychmiast; як раз: w nam
czas, właśnie; як найскорше:
jak najprędzej

як тільки: jak tylko

як то: jakto

ялі́на (-и): jodłowe drzewo

яліця (-ї): jodła. (б.)

ялі́нна (-и -и): jałowka

яловець (ялівцю): jałowiec (б.)

яиб (-я -я): jamb (стопá віршовá)
(гр.)

яинна́, побва: jama czaszkowa;

яинни́ очі: oczodoły; яинна́

носовá: jama nosowa; яинна́

ротовá: jama ustna; я. грудна:

jama piersiowa; я. черенна:

j. brzuszna (с.)

яинна́ ротовá: jama ustna; прі-
сімок: przedsiomek; губи (-и):
warga; ясна (ясен): dziąsła; у-
дильце́ (-я): wędzidełko; підне-
бене (підніба, поніба) тверде:
podniebienie twarde; піднебе-
не м'яке: podniebienie miękkie;
язичок (язичка): języczek; лүки
піднебінні: łuki podniebienne;
мігдалки: migdałki; сливінки
пріушні: ślinianki przyuszne;
сл. відяєшкві: sl. podszczękowe;
сл. відяєшкві: śl. podjęzykowe;
сок ротовий: ściecz jamy ustnej;
гору́ло (-а): gardło

-ни́й (це: яиний) я прівині-
ках, що означають матерію, пр.:
скляний, бляшаний, дерев'яний;
підний, камяний ітд.

яичар: janczar

яитар (-у): bursztyn (буршти)
(п.)

Янус (-а): Janus

Янівня (-ї)

яр (-и): wiosna; я. і: wiosenny

яринá (-и): jarzyna

ярмарок (-арку -арки): jarmark;

ярмарочний: jarmarczny

ярно́ (-а, ярна): jarzmo. Складові

части яри́а: пидче = тягло, оні-
раєсь на карках поніи; підгору-
лиця іде́ понід горуно; сибєи,
берці, сийки лүчать тягло з під-
горулицею; завіски = залом, за-
никають шію вола́ ніж тигло́и,
сибєон і підгорулицею; жиніць,
ужєнна, гужеа лүчать: яриб
з нийцєи

ясир (-а): jasyr

ясівь (ясеня): jesion (б.)

ясини (-ини): jaśmin

Ясна Гору́

ясність (-ости): jasność, blask (ф.)

Яструб (-а) : jastrząb (jastrzębia)

(в.)

-ать, -ать е закінчене в 3. особі ч. ии. дієслін закінчених в 2. ос. ч. од. на : -иш, -іш : хваліть, нбсять, отоать, ніщать, ннбжать, бо в 2. ос. ч. од. : хваліш, нбсши, стоіш, ніщши, ннбжши ітд.

Яструбі (-трю -триш -трі) : jastrzyc

Яструн (-а) : gasienicznik, ichneumon (в.)

Яффа (-и)

Ячмінь (ичміню, ичмені) : jęczmień; и. двоградний (двійник) : j. dwugzędowy; и. чотирградний (четверняк) : j. czterogzędowy; я. шестиградний (шестерняк) : j. sześciogzędowy (б.)

Ящірка (-и) : jaszczurka (в.)

Ящур (-а) : jaszczur, salamandra;

Ящур жовтосорокатиї : jaszczur plamisty (в.)

